

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૩૨૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જા.દ ચિંતામણી

વિષય ૪૮૨ : ૪૦૦૮

નાદર્યિતામણિ.

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,
વલ્લભરામ જટાશંકર ઓઝા.
ઓઝાશેરી-વાંકાનેર.

વિક્રમાર્ક ૧૮૭૨.

ઈ. સ. ૧૮૧૬.

સર્વ લક્ષ કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.

પ્રથમાવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦૦૦.

કીંમત રૂ. ૩—૦—૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ-અંગ્રહ
૬૩૨૧

૧૭૧૨

અમદાવાદ

ધિ ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

પાંચકુવા-ચાર રસ્તા.

स्वर्गस्थ रा. भातीराम जेवर, नंदवाड़ा.

અર્પણ પત્રિકા.

સ્વર્ગસ્થ રા. મોતીરામ બેચર નંદવાણી.

સ્થાપિત શ્રી આર્ય નાટ્ય સમાજ.

આ સમાજમાં મેં પાંચ વરસ નોકરી કરેલી તે વખતમાં
આ “ નાદચિંતામણિ ” નામક સંગીત ગ્રંથ લખેલો. જે
તેમણે વાંચી છપાવી આપવા વચન આપેલું તે
તેમની મનોભાવના આજે ફળીભુત થતાં તેમણે
મારાપર દર્શાવેલા ઉપકારનો યત્કિંચિત બદલો
વાળવા આ ગ્રંથ તેમના સ્વર્ગસ્થ આત્માને
અર્પણ કરી કૃતાર્થ થાઉં છું અને
ધૈર્ય તેમના આત્માને નિરંતર
શાન્તિ આપે એવી, જગત
નિયંત્રા પાસે ચાચના
કરું છું.

લી૦ સેવક,

વલ્લભરામ જટારાંકર ઓઝા.

પ્રસ્તાવના.

સંગીત એ ભારતવર્ષની અત્યંત પ્રાચિન વિદ્યા છે, પરંતુ કેટલાક અમૂલ્ય કૅટલાંક કારણસર જનસમાજની તેનાપર થયેલી અપ્રીતિ દુર થયેલી જોવામાં આવે છે. અને તે અમૂલ્ય વિદ્યા રત્નની કિંમત આંકનારાઓનું વલણ તેમના તરફ કંઈક અંશે વળેલું જણાય છે, જેથી આ ગ્રંથ લખવાની મને અનિવાર્ય ઉત્કંઠા થઈ, પ્રથમમાં રા. નારણદાસ દલસુખરામ તબલચી તથા ઉસ્તાદ નનેખાં દીલ્લીવાળા પાસેથી મૃદંગનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા બાદ માસ્તર ગણપરાવ ગોપાળરાવ ખર્વે સંગીતશાસ્ત્રી પાસેથી સંગીત સંબંધનો અભ્યાસ અમુક ટાઈમ કરી આ ગ્રંથ લખવા આરંભ કર્યો, તદુપરાંત અનંતનારાયણ જાંબેકર રહીશ સ્રીનોરનાં તેમણે પણ આ ગ્રંથ પ્રગટ કરાવવાના કાર્યમાં ઘણીજ સારી રીતે મહેનત કરેલી છે, જેથી તે સર્વં ગુણજ મહાશયોનો હું આભારી છું.

વિક્રમાર્ક શ્રાવણી
પુણીમા.

}

લી. સેવક,
વલ્લભરામ જટારીકર ઓઝા.
વાંકાનેર.

॥ ॐ श्री सदाशीव परमात्माने नमः ॥

संगीत शास्त्रं आदीत्य तथा श्रेष्ठत्व.

सनातन धर्मમાં જેવી રીતે ચાર વેદ છે, તેમ જ ચાર ઉપવેદ પણ છે, એમાં ગાંધર્વ વેદ સામવેદનો ઉપવેદ છે, અને ગાંધર્વ વેદ તે જ સંગીત શાસ્ત્ર છે. “વેદાના સામવેદોઽસ્મિ” આ વાક્યથી જ સામવેદની જે મહત્તા છે, તે સંગીત શાસ્ત્રની સહાયતાથીજ પઠનપાઠન કરી ગાર્હ શકાય છે, એ સર્વ સંગીત માધુર્યનોજ પ્રભાવ છે.

સામવેદ તથા બીજા વેદોની આપેક્ષાનું મનુષ્યોનાં હૃદયમાં ત્વરીત પ્રકટ થાય. એ જ કારણથી વેદોનો મહીમા છે.

જ્યાં કાંઈપણ ક્રિયા છે ત્યાં અવશ્ય શબ્દ પણ છે કદાચિત કાંઈ ક્રિયાની શક્તિ ન્યૂન થવાથી એનો શબ્દ આપણા કર્ણગોચર ન થયો હોય કે સૂક્ષ્મ વિષયને આપણી ઇન્દ્રિયગણ ગૃહણ ન કરે, પરંતુ જ્યાં ક્રિયા છે જ્યાં કંમ્પન છે, ત્યાં કાંઈને કાંઈપણ પ્રકારના અવશ્ય શબ્દ થવો જ જોઈયે. આ બ્રહ્માંડ રૂપ સૃષ્ટિની ક્રિયા પણ એક પ્રકારનું કાર્ય છે, સમષ્ટિરૂપ તે ક્રિયાનાં ધ્વનિનું નામ પ્રણવ અર્થાત્ ૐ મકાર છે—શાસ્ત્રમાં ૐ મકાર ધ્વનિનું લક્ષણ લખેલ છે,

તૈલધારામિવાંચ્છીનં દીર્ઘ ઘંટાનિ નાદવતઃ

કારણ કે આ ધ્વનિ યોગીગણો સમાધી પ્રયોગવડે સાંભળી શકે છે, કેમકે તે પોતાના મનનો બીજા બહારના વિષયોથી નિરોધ કરે, તે સમયે જ સોહં-નાદરૂપી ધ્વનિમાં પહોંચી શકે છે. સમષ્ટિરૂપ પ્રકૃતિની ધ્વનિ ૐ મકાર છે. એમજબ્યષ્ટિરૂપ નાની પ્રકૃતિનાં નાનાં સ્વર છે, અને સ્વરરૂપેણ નાની પ્રકૃતિનો આવિર્ભાવ થવાનાં કારણ જ સંગીત શાસ્ત્ર રચાયેલ છે.

સંગીત શાસ્ત્રમાં મૂળ સાત સ્વર રાખેલ છે, તેનું કારણ એ જ છે કે પ્રકૃતિપ્રાયઃ સપ્તધા થાય છે, અને એ જ કારણથી આપણા શાસ્ત્રોમાં અનેક પદાર્થોનાં સાત વિભાગ પાડવામાં આવેલા છે. પ્રથમ, સાત રત્ન, સાત ધાતુ, સાત રંગ, સાત દિવસ, સાત ભૂમકા, સપ્ત સ્વાદ, અથવા સાત સમુદ્ર. एवं ब्रह्मविद्या प्रकाशक सप्त दर्शन (अर्थात् सुप्रसिद्ध षड् दर्शन) एव परा भक्ति प्रदर्शक “भक्तिदर्शन”

વળી સાત સ્વરોનાં તારતમ્યથી નાના પ્રકારની રાગ રાગણીની સૃષ્ટિ થઈ, કે જે નાના પ્રકારની પ્રકૃતિનાં સ્વરૂપ છે. મનુષ્યનાં હૃદયમાં જે પ્રકારની પ્રકૃતિ અથવા આવિર્ભાવ કરવાની આવશ્યકતા હોય, તે તેવી જ પ્રકૃતિવાળા રાગ અથવા રાગ રાગણીઓદ્ધારા કોઈ મંત્ર અથવા કવિતારૂપી ગાન કરવાથી અવશ્ય હૃદયમાં હોય એવી જ પ્રકૃતિની સ્ફુરતિ થાય-ભૈરવ રાગનું સ્વરૂપ વૈરાગ્યયુક્ત છે-અને એનાં રૂપને વૃષભવાહન ભસ્મભૂષિત અને જટાકૌપીનધારી અસ્તિત્વ-રૂપથી વર્ણન કરેલું છે.

એ જ કારણથી કોઈ મંત્ર અથવા પદ આ રાગમાં સારી રીતિપર ગાઈ શકાય તો, અવશ્ય તેનાં હૃદયમાં વૈરાગ્ય પ્રકૃતિનો આવિર્ભાવ થાય, આ તત્વનો વિચાર કરવાથી ભલી રીતે પ્રતીત થાય છે, કે પૂજ્યપાદ ત્રિકાલદર્શી ઋષિઓએ જેટલા શાસ્ત્ર પ્રકાશિત કર્યાં છે, એની કેવી ગંભીરતા છે; અને તે મૂળ સનાતન સિદ્ધાંત છોડતા નથી. જેવી રીતે કોઈપણ પદાર્થ દૃશ્ય અને અદૃશ્ય ભેદથી બે પ્રકારે થાય છે, તેવી જ રીતે સ્વર પણ શ્રુત અને અશ્રુત ભેદથી બે પ્રકારનાં થાય છે, અર્થાત્ જીવ ઇન્દ્રિય શક્તિ જે સ્વરને ગ્રહણ કરે છે, તે શ્રુત સ્વર, અને જે સ્વરો ગ્રહણ ન કરી શકે તે અશ્રુત સ્વર કહેવાય છે, ‘ઉદાહરણમાં’ નાના પક્ષી અને કીટ પતંગ આદિ નાના જીવોનો સ્થૂલ ધ્વનિ, તે, શ્રુત સ્વર છે, અને વૃક્ષલતા આદિમાં અભ્યંતર, રસ સંચાર ક્રિયા શબ્દ, મનુષ્યોમાં શોણીત સંચાર ક્રિયા શબ્દ, અને આકાશમાં નાના ગૃહ ઉપગૃહ ભ્રમણ ક્રિયા શબ્દ આદિને અશ્રુત સ્વર સમજવા ઉચિત છે. જેમકે સૂક્ષ્મ વિચાર દૃષ્ટિમાં હંકારને અશ્રુત સ્વર શબ્દમાં આધાર કહીએ છીએ, તેમ જ સપ્ત ગ્રામને શ્રુત સ્વરોનો આધાર કહીએ છીએ. શબ્દ ઉત્પત્તિનાં વિસ્તારિત કારણ માટે એમજ કહીશું કે, કોઈ એક પદાર્થ કોઈ બીજા પદાર્થ દ્વારા આઘાત અથવા ચળીત થયા બાદ એનાં પરમાણુ સમષ્ટિમાં એક પ્રકારનું કંમ્પન ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે કંમ્પનની શક્તિનુસાર એ પદાર્થ વિશેષથી પણ વિશેષ સ્વરની ઉત્પત્તિ કરે છે, ત્યારપછી તે પદાર્થ પરમાણુ કંમ્પન, જ્યારે આપણાં નિકટ વાયુને ચળીત કરે છે, ત્યારે તે કંમ્પન વાયુ અથવા બીજા કોઈ પરિચાલકદ્વારા શ્રવણ ઇન્દ્રિયમાં પહોંચી સ્વરની અનુભૂતિ કરાવે છે. ઉદાહરણમાં સમજી શકીએ કે, આપણે કોઈ કાચનાં પાત્રને કોઈપણ વસ્તુથી આઘાત કરીએ, તો તેમાંથી શબ્દની ઉત્પત્તિ અવશ્ય થશે, અને તે શબ્દ ક્યાં સુધી રહેશે કે, તે, કાચના પાત્રમાં જ્યાં સુધી કંમ્પન રહેશે ત્યાં સુધી,

કેમકે શબ્દ થતાં જ આપણે તે પાત્રને આપણા હસ્તદ્વારા ધારણ કરીએ, તો તે પાત્રના કંમ્પનનો નિરોધ કર્યો એમ કહેવાશે, પણ હસ્ત ન લગાડવાથી

ત શબ્દ પોતાના નિયમીત સમય પછી પોતાની મેળે જ જવ થઈ જશે, બંસી આદિની ધ્વનિમાં પણ, બંસી સ્થિત વાયુ કંમ્પનદ્વારા શબ્દ ઉત્પન્ન કરે છે, અને એ જ પ્રકારે કંઠદ્વારા પણ, કંઠ સ્થિત વાયુ કંમ્પનથી ગાયકગણ નાના સ્વરોની ઉત્પત્તિ કરી શકે છે. આ પૂર્વે પણ કહી ચુકેલ છીએ, કે પાંચ ભૌતિક સંસારની પ્રકૃતિક અવસ્થા, સ્થિતિરૂપે સમઘા વિભક્ત છે, અને આ સાત સ્વર સાત ગ્રામ કહેવાય છે, ‘ તે ગ્રામોનાં નામ. ’

પડ જ, રૂપલ, ગાંધાર, મધ્યમ, પાંચમ, ધૈવત, નિષાદ, જેવી રીતે અશ્રુત સ્વરનું મૂળ રૂપ ઝૂંકારની સહાયતાથી નાના મંત્રદ્વારા અદૃશ્ય પ્રકૃતિ ચળીત કરી શકાય છે, તેવી જ રીતે, શ્રુતસ્વરનું મૂળ સ્વરૂપ સપ્ત ગ્રામની સહાયતાથી નાના રાગરાગણિયોની ઉત્પત્તિદ્વારા નાની દૃશ્ય પ્રકૃતિનો આવિર્ભાવ કરી શકાય છે, અર્થાત્ ઝૂંકાર મૂલક નાના મંત્રદ્વારા જેમ આધ્યાત્મિક જગત્માં આપણી શક્તિ વિસ્તાર કરી શકાય છે, તેમ સપ્ત ગ્રામ મૂલક, નાના રાગરાગણિયોની સહાયતાથી ભૌતિક જગત્માં પોતાની શક્તિદ્વારા ગાયક પ્રકૃતિનો આવિર્ભાવ કરી શકે છે.

એવીજ રીતે શક્તિશાલીની વૈજ્ઞાનિક ભીતિપર સ્થિત થયેલા પૂજ્યપાદ ત્રિકાળદર્શી મહર્ષિ ગણોએ ત્રીતાપ તાપીત જીવગણોનાં હિતાર્થે મધુર સંગીત વિજ્ઞાનની સૃષ્ટિ કરી છે.

શ્રીમતંગ રૂપીએ મતંગ સંહિતામાં લખેલ છે કે, સૃષ્ટિના આદિકાળમાં જ્યારે ભગવાન સદાશીવ અને પાર્વતી બંને એકત્ર બેસીને જીવોની અવસ્થા પર ધ્યાન કરતા હતા, એ સમયે જીવોનાં હિતાર્થે શ્રીમહાદેવજીએ પાંચ મૂખથી પાંચ રાગ અને શ્રી પાર્વતીજીનાં મૂખથી એક રાગ (અર્થાત્ પ્રથમ આ રૂપથી છ રાગોની ઉત્પત્તિ થઈ.)

શીવશક્તયાઃ સમયો ાદ્રાગાણા સંમ્ભવો ભવેત્ ।

પંચસ્યાત પંચરાગાસ્યુઃ ષષ્ટસ્યસ્તુ ગિરિજા મુખાત્ ॥

પુનઃ શ્રીભગવાન ગિરિભપતિ પાસેથી આ છ રાગો પિતામહ બ્રહ્માજી શીખ્યા, તદનંતર વેદોને પ્રકાશીત કર્યા, અને આજ કારણથી આ શાસ્ત્રનો વેદોથી નીકટ સમ્બંધ છે.

પિતામહ બ્રહ્માજીએ છત્રીસ રાગણિયોની સૃષ્ટિ કરી, અને પ્રથમમાં સંગીત શાસ્ત્રજ્ઞાનનું શિક્ષણ નારદ, તુમ્બરૂ અને રંભાએ ત્રણ શિષ્યોને આપ્યું આદીમાં જે છ રાગની ઉત્પત્તિ થઈ તે છ રાગોનાં નામ ભૈરવ, મેઘ, પાંચમ, શ્રી, નટનારાયણ અને વસંત રાગ છે. પરંતુ આ રાગોમાં સંગીત સંહિતામાં

ક્યાંઈ ક્યાંઈ મતભેદ થયેલો છે. અર્થાત કોઈ કોઈ આચાર્ય (પંચમ, નટના-રાયણ અને વસંત રાગનાં સ્થાન ઉપર માલકંસ, દીપક હિંડોલ આદી રાગ કરી માને છે.) પણ એવો મતભેદ થવાથી મુળ ઉદ્દેશ ને કાંઈપણ હાની નથી.

આ છ રાગથી ભગવાન બ્રહ્માજીએ જે છત્રીસ મુળ રાગણિઓની સૃષ્ટિ કર્યા પછી તે રાગણિઓને આ છ રાગની સ્ત્રી રૂપેણી હીતકરી, અને એ નામો સંહિતાઓમાં લખેલા દેખાય છે, યથા ભૈરવ રાગની, ભૈરવી, અંગાલી, ગુણકરી, સીંધવી, રામકરી, આ છ સ્ત્રી છે. શ્રી રાગની માલશ્રી, ત્રીવેણી, ગૌરી, કેદારી, મધુમાધવી અને પહાડી, આ છ શ્રી રાગની સ્ત્રી છે. વસંત રાગની, દેશી, દેવગીરી, વરાટી, ટોડીકા, લલીતા અને બહારી આ વસંત રાગની સ્ત્રી છે. પંચમની વિભાગા, ભૂપાલી, કનાઈટી, પટહંસીકા, માલવી અને પટમંજરી, આ પંચમ રાગની સ્ત્રી છે, અને નટનારાયણની, કામોદી, કલ્યાણી, આલીરી, નાટીકા, સારંગી અને હુંમ્બીરી આ નટનારાયણ રાગની સ્ત્રી છે.

આ છ રાગ અને છત્રીસ રાગણિઓની અનંતર બ્રહ્માજીના શિષ્યદ્વારા અડતાલીસ ઉપરાગ અને (૨૮૮) ઉપરાગણિઓની સૃષ્ટિ થઈ અને ત્યાર પછી એમનાં શિષ્યદ્વારા અથવા આચાર્ય ગણુદ્વારા ઉપરાગ અને ઉપરાગણિઓની સંખ્યાનો બહુ જ વિસ્તાર થયો; શાસ્ત્રમાં લખે છે કે, બ્રહ્માજીએ પ્રથમ ત્રણ શિષ્યોદ્વારા ત્રીવિધા, અર્થાત ગાન, વાદ્ય અને નૃત્ય આ ત્રણ વિધાઓની સૃષ્ટિ કરી, જેમાં પ્રથમ નારદજી ગાનવિધા, તુંમ્બરૂરૂપિ વાદ્યવિધા અને અપ્સરા રંભા નૃત્ય વિધામાં પ્રકાશક થયા. સંહિતાન્તરમાં એવો પણ લેખ છે કે, પિતામહ શ્રીબ્રહ્માજીએ પ્રથમમાં નારદ, રંભા, તુંમ્બરૂ, હુહુ અને ભરત આ પાંચ શિષ્યોને સંગીત વિધા શીખવાડી. જેમાં નારદ અને ભરતજી તો ગાંધર્વ વેદની સૃષ્ટિ કરી વેદોનો વિસ્તાર કરવા લાગ્યા, અને હુહુ ગાંધર્વ ગાનવિધા, તુંમ્બરૂ વાદ્યવિધા, અને રંભા નૃત્ય વિધાના અધ્યાપક થયા, અને તે પ્રત્યેક પાંચ શિષ્યોએ એક એક સંગીતશાસ્ત્રની સંહિતા પ્રણયન કરી અને પુનઃ બહુ જ રાગ રાગણિઓની સૃષ્ટિ કર્યા બાદ આ સંગીત વિધાની બહુ જ ઉન્નતિ કરી; પરંતુ આ તો સર્વ મતાવલમ્બી માને છે, કે મહર્ષિ નારદ સંગીત શાસ્ત્રના પ્રધાન આચાર્ય હતા, અને તુંમ્બરૂ રૂપિ વાદ્યવિધાના આચાર્ય, અને રંભા નૃત્ય વિધાના આચાર્ય થયા. આ તુંમ્બરૂ રૂપિએ જ (પ્રધાન વાદ્યયંત્ર) તંબુરની સૃષ્ટિ કરી તથા રૂપિકાલમાં આ વિધાની આ ઉન્નતિ થઈ કે તેનું વર્ણન કાંઈક પણ શાસ્ત્રોમાં જોવા મળે છે, અને એ વિધાનો પાઠ કરવાથી એક મોટું આશ્ચર્ય પ્રતિત એટલે સાક્ષાતકારથાય છે કે, તે સમયે પોઠસ સહસ્ર રાગ રાગણિ ગવાતી હતી; અને તે રાગ રાગણિ સાથે ત્રણસો છત્રીસ પ્રકારના તાલ

બળવતા હતા. અને હવે ષોડશ સહસ્ત્ર રાગણિમાંથી વીસ પચીસ રાગણિઓને વર્તમાન ગાયકગણ જાણે છે; અને તે પણ અપૂર્ણ રીતે છે; અને ત્રણસો છત્રીસનાં ઠેકાણે આજકાલ કેવલ પાંચ સાત તાલ બળવે છે; અને પ્રાચિન નૃત્ય વિધાની સાથે કોઈપણ જાતનો સમ્બંધનથી દેખાતો, આ કારણ આજ કાલની ત્રિવિધા અર્થાત સંગીત વાદ્ય અને નૃત્યને દેખવાથી, પ્રાચિન ભારતના ઉન્નત સંગીત શાસ્ત્રનો કોઈપણ અનુમાન નથી કરી શકાતો.

જેમકે કલીકાળના પ્રભાવથી ભારતની બીજી બધી વિદ્યા કુપ્ત થઈ ગઈ છે; તેમજ આ સ્વર્ગીય માધુરી વિદ્યા પણ લોપ થઈ રહી છે.

જેવી રીતે આજદીન યુરોપિયનોએ બીજી બીજી નાની વિદ્યાની ઉન્નતિ કરી છે; તેમજ સંગીત વિદ્યામાં પણ ઉન્નતિ કરી છે; તોપણ યુરોપની નવિન સંગીત વિદ્યા અને ભારતની પ્રાચિન સંગીત વિદ્યામાં બહુજ અંતર છે. યુરોપની સંગીત વિદ્યામાં બાહ્યલક્ષ્ય છે પરંતુ ભારતના સંગીતનો અંતર લક્ષ્ય છે યુરોપની સંગીત વિદ્યાની ભીતિ શિલ્પ નૈપૂણ્ય છે; પરંતુ પ્રાચિન આર્યોની સંગીત ભીતિ ગંભીર વિજ્ઞાન હતી; નવીન યુરોપને વૈષયીક આનંદના અર્થે સંગીતની ઉન્નતિ કરી છે; પરંતુ પ્રાચીન ભારત, આ માધુરી વિદ્યાને આત્મોન્નતિનું પથરૂપ કરી માનતા હતા.

મનુષ્યદ્વારા સમગ્રગ્રામમાં જેટલું ગાઈ શકાય છે, એટલા જ ગ્રામમાં પ્રાચીન આર્યગણ સંગીતને ગાયા કરતા હતા, અર્થાત ત્રણ ગ્રામોનો અતીરિક્ત પ્રાચીન આર્યગણ વ્યહવાર નહિં કરતા હતા, પરંતુ આજદીન યુરોપમાં નાના વાદ્યદ્વારા તતોધિક સમૂહ વ્યહવારમાં આવે છે આતો પૂર્વે સીદ્ધ કહી ચુક્યા છીએ કે મહર્ષીગણ મનુષ્ય ગુણોના હૃદયમાં નાના સમયે નાની પ્રકૃતિઓનો આવીરભાવ કરવાના અર્થેજ અનંત રાગરાગણિયોના અન્તર્વીજ્ઞાન કૌશલ્ય પૂર્ણ પ્રગટ કરી ગયા છે, પરંતુ યુરોપના સંગીતમાં એવી કોઈપણ શૈલી નથી દેખાતી તે કેવળ પ્રત્યેક ગીતક્રમ અર્થાત ગતોના કૃમ સ્વતંત્રરૂપેણ કાદ્મનીક નામ રાખી દે છે. માનવ પ્રકૃતિ શક્તિની ઉન્નતીદ્વારા કંઠસ્વર સાધનથી ગાન કરવાની અલોકીક રીતીને પ્રાચીન આર્યગણોએ અવિષ્કાર કરી હતી, તેવી રીતી યુરોપવાસી ગણ જાણતાજ નથી. યુરોપમાં જે કાંઈ ઉન્નતી થઈ છે, તે અસ્વભાવીક યંત્રદ્વારા થઈ છે, ગાનની ઉન્નત રીતી એમની સંગીત વિદ્યામાં છે જ નહિં.

જેવી રીતે કે તોલોની વીચીત્ર રીતિ અને લયનું જ્ઞાન એ વિશેનું સુક્ષ્મ કૌશલ ભારતીય સંગીતમાં છે, તેવી રીતોનાં તાલ અને લયની સુક્ષ્મતા આજ દીન સુધી યુરોપવાસી નથી જાણતા અને નૃત્ય વિદ્યાની તો વાત જ નહિં;

કેમકે પ્રાચીન નૃત્ય વિધાનું વર્ણન શાસ્ત્રદ્વારા જે કાંઈ જોવામાં આવે છે. એના નામ માત્રનું પણ યુરોપનાં સંગીત આચાર્યગણોને જ્ઞાન થયું નથી, અને આ સર્વ વિચારો ઉપરાંત આર્યસંગીત શાસ્ત્રમાં જેવી રીતે ષડ રૂતુ વિચાર, દીવસ રાત્રી વિચાર, પ્રહર અથવા સમય વિચાર, દેશકાલ વિચાર, અને પ્રકૃતી તથા પ્રવૃત્તીના સાથ અનંત રાગરાગણિયોનો વિભાગ કરેલો દેખાય છે. અને તે વિજ્ઞાનની સુક્ષ્મતા આજ્ઞદીન સુધી યુરોપી આચાર્યગણ સમજી શક્યા નથી.

ઇતિહાસીક પંડીતગણ માત્ર જાણે છે કે, ગ્રીકગણદ્વારા ભારત આ કમણના અનંતરમાં ભારતવર્ષની સંગીત વિદ્યા લોપ થઈ ગઈ. પરંતુ ગ્રીકગણને ભારત આગમનની પશ્ચાતમાં ગ્રીસમાં સંગીત આદી નાની વિદ્યાઓના ઉન્નતી થઈ હતી, અને ત્યાર પછી ગ્રીસમાંથી રોમમાં, અને રોમથી આખા યુરોપમાં સંગીત વિદ્યાનો પ્રચાર થયો હતો.

આવી રીતે જોતાં તો ભારતીય સંગીત શાસ્ત્રનું આદીત્વ પ્રમાણીત સીદ્ધ થાય છે, અને તે પણ પ્રમાણીત થાય છે, કે, યુરોપીય સંગીત આચાર્યગણ ભારતીય સંગીત આચાર્યગણોનાં શીષ્ય પરંપરાથીજ છે. પરંતુ ભેદ એટલો જ છે કે ભારતીય સંગીતવિદ્યા અનંત જગતમાં ભ્રમણ કરતી કરતી ભગવતપાદારવિંદમાં જઈને મળી હતી, તો પણ યુરોપીય સંગીતશાસ્ત્ર કેવળજડ જગતમાં વિચરણ કરી રહેલ છે, કોઈ કોઈ યુરોપીય સંગીત પક્ષપાતી મહાશયગણ એમ કહે છે કે, યંત્ર વિદ્યામાં જેવી યુરોપીય સંગીતે ઉન્નતી કરી છે, તેવી ભારતવર્ષે નથી કરી. એનાં ઉત્તરમાં એ વાત સ્વીકારવા યોગ્ય છે, કે આજ દીન યુરોપમાં અગણીત સંગીતયંત્ર બનાવે છે, તો પણ સુક્ષ્મદ્રષ્ટીથી આટલું તો માનવું પડશે કે તે યંત્રોના આવિષ્કારમાં ભારતવર્ષજ આદી ગુરૂ છે, ભારતવર્ષનાં વિષ્ણુયંત્રને જોવાથી, કોણ બુદ્ધીમાન એનું શ્રેષ્ઠત્વ અને આદીત્વ સ્વીકાર નહિં કરે. અને કોણ વિચારજ્ઞ આ પારખી નહિં શકે કે, પિયાનો આદી લોહ તારમય યંત્ર એનુંજ અનુકરણ અને ઉદાહરણપરજ બનાવેલ છે. પુનઃ મૃદંગ, રૂદ્રવિણા, બંસી આદી યંત્રોને જોવાથી એનાં આદીત્વ અને શ્રેષ્ઠત્વમાં કોઈને પણ સંદેહ નહિં જ થશે અને સુક્ષ્મ વિચારથી એ પણ જાણ થશે કે મૃદંગ આદી યંત્રનું અનુકરણ કરી યુરોપમાં ડ્રમ આદી યંત્ર સારંગીનું અનુકરણ કરી વાયોલીન યંત્ર, સરણાઈ યંત્રનું અનુકરણ કરી કલી-રીયોનેટ યંત્ર, અને તુરી, ભેરી, નરસીંહા આદિ યંત્રોનું અનુકરણ કરી, કેટલાક પ્રકારના યુરોપીય સમરવાદ્ય યંત્રો, રૂદ્રવિણાના અનુકરણપર ફલુટ આદિ યંત્ર બનાવેલ છે, યંત્રોની સંખ્યા બહુજ વધી ગઈ, પરંતુ સંગીત વિજ્ઞાનની ઉન્તીમાં સકલ પ્રકારથી યુરોપને પ્રાચીન ભારતની જ સહાયતા મળી હતી,

એમાં કાંઈ પણ સંદેહ નથી, વિશેષતઃ પ્રાચીન આર્યગણોનાં સંગીત યંત્રોમાં પૂર્ણતા, શ્રેષ્ઠતા અને વિશેષતા આટલીજ છે કે, આપણું પ્રકાશીત મૃદંગ, જેવી રીતે સર્વ સ્વરોમાં બજવી શકાય છે, એવી રીતે યુરોપીય તાલરક્ષક યંત્રો નથી બજવી શકાતા, અને જેવી રીતે કોમલ, તીવ્ર, અતી તીવ્ર, અતી કોમલ, સુર આદી સ્પષ્ટ રૂપેણ વિણા આદી યંત્રોમાં પ્રકાશીત કરી શકાય છે, એવી રીતે પૂર્ણતા સાથે પિયાના અથવા હારમોનિયમ આદી યંત્રોમાં કદાપી પ્રકાશીત નથી થઈ શકતા. આજ દીવસ સુધી ભારતવર્ષના સંગીતની ગમે તેવી દીન દશા થઈ ગઈ, તો પણ વિચારવાન પડીતગણુ આટલું તો નિશંક થઈ કહેશે કે, ભારતવર્ષજ સંગીતના આદી ગુરૂ છે.

ભારતવર્ષનું સંગીત કોઈપણ વખત પરીપૂર્ણ થયેલું છે, અને ભારતવર્ષનાં આર્યગણોનું સંગીતજ જીવગણોને ભગવતભજનમાં પૂર્ણરૂપે સહાયતા કરનારું છે.

જ્યાં સુધી પૂજ્યપાદ રૂપિગણોનો આ વિરભાવ આ સંસારમાં ચાલુ રહેા, ત્યાં સુધી આ ચાશા સ્ત્રીની પૂર્ણ ઉન્તી થતી ગઈ, અને પુનઃ તેનાં તીરોભાવનાં અંતર સર્વ જીવોની શક્તી ઘટી ગઈ, ત્યારે આ વિદ્યામાં પણ ન્યુનતા થતી ગઈ. રૂપિકાલમાં વેદપાઠ આદી સર્વ અધ્યાત્મીક કર્મોનાં સાથ જ્યારે આ વિદ્યાનો ગાઢાંતર સમ્બંધ હોવાથી તે વખતે આ વિદ્યાને માર્ગ વિદ્યા કહેતા હતા. ફરી સંગીત શાસ્ત્રનો પ્રાચીન રીતને મનુષ્ય માત્ર પોતાની હીણ શક્તીથી ભુલી ગયાં. અને નવીન રીત પ્રચારમાં આવી, તે સમયે એ વિદ્યાં દેશી વિદ્યા કહેવાઈ, અર્થાત્ વૈદીક પ્રાચીન રીતનો માર્ગ, અથવા નવીન રીતની દેશી સંજ્ઞા છે.

સંહીતાઓમાં લખેલું છે કે, માર્ગ વિદ્યા આચાર્યગણોનાં તીરોભાવના સાથે જ પૃથ્વીમાંથી લુપ્ત થઈ સ્વર્ગમાં જઈ રહેશે, અને અહિં દ્રુક્ત દેશી વિદ્યા ચાલુ રહેશે, હવે આ ભવીષ્ય વાણીનું ફળ એ છે કે, માર્ગ વિદ્યાને ભારતવાસી એક વાર ભુલી ગયા, તે પછી દેશી વિદ્યાની ઉન્તી વધતી ગઈ, અને જ્યાં સુધી સમ્રાટ સીકંદર ભારતવર્ષ હાથ કરવા નહોતો આવ્યો ત્યાં સુધી આ નવીન વિદ્યાના આચાર્યગણુ ભારતવર્ષમાં વર્નમાન હતા, તો પણ બુદ્ધ-વિપલ્વના સમયે આ વિદ્યાની ઘણીજ હાની થઈ હતી, આટલું થયાં છતાં પણ ક્યાંઈ ક્યાંઈ આ વિદ્યાના આચાર્યો મળી આવે છે; પણ દેશી વિદ્યાની પૂર્ણ હાનીનો સમય આ ચાલુ કાળજ સમજવો એ ઉત્તમ છે.

આ સમયના અનંતર ભારતવર્ષપર વિદેશી રાજાઓની સત્તા દિવસે દિવસે વધતી ગઈ છે. કાંઈ દીવસ ભારતવાસીઓએ એકવાર પોતાની સ્વતંત્રતા યવન

સામ્રાટ પાસે વેચી નાખી હતી, તેજ સાથે ભારતવર્ષની ઘણી વિદ્યા સાથે આ સંગીત વિદ્યા પણ ગુમ થઈ ગઈ.

પ્રકૃતિ ત્રિગુણી છે, સૃષ્ટિ સત્ય અને અસત્ય ભાવથી ભરપુર છે, તેથી ગુણગ્રાહી સારા માણસો સર્વ કોમમાં હોય છે, ભારતના યવન સામ્રાટોમાં તુલક વંશમાં સૂલતાન મહમદશાહ ભારત વર્ષનાં બહુજ ગુણગ્રાહી અને ધાર્મિક સમ્રાટ હતા. એમણે પોતાનાં શાસનકાળમાં આ વિદ્યાની ઉન્નતિ કરી અને તે સમયે જૈનુબાવરા, ગોપાલ અને ખુશરો આદિ નાયકોનો જન્મ થયો તે પછી જ્યારે બુદ્ધિમાન અકબર બાદશાહ ભારત સિંહાસનારૂઢ થયા, ત્યારે તેમણે પણ પોતાની ગુણગ્રાહી બુદ્ધિથી પાછી આ વિદ્યાને વિશેષ સહાયતા આપી તેજ સમયે ભારતવર્ષમાં, તુલસીદાસ, સૂરદાસ, સ્વામિ હરદાસ, અને તેમના શિષ્ય તાનસેન આદિ પ્રકટ થયાં. કદાચ ભારતવર્ષમાં આ જે સામ્રાટો જનમ્યા ન હોત અથવા આ જે યવન સામ્રાટોએ આ વિદ્યાને સહાયતા ન આપી હોત તો ધીમે ધીમે પણ આ દેશી વિદ્યા પણ ભારતવર્ષમાંથી લોપાઈ, માર્ગ વિધાના જેમ સ્વર્ગવાસી થઈ ગઈ હોત.

આ સમયે આ વિદ્યાની ઉન્નતિ તો થઈ પણ આ દેશી વિદ્યાએ કાંઈ નવું જ રૂપ ધારણ કર્યું છે, અને આ સમયની અન્તર સંગીત વિદ્યા હવે કેવળ વિલાસનું જ એક અંગ છે; એમ ગણાય છે. વેદ મંત્રોમાં સંગીત શાસ્ત્રના આધારે ગાયન કરવાનો માર્ગ, માર્ગવિદ્યા કહેતા હતા, અને સંસ્કૃત અથવા ભાષા, ભગવત્ ભજન અર્થાત્ ધ્રુવ પદોને આ અનુકરણથી ગાવાને દેશી વિદ્યા કહે છે. પણ અત્યારે કાળ પ્રભાવવડે માર્ગવિદ્યા તો લોપાઈ ગઈ છે, અને દેશી વિદ્યા વિકૃત થઈ, ખ્યાલ, ટપ્પા, હુમરી, આદિ નાના રૂપને ધારણ કરી રહી છે. માર્ગવિદ્યામાં જે વાત હતી, તે દેશી વિદ્યામાં ન રહી. વળી ફરી દેશી વિદ્યામાં જે વિષય હતો તે રસ નવિન સંગીતમાં રહ્યો જ નથી. સંગીતનો ઉપ પતીક અંશ, એટલે મૂખોત્તમ તો ભારતવર્ષમાંથી ચાલ્યો ગયો છે. પરંતુ જે થોડું રહી ગયું છે, તે અનુભવિના પાસે અંશરૂપે દેખાય છે.

અને તે પણ ભારતવાસીના ધ્યાન બહાર જવાનો પ્રસંગ આવેલો દેખાય છે. ભારત રત્નગર્ભ છે. આ ભૂમિમાં રત્ન પ્રગટ થયાંજ કરે છે;

પૂજ્યપાદ ત્રિકાળદર્શી મહર્ષિએ લખ્યું છે કે,

પૂજ્યત કોટી ગુણં સ્તોત્રં, સ્તોત્રાત કોટી ગુણંજપમ;

જપાત કોટી ગુણંજ્ઞાનં, ગાનાત્ પરતરં નહિ.

૧

અર્થાત્ ઇશ્વર ઉપાસના ગાયનદ્વારા થઈ શકે છે, તે પ્રમાણે બીજી કોઈ ક્રિયા કરવાથી થઈ શકતી નથી. નારદ, શાંડિલ્ય, આદિ ભક્તાગ્રગણ્ય મહર્ષિ

ગણેએ આ વાર્તા સારી રીતે સિદ્ધ કરી બતાવી છે; કે ગાનદ્વારા ઉપાસક ભક્ત, અતિશય આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, અને તેથીજ આ સમયમાં શ્રી ચૈતન્ય મહાપ્રભુ અને શ્રીવલ્લભાચાર્ય, પ્રભૃતિ, વૈષ્ણવધર્મપ્રચારક ગણેએ પણ પોતાના સંપ્રદાયમાં ઉપાસના વિધિમાં ગાયનનેજ રાખવા મૂખ્ય આજ્ઞા કરીછે. સ્વર સાથે પ્રકર્તીનો કેવો અવિભીષ્ટ સમ્બંધ અને કયા લક્ષ્યપર પ્રાચીન સંગીત વિદ્યાની સૃષ્ટિ રચાઈ છે, તે પ્રથમ વિચારમાંજ દેખાડી દીધું છે. ભાવિક સાધકને સકળ પ્રકૃતિ વિસ્તાર સ્વરમય દેખાડી દે છે, અને ત્યારેજ તે કહે છે કે—

સ્વરો બ્રહ્મ ન સંશયઃ

અને એ લક્ષ્યપર સ્થિર રહી ભક્ત કવિઓએ ગાયું છે કે—

વાણિ દેવી શીર લાવીને, ચરણ કમલ ઊર આણીને;
કહું શાસ્ત્ર સંગીતને, રાગ રૂપ દેખાડીને.
રાખ પ્રેમની ખાણ છે, રાગ ભક્તિનું મૂળ;
રાગ અલાપે થાય છે, સકળ દેવ અનુકૂળ.

સપ્તસ્વર નામ.

ષડજ ઋષભ ગાંધાર સ્વર, મધ્યમ પંચમ માન;
ધૈવત બહુરિ નિષાદને, સરિગમ પધનિ બાળુ.

સપ્તસૂરની ઉત્પત્તિ.

મયૂર વાણિ સૂર ષડજ ઋષભ ચાતક ઉચ્ચારન,
અંશુ ચાર ગાંધાર મધ્ય કુરૂચી કલધારન;
પંચમ કોકીલ શુદ્ધ બાજ ધુની ધૈવત બાણો,
ધન ગરજત સુનિષાદ સપ્તસૂરનો ભેદ વખાણો.

સ્વર ગ્રામભેદ.

પ્રથમ ધ્વનિ નાભમાં થાય, છે તે શુદ્ધ ઉચ્ચાર;
ત્રિતીય ગ્રામ તેમાં થયા, ઉદાર મુદારને તાર,
ઉદાર હૃદયમાં બાણીયે, મુદાર કંઠ સમજીયે;
થાય તાર સ્વર કપાલમાં, કહે ભેદ કવિ તે.

રાગની જાતી.

ત્રણ જાત છે રાગની, તે સમજો સુખ ખાણી;
ઓડવને શાડવ બહુરિ, સમ્પૂરણ બાણી.
ઓડવમાં સ્વર પાંચ છે, પટ સ્વર શાડવ થાય;
સપ્ત સ્વરો જેમાં ફરે, પૂરણ તેજ વહાય.

ગાયન ક્રિયા ભેદ.

ચાર ક્રિયા સહુ રાગમાં, તેનો કરી વિચાર;
સ્થાઈ આરોહી બહુરિ, અવરોહે સંચાર.
રહી રહી સુર ન ચળે બહુરિ, સ્થાઈ કહીયેં તે;
સ્વર ઉર્ધ્વ ગતિ રૂપ કરે, અવરોહી કહિએ.
ઉર્ધ્વની ગતિ અર્ધ કરે, તે અવરોહી જાણી;
એ ત્રણ મિશ્રણ થાય છે, સંચારી સુખ ખાણી.

ગાયન ક્રિયા દોષ.

પ્રથમ કાક સ્વર કાલ, તાલ ત્રિતીય સુરભંગ;
જામુખ ગ્રીવા ડોલાવી, વળી ડોલાવે અંગ.
સુર ભેદ જાણે નહિ, વળી ગૃહી સુર કપાળ;
સમય વિના સંગીત, રાગ ઉપજે ન રસાળ.
દ્વાદશ દોષ સંગીત મત, ગાઈ ગુણી બચાવે;
શ્રોતા સુખકારક થઈ, મન માન્યું સુખ આવે.

રાગ ઉત્પત્તિ.

શિવ ગિરિજા સંયોગથી ઉપજ્યા છે સહુ રાગ,
સાંભળતા આનંદ મન બહુરિ વધે અનુરાગ;
પંચ વદનથી પ્રગટ કર્યા પાંચ રાગ સુખ રૂપ,
શ્રી ગિરિજા મુખથી થયો પદ્મ રાગ અનુપ.

આચાર્ય મત આદિ રાગ નામ.

ભૈરવ પંચમ મેઘ નટ, વસંત શ્રી રાગ વિચાર;
ષડ રાગોના નામ આ, ભરત ઋષિ અનુસાર.
રાગ પ્રથમ ભૈરવ કહું, માલ કંસ વળી જાણ;
હિંડોળ રાગ ત્રીજો કહે, દીપક રાગ વખાણ.
શ્રી રાગ પંચમ થાય છે, મેઘ રાગ નિરધાર;
ષડ રાગોના નામ આ, ઋષિ હનુમત અનુસાર.

રાગ સમય વર્ણન.

પ્રથમ પ્રહર પ્રાતઃ સમે ભૈરવ રાગ વખાણું,
માલ કંસને ગાઈયે, મધ્ય રાત્રિનું ટાણું.
દ્વિતીય પ્રહર દીવસ ચડે કરો રાગ હિંડોલ,
સમય ચતુર્થ પ્રહરમાં દીપકનાં સ્વર જોલ,

શ્રી રાગ ત્રીજે પ્રહર જ્યારે દીન અથવાય.
 મેઘ રાગ આલાપથી મેઘ વૃષ્ટિ થઈ જાય.
 ક્ષાગણમાં આ રાગ સહુ, જગત આઠે જામ;
 રતુ વસંતમાં નિશિ સમે એક ઘડી વિશ્રામ.
 ભૈરવ શરદ, કૌશિક શિશિર, અને હિંડોલ વસંત;
 દીપક શ્રીષ્ઠ, હેમંતશ્રી, મેઘસુ પાવસ અંત.

રાગરાગણિયોની સંખ્યા.

આદી રાગ ષડ જાણીયે, આદી નારી છત્રીસ;
 તેના યોગે અનંત પછી, ગાયે ઋષિ મુનીષ.
 જેનાં ભેદ સોળ સહસ્ર, કરે સંહિતાકાર;
 ત્રણસો છત્રીસ તાલની, સંખ્યા છે આધાર.
 ધૈવત ગૃહ ધનિસરિગમપ, સંપૂર્ણ સ્વર સાત;
 ભૈરવ આ કહેવાય છે, ગવાય શ્રીષ્ઠ પ્રભાત.
 માલકંસનો ષડજગૃહ, ઓડવ વિધીથી ગાય;
 શરદરાત્રિ ચોથે પ્રહર, સુણિ હર્ષે યદુરાય.
 શડજ ગૃહ સગમધનિ, ઓડવ જાત હિંડોળ;
 દીન વસંતના પ્રથમ પ્રહર, સુણી ડોલે ગતી લોલ.
 શડજ ગૃહ સરિગમપધનિ, સંપૂર્ણ સ્વર જાતી;
 દીપકથી દીપ પ્રજ્વળે, ઋતુ હેમંત મધરાતી.
 શડજ ગૃહ સરિગમપધનિ, સંપૂર્ણ સ્વર ભાગ;
 દીવસે પ્રથમ પ્રહર ગવાય, નટ નારાયણ રાગ.
 ઓડવ જાતિ નિખાદ ગૃહ, નિસગમપ અભિરામ;
 કેદારો હેમંત રાત્રિમાં, પ્રહર બીજે ધામ.
 સંપૂર્ણ છે નિખાદ ગૃહ, નિસરિગમપધ જાણ;
 હેમંત રાત્રી કાનડ સ્વરને, બીજે પ્રહર વખાણ.
 શડજ ગૃહ સરિગમપધનિ, સંપૂર્ણ શ્રીરાગ;
 શિશિર દિવસના અંત સમે, વધે છે જે અનુરાગ.
 શડજ ગૃહ સરિગમપધનિ, સંપૂર્ણ સ્વર થાય;
 શિશિર દિવસ ચોથે પ્રહર, માલવ રાગ ગવાય.
 શડજ ગૃહ સરિગમપધનિ સપ્ત સ્વરોનો રાગ;
 દિવસ વસંતના પ્રથમ પ્રહર, ગવાયે વસંત રાગ;
 મેઘરાગ વર્ષા સમય, પ્રાપ્ત થાય જળધાર;
 શડજ ગૃહ સ્વર થાય છે, મેઘ રાગનો સાર.

પ્રથમ પ્રહર દીવસ થતાં, ગાન કરે ધીમાન;
 ષડ સ્વર પંચમ વર્જ છે, ગૃહા શડજ અભિધાન.
 ગાયે પ્રથમ પ્રહર ગુણિ, પંચમ જેનું નામ;
 ઓડવ સ્વર આ રાગમાં, સગમધનિ જાણુ;
 શડજ ગૃહ સ્વર થાય છે, સંપૂરણ સ્વર માન.
 રયામ રાગ ગાયે ગુણિ, સંધ્યા સમયે ધ્યાન.
 શડજ ગૃહ સામંતનો, સંપૂરણ સ્વર થાય;
 એક પ્રહર સુરજ વધે, ગુણિજન તેને ગાય.
 મળે નદ મહારમાં, દેવગિરિનું અંગ;
 ગ્રીષ્મ દીવસ બીજે પ્રહર, થાય રાગ સારંગ.
 મધ્યમ ગૃહ અલાપ સ્વર, સરિગમપધનિ જાણુ;
 સંપૂરણ સ્વર ભૈરવી, ગ્રીષ્મ પ્રભાતે જાણુ.
 શડજ ગૃહા સરિગમપધનિ, સંપૂરણ સ્વર ગાય;
 ગ્રીષ્મ દીવસ બીજે પ્રહર, વૈરાટી કહેવાય.
 મધ્યમ ગૃહ મધુમાધવી, પુરણ કરીને ગાય;
 ગ્રીષ્મ રૂતુ મપધનિગ, બુદ્ધ પ્રભાતે ગાય.
 શડજ ગૃહા સરિગમ પધનિ, સંપૂરણ અભીરામ;
 ગ્રીષ્મે ગવાય સીંધવી, વાસર થોથે યામ.
 સંપૂરણ સરિગમ પધનિ, શડજ ગૃહા સ્થીરાય;
 ગ્રીષ્મે ગવાય પ્રભાતમાં, ગંગાદી મન ભાય.
 શડજ ગૃહા સરિગમ પધનિ, સપ્તસુર અભિરામ;
 ટોડી ગવાય શરદ રૂતુ, દીવસ બીજે યામ.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, ઓડવ, ધ; રિ સ્વરહીન;
 શરદ દીવસ થોથે પ્રહર, ગૌરી ગાય પ્રવીણ.
 શડજ ગૃહા સરિગમ પધનિ, પુર્ણ જાતી કહેવાય;
 શરદ દીવસના પ્રથમ પ્રહર, ગુણિ ગુણકલી ગાય.
 ધૈવત ગૃહ કર નાટનો, ષટ સ્વર ષાડવ જાત;
 પનિસરિગમથી ગાઇયે, શરદ પ્રથમની રાત.
 ધૈવત ગૃહ ધનિ સરિગમપ, પુરણ જાત વખાણુ;
 શરદ રાત્ર થોથે પ્રહર, કુકુલ રાગણી જાણુ.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, સંપૂરણ સ્વર જાણુ;
 રૂતુ વસંતના પ્રથમ પ્રહર, વિહારણી દીન પ્રમાણુ.
 શડજ ગૃહ સગમધનિ ઓડવ, રિ, પ, વિણુ ગાય;

લલીત રાગણિ પ્રાતઃસમે, રતુ વસંત સુખ થાય.
 ધૈવત ગૃહ ધનિસરિગમપ, સંપુરણ દરશાય;
 રતુ વસંત પ્રથમ પ્રહર, પ્રાતઃસમે ગવાય.
 પંચમ ગૃહ જે સપ્તસ્વર, પધની સરિગમ બાણ;
 રતુ વસંત પટ મંજરી, રાત્રી મધ્ય પ્રમાણ.
 ઋષભ ગૃહ રીગમ પધનિ, શાડવ સ્વરને ગોત;
 હેમંત દીન બીજે પ્રહર, દેશી રાગણિ હોત.
 ગૃહ ગંધાર સરિગમ પધનિ, સંપૂરણ સ્વર બાણ;
 પ્રહર દ્વિતિય હેમંત ઉદય, કામોદી પીછાણ.
 મધ્યમ ગૃહ સરિગમ પધ, સ્વર ષાડવ ગનિ દીન,
 બીજે પ્રહર વિજયરાજ, શિશિર દિવસ પ્રવીણ.
 નિષાદ ગૃહ સ્વર બાણવો, સપ્ત સૂર મન માન;
 શિશિર દીન ત્રીજે પ્રહર, મુલતાની કર ધ્યાન.
 ધૈવત ગૃહ ધસરી મપ, સ્વર ઐાડવ ત્રણ ગ્રામ;
 શિશિર દિવસ આસાવરી, દ્વિતિય પ્રહર જે ધામ.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, સંપૂર્ણ સ્વર બાણ;
 સુધર ટંક વર્ષા સમે, ગવાય છે મધરાત.
 ધૈવત ગૃહ જે ધનિગમપ, શડજ ઋષભ સ્વર વીણ,
 ઐાડવ વર્ષા પ્રાતમાં, મહારીજ પ્રવીણ.
 સંપૂર્ણ તે શડજ ગૃહ, સપ્ત સૂર ગણી જાય;
 વર્ષા દિવસે પ્રથમ પ્રહર, ગુણિ ગુર્જરી ગાય.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, સ્વર સંપૂર્ણ થાય;
 પ્રથમ પ્રહરમાં નિશિ સમે, શંકર સ્વર પ્રગટાય.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, સંપૂર્ણ દેખાય;
 વર્ષા દીનના પ્રથમ પ્રહર, દેશકાર ગવાય.
 શડજ ગૃહ સરિગમ પધનિ, સપ્ત સુર ધરિ ધ્યાન;
 છાયા નારી દીવસના, તૃતિય પ્રહર સન્માન.
 પંચમ ગૃહ તે સાવેરી, પટ સ્વર શાડવ ધામ;
 ઋષભ વિના ગવાય જે, દ્વિતિય પ્રહર સુખ ધામ.
 ઐાડવ ધૈવત ગૃહ સ્વર, રિ, પ, વીણ કર ગાન;
 દ્વિતિય પ્રહર મધ રાતના, થાય સોહની માન.
 ઋષભ ગૃહ રિ, ધ, કોમલા, પૂરણ તેને ગોત;
 ગૌરી ગવાય રાગણિ, પ્રથમ પ્રહર સ્વર હોત.

મધ્ય ગૃહ મપધનિસરિંગ, સંપૂર્ણ સ્વર તાન;
 દ્વિતિય પ્રહરના ઉદયમાં, નારી નાટીકા માન.
 ધૈવત ગૃહ જે ધનિસગમ, ઓડવરીપ સ્વર વીણ;
 ત્રીજે પ્રહરે ગાઇયે, ત્રિવેણી વીર હીણ.
 શડજ ગૃહા સમ સ્વર, દેશીમાંઝ મળી જાય;
 પ્રહર એક દીવસ ચડે, જૈતશ્રી સ્વર થાય.
 ધૈવત ગૃહ વિલાસનો, સંપૂર્ણ છે જાણ;
 પ્રભાતમાં ગાયે ગુણી, સાત સુર પ્રમાણ.
 શડજ ગૃહા સરિંગમ પધનિ, સંપૂર્ણ સ્વર સાત;
 કલ્યાણી બર નારીએ, ગાયે ગુણી પ્રભાત.
 મળે પરસ્પર આવીને, સર્વ રાગના રૂપ;
 તે સમજે સ્વર ભેદથી, થાય અનેક સ્વરૂપ.
 મળે રાગ સારંગમાં, ગૌડીનું સહુ અંગ;
 ભેદ એક આલાપથી, થાય ગૌડ સારંગ.
 કેદારો મધુ માધવી, સમ સરસ્વતી આવી;
 મળે શંકરા ભરણુ તો, માલશ્રી સ્વર લાવી.
 દેશકાર ખીલાવલી, જૈતશ્રી સ્વર ધામ;
 વૈરાટી મેલાપથી, ધવલાશ્રી જે નામ.
 જૈતશ્રી માફ મળે, વળી ગૌરી દેખાય;
 ધનાંક્ષરી તે જાણીયે, સમ ત્રણ સ્વરથી ગાય.
 ધનાંક્ષરિ અને પૂરવી, મળે શુદ્ધ નટ માન;
 એક રસ કરી ગાઇયે, ભીમપલાસી ધ્યાન;
 નટ નારાયણ જોઇયે, જૈતશ્રી સમભાગ.
 મળે શંકરા ભરણુ તો, થાય સરસ્વતી રાગ;
 સિન્ધુ અને બડ હંસ મળે, સાવેરી વળી જાણ.
 સાવેરીમાં ધનાંક્ષરી, કુંભારી પીછાણ;
 ગૌરી નટ માફ મળે, સાવેરી રાગણિ સાથ;
 તે છે પહાડી રાગણી, ગાયે ગૌરક્ષનાથ.
 માફ રાગ ધનાંક્ષરી, ચૈતી ગૌરી અંશ;
 મળે પહાડી આવીને, થાય રાગ બડ હંસ.
 બહુરિ રાગ કેદારમાં, મળે પહાડી માંય;
 લંક દહન તેને કહે, ગુણિ કલાવંત ગાય.
 લંક દહન શંકર ભરણુ, કંઈક ખીલાવલ જાણ;

બહુરિ મળે મધુ માધવી, સુંદર નદ પીછાણ.
 કેદારા બાગેશ્વરી, મળે પૂરીયા બાણ;
 ગીર મળે મધુ માધવી, નટ કેવળ તે બાણ.
 દ્વગીરી અને પુરવી, બેઉ સ્વરો સમ ભાગ;
 ગૌરી માંઝી મેળવી, મળતા થાય બીહાગ.
 ગૌરી મળે વિલાસને, કહે ત્રીવેણી સોચ;
 ગૌરી માઝ જો મળે, પુર્વી રાગણી હોય.
 શ્રી રાગ અને માઝ મળે, માઝ સ્વર અલિરામ;
 નારદ વિણા વાદને, રાજ હંસ છે નામ.
 ભૈરવ દેવ ગાંધારને, આસાવરી વખાણ;
 ચતુર્થ પુર્વી મેળવી, ચૌરા અષ્ટક બાણ.
 દેશકાર અને કાન્હરો, જોત શ્રી અલિરામ;
 બહુરિ મળે કલ્યાણ તો, મંગલ અષ્ટક નામ.
 જોત શ્રી અને કાન્હરો, લગીર પુર્વી મળી જાય,
 મંગલ અષ્ટક જો મળે, રાગ પુરીયા થાય.
 સકલ અંગ સારંગનાં, મળે લલતમાં આવી;
 ગૌરી માંઝી મિશ્રણે, ચૈતી ગૌરી કહાવી.
 માઝ ત્રીવેણી પટ હંસીકા, ત્રીતિય રાગ સમતાન;
 એ, મનોહર રાગ છે, આપ કહે હનુમાન.
 શ્યામ રાગ અને ગુર્જરી, ગૌરી મળે અલિરામ;
 ફરો દસ્ત આ રાગને, ગુણી કહે છે નામ.
 પ્રથમ રાગ કેદારમાં, કંઈક બિલાવલ થાય;
 બહુરિ મળે કલ્યાણ જો, યમન સ્વરો કહેવાય.
 મળે શુદ્ધ કલ્યાણમાં, કેદારો સમ રૂપ;
 યમન બહુરિ મીલાપથી, થાય હમીર અનુપ.
 મળે રાગ કેદારમાં, રાગ બિલાવલ આવી;
 એહ શંકરાભરણ છે, જે શંકરને સુખદાઈ.
 ફરો દસ્ત અને કાન્હરો, મળે ગૌડ સામંત;
 સ્વરો મિશ્ર કરી ગવાય તો, ભૂપાલી સુખનંત.
 ધનાંશરી અને કાન્હરો, ભૂપાલી સમ તોલ;
 સ્વર બાગે સર વખાણીયે, ઉપજે સુખ અણુમોલ.
 મળે મલારે કાન્હરો, લગીર અહિરિ માંય;
 ત્રીતિય રાગ આલાપથી, રાગ અડાણો થાય.

ટોડીને આશાવરી, માડૂ રાગ અનુપ;
 લગીર લૈરવી મેળવી, ખેમ પરજ સુખ રૂપ.
 બંગાલી ને લૈરવી, વળી ગુર્જરી હોય;
 પંચમ ને ગાંધાર મળે, સોરઠ કહીયે સોય.
 સોરઠ માંઝી ધનાંક્ષરી, કંઈક બીલાવલ માંય;
 જ્યજ્યવંતી જાણીયે, ગુણીજન વદન વદાય.
 મળે શુદ્ધ માલશ્રી, સુંદીર રાગ મહાર;
 કહીયે ત ખંખાવતી, સર્વ રાગનો સાર.
 માડૂ રાગ ધનાંક્ષરી ધવલાશ્રી સુખદાય;
 કુંભારી ચોથી મળે, પટ હંસીકા ગણાય.
 શ્રી રાગ અને કાનરો, લૈરવ રાગ વખાણ;
 બહુરિ સારંગને મળે, ટંક રાગણિ જાણ.
 માલશ્રી મહારને, મળે શુદ્ધ જો નદ;
 કહેવાયે પ્રીય માધવી, ગુણી કલાવત ભટ,
 ભીમ પલાસી લલતમાં, લૈરવ રાગ લળાય;
 સ્વરો મિશ્ર કરી ગવાય તો, રામકલી દરશાય.
 રામકલીમાં જો મળે, ગોડ અડાણો જોય;
 હરસિંગાર તેને કહી, ગુણી કલાવત હોય.
 મળે ગોડ આશાવરી, બહુરિ ગુર્જરી જોય;
 ત્રીતીય રાગના મિશ્રણે, ગોડકલી તે હોય.
 દેશી ટોડીલલત મળે, દેશ કારનુ રૂપ;
 દેશકાર ટોડી મળે, કૌશીક થાય અનુપ.
 જૈતશ્રીને પુરવી, મળે રાગ સારંગ;
 મિશ્ર ત્રીતીયથી જાણીયે, દેવગીરીનું અંગ.
 સીંદુરાના સ્વર મળે, નારી લૈરવી માંડી;
 સીંધ લૈરવી તે કહે ગુણીજન લે અજમતી.
 રાગ બીહાગ ખખાવતી, આવે મળીને સંગ;
 ખમાજ, બીહાગ એમ થાય છે, ગુણીજન સુખતરંગ.
 અન્નત રાગ અને રાગણિ, ઈશ્વર કૃપા પ્રકાશ;
 તમાં કાંઈ ન મંદમતી, રચે જીવ સુખ આશ.

શ્રીગુરૂ માણીક પ્રભુ પ્રસન્ન.

ગ્રંથારમ્ભ.

આ ગ્રંથનો આધાર સંસ્કૃત ગ્રંથ “ સંગીત રત્નાકર ” “ સંગીત દર્પણ ” “ સુભાષિત સારંગધર ”નાં આધારે જ કરેલો છે, આ જોવાથી, વાંચવાથી અને મનન કરવાથી, સશાસ્ત્ર બોધ થઈ, સંગીત જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરી શકાય છે, અને સંગીત જ્ઞાનની મહત્તા શું છે; અને સંગીત રચના શીરીતે સમાધાનકારક થઈ છે; તે સમજવા ઉત્તમ સાધન આ ગ્રંથ થઈ પડશે.

શ્રીગણેશાય નમઃ અવિદ્મમસ્તુ.

શ્રીમદ્દનંત રાયન હો, નમન કરી ગાન તાલ પ્રકાશ એવો;

કરું છું જગતને તત્વ જ્ઞાન, આપવા રાત્રે ચંદ્ર જેવો.

પ્રથમ ગાયનમાં પદ અર્થ કેટલા છે; તે સમજવા માટે આર્યાવૃત્તથી અનુક્રમ કર્યો છે; તે નિઘ્ય લખેલ છે, તે વાંચી સમજી લ્યો.

આર્યા.

સ્વર સાત ગ્રામત્રય, એકવીસ તેમ મૂર્છના થાયે;

બાવીસ શ્રુતિ ભેદથી રાગ બને, રાગણિયો તેમ બહુ થાયે.

પડજ ઋષભ ગાંધાર મધ્યમ, પંચમને ધૈવત નિષાદ;

સા, મ, નિ, એ ગ્રામ છે. ગાંધાર ગ્રામ સ્વર જન સૂખદ.

પડજ ચાર શ્રુતિ, ઋષભ ત્રણ શ્રુતિ, ગાંધાર બે શ્રુતિ, મધ્યમ ચાર શ્રુતિ, પંચમને, સા, સંપૂર્ણ રહે.

ધૈવત ત્રણ શ્રુતિ, નિષાદ બે શ્રુતિ, એ પ્રમાણે બાવીશ શ્રુતિ થાય છે. એછા વધતા પ્રમાણથી સારા રાગ બને છે.

જેના અડધા ભાગે શબ્દશ્રુતિ ખરજ થાય, તે સાચો “ છ ” સ્થાને સ્પર્શ કરીને જે શબ્દ થાય તે પડજ ખરો ગણાય (શડજ મોર વાણી, ઋષભ બળદ વાણી, ગાંધાર બોકડાની વાણી, મધ્યમ કૂંચ વાણી, પંચમ કોકીલ વાણી, ધૈવત અશ્વ વાણી, નિષાદ હાથીની વાણી,) આ લેહ વ્યવહારમાં જાણવા માટે છે.

યદુક્તં બ્રહ્મણઃ સ્થાનં, બ્રહ્મ ગ્રંથીશ્ચયોમતઃ;

તન્મધ્યે સંસ્થિતઃ પ્રાણઃ, પ્રાણાદવન્હિ સમુદ્ભવઃ.

અર્થઃ—બ્રહ્મસ્થાન એટલે આકાશ કે જેને સ્થિતી છે તેને “બ્રહ્મગ્રંથી” એમ નામ છે, તેમાં હૃદયમાં પ્રાણ વાયુ રહે છે.

અ, ઈ, ઉ, ઋ, ઌ, એ, ઐ, ઓ, ઔ, (અ થી ઔ સુધી જે, તે સ્વર કહેવાય છે.)

એમનું મુર્ધા સ્થાન સમજવું.

હુ, ત, થ, દ, ધ, ન, લ, સ,	એમનું દત સ્થાન સમજવું.
ઉ, પ, ફ, બ, ભ, મ,	એમનું ઓષ્ટ સ્થાન સમજવું.
બ, મ, ડ, ણ, ન,	એમનું નાસિકાસ્થાન સમજવું.
વ,	એમનું દંત અને ઓષ્ટસ્થાન સમજવું.
એ,	એમનું કંઠ અને તાળુ સ્થાન સમજવું.
ઓ,	એમનું કંઠ અને ઓષ્ટ સ્થાન સમજવું.

સામવેદાત્સ્વરા જાતા, સ્વરેભ્યો ગ્રામ સંભવઃ

ગ્રામેભ્યો જાતયો જાતા, જાતિભ્યો રાગ સંભવઃ.

અર્થઃ—સામવેદથી સ્વર ઉત્પન્ન થયા તેમાં ત્રણ ગ્રામ, ગ્રામેથી અનેક જાતી અને જાતિલેદથી ભૈરવ વિગેરે રાગ થયા.

સપ્ત સ્વરાસ્ત્રયો ગ્રામા, મૂર્છનાયૈક વિંશતીઃ;

દ્વાવિંશતીશ્ચ શ્રુતય, એતેભ્યો રાગ સંભવઃ.

સાત સ્વર, ત્રણ ગ્રામ, એકવીસ મૂર્છના, બાવીસ શ્રુતિ, એનાથી અનેક રાગ રાગણિયો થાય છે.

શ્રુત્યં નંતર ભાવીયઃ શબ્દોનુરણ નાત્મકઃ

સ્વરા રંજયતિ શ્રોતુશ્ચિતં “સ” સ્વર ઉચ્યતેઃ

પ્રથમ શ્રવણાચ્છબ્દઃ શ્રુયતે હસ્વ માત્રકઃ

સાશ્રુતિ સં પરિજ્ઞેયા સ્વરાવયવ લક્ષણા

શ્રુતિભ્યઃ સ્યુઃ સ્વરાઃ પડબર્ષભ ગાંધાર મધ્યમાઃ

પંચમો ધૈવશ્ચાથ નિષાદ ઇતિ સપ્તતે

તેષાં સંજ્ઞાઃ સરિગમ પદ્મનીત્ય પરામતાઃ

સ રિ ગ મ પ ધ નિ

“સ” ઇત્યાદિ બ્યંજન શિવાય પ્રથમ હસ્વ માત્ર “ક” એટલે લઘુ સંજ્ઞક, “અ” અથવા “ઈ” “ઉ” ઇત્યાદિ જે શબ્દ સંભળાય છે, તેને શ્રુતિ એવી સંજ્ઞા છે, તે શ્રુતિનો અનંતર અનુરંજનાત્મક એટલે “નાદ” જે ધ્વનિ, તે આ શાસ્ત્રમાંનો સ્વર, અકાર રૂપ વડે સ્પષ્ટ થાય છે, શ્રુતિ એટલે સ્વર છે, જેનાં અવયવો તે સ્વર, પડબદી ભેદો વડે સાચા થાય છે, પડબદી એ સંજ્ઞા તેને છે, તે એ સંજ્ઞાથી “સરિગમ પદ્મનિ” એ બોધ થવા માટે સ્વરો જાણી દેવા; સુશવટ જે રાગની હોય, તે રાગની ચીજપરથી સમજી શકાશે.

ત્રયગ્રામ વિચાર.

ત્રણ ગ્રામનો ત્રિવિધ ભેદ જણાય છે, એક શાસ્ત્રિય, બીજો લૌકિક, ત્રીજો કાવ્યનિક, તે જુઓ.

પડ્મહયઃ સ્વરાઃ સપ્ત ગ્રામ્યોચ્ચ પડ્મ મધ્યમૌ
કેચિદ્ ગાંધારમધ્યાહુઃ સતુને હસ્તિ ભૂતલે.

અર્થ:—પ્રસ્તુત શાસ્ત્ર ક્રમ પરથી પ્રસ્તુત એ ગ્રામજ પ્રસિદ્ધ છે, પણ ત્રણ ગ્રામ કહેવાની રીત છે. ગ્રામ એટલે ત્રણ ઠેકાણે ઉભા રહેવાનું સ્થાન, આદિ, મધ્ય, અવસાન, સા, મ, નિ, આ નિયમ લોક રીતિમાં દેખાય છે.

આદિ ગ્રામ	મધ્ય ગ્રામ.	અવસાન ગ્રામ.
સરિગ	મ પ ધ	નિ

અર્થ:—પડ્મ, રૂપલ, ગાંધાર, મધ્યમ, પંચમ, ધૈવત, નિષાદ સા, મ, નિ, એ ગ્રામ (ગાંધાર પણ ગ્રામ કહેવાય છે.)

પડ્મ ગ્રામો ભવેદ્દાદૌ, મધ્યમ ગ્રામ એ વચઃ
ગાંધાર ગ્રામ ઇત્યે, તદ્ભામ ત્રય મુદ્દાર્દુતં.
યથા કુટુંબીનઃ સર્વેષ્યેકી ભૂતા ભવંતિ હિ;
તથા સ્વરાણાં સંદોહો, ગ્રામ ઇત્યભિ ધીયતે.

અર્થ:—પડ્મ અને મધ્યમ, એ બંને ગ્રામ પ્રસિદ્ધ છે, પણ સરિગમ પધનિસ, એવા સમુહમાંના પડ્મ એ મધ્યમ એક મળી ત્રણ ગ્રામ કાવ્યનિક ભેદથી, છે તેથીજ સ્વર લગાડવાની રીત “ સરિગમપધનિસ ” આ દુનિયામાં ચાલુ છે; એ ઉપરથી, સપ્ત સ્વર, ત્રણ ગ્રામ એ ભાગ, ધ્રુવ પદ વિગેરેમાં વર્ણન કરે છે; એકંદર સપ્ત સૂર, છેલ્લા શડજ વગર કહેવા, એ ઉત્તમ છે.

ક્રમાત્સ્વરાણા, સપ્તા નામારોહ શ્વાવરોત્પણં;
મૂર્છને ત્યુચ્યતે, ગ્રામ સ્થાયેતાઃ સત સપ્તય.
ગ્રામ ત્રયેપિ પ્રત્યેકં, મૂર્છના સત સપ્તય.

અર્થ:—ક્રમે કરી સાત સૂર ચઢાવવા, અને ઉતરવા, એને મૂર્છના કહેવાય છે; દરેક સૂરમાં ત્રણ ત્રણ મૂર્છના, એટલે સાત તરી એકવીસ, એ સમજવા માટે, સ્વરોના અંશ કરી, અંશ ભાગથી રાગ અને રાગણિયો સિદ્ધ થાય છે. “ સરિગમપધનિ ” “ સરિગમપધનિ ” “ સરિગમપધનિ ” તાન સપ્તકનાં નિયમથી, એકવિસ મૂર્છના, એટલે એક ભાગે ચઢવું અને ઉતરવું (દાખલો) દાહરનાં પગથીયાં ચડવા અને ઉતરવા તેજ મૂર્છના, એ સંજ્ઞા,

ચતુશ્રુતિ સ્ત્રી શ્રુતિશ્ચ, દ્વિશ્રુતિશ્ચ ચતુશ્રુતિ;
 ચતુશ્રુતિ ત્રિશ્રુતિ દ્વિશ્રુતિ ઐતિતે સ્વ;
 ચતુશ્ચ તુશ્ચતુઐવ પડજ મધ્યમ પંચમા;
 દે દે નિષાદ ગાંધારો ત્રિ ઋષભ ધૈવતૌ.

અર્થ:—પડજની ચાર શ્રુતિ, રૂષભની ત્રણ શ્રુતિ, ગાંધારની બે શ્રુતિ, મધ્યમની ચાર શ્રુતિ, પંચમને, સા, કાયમ ધૈવતની ત્રણ શ્રુતિ, નિષાદની બે શ્રુતિ, એનાં આધારેજ રાગ અને રાગણિયો થાય છે.

શ્રુતિ જોવાનો કોડો.

પડજ	ઋષભ	ગાંધાર	મધ્યમ	પંચમ	ધૈવત	નિષાદ
૪	૩	૨	૪	૪	૩	૨
શ્રુતિ	શ્રુતિ	શ્રુતિ	શ્રુતિ	શ્રુતિ	શ્રુતિ	શ્રુતિ
સ અ અ	રિ ઈ ઈ	ગ અ અ	મ અ અ અ	પ અ અ અ	ધ અ અ અ	નિ ઈ ઈ
અ અ	ઈ		અ	અ		
મૂર્છના	મૂર્છના	મૂર્છના	મૂર્છના	મૂર્છના	મૂર્છના	મૂર્છના
૩	૩	૩	૩	૩	૩	૩
સ ।।।।	રિ ।।।	ગ ।।	મ ।।।।	પ ।।।।	ધ ।।।	નિ ।।
૪	૩	૨	૪	૪	૩	૨

દરેક સ્વરને ત્રણત્રણ મૂર્છના એટલે સાતતરી એકવીસ ત્રણ મૂર્છનારૂપ સહિત, સ્વરનાં ચાર અંશ કંપિત થાય છે, અથવા દરેક સ્વરને એક મૂર્છના ત્રણ સપ્ત ક્રમથી એકવિસ મૂર્છના એ પણ એક મત છે,

“ સ ” સ્વરની ચાર શ્રુતિ લઈ કંપિત ધર્મવાનું જે, તે મૂર્છના તેની સમાપ્તિ માટે “ રિ ” એ સ્વર આગળ એવાજ ક્રમથી સાત સૂર લગાડવા.

પડજર્ષભકગાંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવતા: ।

નિષાદઐત્યમી સપ્ત તંત્રીકઠોત્થિતા: સ્વરા: ॥

નામ,	પડજ	રૂષભ	ગાંધાર	મધ્યમ	પંચમ	ધૈવત	નિષાદ
અન્વર્થ	સ	રિ	ગ	મ	પ	ધ	નિ

પડજાદિ પદ થકી, સરિ ઇત્યાદિ સંજ્ઞાથી કાંઈ અક્ષરો એક સરખા, જેમ સરિ માં આગળ આવે છે, તે પાંચ સ્વર પૂર્વ અવયવ, ગ મ પ ધ નિ એવી સંજ્ઞા માટે યોજના કરી તેથી અન્વર્થ સમજવા.

॥ પડજ યો જાતઃ પડજઃ ॥

અર્થ:—છ સ્વરોથી ઉત્પન્ન થાય છે, માટે તેનું નામ પડુ એ સંજ્ઞા “તે સ” લોક રૂઢીમાં ક્યાં રહે છે તેનું પ્રમાણ.

પડજં વદેન્મયુરો હિ રૂપભં આતકો વદેત્ ।

અન્ન વિકૈંચ ગાંધારં કૈંચો વહતિ મન્યમં ॥

પુષ્પ સાધારણું કાસે કોકિલઃ પંચમ વદેત્ ।

અશ્વિસ્તુ ધૈવતેરોતિ નિશાદરૌ તિ કુંજરઃ ॥

નાસાકંઠ મુરસ્તાલુ જીહ્વા દંતાશ્ચ સંસ્પૃશન્ ।

પડજયઃ સંજાયતે યસ્માત્તસ્માત્પડજર્હતિ સ્મૃતઃ ॥

અર્થ:—જે ગાયક તેના મુખ્ય સ્વરથી, છ ઠેકાણે સ્પર્શ થયાથી જે થયો તે પડજ મોર વાણી જાણવી. ગાયકના નાલી સ્થાન પાસ, નાદ થઈ ચોખો તો થતો નથી. તેને લોકો ખરજ કહે છે. તે ખરજથી છ સ્થાનને સ્પર્શ કરી થાય તેને મયુરી દ્રષ્ટ છે. શાસ્ત્રીય પડજ એવી સંજ્ઞા તો નિ ધ પ મ ગ રિ સા, આ અવળા ક્રમથી, પડજ તો પૂર્વ “સ”નેજ જાણવો, ખર શબ્દ “સા” દેખાય છે, તેથીજ ખરજ.

આર્યો.

જેનાન અધો ભાગે સ્વર શ્રુતિ ખરજ હોય તે સાચ;

પટ સ્થાન સ્પર્શનોથી થાય જે શબ્દ પડજ તે સાચ.

ઋષભ આતકો વદેત્ રૂપતિ બલીવર્હ શબ્દ સા દ્રશ્યં

કરોતિ ઋષભઃ.

અર્થ:—ખજાદના સૂર પ્રમાણે જે શબ્દ ઉચ્ચાર થાય છે, તે, અગર આતક પક્ષી પ્રમાણે જે શબ્દ થાય છે, તેથીજ ઋષભ “રિ” અક્ષરની યોજના કરી છે.

ગાંધાર દેશે ભવો ગાંધાર અવિન્નકૈંચ ગાંધારં;

અર્થ:—બોકડી અથવા બોકડા જેવો જે શબ્દ, તેજ ગાંધાર છે એમ સમજવું.

કૌચો વદતિ મધ્યમ મધ્યે ભવો મધ્યમઃ,

તદ્દેવોત્થિતોવાયુરરઃ કંઠ સમાહતઃ;

નાભિં પ્રાપ્તો મહા નાદો મધ્યસ્થ ન ચ મધ્યમઃ.

અર્થ—ત્રણ સ્વરનાં વચમાંનો જે સ્વર તે મધ્યમ અથવા હૃદય મધ્યના ઠેકાણે થાય છે, તેથીજ તે મધ્યમ કહેવાય છે. કૌચ પક્ષી બોલે છે, તેમજ તેનો શબ્દ નદીના કીનારાપર સંભળાય છે.

પુષ્પ સાધારણ કાલે કોક્રીલઃ પંચમં વદેત્;

પંચાનાં પૂરણઃ પંચમઃ;

સમુદ્ગતો મહાનાભિ રેરો દ્વકંઠ મૂર્ધસૂ,

વિરચન્યંચમ સ્થાનં પ્રાતઃ પંચમ ઉચ્યતે.

અર્થ—પુષ્પ એટલે “ફૂલ” જે સમયમાં થાય છે તે સમયે જે મધુર પંચમ શબ્દ થાય છે, તેને કોક્રીલ વાણી પંચમ કહેવાય છે, નાભી છાતી હૃદય કંઠ, મસ્તક એવા પાંચ ઠેકાણે ફરિ જે શબ્દ થાય છે, તેજ પંચમ (પાંચ સ્થાનને પૂર્ણ કરનાર તેથીજ પંચમ કહેવાય છે.)

અશ્વસ્તુ ધૈવતેરોતિ ધીમતામય ધૈવતઃ ધીમતા મયં ધૈવતઃ

અર્થ—ઘોડાનો ખોંખારો તેજ ધૈવત, ધૈવત લગાડી અનુભવ લેવો એ બુદ્ધિમાનોનું કાર્ય છે.

નિષાદં રોતિ કુંજરઃ નિષદતિમનો અસ્મિન્નિતિ નિષાદઃ

અર્થ—સ્વર સમાપ્તિ સમયે જે મનની સ્થિતિ રહે છે તેજ નિષાદ, હાથીનો શબ્દ સમજવો.

નાભિ સ્થાને ભવેત્ પડજે નાસિકાયાં તથર્ષભઃ

ગાંધારશ્ચ કપોલે સ્યાત્ દ્વદયે મધ્મઃ સ્મૃતઃ

ગ્રીવાયાં પંચમો જાતઃ કપાલે ધૈવત્ સ્તથાઃ

તાલુ સ્થાને નિષાદશ્ચ સ્વર વ્યુહ પ્રદર્શિતઃ

અનુભવિક ઉત્પત્તિ સ્થાન જાણવા માટે છે.

નિષાદ તાળુ સ્થાનમાં થાય છે.	નિ
ધૈવત કપાળના મધ્યમાં થાય છે.	ધ
રૂપલ નાકમાંથી થાય છે.	રિ
ગાંધાર ગળામાં થાય છે.	ગ
પંચમ કંઠ સ્થાનમાંથી થાય છે.	પ
મધ્યમ હૃદય સ્થાને થાય છે.	મ
પડજ નાભિ સ્થાનમાં થાય છે.	સ

ઉચ્ચૈર્નિષાદ ગાંધારૌ નીચૈ રૂપલ પંચમૌઃ
શેષાસ્તુ સ્વરિતા જ્ઞેયા પડજ મધ્યમ ધૈવતા.

સ	સ્વરિત	પ્રથમ ઉદાત શ્રવણ થઈ, પછી અનુદાત શ્રવણ થાય.					
રિ	અનુદાત	તાળુ સ્થાનમાં વચોવચ જે સ્વર ઉચ્ચાર થાય તે.					
ગ	ઉદાત	તાળુ સ્થાનના ઉપલા ભાગમાં જે સ્વર ઉચાર તે.					
મ	સ્વરિત	પ્રથમ ઉદાત શ્રવણ થઈ, પછી અનુદાત શ્રવણ થાય.					
પ	અનુદાત	તાળુ સ્થાનમાં વચોવચ જે સ્વર ઉચાર થાય, તે.					
ધ	સ્વરિત	સ્વરિત ૩		ઉદાત ૨		અનુદાત ૨	
નિ	ઉદાત	સ	મ	ધ	ગ	નિ	પ

પંચમોદર્શ ભોજતો ગાંધારૌ ધૈવતા તથા,
નિષાદાન્મધ્યમઃ સ્યાત્પદનિજ રિપમાં સ્મૃતા.

અર્થ:—પંચમથી રૂપલ થાય છે, તેમજ ગાંધારથી ધૈવત, મધ્યમથી નિષાદ પંચમથી રૂપલ થાય છે, એવો અનુભવ લેવો હોય તો, તંબુર, સતાર વિગેરે વાદ્યોમાં સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે.

ધૈવતથી ગાંધાર થાય છે, અને નિષાદથી મધ્યમ થાય છે. પહેલા સ્વર મુખ્ય રૂપથી છે, તેજ ઉત્તરોત્તર દ્રશ્ય થાય છે. “ સ રિ ગ ની ” ઉત્પત્તિનું કારણ “ પ ધ નિ ” થાય છે.

મૂર્છના ત્રિતયંત્યક્તા રૂપભો જાયતે તતઃ
ગાંધારૌ મૂર્છના ભેદં જનયંત્ પંચમસ્તથા
ત્રિમૂર્છાતઃ પંચમઃ સ્યાત્ ધૈવતશ્ચ તથા વિધઃ
નિષાદાંશ ત્રયાત્પડજઃ ક્રમાદિત્યેક વિંશતિઃ

પ્રથમનો શડજ, રૂપલનાં છ સ્થાનને લઈ જે થાય છે તે ચોખો પડજ સમજો.

અર્થ:—પડજ રૂપલાદિ છ સ્થાનને સ્પર્શ કરી થાય છે, નિષાદ ધૈવતના ત્રણ અંશ લઈ થાય છે, ધૈવત પંચમના ત્રણ અંશ લઈ થાય છે, પંચમ મધ્યમના ત્રણ અંશ લઈ થાય છે, મધ્યમ ગાંધારના ત્રણ અંશ લઈ થાય છે. રૂપલ પડજની ત્રણ માત્રા જેટલો કાળ લઈ થાય છે, પડજને એક નાભિ સ્થાન સ્પષ્ટ દેખાડે છે.

જેમ દાદરનાં પગથિયાં ચડાય છે

તેવી રીતે સ્વરને ક્રમે કરી

એક એક ચડાવાનો છે.

સ | રિ | ગ | મ | પ | ધ | નિ

આ માર્ગ સહેલો નથી,

ત્રણ માત્રા સમજી ત્રણ

મૂર્છના, ત્રણ સંખ્યા એકજ

છે, પણ રસ્તો એજ સમજવો.

ભૈરવઃ પંચમે નાટો મહારો ગૌડ માલવઃ

દેશાખ્યૈતિ પદ્મારાગાઃ પ્રોચ્યંતે લોક વિશ્રુતાઃ

છ રાગનાં નામ.

ભૈરવ, પંચમ, નાટ, મહાર, ગૌડ માલવ, દેશાખ.

બંગાલી ગુણ કરી મધ્યમાદી વસંતકઃ

ધન્યશ્રીશ્ચ પંચતૈ રાગા ભૈરવ સંશ્રયાઃ

અર્થ—બંગાલી, ગુણકરી, મધ્યમાદી, વસંત, ધન્યાશ્રીપ.

લલતો ગુર્જરી દેશી વરાટી રામ કૃતથા,

મતા રાગાર્ણવે રાગા પંચૈતે પંચમાશ્રયા.

પંચમના આશ્રે રહેલા રાગ.

લલત, ગુર્જરી, દેશી, વરાટી, રામકૃતપ.

નટ નારાયણઃ પૂર્વ ગાંધારઃ સાગલસ્તથા,

કેદાર કર્નાટૌ પંચૈ તે નાટ સંશ્રયા.

નાટના આશ્રયે.

નટનારાયણ, ગાંધાર, સાગલ, કેદાર, કર્નાટપ.

મેઘ મહારિકા માલકોશિકઃ પ્રતિ મંજરી,

અસાવરિ પંચૈ તે રાગા મહાર સંશ્રયા.

મહારના આશ્રયે.

મેઘમહારિકા, માલકંસર પ્રતિ મંજરી, કૌશિક, અસાવરીપ.

હિંદોલ સ્ત્રિગુણા વાલી ગૌડી કોલાહલ સ્તથા,

પંચૈ તે ગૌડનામાન રાગ માશ્રિત્ય સંશ્રિતા.

ગૌડ માલવના આશ્રયે.

હિંડોલ, ત્રિગુણ, ઘાલી, ગૌડી, કોલાહલ.
ભૌપાલી હરિપાલશ્ચ કામોદી ઘોરણી સ્તથા,
વેલાવલી ચ પંચૈ તે રાગા દેશાખ સંશ્રયા.
દેશાખના આશ્રયે.

ભૌપાલી, હરિપાલ, કામોદી, ઘોરણી, વેલાવલી.
રાગ પરિવાર કોષ્ટક.

ભૈરવ	પંચમ	નાટ	મહાર	ગૌડમાલવ	દેશાખ
બંગાલી	લલત	નટનારાયણ	મેઘ મહારિકા	હિંડોલ	ભૌપાલી
ગુણકરિ	ગુર્જરી	ગાંધાર	માલકંસ	ત્રિગુણ	હરિપાલ
મધ્યમાદી	દશી	સાગલ	કૌશિક	ઘાલી	કામોદી
વસંત	વરાટી,	કેદાર	પ્રતિમંજરી	કોલાહલ	ઘોરણી
ધન્યાશ્રી	રામકૃત	કર્નાટ	અસાવરી	ગૌડી	વેલાવલી

અન્યે ચ બહવો રાગા જાતા દેશ વિશેષતઃ

મારૂ પ્રમત યો લોકે તે ચ ભદ્રૈર્પ્રસકા સ્મૃતાઃ

અર્થઃ—એવાજ કાંઈ રાગ, દેશકાળને અનુસરીને, થયા છે તે સુખ પ્રાપ્ત કરે ૬ મારૂ રાગ.

ન રાગાણાં ન તાલાના મંતઃ કુત્રાપિ વિન્ધ્યતે,

સંતોષાય શિવાસ્યેતે ગેયા બુદ્ધ જનૈ સદા;

તથા નયંતિ કૈલાસેન ગંગા ન સરસ્વતી,

યથા નયંતિ રાગાસ્તે નરં ગાય ન કોવિદં.

અર્થઃ—રાગ અને તાલનો અંત નથી, પરંતુ શંકરના સંતોષનાર્થે, વિદ્વાનોએ ગાલું, ગાયન ક્રિયાથી કૈલાસમાં જવાની ગતિ મળે છે, તેમ પવિત્ર ગંગા સરસ્વતિ પણ કૈલાસમાં લઈ જવા શક્તિમાન નથી.

કંપિત ભીત મુત્થૃષ્ટ મવ્યક્ત મનુ નાસિકં,

કાક સ્વરં શિરસિ ગતં તથા સ્થાન વિવર્જિતં;

વિસ્વરં વિરસંચૈવ વિલિષ્ટ વિષમાહતં,

વ્યાકુલં તાલહિનં ચ ગા તુ દોષાશ્ચતુર્દશઃ

રાગ ગાતી વેળા ચૌદ દોષ ધ્યાનમાં રાખવા.

અર્થ:—કંપિત^૧ ડરિડરિર અતિ ઉંચો સ્વર કર્કશ^૩ અસ્પષ્ટ^૪ નાકમાંથી પ કાક સ્વર^૬ ગળામાં ગણુગણાટી^૭ સ્વર ઠેકાણા વગર ગમે ત્યાં લગાડવો^૮ જે સૂર^૯ રસહિણ^{૧૦} અક્ષર અને સ્વરનો ગોટાળો કરવો^{૧૧} સ્વર અક્ષર વિષમ^{૧૨} આહુત એટલે, સ્વર અને અક્ષર અક્ષાળવા^{૧૩} તથા જે તાલ^{૧૪}.

સૂ સ્વરં સૂર સંચૈવ સૂ રાગં મધુરાક્ષરં,
સાલંકાર પ્રમાણંય પદ વિધં ગીત લક્ષણં;
સ્વરેણુ પદ સંયુક્તં છંદ સાચ સૂ સંયુતં,
સૂ માત્રં સૂ તાલંય સૂ ગીતં તે ન ભણ્યતે.

ગીત લક્ષણ.

અર્થ:—ચૌદ દોષરહિત સૂસ્વર આત્મનાદ^૧ શ્રંગારસહિત છ રસ મળી, ઉત્તમ તે સૂરસર સુરાગ એટલે રાગનો વિચાર કરી ગાવું^૩ અક્ષર મધુર^૪ અલંકાર તાન વિગેરેથી મીઠું^૫ પ્રમાણુ એટલે શાસ્ત્રાદિ પ્રમાણુયુક્ત ગવાય તે^૬.

સ્ફુરિતં કંપિતં લીનં સ્તિમિતાં દોલિતા વપિ,
અહુતં ત્રિક ભિન્નંય ધમકં સપ્તધા સ્મૃતં

અર્થ:—સ્ફુરિત, સ્વરને સ્ફુરણુ^૧ કંપિત સુરને હલાવવા^૨ લીન^૩ ગુપ્ત રૂપ આપવું સ્તિમિત^૪ સ્વર લંબાવવા આંદોલીત^૫ તેજ પ્રમાણુ સ્વરને હુલાવવો અહુત^૬ અહુત એટલે અક્ષાળી સૂર લગાડવો તે.

સ્વર વિસ્તૃત કરવાથી જે શબ્દ થાય તે તાન સાચ,
સ્વર પાછો વળિ થાતા આલાપ થાય તે સૂર સાચ.

અર્થ:—એક સ્વરને તેજ રૂપમાં વિસ્તૃત એટલે “લંબાવવો” તે તાન સ્વર, ફરિ ફરિ ગ્રામ ભેદ કરિ, લગાડવો તે આલાપ.

આલાપ અન્નંત હરિ એવા શબ્દ વડે કર આલાપી,
જે ઈતર શબ્દ તંતૂ વાવાનુકરણુ કરી આરોપી.

અર્થ:—અનન એવાજ અનુકરણુપર સ્વરનો આરોહ અને અવરોહ કરવો, થામનોમ આ શબ્દ બિનાદી વાઘોના બાણવા.

સ્વયં યો રાજતે નાદઃ સ સ્વરઃ પરીકીર્તિતઃ

શબ્દ પ્રથમ શ્રવણે શ્રુત થાયે -હસ્વ માત્રા તેજ શ્રુતિ,

તદનંતર નાદાત્મક જે શબ્દ સ્વર સુગાયને વદતિ.

અર્થ:—શબ્દ જે પ્રકારના છે, એક વર્ણાત્મક ને એક ધ્વનિરૂપ, વર્ણાત્મક એટલે હસ્વ માત્ર, હસ્વ માત્ર એટલે, એક માત્રા જેમ “અ” ઇત્યાદિ ધ્વનિ.

રૂપ, જે શબ્દ સંભળાય છે, તે શ્રુતિ, તેના આગળ ધ્વનિ રૂપે જે શબ્દ, તે સ્વર છે.

કર સ્વરાંશ ચાર ન્યુનાધિક લગાડતાંજ કોમલ તે થાયે,

તેવો તીવ્રજ થાયે આ ભેદને જાણુતાં કદિ ન મોહાયે.

અર્થઃઋષભને એક અંશ વધારે લગાડવાથી તીવ્ર થાય છે, જે અશ લગાડવાથી અતિ તીવ્ર થાય છે, તેમજ ઋષભમાંથી એક અંશ ઓછો કરવાથી કોમળ થાય છે, જે અંશ ઓછા કરવાથી અતિ કોમળ થાય છે, એવા તીવ્ર કોમળ ભેદોથી રાગોનું રૂપ ફરે છે, અતિ તીવ્ર અને અતિ કોમળ એવો પણ ભેદ છે.

ધ્વનિ વિચાર.

યોયં ધ્વનિ વિશેસ્તુ સ્વર વર્ણુ વિભૂષિતઃ

રંજકો જન ચિતાનાં સ રાગઃ કથ્યતે બુધઃ

અર્થઃ—જે ધ્વનિ વિશેષ, એટલે અક્ષર વગરનો નાદાત્મક, સમ સૂરથી ભૂષિત, અને ચોસઠ વર્ણાત્મક લોકોનાં ચિત્તને આનંદ આપે છે, તે રાગ કહેવાય.

વાણી વિચાર.

પરાવાંઃ મૂલ ચક્રસ્થા પશ્યંતિ નાભિ સંસ્થિતાઃ

તત્કદયે મધ્યમા જ્ઞેયા વૈખરી કંઠ દે શગાઃ

અર્થઃ—શબ્દ મુખમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે, તે વાણી ચાર પ્રકારની છે. ૧ પરા, ૨ પશ્યંતી, ૩ મધ્યમા, ૪ વૈખરી.

પરા સંજ્ઞક વાણી, મૂળ ચક્રનાં ઠેકાણે થાય છે. પશ્યંતી નાભિસ્થાનમાં, મધ્યમા હૃદય સ્થાને, બ્રહ્મ ગ્રંથી એટલે કંઠના ઠેકાણે જે થાય છે તે વૈખરી વાણી સમજવી.

સ્વર વિચાર.

પ્રથમ ખરજ સ્વર સાધ્યથી, થાય આદિ રાગ સમજ;

ખં આકાશં રાતી તિગૃણ્ણાતી, તિખરઃ નાભિઃ.

તસ્માન્નન્નજઃ ખરજઃ, આકાશસ્ય પરમેશ્વરઃ

નાભિ ત્વાત્, ત્રેવશબ્દોત્પત્યા પડજસ્ય.

નાભિસ્થાનીકત્વાત્, તત્સાધનેત્વ પૂર્વ યત્નઃ

કાર્ય ઇત્યર્થઃ.

અર્થ—“ખ” એટલે આકાશ, તેને ધારણ કરનાર જે નાભિ ત્યાંથી મળેલો જે ખરજ, બ્રહ્મ લિંગ અને પરમેશ્વરનો નાભિ, તે આકાશ, ત્યાં જે શબ્દ ઉત્પન્ન થાય છે, પડજ પણ નાભિ સ્થાનમાંથીજ ઉત્પન્ન થાય છે, તેથીજ પ્રથમ સ્વર આ દો યત્ન સાધ્ય કરવો.

દિવસના સમયે ગવાતા રાગોનું કોષ્ટક.

ઉપકાળ	દિવસ ઉગ્યા	ચાર ઘડી	પહોર દિવસ થતાં પહેલાં	
ભૈરવ ૧	પછી વિભાસ ૧	દેશાખ ૨	ગુર્જરી ૩ જોગીયા ૪ ભૈરવી ૫	
રામકલી ૬	ગુનકલી ૭	દેશી મીયાની તોડી, જીવન પુરી તોડી વેરારી, લક્ષમણ તોડી, ગાંધારી તોડી, તોડી ૮ પીલુ		
દિવસ પ્રહર સુધી “ ૮ ” રાગ દરેક ઘડીના અંતરે ગાવા.				
આશાવરી	દેવ ગાંધાર	ખટ	સુવા	સુધરાયી
ખિલાવલ	કુકુલ ખિલાવલ.		અલૈયાખી	યમની ખિલાવલ
સર્પદા	પહોર દિવસથી દસ ઘડી સુધી.			
સોરઠ	બાર ઘડી દીવસ સુધી.			
વૃંદાવની સારંગ.		મધુમાધ સારંગ	ખટો સ સારંગ.	
ગૌડ સારંગ	ત્રીજા પ્રહરથી ત્રીજા પ્રહર સુધી.			મિયાનો: મ:
વર્ષા રૂતુમાં ગમે તે વખતે ગવાય, ત્રીજા રૂતુમાં પ્રમાણથી મઢાર, ગૌડમઢાર, બે ઘડી દીવસ સુધી.				સૂર મઢાર. મેઘ મઢાર.
ભીમ પલાસ.	ધનાશ્રી	લિલાંખરી.	મધુ માધવી	
સિંધવી	અહંગ	ત્રીજા પ્રહરથી બે ઘડી સુધી.		
મારવા	ચાર ઘડી દીવસ પાછળ રહેતાં		સંધ્યાકાળે શ્રીરાગ	
માલશ્રી	ધવલાશ્રી.	જયતશ્રી	લલિતાશ્રી	
પુવી	ગૌરી	ચાર ઘડી દીવસથી સાંજ સુધી.		

રાત્રિનાં સમયે ગવાતા રાગોનું કોષ્ટક.

શ્યામકલ્યાણ યમનકલ્યાણ પૂર્વીકલ્યાણ કલ્યાણી નાટ સાવર્નીનાટ કેદારનાટ	શુદ્ધકલ્યાણ હમીરકલ્યાણ જયતકલ્યાણ છાયા કામોદી નાટ નટનારાયણ	મોહનકલ્યાણ ભૂપકલ્યાણ કામોદ કલ્યાણ છાયા નાટ હમીર નાટ	ઝંઝિટી જંગલા કાશી ખમાજ	
કાનડા કૌશીક કાનડા બાગેસર કાનડા કેદારા બિહાગ માલકંસ	દરબારિ કાનડા મીયાનો કાનડો સહાના શંકરા પરજ સોહની	નાયકી કાનડા ગારા કાનડા અડાના બિહાગડા કાલંગડા પરજડી		
હિંડોલ	મારૂં	અહોરી	વસંત	પંચમ
લલત	મારૂં	અહુરિ	વસંત	પંચમ
અહાર કાનડાની બઃ	વસંત અહાર અહાર	કેદારની અહાર બાગેસરની બઃ	અહાર અહાર	

સામેકે.

કા	તી	કા	તી	ચી	તી	કા	તી	કા	તી
સા	રિ	રી	ગ	ગ	મ	મ	પ	ધ	ધ
નિ	ની								

મંદ્ર

સ્વર ચિન્હ

૧૭

હારેમોન્યમ
સમજ.

કા	તી	કા	તી	ચી	તી	કા	તી	કા	તી
સ	રિ	રી	ગ	ગ	મ	મ	પ	ધ	ધ
નિ	ની								

મધ્ય

સામેકે.

સપ્તકે

કા	તી	કા	તી	ચી	તી	કા	તી	કા	તી
સ	રિ	રી	ગ	ગ	મ	મ	પ	ધ	ધ
નિ	ની								

તાર

સ્વર ચિન્હ.

૮

રાગ રંગ સંગિત દધી કોઈ ન પામે પાર,
જે સમજે તે મતિ યથા લખે ભેદ વિસ્તાર.

સર્વ વિદ્યામાં ગાયન વિદ્યા શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે, અને એ કહેવત સત્ય છે. એમ માનવામાં કોઈ રીતે શંકા રહેતીજ નથી. કારણકે સર્વ જગત્, જે વેદના આધારે ચાલે છે, તે વેદમાં, ગાયન વિદ્યા પાંચમો વેદ છે, એવું પ્રમાણ દેખાડ્યું છે. “ગાયનો પંચમો વેદ” જે વિદ્યાની આટલી મહત્તા છે, તે વિદ્યા સહજમાં સહેલાઈથી પ્રાપ્ત થાય, એમ માનવું નિર્વર્થક છે.

પણ આ મનુષ્ય દેહમાં જેવા પ્રયત્ન કરીયે, તે પ્રયત્નના પ્રમાણમાં તેને બદલો મળે છે, “પ્રમાણ”

પશુકિ હોત પનૈયા, નર કા કહ્યુ નહિ હોત ।

નર કરનિ કરે જબ, નર નારાયણ હોત ॥

આ મહા વાક્યનો આધાર, હૃદયમાં ધારણ કરતાંજ, મનને સ્ફુર્તી થઈ કે, આપણે પણ પ્રયત્ન કરીશું તો તેમાં લાભ મળશેજ. એવા વિચાર કરી, ગુરૂ ચરણનું સ્મરણ કરી, ગ્રંથ લખવા આરંભ કર્યો, અને આજે આ ગ્રંથ, જે આ સજ્જનો સમક્ષ રજુ થયો છે એજ પ્રયત્નનો બદલો મળ્યો એમ નિશ્ચયપૂર્વક, કહેવામાં હરકત દેખાતી નથી.

સંગિત કલાલિપ્ત, સંગિત માધુર્યનાં લોકતાઓ, આપે આજ સૂધી, આપણાં આર્ય દેશમાં બનેલા સંગીત ગ્રંથોનું અવલોકન કર્યું હશે, અને તે ગ્રંથો શાસ્ત્ર પ્રવિણ વિદ્વાનોએજ લખેલા છે, અને તે સારાજ છે.

તેમજ રાગોનું સ્વરૂપ, પહેરાવ, અલંકાર, સમય, ઋતુ, એ સમજનું જ્ઞાન ન હોય તો, ગાવા વખતે, અથવા બજાવવા વખતે, ઘણીજ ખામી દેખાય છે. તો તે અગવડ દૂર કરવા, તથા ભારતી દેવીની સેવા બજાવવા, તેમજ ભારત બંધુઓને સરળ રીતે હૃદયમાં, સંગીત જ્ઞાનનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા આ ગ્રંથ રચાયો છે, તો તે હંસક્ષીર ન્યાય દ્રષ્ટિયે સ્વીકારશો.

સ્વર, રાજ્ઞ, તથા તાલનાં ચિન્હોની સમજ.

મંદ્ર સ્વર ચિન્હ—

હરકોઈ સ્વર નિચે સાતડાનું ચિન્હ લખેલું હોય, તેને

મંદ્ર સ્વરો સમજવા,

જેમ કે, નિ ધ પ.

મધ્ય સ્વર ચિન્હ—

મધ્ય સપ્તકનાં સ્વરોમાં, ઉપર તેમજ નીચે કાંઈ પણ ચિન્હ દેખાડયું નથી,
જેમ કે, ગ : મ : પ : ધ ::

તાર સ્વર ચિન્હ—

હરકોઈ સ્વર ઉપર “૦” આ પ્રમાણે ચિન્હ લખેલું હોય, તે તાર સ્વર સમજવા,

જેમ કે, સા : રે : ગ :

કોમલ સ્વર ચિન્હ—

જે સ્વર ઉપર “કો” આ પ્રમાણે લખેલ હોય તે, કોમલ સ્વરો સમજવા,

જેમ કે, કો : ગ : ધ :

તીવ્ર સ્વર ચિન્હ—

જે સ્વર ઉપર “તી” આ પ્રમાણે લખેલ હોય તે, તીવ્ર સ્વર સમજવા,

જેમ કે, તી : ધ : નિ :

શુદ્ધ મધ્યમ ને, મંદ્ર તથા તાર સપ્તકમાં ચિન્હો કરેલા છે, જે મધ્યમ ઉપર ચિન્હ ન હોય તે, મધ્યમ શુદ્ધ છે એમ સમજવું.

ચીજમાં જે અક્ષર આગળ — આવી આડી લીટી વાળું ચિન્હ હોય, તેની પાછળના બોલને એક માત્રા લંબાવી આગળનો શબ્દ ઉચ્ચાર કરવો તેમજ “ સ રિ ગ મ ” માં જે સ્વર આગળ “૨” આવો “ ૩ ” આવે, તેનું પ્રમાણ પણ એક માત્રાનું સમજવું.

આ શિવાય ચીજના દરેક ખાનાના પ્રથમ બોલ નીચે જેમ “ ૧ ” “ ૨ ” “ ૩ ” “ ૪ ” આવા અંક લખેલ હોય, તેને તાલ સ્થાન સમજવા જેમ કે:—

૦ ૦ કો	૦	કો	૦	કો
સા સા ધ નિ સા ગ મ નિ	ધ ૩	ગ મ	ગ ૩ રે	
હ ર થી પ્ર ગ ટ થ યો	લૈ—	ર વ	રા — ગ	
૧	૨	૩	૪	

ચીજનાં આગળ ÷ આ ચિન્હ બતાવેલું હોય ત્યાંથી ચીજની પ્રથમની લીટી “ જે ” વખત ગાઈ અંતરાયની શરૂઆત કરવી.

ભૈરવ માલકંસ હિંડોલ, દીપક, શ્રી, સ્વીકાર;
મેઘ રાગ મળી પષ્ટ જે, જેનો શાસ્ત્રાધાર.

સાંકળીયું.

રાગ નામ.		તાલ નામ.
૧	ભૈરવ રાગ	જયજંપા
૨	ભૈરવિ રાગણિ	ત્રીતાલ
૩	ખંગાલી "	અપતાલ
૪	વૈરાટી "	"
૫	મધુ માધવી "	"
૬	સિંધવી "	"
પાંચ પુત્ર રાગ.		
૭	ખડકુંસ	અપતાલ
૮	ખટ	અર્ધઆડ ચોતાલ
૯	ખરવા	અપતાલ
૧૦	ખિલાસ	"
૧૧	સારંગ	ચોતાલ
પાંચ પૂત્ર ભાર્યા.		
૧૨	સોરઠી રાગણિ	સંમુખતરા
૧૩	પૂર્વી "	સમતાલ
૧૪	દિવસની પૂર્વી "	સંમુખતરા
૧૫	ઇમનકેદારી "	ગણેશ
૧૬	જયજયવંતી "	અપતાલ

ભૈરવ

કુટુંમ્બ.

૧૭	માલકુંસ રાગ	ત્રીતાલ
૧૮	તોડી રાગણિ	"
૧૯	ગૌરી "	અપતાલ
૨૦	શુન કલી "	"
૨૧	ખંખાવતી "	અર્ધઆડ ચોતાલ
૨૨	કુ કુ લ "	અપતાલ
પાંચ પુત્ર રાગ.		
૨૩	ખાગેસર	અપતાલ

૨૪	સુધરાઈ		સમતાલ
૨૫	માઠ		જયઝંપા
૨૬	ગૌરા		અર્ધઆડ ચોતાલ
૨૭	અડાના		સંમુખતરા
પુત્ર ભાર્યા			
૨૮	કેદાર નાટ	રાગણિ	પ્રતાપ શેખર
૨૯	શુદ્ધ નાટ	"	ઝપતાલ
૩૦	યમુનાં કલ્યાણિ	"	"
૩૧	ભીમ પલાસિ	"	જયઝંપા
૩૨	કામ્બોધી કામોદ	"	દાદરા

માલકંસ

કુટુંબ.

૩૩	હિંડોલ	રાગ	ત્રીતાલ
૩૪	રામકલી	રાગણિ	ઝપતાલ
૩૫	દેશાખ	"	જગપાલ
૩૬	લલીત	"	જયઝંપા
૩૭	ગિલાવલ	"	ચોતાલ
૩૮	પટમંજરી	"	ઝપતાલ

પાંચ પુત્ર રાગ.

૩૯	દેવગિરિ		ઝપતાલ
૪૦	ખિલહરી		જગપાલ
૪૧	સુહા		"
૪૨	અલૈયા		ત્રીતાલ
૪૩	પંચમ		"

પુત્ર ભાર્યા.

૪૪	ત્રીવેણી	રાગણી	ગણેશ
૪૫	માલવમારૂ	"	ઝપતાલ
૪૬	યમન	"	ત્રીતાલ
૪૭	રાતનિ પૂર્યા	"	ધ્રુવ પંચ
૪૮	હમીર	"	ઝપતાલ

હિંડોલ	કુટુંબ.
--------	---------

૪૯	દીપક	રાગ	“૧” એક તાલ “૨” ત્રીતાલ
૫૦	દેશી	રાગણિ	અપતાલ
૫૧	નટ	”	”
૫૨	કરનાર	”	ચોતાલ
૫૩	કેદાર	”	ત્રીતાલ
૫૪	કામોદ	”	સમતાલ
પાંચ પુત્ર રાગ.			
૫૫	જૈત		અપતાલ
૫૬	નાયકી		એક તાલ
૫૭	કાશી		ત્રીતાલ
૫૮	સાંમ		એક તાલ
૫૯	છાંયા નટ		ખટતાલ અથવા (છક્કા)
પુત્ર ભાર્યા.			
૬૦	પરજ	રાગણિ	મિથીકા
૬૧	કામોદનાટ	”	અપતાલ
૬૨	લચ્છીસાંખ	”	”
૬૩	નટ મઝ્હારી	”	અર્ધઆડ ચોતાલ
૬૪	ખિહાગ	”	ત્રીતાલ

દીપક	કુટુંબ.
------	---------

૬૫	શ્રીરાગ		અપતાલ
૬૬	માલશ્રી	રાગણિ	”
૬૭	મારૂ	”	”
૬૮	ધનાંક્ષરી	”	”
૬૯	વસંત	”	જગપાલ
૭૦	આસાવરી	”	અપતાલ
પાંચ પુત્ર રાગ.			
૭૧	મારવા	”	ઠાકરા
૭૨	શંકરા	”	પ્રતાપશેખર

૭૩	લાચારી	”	અપતાલ
૭૪	જેગીયા	”	”
૭૫	ગાંધાર	”	અર્ધઆડ ચૌતાલ
	પુત્ર ભાર્યા		
૭૬	લંકદહન	રાગણિ	અપતાલ
૭૭	સોહની	”	ત્રીતાલ
૭૮	પહાડી	”	રૂપક
૭૯	ગૌડસારંગ	”	સમતાલ
૮૦	શંકરાભરન	”	જયજંપા

શ્રીરાગ

કુટુંબ

૮૧	મેઘ રાગ		અર્ધઆડ ચૌતાલ
૮૨	ટંક	રાગણિ	અપતાલ
૮૩	મહાર	”	ત્રીતાલ
૮૪	ગુર્જરી	”	અપતાલ
૮૫	ભૂપાલી	”	સંભૂજતરા
૮૬	દેશકાર	”	અર્ધઆડ ચૌતાલ
	પાંચ પુત્ર રાગ.		
૮૭	ગૌડ		સમતાલ
૮૮	કલ્યાણ		ત્રીખંડ વજ
૮૯	ખીંદ્રાખની		ચૌતાલ
૯૦	નટ નારાયણ		અપતાલ
૯૧	સામંત		”
	પુત્ર ભાર્યા.		
૯૨	મૂલતાની	રાગણિ	ખટ્ટતાલ
૯૩	માંઝી	”	અપતાલ
૯૪	ખમાજ	”	ત્રીતાલ
૯૫	કનકનાટ	”	દાદરા
૯૬	માલીગૌરા	”	અપતાલ

મેઘરાગ કુટુંબ.

॥ ઇતિ ૫૩ રાગ પરિવાર. ॥

ગણેશ સ્તુતિ

॥ રાગણિ પૂર્વી ॥

॥ તાલ નિસોડક ॥

સ્થાઈ

કો સા રે ગ જ ૧	નિ સા વ દ ૨	પ ડ સા ડ પ પ ધ પ ના - ના - ર દ શા - ૩	કો મ ગ મ ગ રે સા ર દ સુ મિ ર ન ૪
નિ ડ ગું - ૧	સા ગ થા પ ૨	તી કો તી તી ડ ગ મ રે ગ મ પ મ - ભુ ક રં સુ ખ ક ર ૩	તી કો તી ગ મ પ ધ મ પ ન દુ ખ હ ર ન ૪

અંતરાય.

તી મ ડ શિ - ૧	પ ની વ સુ ૨	કો કો ડ સા રે સા નિ ધ ડ પ - ત શુ - ભ કા - ચે ૩	તી કો તી પ મ પ ધ મ પ પ્ર થ મ ન મ ન ૪
સા ની વિ ન ૧	સા પ વી યા ૨	તી કો તી ડ પ પ મ ધ પ મ ગ - ચે સે - વ ક તુ જ ૩	કો તી કો મ ગ ગ રે ડ સા પ દ શ ર - ન ઃ ૪

શારદા સ્તુતિ.

રાગ કાર્તીગઝા.

તાલ ત્રીતાલ.

સ્થાઈ.

કો રે ડ જ - ૦	સા ડ ડ ગ ય - - શા ૦	મ પ ડ પ ર દા - ભ ૩	કો ધ ડ ડ ડ વા - - - ૧	પ ડ ની - ૨
ડ ડ - - ૦	કો મ ડ ગ રે ભા - ર તી ૦	ગ ડ મ ડ વિ - દયા - ૩	કો રે ડ ડ ડ દા - - - ૧	સા ડ ની - ૨

ઠ ઠ — —	કો કો કો ધ ઠ ધ ધ મં — ગ લા ૦	કો ઠ પ ઠ ધ — ખુ — ધ	૦ ૦ સા ઠ સા ઠ દા — ની — ૧	પ ઠ સા — ૨
કો ૦ ધ સા ન ની	૦ કો ૦ ઠ સા રે ઠ — નિ ધા — ૦	૦ કો સા ઠ ધ ઠ ની — મં — ૩	કો કો ધ ધ ઠ પ ગલા — ખુ ૧	કો ઠ ધ — ધ ૨
૦ સા ઠ દા —	૦ સા ઠ પ ઠ ની — સા — ૦	કો ૦ ૦ ધ સા ઠ સા ન ની — નિ ૩	કો ૦ ૦ રે ઠ સા ઠ ધા — ની — ૧	૦ સા ઠ વિ — ૨
૦ સા ઠ ણા —	કો કો નિ ઠ ધ ધ પૂ — સ્ત ક ૦	કો પ ઠ ધ પ ધા — રિણી ૩	૦ મ મ ઠ — તે ધ્યા — ૧	૦ મ ઠ ને — ૨
પ ઠ પુ —	કો રે ઠ ઠ ઠ જા — — — ૦	સા ઠ ઠ ઠ રે — — — ૩	૦ ૦ સા ઠ સા ઠ વિ — ણા — ૧	ની ઠ પૂ — ૨
કો કો ધ ધ સ્ત ક	કો પ ઠ ધ પ ધા — રિણી ૦	૦ મ મ ઠ — તે ધ્યા — ૩	૦ મ ઠ પ ઠ ને — પુ — ૧	કો રે ઠ જા — ૨
ઠ ઠ — —	સા ઠ ઠ ગ રે — — થા ૦	મ પ ઠ પ ર દા — જા ૩	કો ધ ઠ ઠ ઠ વા — — — ૧	પ ઠ ની — + ૨

રાગ ભૈરવ.

સ્વર

આરોહિ: સા ૦ ગ મ પ ધ ૦ સા. ^{કો} ^૦

અવરોહિ: સા ^૦ નિ ^{કો} ધ પ મ ગ રે સા. ^{કો}

ભૈરવ સ્વરૂપ.

ભૈરવ શિવ છબિ શિર જટા, શ્વેત વસ્ત્ર ત્રયનન;

મુંડનનિ માળા ગળે,, સિદ્ધા સનમુખ દેન.

અર્થ:—સ્વરૂપ શંકર જેવું, કપાલે ચંદ્ર, ત્રીનેત્ર જટામાંથી ગંગાજી
વહે છે, શ્વેતાંબર પહેરેલ, શરીર વર્ણ શ્યામ, જમણા હાથમાં ત્રિશુલ, ડાબા
હાથમાં સર્પ, ગળામાં મુંડમાલા, મૃગચર્મપદ, સિદ્ધાસનથી બગીચામાં બેઠેલ.

ભૈરવનિ ધુન ભૈરવી, બંગાલિ બૈરારી;

મધુ માધવી સીંધવી, પાંચ વિરહણી નારી.

“ ચીજ ”

રાગ ભૈરવ,

તાલ જયઝંપા.

હરથી પ્રગટ થયો ભૈરવ રાગ, અવરોહે સ્વર સમ પૂરણ લાગ;

સમેં પ્રાતઃ ઋતુ શરદ સ્થલ બાગ, શ્વેતાંબર વણુ શ્યામહસ્ત નાગ.

સ્થાઈ.

સા	સા	ધ	નિ	સા	ગ	મ	નિ		ધ	ડ		ગ	મ		ગ	ડ	રે
હ	ર	થી	પ્ર	ગ	ટ	થ	યો		ભૈ	-		ર	વ		રા	-	ઝ
૧									૨			૩			૪		
સા	નિ	સા	ડ	ગ	મ	નિ	ધ		પ	ઝ		મ	ઝ		રે	ડ	રે
અ	વ	રો	-	હે	સ્વ	ર	સ		મ	પૂ		ર	ણ		હા	-	ગ +
૧									૨			૩			૪		

અતરાય.

ગ	મ	ની	ડ	સા	સા	નિ	ધ		પ	મ		ગ	મ		ની	ડ	ધ
સ	મે	પ્રા	-	ત	રે	તુ	શ		ર	દ		સ્થલ			બા	-	ગ
૧									૨			૩			૪		
નિ	ધ	પ	ડ	ધ	ધ	પ	મ		ડ	પ		ગ	મ		રે	ડ	રે
શ્વે	તાં	બ	-	ર	વ	ર્ણુ	શ્યા		-	મ		હ	સ્ત		ના	-	ગ +
૧									૨			૩			૪		

રાગણિ ભૈરવી.

સ્વર

કો કો કો કો ઽ
આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

ઽ કો કો કો કો
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

ભૈરવી સ્વરૂપ

શિવ પૂજન કૈલાસ કરે, દ્વય કર ધરિ કરતાલ

સ્વેત ચીર વપુ કાન્તિ અરુણ, રૂપ ભૈરવી બાલ.

અર્થ:—શિવ પૂજન કૈલાસમાં કરે છે, શરીર વર્ણુ ગૌર, વસ્ત્ર સફેદ, ચોળી લાલ, ગળામાં ચંપાના પુષ્પની કુલમાળ, બન્ને હસ્તમાં કરતાલ, સોળ શણગાર. પ્રાતઃકાળે ગવાય શ્રીષ્ઠ રૂતુમાં.

“ ચીજ ”

રાગણિ ભૈરવી

તાલ ત્રીતાલ

ભૈરવી બાલ ગળે પુષ્પમાલ, શરિર વરણુ ગૌર વસ્ત્ર ગૌર

કર કરતાલ ધરિ શિવ સનમૂખ, ગાન કરતી વિસરતી સરવ દુઃખ

શિવ સનમુખ ઇચ્છતી પતીનું એ સુખ +

સ્થાઈ.

સા	ઉ	પ	ધ	મ	પ	ગ	મ	નિ	ધ	ઉ	ધ	રે	ઉ	સા	ઉ
બૈ	-	ર	વી	બા	-	લ	ગ	જો	પુ	-	બ્ય	મા	-	લ	-
૧				ર				૦				૩			
અ	રે	સા	રે	ધ	નિ	સા	ઉ	નિ	સા	ઉ	મ	રે	ઉ	સા	ઉ
રૂ	રિ	ર	વ	ર	ણુ	ગૌ	-	ર	વ	-	સ્ત્ર	ગૌ	-	ર	- +
૫				ર				૦				૩			

અંતરાય.

નિ	સા	ગ	મ	ધ	મ	ધ	નિ	સ	સ	સ	સ	રે	ઉ	સા	ઉ
ક	ર	ક	ર	તા	લ	ધ	રિ	શિ	વ	સ	ન	મુ	-	ખ	-
૧				ર				૦				૩			
નિ	ઉ	સા	ગ	મ	પ	મ	પ	ગ	મ	ગ	રે	ગ	રે	ઉ	સા
ગા	-	ન	ક	ર	તી	વિ	સ	ર	તી	સ	ર	વ	હુ	-	ખ
૧				ર				૦				૩			
સા	સા	નિ	નિ	ધ	ધ	પ	પ	ગ	મ	પ	ધ	ગ	રે	ઉ	સા
શિ	વ	સ	ન	મુ	ખ	ઈચ્છ		તી	પ	તી	નું	એ	સુ	-	ખ +
૧				ર				૦				૩			

રાગણિ અંગાલી.

સ્વર.

આરોહિ: સા ૦ ગ મ પ ૦ નિ સા. ^{તી}અવરોહિ: સા નિ ૦ પ મ મ ગ ૦ સા. ^{તી}

અંગાલી સ્વરૂપ.

ધારણુ ભસ્મ શરીર પર, હાથ લઘ ત્રિશૂળ;

અંગાલી વ્યાકુલ થઈ, શુદ્ધિ સર્વ ગઈ ભૂલ.

અર્થ—શરીર ઉપર ભસ્મ ધારણુ કરેલી, હાથમાં ત્રિશૂળ, વ્યાકુલતા ચીતપર, બાળસ્વરૂપ, કપાલે કસ્તુરી તીલક, શિરપર જટાબુટ, વસ્ત્રો ભગવા ધારણુ કરેલ, ગાવાનો ત્રીજો પ્રહર, જગલમાં પર્ણકુટીકા.

“ ચીજ ”

રાગણિ અંગાલી,

અપતાલ

બાલ રૂપ ભવ્ય ભાલ, ભસ્મ ધર ત્રિશૂલ કર

શિરપર જટા ધર ÷

કસ્તુરી તીલક કરિ, ભગવાં ધરિ, સ્વામીને સ્મરી;

ભૈરવને ભજે વાલી, ઐડવ સ્વર અંગાલી ÷

સ્થાઈ.

પ સા	ગ ડ ગ	સા ગ	મ ગ સા	સા ગ	મ પ ડ	સા ની	પ મ ગ
બા લ	રૂ - પ	ભ વ્ય	ભા - લ	ભ સ્મ	ધ ર -	ત્રિ શુ	લ ક ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
ગ મ	મ ગ ડ	ગ મ	સા ડ સા				
શિ ર	પ ર -	જ ટા	ધ - ર	÷			
૧	૨	૦	૩				

અંતરાય.

ગ ડ	મ પ ડ	નિ પ	સા ગ સા	સા ગ	મ ગ સા	સા નિ	પ મ ગ
ક -	સ્તુરિ -	તિ લ	ક ક રિ	ભ ગ	વાં ધ રિ	સ્વામી	ને સ્મરિ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
સા નિ	મ પ ડ	ગ મ	મ ગ ડ	સા નિ	પ મ મ	ગ મ	ગ ડ સા
ભૈ ર	વ ને -	ભ જે	વા લી -	ઐ ડ	વ સ્વ ર	અં -	આ - લી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગણિ ઐરારિ.

સ્વર.

આરોહિ: સા ^{કો} રે ગ મ પ ધ ^{કો} નિ સા.

અવરોહિ: સા ^{તી} નિ ધ પ મ ગ રે સા.

ઐરારિ સ્વરૂપ.

પારિજાત ફુલ કર્ણુ ધરિ, કર કંચન શૃંગાર;

શીશ કેશ છૂટા કરિ, શ્વેત વસન ઐરાર.

અર્થ:—કાનમાં પારિજાતનાં પુષ્પ પહેરેલ, હાથમાં સુવર્ણનાં શણગાર, માથા ઉપર છૂટા વાળ, તથા ધવલ વસ્ત્ર ધારણ કરેલ, મોતીની માળા પહેરેલ, બામમાં વૃક્ષ નીચે બેસી રહેલ, ગાવાનો પ્રથમ પ્રહર, સ્વરૂપ કર્ણુ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ઐરારિ ”

“ અપ તાલ ”

પ્રાત: સમય પહેલે પ્રહર, સમપૂરણ શણગાર

ગળે માળ છુટ વાળ ÷

પારિજાત કર્ણુ કુંડલ, કર કંકણ સુવર્ણ

ઐરારિ સ્વર કર્ણુ ÷

સ્થાઈ.

કો	કો			કો	કો			તી	તી
સા રે	રે ગ ગ	મ મ	પ ધ ધ	મ પ	સા નિ ધ	પ મ	રે ડ સા		
પ્રા ત	સ મ ય	પહે લે	પ્ર હ ર	સ મ	પૂ રણ	શણ	ગા - ર		
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩		

કો				તી
સા રે	ગ ડ મ	ગ મ	રે ડ સા	
ગ બે	મા - બ	છુ ટ	વા - બ ÷	
૧	૨	૦	૩	

અંતરાય.

કો	કો	કો	૦	૦	૦	કો	કો	૦	૦	કો	૦	૦	૦	તી
ધ ધ	ધ ડ સા	સા સા	રે રે સા	સા રે	ગ રે સા	સા ડ	ની ડ ધ							
પારિ	ભ - ત	કર્ણુ	કું ડ લ	કર	કંકણ	સુ -	વ - ણુ							
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩							

ધ ડ	પ ડ મ	ગ મ	રે રે સા	
બે -	રા - રિ	સ્વ ર	કરેણુ ÷	
૧	૨	૦	૩	

રાગણિ મધુમાધવી.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ૦ મ પ ૦ નિ સા. ^{કો ૦}અવરોહિઃ સા નિ ૦ પ મ ૦ રે સા. ^{૦ કો}

માધવી સ્વરૂપ.

કંચન તન લોચન કમલ, દ્રગ અંજન કર બિન;

ભાલ તિલક કરિ માધવી, જેનું સ્વરૂપ બિન્ન.

અર્થ—શરિર રંગ સુવર્ણ જેવો, આંખોમાં અંજન, હાથમાં બિન, ભાલ તિલક, પીળી સાડી, કંચુકી કાળી, શોળ શણુગાર ધારણ કરેલ, ગાવાનો મધ્વન પ્રહર, સ્થલ સરોવર, શુભ સ્વરૂપ

“ચીજ”

રાગણિ મધુમાધવિ,

ઝપતાલ

શણુગાર સમ પૂરણ, પતિ ધ્યાન દ્રગ અંજન

પીળી કંચુકી પીળી સાડી, ભાલ તિલક સુખકારી ÷

મધુમાધવી તે નામ, બિન ધારીને ભજે શ્યામ

ભૈરવ પીયુ નામ ÷

સ્થાઈ.

સા રે	સા ડ મ	રે મ	નિ પ મ	ની પ	મ ડ રે	પ મ	રે રે સા
રા ણુ	ગા - ર	સ મ	પૂ ર ણુ	પ તી	ધ્યા - ન	દ્ર ગ	અંજ ન
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા રે	મ પ સા	ની પ	મ ડ રે	સા નિ	પ મ મ	પ મ	રે ડ સા
પી જી	કં ચુ કી	પી જી	સા - ડી	ભા લ	તિ લ ક	સુ ખ	કા - રિ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

સા રે	મ ડ પ	મ પ	ની ડ સા	સા સા	રે રે મ	રે મ	રે ડ સા
મ ધુ	મા - ધ	વિ ત	ના - મ	બિ ન	ધા રિ ને	ભ જે	શ્યા - મ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ડ	નિ ડ પ	મ પ	રે ડ સા
ભૈ -	ર - વ	પી યુ	ના - મ ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ સિંધવી.

સ્વર

આરોહિઃ સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા,

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

સિંધવી સ્વરૂપ.

હસ્ત કમલ ત્રિજે પ્રહર, ખેરી વસ્ત્રો લાલ;
ક્રોધવંત ત્રિશૂલ કર, રૂપ સિંધવી બાલ.અર્થ—હાથમાં કમળ, ગાવાનો સમય ત્રિજે પ્રહર, મુખાકૃતી ક્રોધવંત,
જમણા કરમાં ત્રિશૂળ, બાળ સ્વરૂપ, વસ્ત્ર લાલ, સરોવરમાં કમળ ઉપર ઉભેલ.

“ ચીજ ”

રાગણિ સિંધવી

અપતાલ

શ્યામ મુખ ક્રોધવંત, ઓડવ પૂર્ણ સ્વર

ગાયે ગુની ત્રીજે પ્રહર =

ચીર લાલ ચોળી લાલ, કર કમલ કર ત્રિશૂલ;

સિંધવી ભૈરવ નાર, પિયુ સંગ કરે ખ્યાર =

સ્થાઈ.

સા રે		મ ડ પ		ધ પ		સા ડ સા		ની ડ		ધ ડ પ		મ ડ		ગ રે સા
શ્યામ		મુ - ખ		ક્રો ધ		વં - ત		ઓ -		ડ - વ		પૂ -		ર્ણ સ્વ ર
૧		૨		૦		૩		૧		૨		૦		૩

સા રે		સા મ ડ		પ ગ		મ રે સા
ગા યે		ગુ ની -		ત્રીજે		પ્ર હ ર =
૧		૨		૦		૩

અંતરાય

મ મ		પ ડ ધ		સા ધ		રે ડ સા		સા રે		મ ગ રે		સા રે		સા નિ ધ
ચી ર		લા - લ		ચોળી		લા - લ		ક ર		ક મ લ		ક ર		ત્રિશૂ લ
૧		૨		૦		૩		૧		૨		૦		૩

સા નિ		ધ ડ પ		મ ગ		રે ડ સા		સા રે		મ ડ મ		ગ મ		રે ડ સા
સિં ધ		વી - ભૈ		ર વ		ના - ર		પી યુ		સં - ગ		ક રે		ખ્યા - ર =
૧		૨		૦		૩		૧		૨		૦		૩

રાગ ખડહંસ
સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ રે મ ગ સા.

ખડહંસ સ્વરૂપ.

ચતુર વિહારિ ધનાંશરિ, ચૈતી મારૂ ચાર;
સ્વર મિશ્રણ આલાપથી, ખડહંસ જાણિ નિરધાર.

અર્થ:—આ રાગમાં ચાર રાગણિ મિશ્ર સ્વરો આવે છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ ખડહંસ ”

“ અપતાલ ”

ચતુર વિહારી સમાન, ધનાંશરિ લઈ પ્રમાણ;
મારૂ રાગણિ સ્વર મેળાવિ, ચૈતી ધુન તેમાં લાવી. ÷
ખડહંસ ગૃહ પડજ, આરોહે કરિ ગનિ વરજ;
ભૈરવ સુત મન હરણ, અવરોહે સમપૂરણ. ÷

સ્થાઈ.

સા રે	મ પ ધ	પ ધ	સા ડ સા	સા નિ	ધ પ ની	ધ પ	મ ડ રે
ચ તુ	ર વિ હા	રિ સ	મા - ન	ધ નાં	ક્ષ રિ લ	ઈ પ્ર	મા - ણ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
રે મ	મ ગ સા	ની ની	ધ મ પ	મ પ	ધ ડ રે	રે મ	ગ ડ સા
મા રૂ	રા ગ ણિ	સ્વ ર	મેળા વિ	ચૈતી	ધુ - ન	તે માં	લા - વી ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ પ	ધ ડ સા	રે મ	ગ ગ સા	સા નિ	ધ પ મ	ની ની	ધ પ મ
ખ ડ	હં - સ	ગૃ હ	પ ડ જ	આ રો	હે ક રિ	ગ નિ	વ ર જ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
મ પ	ની ધ પ	મ રે	મ ગ સા	મ પ	ધ મ રે	રે મ	ગ ડ સા
ભૈ ર	વ સુ ત	મ ન	હ ર ણ	અ વ	રો હે સ	મ પૂ	ર - ણ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગ ખટ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ૦ મ પ ધ નિ સા. ^{કો કો ૦}

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા. ^{૦ કો તી કો}

ખટ સ્વરૂપ.

સ્વર પાઠવ સંપૂર્ણ, રાગ મિશ્ર નિરધાર:

ધનાંશ્વરિ જીવન પુરિ, ખટ રાગ સમજવો સાર.

અર્થ—આ રાગમાં આરોહિમાં સ્વર “છ” આવે છે તથા અવરોહિ સંપૂર્ણ છે, તથા તે સ્વરો, જીવનપુરિ ધનાંશ્વરિ મીશ્ર આલાપથી ગવાય છે.

“ચીજ” રાગ ખટ, અર્ધઆડ ચોતાલ,

જીવન પુરિ સ્વર સમેં પ્રાત પ્રહર

ધનાંશ્વરિ મેળાવી રાગ ખટ બનાવી

આરો હે ગાંધાર સ્વર વરજ કર ÷

તાલ અર્ધઆડ ચોતાલાનો ધાર

ગૃહ મધ્યમ સ્વર પંચમ ન્યાસ કર, રાગ ખટ.

સ્થાઈ.

મ મ	મ મ	પ	પ પ	ની ધ	ની ધ	ની	ધ પ
જી વ	ન પુ	રિ	સ્વ ર	સ મે	પ્રા ત	પ્ર	હ ર
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨
મ પ	મ ગ	રે	ગ સા	રે સા	રે સા	નિ	ધ મ
ધ નાં	ક્ષ રિ	મે	ળા વી	રા ગ	ખ ટ	બ	ના વી
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨
પ ધ	નિ નિ	સા	ડ સા	નિ ધ	પ મ	ગ	રે સા
આ રો	હે ગં	ધા	— ર	સ્વ ર	વ ર	જ	ક રં
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

અંતરાય.

ક્રો કો	કો કો	૦	૦	૦ ૦	૦ ૦	પ	ડ પ
ધ ધ	ધ ધ	સા	ડ સા	સા સા	રે રે	ધા	— ર
તા લ	અ ધ	આ	— ડ	ચા તા	લા નો	ધા	— ર
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨
મ પ	ધ ધ	નિ	સા સા	મ મ	મ મ	પ	પ પ
ગૃ હ	મ ધ્ય	મ	સ્વ ર	પં ચ	મ ન્યા	સ	ક ર “રાગ ખટ”
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

રાગ ઝરવા.

સ્વર.

કો કો ઠ

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

ઠ કો કો

અવરોહિ: સા નિ ધ પ ઠ ગ રે સા.

ઝરવા સ્વરૂપ.

ઝરવો રાગ ગવાય છે, પ્રહર તૃતીયે જાણુ;
સંવાદી ગાંધાર અનુવાદીરે નિપ્રમાણુ.

અર્થ:—આ રાગ ત્રીજે પ્રહરે ગવાય છે, સંવાદી સ્વર ગાંધાર તથા અનુવાદી રૂપલ નિષાદ છે.

“ચીજ”

“રાગ ઝરવા”

“ઝપતાલ”

નિષાદ રૂપલ અનુવાદી, ગાંધાર સ્વર સમવાદી ÷

ઝપતાલ તાલ સ્મર, સંપૂર્ણ છે ઓડવ સ્વર

ગાવો ઝરવો ત્રીજે પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

સા	સા		નિ	સા	સા		રે	મ		ગ	રે	સા
નિ	ધા		દ	રે	પ		લ	અ		નુ	વા	દી
૧			૨				૦			૩		
ગ	ગ		રે	સા	સા		રે	નિ		સા	ડ	સા
ગાં	ધા		૨	સ્વ	૨		સ	મ		વા	-	દી ÷
૧			૨				૦			૩		

અંતરાય.

ગ	ગ		મ	પ	ડ		ધ	નિ		સા	ડ	સા
ઝ	પ		તા	લ	-		તા	લ		સ્મ	-	૨ ÷
૧			૨				૦			૩		
ઠ	ઠ		રે	સા	સા		રે	નિ		સા	ડ	સા
સં	પૂ		ણું	છે	ઓ		ડ	વ		સ્વ	-	૨
૧			૨				૦			૩		
ઠ	ઠ		ની	ધ	ધ		પ	પ		ગ	રે	સા
ગા	વા		જ	ર	વો		ત્રી	જે		પ્ર	હ	૨ ÷
૧			૨				૦			૩		

રાગ બિભાસ.

સ્વર

આરોહિઃ સા રે ગ ં પ ધ ં સા.

અવરોહિઃ સા ં ધ પ ં ગ રે સા.

બિભાસ સ્વરૂપ

ઓડવ સ્વરને સિદ્ધ કરિ, મનિ વર્જ છે જાણુ;

સંવાદી રૂપલ કરિ, રાગ બિભાસ પ્રમાણુ.

અર્થ—આ રાગમાં પાંચ સ્વરો આવે છે તથા તેને ગાવાનો પ્રહર મળસકાને છે, અંશ વાદી સ્વર ધૈવત, ગૃહ સ્વર પડજ, સંવાદી રૂપલ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ બિભાસ ”

“ અપતાલ ”

ગૃહ શડજ સુર કરિ, સંવાદી રૂપલ ધરિ;

ન્યાસ છે પડજ, મૃદુ રૂપલને કર ÷

અંશવાદી ધને જાણુ, ભૈરવ પુત્ર માન;

બિભાસ છે ઓડવ સ્વર, મનિ વરજને કર ÷

સ્થાઈ.

સા ધ	રે સા ધ	પ ગ	રે ડ સા	સા ડ	રે ગ પ	ધ પ	ગ રે ડ
ગૃહ	પ ડ જ	સુર	ક - રિ	સં -	વાદી રૂ	પલ	ધરિ -
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ડ	રે ડ ગ	પ ડ	ધ ડ પ	પ ધ	સા ધ પ	ગ ડ	રે ડ રે
ન્યા -	સ - છે	પ -	ડ - જ	મૃદુ	રૂપલ	ને -	ક - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ ગ	ગ ડ પ	ધ ધ	ધ ડ પ	ધ ડ	સા ડ સા	રે સા	ધ ડ પ
અંશ	વા - દી	ધ ને	જા - ણુ	ભૈ -	ર - વ	પુત્ર	મા - ન
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

ગ ગ	રે રે સા	રે સા	ધ ડ પ	ગ પ	ધ ધ ધ	રે ડ	સા ડ સા
બિભા	સ છે ઓ	ડ વ	સ્વ - ર	મનિ	વરજ	ને -	ક - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગ સારંગ.
સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ૦ નિ સા. ^{તી} ^{કો}

અવરોહિ: સા ^{કો} નિ પ મ રે સા.

સારંગ સ્વરૂપ.

મળે નટ મહારમાં દેવગિરિનું અંગ,
ગીષ્મ દિવસ બીજે પ્રહર થાય રાગ સારંગ.

અર્થ:—સારંગમાં પ્રથમ “ નટ ” બીજી મહાર, તથા ત્રીજે દેવગિરિ રાગનાં સ્વરો સરખા ભાગે મીશ્ર આલાપે ગવાય છે બીજે પ્રહરે.

“ ચીજ ” “ રાગ સારંગ ” “ ચોતાલ ”
નટ મહાર દેવગિરિ અંગ દિવસના બીજે પ્રહર સારંગ ÷
ધૈવત વરજ સ્વર કર, ઓડવ જેનાં છે સ્વર
નિષાદને ગૃહ સ્વર સ્મર ÷
સ્થાઈ.

પ પ રે રે	તી નિ સા રે રે	કો સા નિ	ડ પ
ન ટ મ લા	ર દે વ ગિ	રિ અ	— ગ
૧	૨	૩	૪
મ પ નિ સા	રે સા ની પ	મ પ	મ રે
દિ વ સ નાં	બી જે પ્ર હ	ર સા	રં ગ ÷
૧	૨	૩	૪

અંતરાય

મ મ પ પ	તી ની સા ડ સા	કો સા નિ	ડ પ
ધૈ વ ત વ	ર જ — સ્વ	ર ક	— ર
૧	૨	૩	૪
મ રે મ પ્ર	પ ડ પ ડ	રે ડ	સા ડ
ઓ ડ વ જે	નાં — છે —	સ્વ —	ર —
૧	૨	૩	૪
કો ની પ મ રે	કો મ પ ની પ	ડ રે	ડ સા
નિ ષા દ ને	ગૃ હ સ્વ ર	— સ્મ	— ર ÷
૧	૨	૩	૪

રાગણિ સોરઠી.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા ની ધ પ મ ગ રે સા.
સોરઠી સ્વરૂપ.લૈરવ પંચમ ગુર્જરિ, બંગાલી ગાંધાર;
સમભાગે આલાપથી, થયો સોરઠી સાર.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ લૈરવ બીજો પંચમ, ત્રિજી ગુર્જરિ તથા બંગાલી, આ રાગ તથા રાગણિના મીશ્ર આલાપથી સ્વર ગવાયું છે, ગૃહ સ્વર નિષાદ તથા અંશ સ્વર મધ્યમ અને સંપૂર્ણ જાતી છે.

“ ચીજ ” “ રાગણિ સોરઠી. ” “ તાલ સંમુખતરા. ”

પ્રથમ લૈરવ બિજો પંચમકર, ગુર્જર બંગાલી ગંધાર જેમાં સ્વર
પંચરાગ મેળવીને અલાપ કર ÷અંશ સ્વર મધ્યમ સમપૂરણ, જાતી સ્વર અલાપનું કરિ સ્મરણ
બહુસની અર્ધાગી સોરઠી સ્મર ÷

સ્થાઈ.

નિ રે ગ મ ધ ગ મ ધ પ મ ગ રે સા	ગ મ પ ગ મ ધ નિ સા	ધ મ ગ રે સા
પ્ર થ મ લૈ ર વ બિ જો પં ચ મ ક ર	ગુર્જર બંગાલી ગંધાર	જેમાં સ્વર
૧	૨	૩ ૪

ની ધ મ ધ	સા નિ ધ મ	પ ગ	મ રે સા
પંચરાગ	મેળવીને	અલા	પકર ÷
૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

પ મ ગ મ ધ મ સા	રે સા ની ધ મ	મ ગ રે સા	રે સા નિ ધ પ ગ મ રે સા
અંશ સ્વર મધ્યમ	સમપૂરણ	જાતી સ્વર	અલાપનું કરિ સ્મરણ
૧	૨	૩ ૪	૧ ૨ ૩ ૪

નિ ધ મ ધ	સા નિ ધ મ	પ મ	ગ રે સા
બહુસ	ની અર્ધાગી	સોર	ઠી સ્મર
૧	૨	૩	૪

રાગાણિ પૂર્વી.

સ્વર

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ મ ગ રે સા.

પૂર્વી સ્વરૂપ.

ગૌરિ મળે વિલાસને, તો ત્રિવેણી થાય;

ગૌરિ માડે જો મળે, રાગાણિ પૂર્વી વહાય.

અર્થ:—આ રાગાણિમાં પ્રથમ ગૌરિ તથા માડે મીશ્ર અલાપથી સ્વરો આવે છે. મધ્યમ બંને છે, અંશ સ્વર ગાંધાર, વાદી પંચમ, તથા ગૃહ પડજ.

“ ચીજ ”

“ રાગાણિ પૂર્વી ”

“ સમતાલ ”

ભૈરવ સુત ખટ નારિ પૂરવી જે

પ્રથમ ગૌરી વળી વિલાસ સ્વર ત્રિવેણી જે ÷

માડેનાં સ્વર ગૌરિમાં મીશ્ર અલાપ કર

પૂર્વી રાગાણિ મહીં મળે છે આવી આ સ્વર ÷

સ્થાઈ.

સા ડ પ પ પ મ ધ પ		મ ડ ગ ડ		મ ગ રે ડ સા ડ
ભૈ - ર વ સુ ત ખ ટ		ના - રિ -		પૂ ર વી - જે -
૧		૨		૩

સા નિ સા ગ ડ ગ મ રે		ગ મ ડ ગ		ગ મ પ ધ મ પ
પ્ર થ મ ગૌ - રિ વળી		વિલા - સ		સ્વ ર ત્રિ વે ણી જે ÷
૧		૨		૩

અંતરાય.

પ મ પ ની ડ ની રે સા		નિ ધ ડ પ		પ મ પ ધ ડ પ
મા ડે નાં સ્વ - ર ગૌ રિ		માં મી - શ્ર		અ લા પ ક - ર
૧		૨		૩

સા ડ નિ ધ પ ધ મ પ		મ પ મ ગ		મ ગ ડ રે ડ સા
પૂ - વીં રા ગ ણિ મહીં		મળે છે આ		વી આ - સ્વ - ર ÷
૧		૨		૩

રાગણિ દિવસની પુર્યા.

સ્વર.

આરોહિ: સા^{કા} રે ગ મ પ ધ નિ સા^૦.અવરોહિ: સા^૦ નિ ધ પ મ ગ રે સા^{કા}.

દિવસની પુર્યા સ્વરૂપ.

જૈતશ્રી અને કાનરો, લગિર પુર્વિ મળી જાય;

મંગળ અષ્ટક જે મળે, દિન પુર્યા કહેવાય.

અર્થ—આ રાગણિમાં પ્રથમ જૈતશ્રી બીજો કાનરો ત્રીજી પુર્વિ તથા ચોથા મંગળ અષ્ટક રાગનાં સ્વરો છે મીશ્ર આલાપે ગવાય છે. ગૃહ સ્વર ષડજ વાદી પંચમ છે.

“ચીજ” “રાગણિ દિવસની પૂર્યા.” “તાલ સમુખ તરા”

દિવસની પુર્યામાં મીશ્ર સ્વર, જૈતશ્રી વળી કાનરો તેમાં ધર;

ત્રીતિય સ્વર પુરવીનાં કર, મંગળ અષ્ટક ને ચતુર્થ સ્મર. ÷

શુદ્ધ સરવ મધ્ય મતી-વર, રૂપલ જેમાં આવે કોમળ સ્વર;

સંપુરણ છે જે હૃદે ધર, ષડજ છે જેનો પ્રથમ ગૃહ સ્વર ÷

સ્થાઇ.

સા ની રે સા|ડ પ પ મ|ધ પ|મ ગ રે|નિ રે ગ ડ|મ રે ગ મ|પ ધ|ની ધ પ
દિ વ સ નિ|— પુ રિ યા|માં મીશ્ર સ્વ ર|જૈ ત શ્રી|વ બી કા નરો તે|માં ધ ર
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

૦ ૦ ૦ ૦

ગ મ પ ધ|ની ધ ની ધ|સા ડ|સા ડ સા|સા ડ નિ ધ|પ પ ધ પ|મ ગ|પ મ ગ
ત્રિ તી ય સ્વર પુ ર વી|નાં —ક — ર|મં — ગ બ|અષ્ટક નેચ તુર્થ સ્મર ÷
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

પ ડ પ પ|પ પ મ પ|ધ પ|મ ગ ડ|પ મ ધ ડ|પ ની ધ પ|મ ગ|પ મ ગ
શુ — ર્દ સર વ મ ધ્ય|મતીવ ર —રૂ પ લ —જે માં આ વે|કો મળ સ્વ ર
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦

સા ડ સા ની|રે સા ડ સા|સા ની|રે સા ડ|નિ રે નિ ધ|પ મ ધ મંગ ધ|મ ગ રે
સં — પૂ રણ છે — જેહૃ દોધ ર —પ ડ જ છે|જે નો પ્ર થમ ગૃહ સ્વ ર ÷
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

રાગણિ ઇમન કેદારિ.

સ્વર.

તી

આરોહિ : સા મ ગ મ પ નિ સા

તી

અવરોહિ : સા નિ પ મ ગ મ ધ મ ગ રે સા

ઇમન કેદારી સ્વરૂપ.

કેદાર માંહી યમન મળે, ઇમન કેદારિ થાય;

દ્વય મધ્યમ દ્વય રાગનાં, ગણેશ તાલમાં ગાય.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ કેદાર તથા બીજો યમન સ્વરનો ભાસ થાય છે ગૃહ સ્વર પડજ છે.

“ ચીજ ” “ રાગણિ ઇમન કેદારિ ” “ તાલ ગણેશ ”

પ્રથમ લઈ કેદાર દ્વિતીય યમનનાં સૂર કરિયે

સમ ભાગે અદાપીને ઇમન કેદારિ સૂર કરિયે

વાદી મધ્યમને કરિ સમવાદિ નિષાદ સ્વર સ્મરિયે ÷

સ્થાઈ અંતરાય તાલ ગણેશ સ્વર સમપૂરણ એ

આરોહિ ઓડવ સ્વર અવરોહ માંહી સમપૂરણ જે. ÷

સ્થાઈ.

સા	મ	ગ	મ	પ	મ	ધ	પ	સા	નિ	પ	મ	પ	ધ	મ	ધ	મ	ગ	રે	સા
પ્ર	થ	મ	લ	ઈ	કે	દા	ર	દ્વિ	તી	ય	ય	મ	ન	નાં	સૂ	ર	ક	રિ	યે
૧			૨	૩	૪					૫			૬	૭	૮	૯			

મ	મ	મ	ડ	પ	પ	ધ	પ	મ	પ	ની	પ	ગ	મ	ધ	મ	ગ	મ	રે	સા
સ	મ	ભા	-	ગે	અ	લા	પી	ને	ઇ	મ	ન	કે	દા	રિ	સૂ	ર	ક	રિ	યે
૧				૨	૩	૪				૫			૬	૭	૮	૯			

પ	ની	સા	રે	સા	નિ	પ	મ	ગ	મ	ધ	મ	સા	ની	પ	મ	ગ	મ	રે	સા
વા	દી	મ	ધ્ય	મ	ને	ક	રિ	સ	મ	વા	દી	નિ	ષા	દ	સ્વ	ર	સ્મ	રિ	યે ÷
૧			૨			૩				૪			૫	૬	૭	૮	૯		

અંતરાય.

ગ	મ	પ	ગ	મ	પ	મ	પ	ની	પ	ડ	ની	સા	મ	ગ	મ	ગ	મ	રે	સા
સ્થા	ઈ	અં	ત	રા	ય	તા	લ	ગ	ણે	-	શ	સ્વ	ર	સ	મ	પુ	ર	ણ	એ
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

મ	ગ	રે	સા	ગ	રે	સા	ની	નિ	સા	નિ	પ	સા	નિ	પ	ધ	ગ	મ	રે	સા
આ	રો	હો	ઓ	ડ	વ	સ્વ	ર	અ	વ	રો	હ	માં	હી	સ	મ	પુ	ર	ણ	જે ÷
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

રાગણિ જેજેવંતી.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે મ ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.
જેજેવંતી સ્વરૂપ.સોરઠ માંજી ધનાંક્ષરિ, ખિલાવલી સમભાગ;
ચાર રાગના મીશ્રણે, જેજેવંતી જાગ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ સોરઠ, બીજી માર્જી ત્રીજી ધનાંક્ષરિ તથા ચોથી ખિલાવલનાં મીશ્ર સ્વરથી આ રાગણિ ગવાય છે, ગૃહન્યાસ રૂપલ છે, તથા ગાવનો પ્રહર મધરાત પછીથી.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ જેજેવંતી ”

“ અપ તાલ ”

સોરઠ પ્રથમ સ્વર, માંજી દ્વિતીય હ્રદે ધર;
ત્રિતીય છે ધનાંક્ષરિ, ખિલાવલીને ચતુર્થ કરિ ÷
ગૃહ રૂપલ ન્યાસ જાણુ, સારંગની એ પ્રીય પ્રાણુ;
જેજેવંતી અપતાલ, ગવાય મધ્યરાત્રી નંતર ÷

સ્થાઈ.

રે રે	રે ડ પ	મ ગ	રે ડ સા	નિ સા	રે ગ રે સા	ન	ધ ડ પ
સો ર	ઠ - પ્ર	થ મ	સ્વ - ર	માં જી	દ્વિ તી ય હ	દે	ધ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ મ	પ ડ પ	નિ નિ	સા ડ સા	સા નિ	ધ મ ની	ધ પ	મ ગ રે
ત્રિ તી	ય - છે	ધ નાં	ક્ષ - રિ	ખિ લા	વ લી ને	ચ તુ	ર્થ કરિ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ મ	પ નિ નિ	સા સા	રે ડ સા	નિ સા	રે ગ રે સા	નિ	ધ ડ પ
ગૃ હ	રૂ પ લ	ન્યા સ	જા - ણુ	સા રં	ગ ની એ પ્રી	ય	પ્રા - ણુ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ રે	મ ડ પ	નિ નિ	સા ડ સા	સા નિ	ધ મ નિ	ધ પ	મ ગ રે
જે જે	વં - તી	અ પ	તા - લ	ગ વા	ય મ ધ્ય	રા ત્રી	નં ત ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

ભૈરવ કૃદમ્બ સમાપ્ત.

રાગ માલકંસ.

સ્વર.

કો કો કો ા
આરોહિ : સા ા ગ મ ા ધ નિ સા

ા કો કો કો
અવરોહિ : સા નિ ધ ા મ ગ ા સા

માલકંસ સ્વરૂપ.

માલકંસ શ્યામ વરણુ, કુલ છડી ગૃહી હાથ;

મોતીની માળા ગળે, પાંચ પ્રિયા છે સાથ;

અર્થ:—શરિર વરણુ શ્યામ, હાથમાં કુલ છડી, મોતીની માળા ગળામાં
ધારણુ કરેલ. તથા પાંચ પ્રિયા સાથે છે, સ્વરૂપે ભયંકર. રૌદ્ર રસ. ગાવાનો
સમય મધ્ય રાત્રિ પછી. ગૃહ મધ્યમ. ન્યાસ પડજ.

ગોડી ગૌરી ગુન કલી, ખંખાવતી લે બાણી;

કુકુભ વળી કહેવાય છે, માલકંસ પ્રીય રાણી;

“ ચીજ ”

“ રાગ માલકંસ ”

“ ત્રીતાલ ”

મોતી માળાને કંઠમાં ધારેલી છે, ગૃહીને કર કુલ છડી શીર મુગટ ધરિ
વરણુ શ્યામ કટી ધવલ વસ્ત્ર જે, શરદ રાત્રીનાં ચતુર્થ પ્રહર
માલકંસનો રસ રૌદ્ર બાણુ ÷

સ્થાઈ.

મ ગ સા નિ	ધ ડ ગ મ	ધ નિ ધ મ	ગ સા નિ ધ
મો તી મા ળા	ને - કં ઠ	માં ધા રે લી	છે ગૃ હિ ને
૧	૨	૦	૩

મ ગ ડ મ	ધ નિ સા ડ	ની ધ મ ગ	મ ગ સા ડ
ક ર - કુ	લ છ ડી -	શી ર મુ ગ	ટ ધ રિ - ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ ગ મ ધ	ડ ની ધ મ	મ ગ મ ધ	ડ ની સા	ડ મ ગ ડ સા	ડ ધ ડ સા	ની ડ ગ ગ	મ ધ મ મ
વ રણુ શ્યા	મ ક ટી	ધ વ લ વ	સ જે	શ ર - દ	રા - ત્રી	નાં - ચ	તુર્થ પ્ર હ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ડ ની ધ	ડ નિ મ ડ	ગ ગ મ ડ	ગ મ ડ સા
મા - લ કં	- સ નો -	ર સ રૌ -	દ્ર બા - ણુ ÷

રાગણિ તોડી.

સ્વર.

કા કા તી કા

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા,

કા કા તી કા કા

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

તોડી સ્વરૂપ.

તોડી વિણા કર ધરિ, ગાયે પતીનું હેત;

ચંચલ છળી મન મોહની, ખેરિ વસો શ્વેત.

અર્થ—કરમાં વિણા ધરિ પતીનું ગાન ગાય છે, ચિતે ચંચલ તથા શ્વેત વસો પહેરેલા છે, કાળી કંચુકી પહેરેલી અંગે કર્પુરનો લેપ, શરદરતુનાં પ્રાતઃ સમયમાં બીજે પ્રહર ગાવાનાં સમય. કર્ણ પ્રસંગ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ તોડી ”

“ ત્રીતાલ ”

પ્રાતઃ સમય દ્વિતીય પ્રહર તોડી, સ્થળ ગુફા સમ પૂરણ સ્વર જોડી

વિલાસી આનંદી ખેરિ શ્વેત સાડી ÷

કંચુકી કાળી કર બીન ગાલી, માલકંસ મન અતિશય વાલી

પ્રસંગ કર્ણ રસ મન હરનારી ÷

સ્થાઈ.

ધ ડ ધ ધા પ મ પ ધા પ મ ગ રે ધ ડ પ ડ મ ગ મ ધા ની ધ પ મ પ ગ ડ ગરિ ડ સા ડ
પ્રા-ત સમય દ્વિ તીય પ્ર હર તો - ડી - સ્થળ ગુ ફા સમ પૂ. રણ સ્વ - રજી - ડી -
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

નિ સા ગ ડ મ ગ પ ડ મ ધ ની સા ધ ડ પ ડ
વિ લા સી - આ નં દી - ખેરિ શ્વે ત સા - ડી ÷
૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

ગ ડ મ ધા ની ડ સા ડ નિ સા ગ રે સા ડ ધ ડ ગ ડ રે સા ડ રે સા નિ ધ પ મ ગરિ ડ સા ડ
કં - ચુ કી કા - બી - ક ર બી ના - લી - મા - લ કં - સ મ ના અ તિ શ ય વા - લી -
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

નિ સા ગ મ પ ધ મ પ મ ધ ની સા ધ ડ પ ડ
પ્ર સં ગ કર્ણ ર સમ ન હ ર ના - રી - ÷
૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ ગૌરિ.

સ્વર.

કા ૪
આરોહિ : સા રે ૦ મ પ ૦ નિ સા

૪ કા કા
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા

ગૌરિ સ્વરૂપ.

સ્વેત સાડી ગૌરિતનુ, કર ખીન બાળ સ્વરૂપ;

ત્રપાવંત નિત કામની, વદને શશી સ્વરૂપ.

અર્થ:—શરિર ઉપર સ્વેત સાડી, હાથમાં ખીન, બાળ સ્વરૂપ, તથા નિત્ય કામની ઇચ્છા અને મુખે ચંદ્રમા જેવી. નાકમાં આંબાના મોરનું ઝુમણું, ગાવાનો સમય શરદ રતુમાં ચોથો પ્રહર, રસ કર્ણ ગૃહ ન્યાસ પડે.

“ચીજ”

“રાગણિ ગૌરિ”

“અપતાલ”

નાદ વાદ્ય કર ધારિ, માલકંસ પ્રીય નારિ

સ્વેત વસ્ત્ર નામે ગૌરિ, કાલી કંચુકી વપુ ધરિ ÷

સ્થળ બાગમાં બેઠેલી, ચંદ્રમુખી અલબેલી.

ચોથે પ્રહર કામે થેલી ÷

સ્થાઈ.

સા મ	રે ડ સા	પ પ	રે ડ સા	મ મ	પ ડ મ	પ મ	રે ડ સા
ના દ	વા - દ્ય	ક ર	ધા - રિ	મા લ	કં - સ	પ્રો ય	ના - રિ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

૪ ૪

સા રે	સા ડ મ	પ નિ	ની ડ સા	સા નિ	ધ પ મ	ગ પ	રે ડ સા
સ્વે ત	વ - સ્ત્ર	ના મે	ગૌ - રિ	કા લી	કંચુકી	વ પુ	ધ - રિ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અતરાય.

મ પ	ની ડ સા	સા નિ	રે ડ સા	રે મ	રે ડ સા	નિ રે	ની ડ ધ
સ્થ લ	બા - ગ	માં બે	ઠે - લી	ચં દ્ર	મુ - ખી	અ લ	બે - લી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ મ	ગ પ	રે ડ સા
ચો થે	પ્ર હ ર	કા મે	થે - લી ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ ગુનકલી. સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિ: સા ૦ ધ મ પ ગ મ ગ રે સા.

ગુનકલી સ્વરૂપ.

ધુટ કેશ શીર ગુનકલી, પિયુ છળિ રાખી પાસ;
ગૌર વર્ણુ દુર્બળ તનુ, ચિત્તે અતી ઉદાસ.

અર્થ:—ગુનકલીનાં કેશ વીંખાયેલા છે, શરિર વર્ણુ ગૌર, દુર્બળ શરીર, વસ્ત્ર મેલાં, આંખમાં આંસુ ઝરેલાં, કંઠંબ વૃક્ષ નીચે બેઠેલી, ગાવાનો પ્રહર શરદ રતુનો પ્રથમ પ્રહર, ગૃહ રૂપલ ન્યાસ પડજ, ઓડવ શાડવ બાતી.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ગુનકલી ”

“ અપતાલ ”

પ્રાત સમય પહેલે પ્રહર, સ્થળ બાગ વર્ણુ ગૌર;
વપુ દુર્બળ વસ્ત્ર મેલાં, દ્રગમાં આંસુ ઝરેલા. ÷
શિર બાલ વીંખાયેલા, ગુનકલી અપતાલ;
વૃક્ષ કંઠંબ નીચે બેસી, પીયુ બિરહે હૃદે ત્રાસી ÷

સ્થાઈ.

રે રે	સા ધ ધ	ધ સા	રે રે સા	સા રે	મ ડ મ	ગ મ	રે ડ સા
પ્રાત	સ મ ય	પહેલે	પ્રહર	સ્થળ	બા - ગ	વર્ણુ	ગૌ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા રે	સા મ મ	મ પ	ધ ડ પ	સા ધ	મ ડ પ	ગ મ	રે ડ સા
વ પુ	હ બળ	વસ્ત્ર	મે - લાં	દ્ર ગ	માં - આં	સુ ઝ	રે - લાં
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ પ	ધ ડ પ	સા ધ	રે ડ સા	સા ધ	સા ડ રે	સા રે	ધ ડ ધ
શિર	બા - લ	વીંખા	ચે - લા	ગુન	ક - લી	અપ	તા - લા
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ મ	પ ધ સા	રે સા	ધ ડ પ	સા ધ	પ ધ મ	ગ મ	પ રે સા
વૃક્ષ	કંઠંબ	નિચે	બે - સી	પીયુ	વિરહે	હૃદે	ત્રા - સી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગણિ ખંખાવતી.

સ્વર.

આરોહિ : સા ૦ ગ મ પ ધ નિ સા

અવરોહિ : સા નિ ધ ૦ મ ગ રે સા

ખંખાવતી સ્વરૂપ.

વદન ગૌર ખંખાવતી, સુંદર ડોકીલ વેણુ;

ચીત આતુર આતુર ખરી, કામવાંતી દીન રેન.

અર્થ:—ચંદ્ર વદન, શરિર ઉપર વસ્ત્ર કસુંબી રંગના સોળ શણુગાર
ધારણ કરેલા, ગાવાનો ચોથો પ્રહર પ્રથમ માલસરી અને બીજી મલાર બંને
રાગણિ મીશ્ર સ્વર અલાપથી ગવાય તે ખંખાવતી ગૃહ સ્વર ગંધાર

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ખંખાવતી ”

અર્ધ આડ ચોતાલ

પ્રથમ કરિ, શુદ્ધ માલ સરિ,

વળી સ્વર મલાર, ખંખાવતીનો સાર ÷

કસુંબી સાડી કસુંબી કંચુકી

જેનું વદન ગૌર, સમેં ચોથો પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

ગ રે	સા ૩	ધ	સા ૩	સા ૩	ગ મ	ગ	રે સા
પ્ર થ	મ -	ક	રિ -	શુ -	દ્ધ મા	લ	સ રિ
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

સા ગ	મ પ	ધ	નિ સા	સા નિ	ધ મ	ગ	રે સા
વળી	સ્વર	મ	દ્ધાર	ખંખા	વતી	નો	સાર ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

અંતરાય.

ધ મ	ધ સા	૩	સા ૩	ધ સા	મ ગ	રે	સા ૩
ક સું	બીસા	-	ડી -	ક સું	બી કં	ચુ	કી -
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

સા નિ	ધ મ	ધ	મ ધ	ની ધ	મ ગ	મ	રે સા
જેનું	વદ	ન	ગૌ. ર	સમેં	ચોથો	પ્ર	હ ર ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

રાગણિ કુકુભ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

કુકુભ સ્વરૂપ.

શરદ રાત્રી ચોથે પ્રહર, જાગે પ્રીતમ સંગ;
રતી સમાન મન ચાહના, કુકુભ રાગણિ અંગ.

અર્થ—આ રાગણિ રાત્રીના ચોથે પ્રહર ગવાય છે, ગળામાં મુક્તાહાર ત્રુટી ગયેલો, ચોળી નવરંગી પણ ચીરાઈ ગયેલી, બાલ છુટા તથા પાની સામું જોઈ ઉભી રહેલી, જાતી સંપૂર્ણ ગૃહ ન્યાસ શડજ.

“ ચીજ ”

“ રાગણી કુકુભ. ”

“ અપતાલ. ”

શુભકારી સમપૂરણ, કેશ ઘુટ પ્રિય રમણ ÷

મુક્તા માળ પહેરેલી, પાની સામું જોઈ રહેલી

કૌશીક મન વાલી, નામે કુકુભ શુભ પ્રસંગ

શ્રંગાર અંગો અંગ ÷

સ્થાઈ.

સા પ	પ ડ ધ	પ મ	ગ રે સા	રે રે	રે ડ ગ	મ ગ રે રે સા
શુ ભ	કા - રી	સ મ	પૂ ર ણ	કે શ	ધુ - ટ	પ્રી ય ર મ ણ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૩

અંતરાય.

પ નિ	ધ ડ નિ	સા નિ	રે ડ સા	નિ ધ	નિ સા રે	નિ સા	ધ ડ પ
મુ ક્તા	મા - જ	પ હે	રે - લી	પા ની	સા મું જો	ઈ ર	હે - લી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ ડ	ગ ડ રે	ગ પ	ધ નિ રે
કૌ -	શી - ક	મ ન	વા - લી

સા નિ	ધ પ ધ	પ મ	ગ રે સા	રે ડ	રે ડ ગ	મ ગ	રે ડ સા
ના મે	કુ કુ ભ	શુ ભ	પ્ર સં ગ	શ્ર -	ગા - ર	અંગો	અં - ગ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

31

31

आरोहि : सा रे ग म ं ध नी सा

631

31

अवरोहिः सा नि ध प म ग रे सा

બાગેસર સ્વરૂપ.

ધનાંશરિ ચને કાનરો, ભૂપાલી સમતોલ;

બાગેસર વખાણીયે, સુખ ઉપજે અણુમેલ.

અર્થ:—આ રાગમાં પ્રથમ ધનાંક્ષરિ, બીજો કાનરો તથા ત્રીજી ભૂપાલી મીશ્ર સ્વરો આવે છે. ગૃહ મધ્યમ, ન્યાસ ૫૭જ.

“ ଅନ୍ଧ ”

“ राग भागेश्वर ”

“ અપતાલ ”

પ્રથમ સ્વર ધનાંક્ષરિ, વળી કાનરો શુદ્ધ કરિ

ત્રીતીય ભુપાલ્લીનાં સ્વર ન્યાસ સ્વર ષડ-જને કર

મધ્યમ ગૃહ ધાર, પ્રીય નાટ કેદાર નાર

આરોહિ પંચમ વરજ અંશ ધૈવત સ્વર સમજ :-

સ્થાઈ.

ॐ रे सा नि सा ध नि सा उ सा सा म ग प म ग रे उ सा
थ म स्व र ध ना क्ष रि - व णी कान रो शुद्ध क - रि
१ २ ० ३ १ २ ० ३

सा नि सा म ग म ध नि सा उ सा नि ध म प ग म ग रे सा
त्रि ती य लु पा ली नां स्वर - न्या स स्वर ष उ ञ ने क र
१ २ ० ३ १ २ ० ३

અંતરાય.

म उ | ध उ नि | सा सा | रे उ सा | सा सा | रे सा नि | ध म | नी उ म
म - | ध्य - म | गृ ह | धा - र | प्री य | ना ट | द्वा र | ना - र
१ २ ० ३ १ २ ० ३

म ग | रे ङ सा | ^{६६} रे सा | नि ध म | म ध | नी ध म | प म | ग रे सा |
 आ रे | छे - पं | य म | व र ङ | अं श | धै व त | स्वर | स म ङ ::
 १ २ ० ३ १ २ ० ३

રાગ સુધરાઈ.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ૦ મ પ ૦ નિ સા. ^{કા}

અવરોહિ : સા નિ ૦ પ મ ગ રે સા. ^{કા} ^{કા}

સુધરાઈ સ્વરૂપ.

ઠાઠ અડાણો મીશ્ર જે, સુધરાઈમાં થાય;
છે ઓડવ પાડવ સ્વર, ધૈવત વર્જ ગણાય.

અર્થ—આ રાગમાં અડાણો મીશ્ર સ્વર આવે છે, ગૃહ ન્યાસ સ્વર ષડજ છે, વાદી સ્વર પંચમ તથા અંશ સ્વર ગંધાર છે, ઓડવ પાડવ સ્વરો છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ સુધરાઈ ”

“ સમતાલ ”

ધૈવત વરજ સ્વર, ઠાઠ અડાણો મીશ્ર કર

સુધરાઈને સીદ્ધ કર ÷

પંચમ વાદી સ્વર ન્યાસ સ્વર ષડજ સ્મર

કૌશિક જેનો તાતઃ નાટ પ્રીય ગૌરિ માત ÷

સ્થાઈ.

સા	ની	ની	પ	ગ	મ	પ	રે	સા	નિ	સા	રે	મ	પ	નિ	મ	પ	સા
ધ	ઈ	વ	ત	વ	ર	જ	સ્વ	ર	ઠા	ઠ	અ	ડા	ણો	મી	શ્ર	ક	ર
૧				૨		૩			૧				૨		૩		

પ	રે	સા	રે	નિ	સા	નિ	પ	મ
સુ	ધ	રા	ઈ	ને	સી	દ્ધ	ક	ર ÷
૧				૨		૩		

અંતરાય.

મ	ડ	પ	પ	મ	પ	ની	ડ	સા	પ	રે	સા	રે	નિ	સા	નિ	પ	મ
પં	-	ચ	મ	વા	દી	સ્વ	-	ર	ન્યા	સ	સ્વ	ર	વ	ડ	જ	સ્મ	ર
૧				૨		૩			૧				૨		૩		
મ	રે	ડ	સા	પ	ની	પ	ડ	સા	મ	મ	રે	સા	નિ	સા	પ	ડ	મ
કૌ	શિ	-	ક	જે	નો	તા	-	ત	ના	ટ	પ્રી	ય	ગૌ	રિ	મા	-	ત ÷
૧				૨		૩			૧				૨		૩		

રાગણિ માઢ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

માઢ સ્વરૂપ.

માલકંસ જેનો પિતા, ગુનકલીમા કહેવાય;

વાદી સૂર ધૈવત થયો, રાગ માઢ કહેવાય,

અર્થ:—વાદી સ્વર ધૈવત, ન્યાસ સ્વર પડજ અંશ સ્વર મધ્યમ, સંવાદી રૂપલ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ માઢ ”

“ જયજંપા ”

સુધરાઈ બ્રાત રાગ માઢ પૂરણ સ્વર; ધૈવત ગૃહ સ્વર ગૃહી તરજ કર;

યમૂના કલ્યાણી પ્રીય ગુનકલી માત, જયજંપ માલકંસ જેનો તાત ÷

અંશ સ્વર છે મધ્યમ પ્રથમ શુદ્ધ કર

સંવાદી રૂપલ કર ન્યાસ પડજ સ્મર ÷

સ્થાઈ.

ધ ધ પ મ ગ સા રે ગંગ રોસા રેંગ રે સામ ડ રે મ પ પ ધ રે સા નીધ પધ પ મ
 સુ ધ રા ઈ બ્રા ત રા ગ મા ઢ પૂ રણ સ્વ ર ધૈ - વ ત ગૃ હ સ્વર ગૃ હી ત રજ કર
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

સા રે સા નિ ધ પ ધ મ મ પ મ પધ ડ ની પ ધ સા ડ સા સા રે ગ રે સાધ ધ સા ડ સા
 ય મુ નાં કલ્યાણી પ્રીય ગુ ન ક લી ના - તજ ય ઝં - પ મા લ ક - સ જે નો તા - ત ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

સા રે સ. નિ ધ ધ પ મ સા નિ ધ નિ ધ પ મ
 અં શ સ્વ ર છે મ ધ્ય મ પ્ર થ મ શુ ધ ધ ર
 ૧ ૨ ૩ ૪

મ ગ રે સા ગ રે સા ની સા નિ ધ પ ધ પ મ
 સં વા દી રૂ પ લ ક ર ન્યા સ પ ડ જ સ્મ ર ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪

રાગ ગૌરા.

સ્વર.

કો કો તી
આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ નિ સા
તી કો કો
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા
ગૌરા સ્વરૂપ.

સ્વર ટોડીનું સ્મરણ કરિ, ધૈવત શુદ્ધ ધરિ;
વાદી સ્વર પંચમ ગૃહી, સંવાદી પડજ કરી.

અર્થ:—આ રાગમાં પ્રથમ ટોડીનો ભાસ થાય છે, ગાવાનો સમય સાયંકાલ, ગૃહ સંવાદી ન્યાસ પડજ છે.

“ ચીજ ” “ રાગણિ ગૌરા ” અર્ધ આડ ચાતાલ

સ્વર સમપૂરણ ગૌરા રાગ વર્ણન
વાદી સુર પંચમ સમવાદી પડજ ÷
સાયંકાલ સમયે ટોડી, પ્રથમ સ્મરી
આરોહે અવરોહે, સ્વર પૂરણ કરી ÷

સ્થાઈ.

સા પ	પ મ	ગ	રે સા	સુ ત્રિ	સા ગ	ગ	રે સા
સ્વ ર	સ મ	પૂ	ર ણુ	ગૌ રા	રા ગ	વ	ર્ણ ન
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

પ મ	ગ મ	પ	નિ સા	ની ધ	પ મ	ગ	રે સા
વા દી	સુ ર	પ	ચ મ	સ મ	વા દી	શ	ડ જ ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

અંતરાય.

પ મ	ગ પ	ધ	નિ સા	રે ગ	રે સા	નિ	ધ પ
સા યં	કા લ	સ	મ યે	ટો ડી	પ્ર થ	મ	સ્મરી
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

સા ની	ધ પ	મ	પ ધ	ગ મ	પ રે	ગ	રે સા
આ રો	હે અ	વ	રો હે	સ્વ ર	પૂ ર	ણુ	ક રી ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

રાગ અડાણા.

સ્વર.

કો તી ૦
આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

૦ કો
અવરોહિ : સા નિ ૦ પ મ ૦ રે સા.

અડાણા સ્વરૂપ.

પ્રથમ કરનાટી સ્વર કરિ, બીજી અહિરિ માન;

રાગ અડાણા જાણીયે, સંપૂર્ણ ઓડવ જાણુ-

અર્થ:—આ રાગમાં કરનાટી તથા અહિરિના સ્વરો લાગે છે જાતી સંપૂર્ણ ઓડવ છે. ગૃહ મધ્યમ તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ અડાણા ”

“ સંમુખતરા ”

કરનાટી સમલાગે મગે અહિરિ, સ્વર પૂર્ણ આરોહે અડાણા કરિ

મધ્યમ પ્રથમજ ગૃહે ધરિ ÷

નિષાદ સુર વાદી સમજી કર, અવરોહે ઓડવ સ્વર કર

દ્વાદશ દોષ ખચાવી અલાપ કર સ્વર પૂર્ણ

સ્થાઈ.

તી કો કો કો ૦ કો
મ મ રે સા|નિ સા રે સા|નિ નિ સા|નિ પ મ પ સા ડની પ મ પ|ગ મ પ રે સા
ક ર ના ટી|સ મ ભા ગે મ ગે અહિ રિ|સ્વ ર પૂ-ર્ણ આ રો હે|અડાણા|ક રિ
૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

કો
મ રે મ પ | ની પ મ પ | ગ ડ મ | રે સા
મ - ધ્ય મ | પ્ર થ મ જ | ગૃ - હે | ધ રિ ÷
૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

તી તી ૦ ૦ ૦ ૦ તી ૦ તી તી ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦
નિ સા રે મ | પ ની ડ સા|રે મ રે ની સાં મ પ ધ ધ|ની ની સા ડ સા ડ રે | રે સા
નિ ષા દ સુ|ર વા - દી સ મ જી|ક ર | અ વ રો હે|ઓ ડ વ - સ્વ - ર | ક ર
૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

તી ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ તી ૦ ૦ કો
ની સા રે મ | રે સા નિ સા | રે ધ ધ | ની પ
દ્વા દ સ દો | પ ખ ચા વી | આ લા પ | ક ર સ્વર પૂર્ણ ÷
૧ ૨ ૩ ૪

રાગણિ કેદારનાટ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ પ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ન પ મ ગ રે સા.

કેદારનાટ સ્વરૂપ.

નટ મેળવી હમીરથી, થાયે હમીર નાટ;

નટ કેદારો સમ કરિ, થાયે કેદાર નાટ.

અર્થ—આ રાગણિ નટ તથા કેદાર સ્વરનાં મીશ્ર આલાપથી ગવાય છે, ગૃહ સ્વર ગાંધાર તથા પાડવ જાતી, ગાવાનો પ્રહર ત્રીજો.

“ચીજ”

“રાગણિ કેદારનાટ”

“પ્રતાપ શેખર”

નટ મેળવી હમીરમાં થાય નાટ હમીર, સમભાગે શુદ્ધ નટ વળી છે મીશ્ર કેદાર

દ્વય રાગણિ મીશ્ર નટ કેદારમાં ધાર ÷

ધૈવત સ્વર વરજ કર પાડવ સ્વર

ગવાય છે આ તૃતીય પ્રહર ચીતમાં ધર ÷

સ્થાઈ.

ગ મ પ નિ સ ની પ મ ગ ડ મ ગ પ ગ મ રે સા પ મ ગ મ રે ગ મ પ ડ રે ગ મ પ ગ મ રે સા
 નટ મેળવી હમીરમાં—થા નટ હમીર સમભાગે શુદ્ધ નટ—વળી છે મીશ્ર કેદાર
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

પ સા નિ પ ગ મ ગ ડ પ મ ગ રે મ ગ રે ડ સા
 દ્વય રાગણિ મીશ્ર—નટ કેદાર માં—ચા—ર ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

મ મ મ પ ડ પ ની પ ની સા ડ સા ગ મ પ મ ગ
 ધૈવત સ્વ—ર વ ર જ ક—ર પા ડ વ સ્વ ર
 ૧ ૨ ૩ ૪

પ ની સા રે ડ ર રે ગ મ પ મ ગ પ ગ મ રે સા
 ગ વાય છે—આ ત્રીતીય પ્રહર ચીત માં ધર ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪

રાગણિ શુદ્ધનાટ.

સ્વર

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

શુદ્ધનાટ સ્વરૂપ.

નટ સમ ભાગ કલ્યાણ કરિ, મીશ્રણુ જેમાં થાય;

ન્યુન અધિક સમજી કરો, તો શુદ્ધનાટ કેવાય.

અર્થ:—આ રાગણિ ત્રીજે પ્રહરે ગવાય છે. ગૃહ પંચમ અંશ સ્વર રૂષભ, વાદી ગાંધાર, નટ તથા કલ્યાણ સ્વરોનાં મીશ્ર આલાપે ગવાય છે.

“ચીજ”

“રાગણિ શુદ્ધનાટ”

“ઝપતાલ”

શુદ્ધ નાટ સમપૂરણ, સમ કરિયે શુદ્ધ કલ્યાણ,

સુધરાઈની પ્રીય પ્રાણુ ÷

ગૃહ પંચમ અંશ રૂષભ વાદી ગંધાર ન્યાસ પડજ

તાલ ઝપ છે એનો જાણુ ÷

સ્થાઈ.

પ ધ	સા ડ ગ	પ મ	ગ રે સા	ગ મ	પ ગ મ	સા નિ	પ ગ મ
શુદ્ધ	ના - ટ	સ મ	પૂ રણુ	સ મ	ક રિ યે	શુદ્ધ	કલ્યાણુ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ મ	ગ મ	રે ડ સા
સુ ધ	રાઈની	પ્રી ય	પ્રા - ણુ ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ મ	પ ગ મ	ગ મ	ધ ની સા	પ ધ	ની સા રે	ગ રે	સા ની સા
ગૃહ	પંચમ	અંશ	રૂષભ	વાદી	ગંધાર	ન્યાસ	પ ડ જ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ની	ધ પ મ	ધ ગ	રે ડ સા
તાલ	ઝપ છે	એનો	જા - ણુ ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ યમુનાં કલ્યાણી.

સ્વર.

તી
આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ ૦ સા.

તી
અવરોહિ: સા ૦ ધ પ મ ગ રે સા.

યમુનાં કલ્યાણી સ્વરૂપ.

યમુનાં કલ્યાણી રાગણિ, માઠ પ્રિય નિરધાર;

ગૃહ સ્વર પંચમને ગણી, અંશ રૂપલ સ્વીકાર.

અર્થ:—આ રાગણિમાં “યમન” તથા કલ્યાણનાં સ્વરો મીશ્ર થાય છે, ગૃહ પંચમ અંશ રૂપલ.

“ચીજ”

“રાગણિ યમુનાં કલ્યાણી”

“અપતાલ”

યમુનાં કલ્યાણી માઠ પ્રિય, સ્વર પંચમ ગૃહ દ્વિતીય

અંશ રૂપલ ષાડવ સ્વર ÷

આરોહિ અવરોહિ કર સ્વર મધ્યમ તીવર કર

નિષાદ સ્વર વરજ કર સમય છે પંચમ પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

પ ધ	સા રે ગ	પ મ	ગ રે સા	પ મ	ગ રે ગ	ધ પ	મ રે સા
૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩

સા પ	મ પ ધ	રે ગ	મ રે સા
૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩

અંતરાય.

પ મ	ધ પ સા	પ ધ	રે ૩ સા	સા રે	ગ રે સા	ધ પ મ ધ પ
૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨

મ પ	ધ સા ધ	પ મ	ગ રે સા	સા પ	મ પ ધ	રે ગ	મ રે સા
૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩	૧ ૨	૦ ૩

રાગણિ ભીમપલાસી.

સ્વર.

કા કા કા
આરોહિ : સા રે નિ સા ગ મ પ નિ સા.

ઉ કા કા
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

ભીમપલાસી સ્વરૂપ.

ધનાંક્ષરિ અને પૂરવી, મળે શુદ્ધ નટ માન;
એક રસ કરિ ગાધયે, ભીમ પલાસી ધ્યાન.

અર્થ—આ રાગણિમાં પ્રથમ ધનાંક્ષરિ બીજી પૂર્વી તથા શુદ્ધ નટ ત્રણે રાગણિનાં મીશ્ર આલાપે ગવાય છે. ગૃહ સ્વર નિષાદ છે તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ભીમપલાસી ”

“ જ્યઝંપા ”

પ્રથમ પૂરવી નાટ શુદ્ધ કરિયે, ધનાંક્ષરિને મેળાવી સ્વર શુદ્ધ સ્મરિયે;
સમલાગ કરિને ભીમપલાસી કરિ, ગૌરા રાગની અર્ધાંગી સમપૂરણ કરિ.

સ્થાઈ.

નિ	પ	સા	ઉ	નિ	સા	મ	ઉ		મ	ગ		પ	મ		ગ	રે	સા
પ્ર	થ	મ	-	પૂ	ર	વી	-		ના	ટ		શુ	દ્ધ		ક	રિ	યે
૧									૨			૩			૪		
પ	નિ	સા	મ	ગ	રે	સા	મ		ગ	મ		પ	મ		ગ	રે	સા
ધ	નાં	ક્ષ	રિ	ને	મે	ળા	વી		સ્વ	ર		શુ	દ્ધ		સ્મ	રિ	યે ÷
૧									૨			૩			૪		

અંતરાય.

મ	પ	ગ	મ	ની	પ	સા	ઉ		ની	રે		સા	નિ		ધ	ની	પ
સ	મ	લા	ગ	ક	રિ	ને	-		ભી	મ		પ	લા		ત્રી	ક	રિ
૧									૨			૩			૪		
મ	પ	ગ	મ	પ	રે	સા	નિ		ધ	પ		મ	પ		ગ	રે	સા
ગૌ	રા	રા	ગ	ની	અ	ર્ધા	ંગી		સ	મ		પૂ	ર		ણ	ક	રિ ÷
૧									૨			૩			૪		

રાગ કામ્બોધી કામોદ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

કામ્બોધી સ્વરૂપ.

ગૃહ ગંધાર સ રિ ગ મ પ ધ નિ, સંપૂરણ સ્વર જાણુ;

પ્રહર દ્વિતીય હેમંત ઉદય, કામ્બોધી પીછાણુ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ ગંધાર વાદી પંચમ તથા, બીજે પ્રહરે ગવાય છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ કામ્બોધી ”

“ દાદરા ”

કામ્બોધી કામોદ પૂરણ સ્વર, રૂતુ હેમંત બીજે પ્રહર;

વાદી પંચમ ગૃહ ગંધાર, અડાણુ પ્રીય કામ્બોધી નાર. +

આરોહી અવરોહીમાં કર, સા રે ગ મ રે સા નિ સા રે સા સા

ની ની ધ ધ પ પ ગ મ રે રે સા +

સ્થાઈ.

ગ મ પ	ગ મ પ	ગ મ રે	સા ડ સા	ધ પ ગ	મ પ ડ	ગ મ રે	સા ડ સા
કાં બો ધી	કા મો દ	પૂ રણ	સ્વ - ર	રૂ તુ હે	મં ત	બી જે પ્રહ	- ર
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨

સા નિ ધ	પ મ ડ	પ ગ મ	રે ડ સા	સા રે ગ	મ પ ડ	ગ મ રે	રે ડ સા
વાં દી પં	ચ મ -	ગૃ હ ગં	ધા - ર	અ ડાણુ	પ્રી ય -	કાં બો ધી	ના - ર +
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨

અંતરાય.

પ ડ પ	પ ગ મ	પ ધ નિ	સા ડ સા	સા રે ગ	મ રે સા	ની સા રે	સા ડ સા
આ-રો	હિ અવ	રો હિ માં	ક - ર				
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨
		ની ની ધ	ધ પ પ	ગ મ રે	રે સા ડ		
		૧	૨	૧	૨		

રાગ હિંડોળ.

સ્વર

આરોહિ: સા ^{તી} ૦ ગ મ ૦ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા ^{તી} નિ ધ ૦ મ ગ ૦ સા.

હિંડોળ સ્વરૂપ

પીત વસન હિંડોળનાં, જુલે હિંડોળા માંહિ;

સખી જુલાવે સર્વ મળી, ગાન ગાય મલકાઈ.

અર્થ:—માથે મણી મુગટ, વસ્ત્ર પીળા રંગના સુવર્ણ હિંડોળા ઉપર જોડેલ અને બાજુબંધ ધારણ કરેલ, જુહુ સ્વર, ગંધાર ન્યાસ સ્વર ષડજ તથા ગાવાનો દ્વિતીય પ્રહર.

રામકલિ દેશાળ સુવામા, લલીત અને બિલાવલ નામા:

પટ મંજરી પાંચમી નારી, એ હિંડોળની આજ્ઞાકારિ.

“ચીજ”

“રાગ હિંડોળ”

“ત્રીતાલ”

શિર મુગટ ચીર પીળાં સુવર્ણ હિંડોળાપર જુડી રહેલ બાજુબંધ ધારણ કરેલ બ્રહ્મજ્ઞાનથી ઉપજ્યો સાગમધનિ હિંડોળ દિન વસંત દ્વિતીય પ્રહર ઓડવ જાત.

સ્થાઈ.

ગ ગ સા સા	ધ ધ સા સા	ગ ગ મ ધ	નિ ધ મ ગ
શિ ર મુ ગ	ટ ચી ર પી	જાં સુ વ ર્ણ	હિં ડો ળા પ
૧	૨	૦	૩

મ ધ ની સા	નિ ધ મ ગ	નિ ધ મ ગ	મ ગ સા સા
ર જુ લી ર	હે લ બા બુ	બં ધ ધા ર	ણ ક રે લ ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ ડ ગ મં ડ ધ મ ધ	મ ધ સા ડ	સા ડ ગ ડ	મ ડ ધ ડ	ની મ ડ ધ	સા ડ ગ મ	ધ સા ડ સા
બ્ર - હ્મ શા	- ન થી -	ઉ પ જ્યો -	સા ડ ગ ડ	મ ડ ધ ડ	ની હિ - ડો	લ - દિ ન
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦

સા સા ગ ડ	મ ગ ડ સા	સા નિ ધ મ	ગ ડ સા ડ
દ્વિ તી ય -	પ્ર હ - ર	ઓ - ડ વ	જા - ત - ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ રામકલી.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ પ ગ સા

અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ મ રે સા
રામકલી સ્વરૂપ.રામકલીનાં વસન શ્યામ, કંચન વરણી દેહ;
પ્રિય વાણી ગાયે સદા, પીયુમાં પરમ સ્નેહ.અર્થ:—આ રાગણિનાં શરીરે શ્યામ રંગના વસ્ત્ર છે યુવા સ્વરૂપ, આ-
ભુષણ સંપૂર્ણ, ગાવાનો સમય પ્રથમ પ્રહર કરૂણ પ્રસંગ, સ્થળ શીવાલય.
“ ચીજ ” “ રાગણિ રામકલી ” “ અપતાલ ”રામકલી શ્યામ ચીર, કંચન વરણ દેહ;
આભુષણ સજ્જ પુર્ણ, યુવા રૂપ પીયુ સ્નેહ ÷
હિંડોળની નાર, પ્રાતઃસમય ખેલે પ્રહર;
અવરોહે સંપુરણ: રામકલી ચંદ્ર વદન. ÷

સ્થાઈ.

મ ડ	મ મ મ	પ ડ	ધ ધ પ	મ ડ	ગ રે પ	ગ મ	રે ડ સા
રા -	મ ક લી	શ્યા -	મ ચી ર	કં -	ચ ન વ	ર ણુ	દે - હ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ની	સા ડ સા	નિ સા	ધ ડ પ	સા નિ	ધ ડ પ	ગ મ	રે ડ સા
આભુ	ષ - ણુ	સ જી	પુ - ણુ	યુ વા	રૂ - પ	પી યુ	સ્ને - હ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ધ ડ	ધ ડ પ	સા ડ	રે ડ સા	પ ધ	સા રે રે	સા રે	રે રે સા
હિં -	ડો - ળ	ની -	ના - ર	પ્રા ત	સ મ ય	ખેલે	પ્ર હ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ પ	સા ડ સા	ની સા	ધ ડ પ	મ પ	સા નિ ધ	ગ મ	રે ડ સા
અ વ	રે - હે	સં પુ	ર - ણુ	રા મ	ક લી ચં	દ્ર વ	દ - ન ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગણિ દેસાખ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ં પ મ ં રે સા.

દેસાખ સ્વરૂપ.

પ્રીતમ કાંધે કર ધરિ, અતી વ્યાકુલ મન કામ;

રૂપ બાળ ધરિ કંઠમાળ, મહા વિરહણિ નામ.

અર્થ:—આ રાગણિનું બાળ સ્વરૂપ કાળી સાડી તથા શ્વેત ચાળી પહેરેલી, કંઠમાં કુલમાળ તથા મુકતામાળ પહેરેલી પૂર્ણ શણુગાર સંપૂર્ણ ઓડવ સ્વર ગાવાનો સમય પહેલો પ્રહર ગૃહ રૂપલ ન્યાસશબ્દ શુભ પ્રસંગ.

“ ચીજ ”

“ રાગણી દેસાખ. ”

“ જગપાલ. ”

સમપરણ ઓડવરૂપ, શુભ પ્રસંગે બાલ સ્વરૂપ;

કુલમાળમણી માળાધર, પીયુ સ્કંધે દવય છે કર ÷

દેસાખ હિંડોળની પ્રીય, કાળી સાડી વીરહીણીહીય;

શ્વેત કંચુકી શણુગારમય ÷

સ્થાઈ.

રે મ પ મ રે	સા રે	ગ ડ	રે સા	સા રે ગ મ પ	રે મ	ગ રે	ડ સા
સ મ પૂ રણ	ઓ ડ	વ -	રૂ પ	શુભ પ્રસંગે	બાલ	સ્વરૂ	- પ
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

ગ મ પ ડ ધ	પ ધ	નિ ધ	રે સા	સા નિ પ ડ મ	રે મ	ગ રે	ડ સા
કુલ મા-ળ	મણી	માળા	ધર	પીયુ સ્કં-ધે	દવય છે કર	- ર ÷	
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૪	

અંતરાય.

ગ રે ગ ડ મ	પ ધ	ની રે	નિ સા	રે ગ મ ડ રે	સા નિ	પ મ	રે સા
દે-સા-ખ	હિંડો	ળની	પ્રીય	કાળી સા-ડી	વીર	હીણી	હીય
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

ગ રે સા ગ મ	પ મ	રે ગ	રે સા ÷
શ્વેત કંચુકી	શણુ	ગાર	મય
૧	૨	૩	૪

રાગણિ લલિત.

સ્વર.

કો તી તી ઠ
 આરોહિ: સા રે ગ મ મ ઠ ધ ઠ સા,

ઠ કો તી કો
 અવરોહિ: સા નિ ધ ઠ મ મ ગ રે સા.

લલીત સ્વરૂપ.

લલીત ગણે માળા સુમન, સુંદર તરૂણી જાણી;
 ગૌરવર્ણ દ્રગ અંજન, વહન મહનની ખાણી.

અર્થ:—લલીતના ગણામાં સુમનની માળા છે, શરિરવર્ણ ગૌર, આલુષણ સંપુર્ણ આંખમાં કાજળ, અધરલાલ, ગાવાનો સર્વ સમય, જંગલમાં વૃક્ષ નીચે બેઠેલી.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ લલાત ”

“ જયઝંપા ”

રાગણિ લલીત તરૂણ સુંદર વહન

ગૌરવર્ણ શરિર દ્રગ કરિ અંજન ÷

હોઠ લાલ કુલમાળ પોયણી સુમનની

ઓડવણાડવ સ્વર જે પ્રીય હિંડોળની ÷

સ્થાઈ.

મ મ ગ રે રે સા રે સા	નિ સા	ગ મ	તી મ મ મ
રા ગ ણિ લ લી ત ત રે	ણ સું	દ ર	વ દ ન
૧	૨	૨	૪
તી તી ઠ ઠ	કો તી	તી	
ગ મ ધ મ ધ મ સા ઠ	રે નિ	ધ મ	મ મ મ
ગૌ ર વ ર્ણ શ રિ ર -	દ્ર ગ	ક રિ	અં જ ન ÷
૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

તી તી ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ	કો તી	તી	
મ મ મ મ ગ મ ધ ધ	સા સા	સા રે	સા સા સા
હો ઠ લા લ કુ લ મા ણ	પો ય	ણી સું	મ ન ની
૧	૨	૩	૪
ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ	કો તી	તી	
નિ સા ગ મ ગ રે સા સા	રે નિ	ધ મ	મ મ મ
ઓ ઠ વ ષા ઠ વ સ્વ ર	જે પ્રી	ય હિં	ડો ણ ની
૧	૨	૩	૪

રાગણિ ખીલાવલ.

५५२.

आरोहिः सा रे ग म प ध ० सा.

୪ ନି ୩ ନି

अवरोहिः सा नि नि ध प म म ग रे सा.

બીલાવલ સ્વરૂપ.

લાલ રંગની ઓઢણી, શ્યામ રંગ ધરિ ઓળી;

કરિ શૃંગાર બીલાવતી, મીઠી વાણી બોલતી.

અર્થ:—શરીર ઉપર લાલ રંગની ઓઢણી, શ્યામ રંગી ચોળી. સોળ શણગાર ધારણ કરેલ, ગાવાનો સમય ત્રીજો પ્રહર, સ્વર શાકવ સંપૂર્ણ, સ્થળ મહેલ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ખીલાવલ. ”

“येताव”

ષાડવ આરોહિ ત્રીતિય પ્રહર, અવરોહિ સમપૂરણ સ્વર;

અંશ રૂપે સ્વરને કર, ગૃહ સ્વર પડજને શુદ્ધ સ્મર. ÷

સાડી લાલ શરીર પર, શ્યામ રંગી કંચુકી વણુ ધર;

શરીર ધારણ ઘરેણાં બાર, બીલાવલનાં છે આ અલંકાર. ÷

સ્થા.૬.

८ ती के ती
सा नि ध नी | म प ध प | ग म | रे सा | ग म ग रे | ग म प ड | ग म | रे सा
पा उ व आ | रौ छि त्रौ ती | य प्र | हु र | अ व रौ छि | स म पू - | र ण्ण | स्वर
१ २ ३ ४ १ २ ३ ४

सा उ ग ग | म रे ग प | ध रे | उ सा | ग रे सा नि | ध नि म प | ग म रे सा
 अं - श र् | ष ल स्व र | ने क | - र | गृ ह स्व र | प उ ङ ने शु छ स्म र न
 १ २ ३ ४ १ २ ३ ४

અંતરાય.

ती ती ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ती ऽ
 प उ ध म / उ प ध नी | सा उ | रे सा | सा उ रे म | ग रे सा रे नि सा ध प .
 सा-डी ला / - ल श री | र - | प र श्या - म रं | गी कं यु डी | व पु | ध र
 १ २ ३ ४ १ २ ३ ४

१ २ ३ ४ १ २ ३ ४
 ध ग म प म प ध म | प सा | उ सा | प म ग म नी ध म प ग म रि सा
 श रि र धा | र लु ध रे | लां भा | — र | णी दा व द नां छे आ अं लं का | — र ÷

રાગણિ પટમંજરી.

સ્વર.

ક્રો તી ક્રો તી ઠ

આરોહિ : સા રે ગ મ મ પ ધ નિ નિ સા.

ઠ તી ક્રો તી તી

અવરોહિ : સા નિ નિ ધ પ મ મ ગ રે સા.

પટમંજરી સ્વરૂપ.

શડજ ગૃહ જે સપ્ત સ્વર, સરિ ગ મ પ ધ નિ જાણુ;

રેતુ વસંત પટમંજરી, રાત્રી મધ્ય પ્રમાણુ..

અર્થ:—આ રાગણીનો શરીરવર્ણુ ગૌર, મહેલમાં પલંગપર બેહાલ પડેલી, ગળામાં કુલમાળ ધારણુ કરેલી ગાવાનો સમય મધરાતે બીજે પ્રહર.

“ ચીજ. ”

“ રાગણિ પટમંજરી. ”

“ અપતાલ. ”

શડજ ગૃહ છે સપ્ત સ્વર, મધરાતે બીજે પ્રહર;

રેતુ વસંતે પટમંજરી, કુલ માળ ગળે ધરિ ÷

શુભ પ્રસંગ મંદીર માંહી, પલંગપર બેઠી ઉઠાસી;

શરીર છે ગૌરવરણુ, સ્વર જેનાં છે સમપૂરણુ. ÷

સ્થાઈ.

સા રે	ક્રો	ગ મ પ	ક્રો	તી	ગ મ પ	પ મ	તી	ગ રે સા	ક્રો	ક્રો	ગ ગ	રે ડ સા
શ ડ	જ ગૃ હ	છે સ	હ સ્વ ર	મ ધ	રા તે બી	જે પ્ર	હ - ર					
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩					
પ મ	તી ક્રો	ની ધ પ	મ પ	તી	તી ઠ	ઠ તી	તી	ક્રો	ક્રો			
રે તુ	વ સં તે	પ ટ	મં જ રી	કુ લ	મા - ણ	ગ જે	ધ - રી ÷					
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩					

અંતરાય.

પ મ	તી ક્રો	ની ધ પ	મ પ	તી	તી ઠ	ઠ તી	ક્રો ઠ ઠ ઠ	તી ઠ	ક્રો			
શુ ભ	પ્ર સં ગ	મં દી	ર માં હી	પ લં	ગ પ ર	બે ઠી	ઉ ઠા સી					
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩					
સા ની	ઠ તી	ધ ડ પ	મ પ	તી	ક્રો	ઠ તી	તી	ક્રો	ક્રો			
શ રી	ર - છે	ગૌ ર	વ રણુ	સ્વ ર	જે નાં છે	સ મ	પુ રણુ ÷					
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩					

૭૯

રાગ દેવગિરિ.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ૦ મ પ ધ નિ સા

અવરોહિ : સા નિ ૦ પ મ પ રે સા

દેવગિરિ સ્વરૂપ.

જૈત શ્રી અને પૂરવી, મળે રાગ સારંગ;

આ મીશ્રણ પીછાણીયે, દેવગિરિનાં અંગ.

અર્થ:—આ રાગમાં પ્રથમ જૈત શ્રી બીજી પુરવી તથા ત્રીજો સારંગ આવી મળે છે ગૃહ ન્યાસ પડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ દેવગિરિ ”

“ ઝપતાલ ”

પ્રથમ જૈત શ્રીનાં સ્વર, બીજી પુરવી શુદ્ધ સ્મર

ત્રીજો સારંગ હૃદે ધર ÷

દેવગિરિને સમકર ગૃહ ન્યાસ છે પડજ સ્વર

સ્વર ઓડવ જે સિદ્ધ સ્મર ÷

સ્થાઈ.

સા સા	ની ની પ	મ પ	રે ડ સા	સા રે	મ પ ધ	પ મ	રે ડ સા
પ્ર થ	મ જૈ ત	શ્રી નાં	સ્વ - ર	બી જી	પુ ર વી	શુ દ્ધ	સ્મ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ની	પ મ પ	ધ મ	રે ડ સા
ત્રી જો	સારંગ	હૃદે	ધ - ર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ પ	મ ડ પ	મ પ	ધ નિ સા	પ ની	પ ની સા	મ મ	રે નિ સા
દે વ	ગિ - રિ	ને સ	મ ક ર	ગૃ હ	ન્યા સ છે	પ ડ	જ સ્વ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા ની	પ મ પ	ધ મ	પ રે સા
સ્વ ર	ઓ ડ વ	જે સી	દ્ધ સ્મ ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ બિલહરિ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ ં પ ધ ં સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

બિલહરિ સ્વરૂપ.

પ્રથમ ભૂપાલી સ્વર મહિં, દેશકાર સ્વર ભાસ:

દ્વિતીય રાગણિ મીશ્રત્રી, બિલહરિ રાગ વિકાસ.

અર્થ:—આ રાગનો ગૃહ ન્યાસ, સ્વર શડજ છે, ભૂપાલી તથા દેશકારના મીશ્ર આલાપે ગવાય છે. ઓડવ સંપૂર્ણ સ્વરો છે.

“ ત્રીજ ”

“ રાગ બિલહરિ ”

“ જગપાલ ”

વરજ કર મધ્યમ આરોહિ, સમપૂરણ સ્વર અવરોહિ;

પ્રથમ ભૂપાલી સ્મરિયે, દેશકારને મીશ્ર કરિયે. ÷

બિલહરિને સિદ્ધ કરિ, શડજ સ્વરને ગૃહ ધરિ,

ઓડવ સમપૂરણ સ્મરિ ÷

સ્થાઈ.

સા રે ગ પ ધ	પ મ	ગ રે	રે સા	સા નુ ધુ પુ ધુ	મ ગ	રે ગ	રે સા
વ ર જ ક ર	મ ધ્ય	મ આ	રો હે	સ મ પુ રણ	સ્વ ર	અ વ	રો હે
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

મ ગ પ ધ સા	ઉ સા	ધ ધ	સા ડ	સા નિ ધ પ મ	પ ગ	મ રે	ડ સા
પ્ર થ મ ભૂ પા	- લી	સ્મ રિ	યે -	દે શ કાર ને	મીશ્ર	ક રિ	- યે ÷
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

અંતરાય

ગ ગ પ ધ સા	ઉ સા	નિ રે	આ ડ	ગા રે પ મ ગ	રે ડ	ગ મ	રે સા
બિ લ હ રિ ને	- સી	ધ ક	રિ -	શ ડ જ સ્વ ર	ને -	ગૃ હ	ધ રિ
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા સા નિ ધ પ	ગ મ	પ રે	ડ સા
ઓ ડ વ સ મ	પુ ર	ણ સ્મ	- રિ ÷
૧	૨	૩	૪

રાગ સુહા. સ્વર

સ્વર

આરોહિ: સા રે મ ગ મ પ ની સા. ^{કો} ^{કો} ^૪

અવરોહિ: સા ની સા પ રે મ રે સા. ^૪ ^{કો} ^૪

સુહા સ્વરૂપ

બીલાવલી બાગેસર, કરિ બીલાવલ શુદ્ધ;

બાગેસર સ્વર પૂર્ણ છે, રાગ સુહા શુદ્ધબુધ.

અર્થ:—આ રાગ બીલાવલી બીલાવલ તથા બાગેસર સ્વરના મીશ્ર આલાપે ગવાય છે, ગૃહ સ્વર ષડ્જ ન્યાસ પંચમ.

“ ચીજ ”

“ રાગ સુહા ”

“ જગપાલ ”

પ્રથમ બીલાવલીને સ્મરિ, બીજો બાગેસર સ્વર કરિ;

ત્રીજો બીલાવલ સમ કરિ ÷

પ્રથમ ગૃહ ષડ્જને કરિ, ન્યાસ છે પંચમ તે સ્મરિ,

ષાડવ સ્વર સુહા રાગે ધરિ ÷

સ્થાઈ.

સા	સા	મ	ગ	મ	પ	પ	ની	મ	પ	ડ	પ	ડ	પ	સા	નિ	સા	નિ	પ	પ	ગ	મ
પ્ર	થ	મ	બી	લા	વ	લી	ને	સ્મ	રિ	-	બી	-	જો	બા	ગે	સ	ર	સ્વ	ર	ક	રિ
૧			૨	૩	૪	૧			૨		૩	૪			૨	૩	૪				

પ	ડ	પ	રે	મ	પ	રે	મ	રે	રે	સા
ત્રી	-	જો	બી	લા	વ	લ	સ	મ	ક	રિ ÷
૧			૨	૩	૪					

અંતરાય.

નિ	સા	રે	મ	પ	મ	પ	પ	રે	ડ	મ	મ	મ	પ	ની	ની	સા	ડ	સા	નિ	સા	ડ
પ્ર	થ	મ	ગૃ	હ	શ	ડ	જ	ક	-	રિ	ન્યા	સ	છે	પં	ચ	મ	-	તે	સ્મ	રિ	-
૧			૨	૩	૪	૧			૨		૩	૪			૨	૩	૪				

સા	નિ	સા	રે	સા	રે	સા	પ	ની	ની	પ
ષા	ડ	વ	સ્વ	ર	સુ	હા	રા	ગે	ધ	રિ ÷
૧					૨		૩	૪		

રાગ અલૈયા.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ ં પ ધ ની સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ મ રે સા.

અલૈયા સ્વરૂપ.

ઠાઠ બીલાવલનો કરિ, છે સંપૂર્ણ સ્વર;

રાગ અલૈયા જાણીયે, શુદ્ધ સકલ સ્વર કર.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ તથા ન્યાસ સ્વર પડજ છે. શુદ્ધ બીલાવલનો ઠાઠ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ અલૈયા ”

“ ત્રીતાલ ”

રાગ અલૈયા સ્વર શુદ્ધ સરવ કર, અવરોહ સંપૂર્ણ ગાઈ દ્વિતીય પ્રહર,

ગૃહ ન્યાસ પડજ શુદ્ધ સરવ સ્વર ÷

વાદી સંવાદી સ્વર ગની શુદ્ધ લે કરિ, ઠાઠ શુદ્ધ બીલાવલનું સ્મરણ કરિ,

ગુરૂ ચરણ સ્મરિ તરજ શુદ્ધ કરિ ÷

સ્થાઈ.

સા નિ ધ પ મ ગ ડ ગ રે ગ પ ગ મ રે ડ સા સા રે ગ પ મ ગ ડ મ રે ગ પ મ ગ મ રે સા
રા ગ અ લૈયા સ્વ - ર શુ દ્ધ સ ર વ ડ - ર અ વ રો હે સં પૂ - ણિ ગા ઇ દ્વિતીય પ્ર હ ર
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

રે ગ પ ધ ની ધ ડ પ રે ગ પ ધ નિ સા ડ સા
ગૃહ ન્યાસ પ ડ - જ શુ દ્ધ સ ર વ સ્વ - ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

રે ગ પ ધ ની ની ધ ડ ગ પ ધ ની રે નિ સા ડ નિ સા ની ધ પ ગ મ રે ગ પ ધ ની સા ડ સા ડ
વાદી સંવાદી સ્વ ર - ગ ની શુ ધ લે કરિ - ઠા ઠ શુ દ્ધ બીલાવલનું સ્મરણ કરિ -
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

સા ની ધ પ ધ ગ ડ મ રે ગ પ ગ મ રે ડ સા
ગુ રૂ ચ ર ણ સ્મ - રિ ત ર જ શુ દ્ધ ડ - રિ ÷
૧ ૨ ૦ ૩

રાગ પંચમ.

સ્વર

આરોહિ: સા ૦ ગ મ ૦ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ ૦ મ ગ ૦ સા.

પંચમ સ્વરૂપ.

ગાયે પ્રથમ પ્રહર ગુણી, પંચમ જેનું નામ;

શડજ ગૃહ સ્વર થાય છે, ઓડવ સ્વર જે જાણુ.

અર્થ:—આ રાગ પ્રથમ પ્રહરે ગવાય છે, શડજ ગૃહ સ્વરજાતી ઓડવ રૂપલ પંચમ વર્જ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ પંચમ ”

“ ત્રીતાલ ”

ગાયે ગુણી પ્રથમ પ્રહર રાગ પંચમ ઓડવ સ્વર

શડજ ગૃહ સુર તેનો જાણો.

રૂપલને પંચમ વર્જ તેમાં કરિ સ્વર વર્ણન માનો ÷

સ્થાઈ.

સા ૩ ગ ૩	મ ૩ સા ૩	મ ગ સા ૩	૩ સા નિ ૩
ગા - ચે -	ગુ - ણી -	પ્ર થ મ -	- પ્ર હ -
૧	૨	૦	૩
ધ ગ ૩ મ	ની ધ ૩ ગ	મ ગ સા ૩	૩ ધ ૩ ની
૨ રા - ગ	પં ચ - મ	ઓ ડ વ -	- સ્વ - ર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

૩ ધ ધ ધ	ધ ધ મ ધ	સા ૩ સા ૩	સા ૩ સા ૩
- શ ૩ જ	ગૃ હ સુ ર	તે - નો -	જા - જો -
૧	૨	૦	૩

સા નિ ધ મ	ની ધ ૩ મ	ગ ગ મ ૩	ગા ૩ સા ધ
૩ પ લ ને	પં ચ - મ	વ જ ત -	માં - ક રિ
૧	૨	૦	૩

નિ ૩ સા ૩	ગ ૩ મ ૩	૩ ૩ સા ૩	૩ ધ ૩ નિ
સ્વ - ર -	વ - જી -	- ન -	- મા - નો ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ ત્રીવેણી.

સ્વર.

કા તી કા ઠ
આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ નિ સા

ઠ કા તી કા
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા
ત્રીવેણી સ્વરૂપ.

શ્રી રાગ સ્વર પ્રથમ લઈ, ટંક પૂરવી જોડી;

ત્રય મીશ્રણ આલાપથી, કહી ત્રીવેણી ટોડી.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ શ્રીરાગ બીજી ટંક તથા ત્રીજી પૂરવીનાં સ્વરો મીશ્ર થાય છે, ગૃહ ધૈવત અંશ પંચમ તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે, ગાવાનો સમય ત્રીજે પ્રહરે, રૂષભ સંવાદી છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ત્રીવેણી ”

“ ગણેશ ”

ગૃહ ધૈવત અંશ પંચમ સ્વરને કર,

સમવાદી સ્વર રૂષભને કર તાલ ગણેશનો સ્મર

રાગ પ્રથમ શ્રી સ્વર ટંક પૂરવી મીશ્રીત સુર કર ÷

અઘાંગી દેવગીરીની સમજીયે રાગણિ ત્રીવેણીને

જાતી સમપૂરણ છે સમય ત્રીજે પ્રહર ગવાય જે ÷

સ્થાઈ.

ધ	નિ	સા	રે	ગ	ડ	ડ	ડ	સા	રે	પ	મ	ગ	રે	સા	રે	ડ	નિ	સા	ડ
ગૃ	હ	ધૈ	વ	ત	-	-	-	અં	શ	પં	ચ	મ	સ્વ	ર	ને	-	ક	ર	-
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

ગ	મ	પ	ધ	મ	પ	ગ	મ	પ	ધ	મ	પ	ની	ની	ધ	ની	સા	ની	ધ	પ
સ	મ	વા	દી	સ્વ	ર	રૂ	ષ	ભ	ને	ક	ર	તા	લ	ગ	ણે	શ	નો	સ્મ	ર
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

રે	સા	ની	ધ	રે	નિ	ધ	પ	નિ	ધ	પ	મ	ગ	મ	પ	ગ	મ	પ	રે	સા
રા	ગ	પ્ર	થ	મ	શ્રી	સ્વ	ર	ટં	ક	પૂ	ર	વી	મી	શ્રી	ત	સ્વ	ર	ક	ર ÷
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

અંતરાય.

રે	ગ	મ	રે	ગ	મ	રે	ગ	મ	પ	ધ	ની	ધ	મ	પ	ની	ધ	મ	પ	ડ
અ	ઘા	ંગી	દે	વ	ગી	રી	ની	સ	મ	જ	યે	રા	ગ	ણિ	ત્રી	વે	ણી	ને	-
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

રે	ગ	રે	સા	રે	સા	નિ	ધ	સા	ની	ધ	પ	નિ	ધ	પ	મ	ગ	પ	રે	સા
જા	તી	સ	મ	પૂ	ર	ણ	છે	સ	મ	ય	ત્રી	જે	પ્ર	હ	ર	અ	વા	ય	જે ÷
૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯

રાગણિ માલવમારૂ.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ મ પ ં નિ સા.

અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

માલવમારૂ સ્વરૂપ.

ગૃહ ગંધાર સ રિ ગ મ પ નિ, સંપૂર્ણ સ્વર થાય,
શિશિર દિવસ યોથે પ્રહર, રાગણિ માલવ ગાય.

અર્થ : આ રાગણિમાં સ્વર પાડવ સંપૂર્ણ છે, તથા શિશિર રૂતુમાં
યોથે પ્રહર ગવાય છે. ગૃહ સ્વર ગંધાર તથા ન્યાસ સ્વર પડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણી માલવમારૂ. ”

“ ઝપતાલ. ”

આરોહિ સ્વર પાડવ કર, ગૃહ ગંધાર વર્જ્ય કર

અવરોહિમાં પૂરણ સ્વર ÷

માલવ મારૂનાં સ્વર, શિશિર રૂતુમાંહી સ્મર

ગવાયે ચતુર્થ પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

ગ મ	ગ રે સા	પ નિ	સા રે સા	સા રે	ગ મ પ	નિ પ	મ રે સા
આ રો	હિ સ્વર	પા ડ	વ ડ ર	ગૃ હ	ગં ધાર	વર્જ્ય	ધ ડ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

ગ મ	સા નિ ધ	પ મ	ગ રે સા
અ વ	રો હિ માં	પૂ ર	ણ સ્વ ર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ પ	ની ડ ની	મ ની	સા ડ સા	સા નિ	ગ રે સા	પ ની	સા ડ સા
મા લ	વ - મા	રૂ નાં	સ્વ - ર	શિ શિ	ર રૂ તુ	માં હી	સ્મ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ ડ મ	પ ગ	મ રે સા
ગ વા	યે - ચ	તુ ર્થ	પ્ર હ ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ રાતની પૂર્યાં.

સ્વર.

આરોહિઃ સા ^{કો} રે ગ મ ^{તી} ધ નિ સા, ^૬
 અવરોહિઃ સા ^૬ નિ ધ મ ગ રે સા. ^{તી}

પૂર્યાં સ્વરૂપ.

સારંગ ગૌડને પૂરવી, મીશ્રણ સ્વર છે નામ;
 આમીલાપ આલાપથી, રાત પૂરિયા જાણુ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ સારંગ બીજો ગૌડ તથા ત્રીજી પૂરવીનાં
 મીશ્ર આલાપે ગવાય છે, ગૃહ નિષાદ, ન્યાસ પડજ, તથા વાદી સ્વર ગંધારછે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ રાતની પૂર્યા. ”

“ ધ્રુવપંચ ”

રાગ ત્રય મીશ્રીત સ્વર પ્રથમજ સારંગ બીજો ગૌડ કરિ,
 ત્રીતીય પૂરવીનાં સ્વર ધરિ ગૃહ સ્વર નિષાદ લે કરિ ÷
 વરજ સ્વર પંચમને કર શાડવજાતિ ગંધાર લે વાદી સ્મરિ ÷

સ્થાઈ.

નિ રે ગ મ ડ નિ	ધ ડ નિ મ ડ ધ	રે સા ની ધ ની મ ધ	ગ મ ગ	રે રે સા
રા ગ ત્ર ય - મી	શ્રી - ત સ્વ - ર	પ્ર થ મ જ સા રંગ	બી જો ગૌ	ડ ક રિ
૧	૨	૩	૪	૫
રે ડ રે રે નિ નિ	નિ નિ ધુ નિ ડ રે	ડ સા નિ રે ગ મ ધ	ગ મ ગ	રે ડ સા
ત્રી-તી ય પૂ ર	વી નાં સ્વ ર - ધ	- રિ ગૃ હ સ્વ ર નિ	ષા દ લે	ક - રિ ÷
૧	૨	૩	૪	૫

અંતરાય.

મ મ ગ મ ધ ડ	મ સા સા રે સા સા	મ મ ગ ગ રે રે સા	ની ધ મ	ગ રે સા
વ ર જ સ્વ ર -	પં થ મ ને ક ર	શા ડ વ જા તી ગં ધા	ર લે વા	દી સ્મરિ ÷
૧	૨	૩	૪	૫

રાગણિ હમીર.

સ્વર.

તી
આરોહિઃ સા ગ પ મ પ ગ મ ધ ની સા.

તી
અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ પ ગ રે સા.

હમીર સ્વરૂપ.

કેદારમાં ઈમિન મળે, વળી શુદ્ધ કલ્યાણ;

ત્રીતીય રાગનાં મીશ્રણે, હમીર રાગણિ જાણ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં કેદાર, યમન, તથા શુદ્ધ કલ્યાણ, ત્રણ રાગના મીશ્ર આલાપે ગવાય છે, ગૃહ પંચમ તથા ન્યાસ સ્વર ધૈવત છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ હમીર ”

“ ઝપતાલ ”

કેદાર યમન કલ્યાણ, મેળવી હમીર કર

જાતી સમજ સમપૂર્ણ, દ્વય મધ્યમ જેમાં સ્વર ÷

ગૃહ પંચમ ન્યાસ ધૈવત, જેમાં આવેલા છે આ સ્વર

સમય ચતુર્થ પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

પ પ	મ ધ પ	ગ મ	ધ ડ ધ	પ ડ	ધ ડ ની	સા નિ	ધ ધ પ
કે દા	ર ય મ	ન ક	લ્યા - ણ	મે -	જ - વી	હ મા	ર ક ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

પ પ	મ ધ પ	ગ મ	ધ ડ ધ	ગ ગ	ગ પ પ	રે રે	સા ડ સા
જા તી	સ મ જ	સ મ	પુ - ણ	દ્વ ય	મ ધ્ય મ	જે માં	સ્વ - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ ગ	મ ધ ધ	મ સા	નિ રે સા	ગ ગ	રે સા સા	ની સા	ધ ડ પ
ગૃ હ	પં ચ મ	ન્યા સ	ધૈ વ ત	જે માં	આ વે લા	છે આ	સ્વ- ર
૧	૨	૦	૩		૨	૦	૩

સા નિ	ધ ડ મ	ગ પ	રે રે સા
સ મ	ય - ચ	તુ ર્થ	પ્ર હ ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ દીપક.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે નિ પ ધ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

દીપક સ્વરૂપ.

દીપક ગજની પીઠપર, વપુવર્ણુ છે લાલ;

મુક્તમાળ પહેરિ ગળે, છુટા શીરપર ખાલ.

અર્થ:—હાથી ઉપર બેઠેલ શરિરવર્ણુ લાલ ગળામાં મોતીમાળ કેશ ખુલા, સુંદર પોશાક ગાવાનો સમય ગ્રીષ્મઋતુમાં ચોથો પ્રહર.

દેશી નટ કરનાર, કેદારો કામોદ;

દીપકની ખ્યારી સહુ, મહા પ્રેમપ્રમોદ.

“ચીજ”

“રાગ દીપક”

“તાલ એકતાલ”

રાગ દીપક ગજ ઉપર, વર્ણુલાલ મોતીમાળા ધર;

વસ્ત્ર સુંદર છે મનહર, દીનમણીરૂપ સુખકર ÷

ગ્રીષ્મઋતુનાં ચોથે પ્રહર, વર્ણુન જેનું રસ ભયંકર

ગુરુ સ્મરણે સ્વર આકર ÷

સ્થાઈ.

સા	સા	રે	નિ	સા	ડ	રે	નિ	પ	ધ	સા	ડ	સા	નિ	ધ	ડ	પ	ગ	મ	ગ	રે	રે	સા	ડ
રા	ગ	દી	પ	ક	-	ગ	જ	ઉ	પ	ર	-	વ	ર્ણુ	લા	-	લ	મો	તી	મા	ળા	ધ	ર	-
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા	સા	રે	નિ	સા	ડ	રે	નિ	પ	ધ	સા	ડ	સા	નિ	ધ	ડ	પ	ગ	મ	ગ	રે	રે	સા	ડ
વ	સ્ત્ર	સું	દ	ર	-	છે	મ	ન	હ	ર	-	દી	ન	મ	-	ણી	રૂ	પ	સુ	ખ	ક	ર	-
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

પ	ધ	પ	ધ	સા	ડ	સા	નિ	રે	નિ	સા	ડ	સા	સા	સા	સા	રે	રે	રે	નિ	પ	ધ	સા	ડ
ગ્રી	ષ્મ	ઋ	તુ	નાં	-	ચો	થે	પ્ર	હ	ર	-	વ	ર્ણુ	ન	જે	નું	ર	સ	લ	યં	ક	ર	-
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા	ની	ધ	પ	મ	ડ	પ	ગ	મ	રે	સા	ડ
ગુ	રૂ	સ્મ	ર	ણે	-	સ્વ	ર	આ	ક	ર	-
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

રાગ દીપક.

સ્વર.

આરોહિઃ સા ૦ ગ મ ૦ ધ ૦ સા ૦

અવરોહિઃ સા નિ ધ ૦ મ ગ સા

“ ચીજ ”

“ રાગ દીપક ”

“ તાલ ત્રીતાલ ’

દીપક પ્રહર ચતુથ ગાઇયે રતુ ગ્રીષ્મમાં સમજી ÷
 સુંદર શરિરનો વર્ણ લાલ
 મોતીમાળા કંઠમાં કર ધારણ
 જે હાથી બીરાજી ÷

સ્થાઈ.

ધ ૩ નિ સા | ૩ ગ ૩ મ | ૩ સા ૩ મ | ગ સા ૩ ૩
 દી - પ ક | - પ્ર - હ | - ર - ચ | તુ ર્થ - -
 ૧ ૨ ૦ ૩

સા ૩ નિ ધ | ગ ૩ મ નિ | ધ ૩ ગ મ | ગ સા ૩ ૩
 ગા - ઇ યે | ર - તુ ગ્રી | ષ્મ - માં સ | મ જી - - ÷
 ૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

ધ ૩ ધ ધ ધ ધ મ સા | ગ ૩ મ ૩ ગ ૩ સા | સા નિ ધ મ | ની ધ ૩ મ | ગ ગ મ ૩ | સા સા ધ ૩
 સું - દ ર શ રિ ર નો | વ - ણ - લા - લ - મો તી માળા | કં ઠ - માં ક રિ ધા - | ર જી જે -
 ૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

નિ ૩ સા ૩ | ગ ૩ મ ૩ | ૩ ૩ સા નિ | ધ મ ગ સા
 હા - થી - | બી - રા - | - - જી - | - - - - ÷
 ૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ દેશી.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે મ પ ગ મ પ સા.

અવરોહિ: સા ની ધ પ મ પ ગ રે સા.

દેશી સ્વરૂપ.

લીલાં ચીર વપુ ધરિ, ઇચ્છા ભોગ વિલાસ;

દેશી પીયુ જગાવતી, હૃદય પૂર્ણ અભીલાસ.

અર્થ:—વસ લીલા રંગના શરિરવર્ણુ ગૌર યુવાન સ્વરૂપ ગાવાનો સમય હેમંત
રેતુના દિવસમાં બીજો પ્રહર ગૃહસ્વર રૂપલ સંપૂર્ણ જાતી શુભ પ્રસંગ સ્થલ બાગ,

“ ચીજ ”

“ રાગણિ દેશી ”

“ અપતાલ ”

દેશી રાગણિનું અંગ, સર્વ સમય ગૌર રંગ;

લીલાં વસ યુવા શરિર, દીપ ચરણ પૂર્ણ સ્વર ÷

ગૃહ રૂપલ સ્વરકર, સમપૂર્ણ બીજો પ્રહર

હેમંતરેતુમાં સ્મર, સ્વર ચીતમાં સ્થીર કર ÷

સ્થાઈ.

રે ગ	રે ડ સા	મુ પુ	સા ડ સા	રે ગ	રે મ પ	રે ગ	રે ડ સા
દે શી	રા - ગ	ણી નું	અં - ગ	સ ર્વ	સ મ ય	ગૌ ર	રં - ગ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા રે	મ ડ રે	મ પ	નિ ધ પ	મ પ	સા ધ પ	મ પ	ગ ડ રે
લી લાં	વ - સ	યુ વા	શ રિ ર	દી પ	ચ રણ	પુર્ણ	સ્વ - ર ÷
૧	૦	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ મ	પ ગ મ	સા ડ	ગ રે સા	સા સા	રે ડ નિ	ધ પ	નિ ધ પ
ગૃ હ	રૂ પ લ	સ્વ -	ર ક ર	સ મ	પુ - ર્ણ	બી જે	પ્ર હ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

મ પ	ગ ડ રે	ગ રે	મ ડ પ	સા નિ	ધ પ ધ	મ પ	ગ ડ રે
હે મં	ત - ર	તુ માં	સ્મ - ર	સ્વ ર	ચી ત માં	સ્થી ર	ક - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

૯૨

રાગણિ કામોદ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિ: સા ૦ ધ પ મ મ રે સા.

કામોદ સ્વરૂપ.

કામવંતકામોદની, પીત વસ્ત્ર ઉન્નસ;

ચોફેર પીયુને તાકતી, ચિત્તે અતિ ઉદાસ.

અર્થ:—શરિરનો રંગ પીળો, સાડી લાલ, ચોળી સફેત, ઉદાસ મુખે
પતીની રાહ જોઈ જોડેલી, ગાવાનો સમય હેમંત રતુમાં બીજો પ્રહર, સ્થલ બાગ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ કામોદ ”

“ સમતાલ ”

કામોદ બીજો પ્રહર, સમતાલ ઓડવ સ્વર,

પીત વસ્ત્ર છે શરિર દીપક પ્રીય મન હર ÷

ચીર લાલ પીયુ સગે ગવાય રતુ હેમંતે,

કામ શરે મન ઉમંગે ÷

સ્થાઇ.

સા ધ સા ડ	સા રે	ગ રે સા	સા રે ગ પ	ધ પ	મ રે સા
કા મો દ -	બી જે	પ્ર હ ર	સ મ તા લ	ઓ ડ	વ સ્વ ર
૧	૨	૩	૧	૨	૩

સા ધ મ પ	ગ મ	રે રે સા	સા રે ગ પ	ધ પ	મ રે સા
પી ત વ ર	ણ છે	શ રિ ર	દી પ ક પ્રી	ય મ	ન હ ર ÷
૧	૨	૩	૧	૨	૩

અંતરાય.

મ ધ સા ડ	સા રે	ગ રે સા	સા રે ગ રે	સા ધ	ધ સા ડ
ચી ર લા -	લ પી	યુ સં ગે	ગ વા ય ર	તુ હે	મંતે -
૧	૨	૩	૧	૨	૩

સા ધ મ પ	ગ મ	પ રે સા
કા મ શ રે	મ ન	ઉ મંગે ÷
૧	૨	૩

રાગણિ નટ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ૦ પ મ ૦ રે સા.

નટ સ્વરૂપ.

અરણુ વરણુ વસ્ત્રો સહુ, નટ દીપકની નારી;

નીચી ગ્રીવા કરિ રહી, પ્રીયતમ તનુ નીહાળી.

અર્થ:—શરિર રંગ પીળો, લાલ વસ્ત્રો ધારણુ કરેલા શણુગાર પુર્ણ શ્રવેલ, ગાવાનો ત્રીજો પ્રહર, લંકદહન, શંકરભરણુ, બીલાવલ તથા મધુમાધવી ચાર રાગણીના મીશ્ર સ્વરોનાં આલાપથી આ રાગણિ ગવાય છે, સ્થળ મહેલ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ નટ ”

“ અપતાલ ”

લંક દહન કર સ્મરણુ, બીજી શંકર ભરણુ

મધુ માધવીને બીલાવલ ÷

લાલ વસ્ત્ર વપુ ધારિ, રંગે પોળી દીપનારિ

આરોહિમાં સમપુરણુ ÷

સ્થાઈ.

સા રે	ગ મ પ	રે મ	રે રે સા	રે ગ	મ ડ મ	પ મ	રે ડ સા
લં ક	દ હ ન	ક ર	સ્મ ર ણુ	બી જી	શં - ક	ર ભ	ર - ણુ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

૭

સા નિ	પ ગ મ	રે ગ	પ રે સા
મ ધુ	મા ધ વી	ને બી	લા વ લ ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ પ	સા ડ સા	નિ સા	રે ડ સા	નિ સા	રે ડ રે	સા નિ	પ ડ મ
લા લ	વ - સ્ત્ર	વ પુ	ધા - રિ	રં ગે	ખી - ળી	દી પ	ના - રિ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

૮

સા નિ	પ ડ મ	ગ મ	પ રે સા
આ રો	હી - માં	સ મ	પુ ર ણુ ÷
૧		૦	૩

રાગણિ કેદાર.

સ્વર.

તી ૬
આરોહિ: સા રે સા મ પ ધ પ સા.

૬ તી
અવરોહિ: સા ની ધ પ મ પ મ રે સા.

કેદાર સ્વરૂપ.

શીશ જટા સહુ તનુ લટા, ગળે જનોઈ નાગ;

કેદારાનું રૂપ આ, ધરિ ધ્યાન વૈરાગ.

અર્થ:—યોગીની વેશ, જટામાં ગંગાજી વહે છે, સર્પની જનોઈ, શરિરે ભસ્મ ધારણ, ગાવાનો સમય હેમંત રાત્રીમાં બીજે પ્રહર સ્થલ પર્ણકુટી.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ કેદાર ”

“ ત્રીતાલ ”

ગંગ જટા ધર, યોગીની વેશ કેદાર; અહિ ઉપવીત ધર શરિરે ભસ્મ ધાર,

બાગમાં બેઠેલી પર્ણકુટી બહાર ÷

દીપક નાર સમપૂરણ સ્વર; ગવાય જે હેમંત રાત્રીના બીજે પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

૬ તી
સા નિ ધ પ | મ પ ધ પ | મ મ ડ પ | મ મ ડ પ
ગંગ જટા | ધર યો ગી | ની વે - શ | કે દા - ર
૧ ૨ ૦ ૩

૬ ૬
પ પ પ પ | મ મ પ પ | ની ધ સા રે | ની ધ ડ પ
અ હિ ઉ પ | વી ત ધ ર | શ રિ રે ભ | ભસ્મ ધા - ર
૧ ૨ ૦ ૩

૬ ૬
સા સા મ ડ | મ સા પ ડ | ની ધ સા રે | ની ધ ડ પ
બા ગ માં - | બે ઠે લી - | પર્ણ કુ ટી | બહા - ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

૬ ૬ ૬ ૬ ૬ ૬
પ ડ પ પ | સા ડ સા ડ | મ મ પ પ | મ રે ડ સા
દી - પ ક | ના - ર - | સ મ પૂ ર | જી સ્વ - ર
૧ ૨ ૦ ૩

૬ ૬ ૬
પ સા રે સા | ની ધ ડ પ | મ પ રે સા | મ મ રે સા
ગ વા ય જે | હે મં - ત | રા ત્રી નાં બી | જે પ્ર હર બા ગ
૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ કરનાર.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ નિ સા

અવરોહિ : સા નિ નિ ધ પ મ ગ રે સા

કરનાર સ્વરૂપ.

શીશ પત્ર ગજદંતનું, કર ખૂંટી તરવાર;

મોર કંઠનો વરણ છે, નામ જેનું કરનાર.

અર્થ:—જમણાં હાથમાં ખડગ, ડાબા હાથમાં હાથીદાંત, શરિશ્વર્ણુ શ્યામ, વસ્ત્ર ઘોળા રંગનાં, ગળામાં કેવડાની માળા ધારણુ કરિ સુર્ય પૂજા કરે છે ગાવાનો સમય શરદની રાત્રે પ્રથમ પ્રહર.

“ચીજ”

“રાગણિ કરનાર”

“ચોતાલ”

કરમાં ખડગ ગજદંત, પૂજન દિનમણી કરત;

નીલવર્ણુ કેવડાની માળા ધર, કરનાર દીપક પ્રસન કર ÷

શ્યામવરણુ જેનું શરિર, ધવલ ધારણુ કરે ચીર

શરદ રાત્રીના પ્રથમ પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

સા રે મ ડ	ગ મ ધ ડ	મ ગ	રે સા	મ ગ રે સા	નિ ધ ડ ધ	ગ મ	સા ડ
ક ર માં-	ખ ડ ગ -	ગ જ	દં ત	પૂજન દી	ન મ -ણી	ક ર	ત -
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા રે ગ મ	મ પ ધ નિ	પ ધ	નિ સા	સા નિ ધ મ	ગ મ પ ધ	મ ગ	રે સા
ની લ વર્ણુ	કેવડાની	માળા	ધ ર	ક ર ના ર	દીપક પ્ર	સન	ક ર ÷
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

ધ મ ધ નિ	સા ડ ધ સા	ધ ધ	સા ડ	સા રે ગ ડ	નિ સા રે રે	સા નિ	ડ ધ
શ્યામ વ ર	ણુ - જે નું	શરિ	ર -	ધ વ લ -	ધારણુક	રે ચી	- ર
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા નિ ધ ધ	ગ મ પ ધ	મ ગ	રે સા
શ ર દ રા	ત્રી ના પ્ર થ	મ પ્ર	હ ર ÷
૧	૨	૩	૪

રાગ જૈત.

સ્વર.

કા કા તી કા ઠ
આરોહિ: સા રે ગ મ મ પ ધ નિ સા.

ઠ કા તી કા કા
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ મ ગ રે સા.

જૈત સ્વરૂપ.

પીતા હીપ છે જેહનો, મા દેશી કહેવાય;

પરજ નાર છે એહની, નામ જૈત કહેવાય.

અર્થ: આ રાગમાં ગૃહ સ્વર ગંધાર તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે હીપક
પીતા માતા દેશી પ્રીયા પરજ

“ ચીજ. ”

“ રાગ જૈત. ”

“ અપતાલ. ”

શુદ્ધ પ્રથમ કરિયે સ્વર, સમપૂરણ ત્રીજે પ્રહર;

ગૃહ ગંધાર ન્યાસ પડજ, દ્વય મધ્યમ લઘ સ્વર ÷

સમપૂર્ણ જાતી ધાર, પ્રીય પરજ જેની નાર

જૈતરાગ જે શુદ્ધ સ્મર ÷

સ્થાઈ.

ગ રે	સા રે સા	નિ સા	રે રે સા	પ મ	ગ રે સા	ધ નિ	સા રે સા
શુ ધ	પ્ર થ મ	ક રિ	યે સ્વ ર	સ મ	પૂ ર ણ	ત્રી જે	પ્ર હ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

તી

નિ સા	ગ મ પ	ગ મ	પ મ ગ	નિ ધ	પ મ ગ	મ પ	રે ડ સા
ગૃ હ	ગં ધા ર	ન્યા સ	ષ ડ જ	દ્વ ય	મ ધ્ય મ	લ ઈ	સ્વ - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

તી	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ	ઠ
પ મ	પ ડ ની	ની સા	રે ડ સા	સા રે	ગ રે સા	રે સા	ની ડ ની		
સ મ	પુ - ણ	જા તી	ધા - ર	પ્રી ય	પ ર જ	જે ની	ના - ર		
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩		

તી

નિ ધ	પ મ ગ	મ પ	રે ડ સા
જૈ ત	રા ગ જે	શુ ડ	સ્મ - ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ નાયકી.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ ની સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

નાયકી સ્વરૂપ.

બાગેસરનાં ઠાઠથી, રાગ નાયકી થાય;

ગૃહ સ્વર મધ્યમને સ્મરિ, ન્યાસ પડજ કહેવાય.

અર્થ:— આ રાગ બાગેસરને મળતો થાય છે, ગૃહ સ્વર મધ્યમ છે તથા ન્યાસ પડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ નાયકી. ”

“ એકતાલ ”

નાયકી સ્વર માંહી બાગેસર, વાદી સ્વર ગંધારને શુદ્ધ સ્મર;

સમપૂરણ છે સરવ સ્વર, ગૃહ મધ્યમને શુધ કર +

ન્યાસ પડજ સુર ધર અંતર, અવરોહે નિષાદ તીવર કર

ગજ વદન પદન મન કર +

સ્થાઈ.

મ	ગ	રે	ગ	સા	ઉ	મ	ધ	નિ	સા	નિ	સા	નિ	સા	રે	મ	પ	ધ	ની	મ	ધ	ગ	રે	સા
ના	ય	કી	સ્વ	ર	-	માં	હી	બા	ગે	સ	ર	વા	દી	સ્વ	ર	ગં	ધા	ર	ને	શુ	ધ	સ્મ	ર
૧	૨	૩		૪				૧	૨	૩		૪											

પ	મ	ગ	મ	ની	ઉ	પ	મ	પ	ધ	નિ	સા	સા	ધ	ની	પ	ગ	ઉ	ની	મ	ગ	રે	ઉ	સા
સ	મ	પૂ	ર	ણ	-	છે	સ	ર	વ	સ્વ	ર	ગૃ	હ	મ	ધ્ય	મ	-	ને	શુ	ધ	ક	-	ર
૧	૨	૩		૪				૧	૨	૩		૪											

અંતરાય.

ગ	મ	પ	મ	પ	ધ	મ	પ	ની	ધ	ની	સા	સા	રે	મ	ગ	રે	સા	રે	સા	ની	ની	ધ	ધ
ન્યા	સ	શ	ઉ	જ	સુ	ર	ધ	ર	અં	ત	ર	અ	વ	રો	હે	નિ	ષા	દ	તી	વ	ર	ક	ર
૧	૨	૩		૪				૧	૨	૩		૪											

સા	નિ	ધ	નિ	ધ	પ	ની	મ	પ	ગ	રે	સા
મ	જ	વ	દ	ન	પ	દ	ન	મ	ન	ક	ર
૧	૨	૩		૪							

રાગ કાફી.

સ્વર.

કો કો ઈ
આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

ઈ કો કો
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

કાફી સ્વરૂપ.

આનંદ ભૈરવી મેળવી, કાફી સુર નિરધાર;

ન્યાસ પડજ સુર છે વળી, સ્વર સંપૂર્ણ સાર.

અર્થ:—આ રાગમાં આનંદ ભૈરવી મીશ્ર સ્વરો આવે છે, ગુદ ન્યાસ પડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ કાફી ”

“ ત્રીતાલ ”

રાગ કાફીમાં આનંદ ભૈરવી સ્વર સ્મરિયે,

પજ રેખવ પંચમ સ્વર શુદ્ધ કરિયે, ÷

ધઈવત તીવર મધ્યમની ગંધાર, કોમળ ગ મ નિ સ્વર વાદી રૂપલ સ્વીકાર,

ન્યાસ પડજ સ્વર લચ્છી જેની છે નાર ÷

સ્થાઈ.

સા રે ગ મ	રે ગ મ પ	મ પ ધ ની	પ ધ નિ સા
રા ગ કા ફી	માં આ નં દ	ભૈ ર વી સ્વ	ર સ્મ રિ યે
૧	૨	૦	૩

ની ધ પ મ	ગ ડ ગ રે	રે પ મ પ	મ ગ રે સા
પ જ રે ખ	વ - પંચ	મ સ્વ ર શુ	દ્ધ કરિ યે ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ મ પ પ	ની ની સા ડ	રે ગ રે સા	ની ધ ડ ની	ધ ની ધ પ	ધ ધ પ પ
ધ ઈવત	તી વ ર -	મધ્યમની	ગંધા - ર	કોમળ ગ	મની સ્વર
૧	૨	૦	૩	૧	૨

પ ધ પ મ	પ ધ ની સા	નિ ધ પ મ	ગ ગ ડ રે	રે પ મ પ	ગ રે ડ સા
વાદી રૂપ	લ સ્વીકાર	ન્યાસ પડ	જ સ્વ - ર	લચ્છી જેની	છે ના - ર ÷
૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગ સાંભ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિ: સા ૦ ધ પ મ ગ રે સા.

સાંભ સ્વરૂપ.

માત કેદારી જેહની, દીપ પીતા છે જાણુ,
નટ મહારિ છે પ્રીયા, રાગ સાંભ પ્રમાણુ.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ સ્વર મધ્યમ, ન્યાસ શડજ તથા વાદી સ્વર પંચમ છે જાતી ઓડવ શાડવ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ સાંભ ”

“ એકતાલ ”

શુદ્ધ સ્વર રાગ સાંભનાં સ્વીકારિ આરોહિમાંગની ને વરજ કરિ

અવરોહમાં સ્વર ગંધાર ધરિ ÷

ગૃહ અંશ સ્વરમાં મધ્યમ, સમવાદી સૂર કરિ પંચમ

ઓડવ શાડવ સ્વરને સ્મરિ ÷

સ્થાઈ.

મ મ	પ પ	ધ સા	ધ પ	મ ગ	રે સા	મ ગ	રિ મ	પ ધ	રે મ	પ ગ	રે સા
શુ	દ્ધ	સ્વ	ર	રા	ગ સાં	મ	નાં સ્વીકારી	આ	રોહિ	માં	ગ નિ ને વ
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪				

સા ધ	પ મ	ધ પ	મ ગ	મ ગ	રે સા
અ વ	રો હ	માં સ્વ	ર ગં	ધાર	ધરિ ÷
૧	૨	૩	૪		

અંતરાય.

સા રે	મ પ	ધ રે સા	૩	ધ ૩ મ પ	મ પ	ધ સા	રે મ ગ રે	સા ૩ ધ પ
ગૃ હ	અં શ	સ્વ ર માં	—	મ—ધ્ય મ	સ મ	વા દી	સુ ર કરિ	પં—અ મ
૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	

સા ધ	સા પ	ધ મ પ ગ	મ રે ૩ સા
ઓ ૩	વ શા	૩ વ સ્વ ર	ને સ્મ—રિ÷
૧	૨	૩	૪

રાગ છાંયાનટ.

સ્વર.

આરોહિ : સા ૦ ગ મ રે ગ મ પ ધ પ સા

અવરોહિ : સા ધ પ ની ધ પ મ ગ રે મ રે સા

છાંયાનટ સ્વરૂપ.

કુકુલ બીલાવલ પૂરવી, વળી કેદારો જાણ;

ચાર રાગણી મીશ્રણે, છાંયાનટને જાણ.

અર્થ: આ રાગમાં ગૃહ ન્યાસ શડજ છે ચાર રાગણિના મીશ્ર આલાપે ગવાય છે.

“ચીજ”

“રાગ છાંયાનટ”

“ખટતાલ”

છાંયાનટમાં પ્રથમ કુકુલના છે સ્વર, બીલાવલ બીજો ધરિ ત્રીતીય પૂરવીને કર;

ચોથો કેદાર મીશ્ર દીપક પુત્ર સ્મર ÷

આરોહિ રૂપલ સ્વર વરજ તેમાં કર, અવરોહિમાં પૂરણ ગૃહ જેનો શડજ સ્વર ÷

સ્થાઈ.

સા સા ધ પરિ ગમ પ મ ગમ રે/ડ સા/ડ રે સા ડ/સા સા ગ મ રે સારે સા સા સા
 છાં યા ન ટ માં પ્રથ મ કુ કુ લ નાં - છે - સ્વ ર - બી લા વ લ બીજો ધ રિ ત્રી તી
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૧ ૨ ૩

ધ સારે સા નિ ધ ડ ધ પ ડ પ રે રે ગ મ પ મ ગમ રે/ ડ સા | ડ રે સા ડ
 ય પૂર વી ને ક - ર ચો-થો કેદાર મીશ્ર દી પક પુ - ત્ર | - સ્મ ર - ÷
 ૪ ૫ ૬ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬

અંતરાય.

પ પ સા ડ | સા રે | સા ડ રે ગ | મ પ | ગ મ | રે રે સા ડ
 આરો હે - રૂ પ | લ - સ્વ ર | વ ર | જ તે | માં ક ર -
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬

પ સા રે સા | નિ ધ | નિ પ રે ગ | મ પ | ગ મ | રે રે ડ સા
 અ વ રો હિ | માં પૂ | ર ણ ગૃ હ | જે નો | શ ડ | જ સ્વ - ર +
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬

रागणि परञ्.

स्वर.

ନି ଓ

व्यारोहिः सा० ग म प ध नि सा.

४ ३ १ ३

अवरोहिः सा नि ध प म ग म ग रे सा.

५२०४ २५३५.

મારૂંટોડી રાગણિ, આશાવરિ સમાન;

ત્રીતીય રાગણિ મીશ્ર સ્વર, પરજતણી પીછાન.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ માડુ સ્વર બીજી ટોડી તથા ત્રીજી આ-
સાવરિના મીશ્ર આલાપે સ્વરો આવે છે ગૃહ અંશ ન્યાસ સ્વર શડજ છે.
“ યીજ ” “ રાગણિ પરજ ” “ તાલ મીથીકા ”

મારૂં પ્રથમ સ્વર દ્વિતીય ટોડી ત્રીજી આસાવરિ,
આરોહિ શાઉવ અવરોહિ સંપૂર્ણ આરોહિ રૂપભ;
વરજઠવય મધ્યમધર ગૃહ અંશ સ્વર શઙ્ગને કરિ ÷
વાદી સ્વર ધૈવત સમવાદી શુદ્ધ મધ્યમ કર પરજ,
તાલ મીથીકા પ્રથમ ગુરૂ ત દ્વિતીય પ્લુત ત્રીતીય સ્મર ÷

સ્થાપ.

^४सा ^४उ ^४नि ^४रे ^४सा ^४नि ^४ध ^४प | ^{ती}ध ^{ती}म | ^{ती}प ^{ती}ध ^{ती}प ^{ती}म ^{ती}ग ^{ती}उ ^{ती}उ ^{ती}म ^{ती}ग ^{ती}रे ^{ती}सा ^{ती}उ
 मा - ३ प्र थ म स्वर | द्विती | य टो डी त्री ७ - - आ सा व रि -
 १ २ ३

सा उ नि रे सा नि ध प | ध म | प ध प म ग उ नि सा ज म य ध
 आ - रो हि शा उ व अ | व रो | हि स पु र णु - आ रो हे इ ष ल
 १ २ ३

ती ० ० ० ० ० ० ० ती ती
 म प ध नि ध नि सा ग रे सा नि सा रे सा नी ध प म ग म नी ध
 व र ङ ध्व य म ध्य म ध र गृ हु अं श स्वर श उ ङ ने क रि ः
 १ २ ३

અંતરાય.

ती ती ङ
म ध म ध नि नी सा ङ | ध नी | सा ग रे सा नि सा रे रे सा नि ध प
बा ढी स्वर धै व त - | स म | वा ढी शु ध म ध्य म क र प र ङ
१ २ ३

ती नी नी ध प म ग रे | नि सा | ग रे म ज रे सा नि ध प म ग रे
ता ल भी थी का प्र थ म | शु र | द्रु त द्वि ती य त्रु त त्री ती य स्मर ५
१ २ ३

રાગણિ કામોદનાટ.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ મ પ ની ધ ની સા.

અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

કામોદનાટ સ્વરૂપ.

કુકુલ બીલાવલ પૂરવી, કેદાર સમભાગ;
રાગણિ ચાર અલાપથી, નાટકામોદી જાગ.

અર્થ:—આ રાગણીમાં ગૃહ અંશસ્વર પંચમ ન્યાસ શડજ તથા વાદી રૂપલ છે કુકુલ બીલાવલ પૂરવી તથા કેદારના મીશ્ર અલાપે ગવાય છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણી કામોદનાટ ”

“ અપતાલ. ”

પ્રથમ કુકુલના સ્વર દ્વિતીય બીલાવલને સ્મર,

ત્રીતીય સ્વર પૂરવીધર ÷

ગૃહ અંશ સ્વર પંચમ વાદી રૂપલ સમપૂરન;

કામોદી નાટનાયકી નાર ÷

સ્થાઈ.

પ	પ	રે	ડ	સા	મુ	પુ	નિ	રે	સા	નિ	રે	ગ	મ	રે	રે	ગ	પ	રે	સા
પ્ર	થ	મ	-	કુ	કુ	લ	નાં	સ્વ	ર	દ્વિ	તી	ય	બી	લા	વ	લ	ને	સ્મ	ર
૧		૨		૦		૩		૨							૦		૩		

સા	નિ	પ	ધ	પ	ગ	મ	પ	રે	સા
ત્રી	તી	ય	સ્વ	ર	પૂ	ર	વી	ધ	ર ÷
૧		૨		૦		૩			

અંતરાય.

પ	ડ	ગ	મ	પ	નિ	ધ	નિ	રે	સા	ગ	રે	ગ	રે	સા	પ	ધ	નિ	રે	સા
જ	-	હ	અં	શ	સ્વ	ર	પં	ચ	મ	વા	દી	રૂ	પ	લ	સ	મ	પૂ	ર	ન
૧		૨		૦		૩		૧		૨		૦		૩					

સા	નિ	ધ	પ	મ	ગ	મ	પ	રે	સા
કા	મો	દી	ના	ટ	ના	ય	કી	ના	ર ÷
૧		૨		૦		૩			

રાગણિ લગ્નની સાંખ.

२६२.

आरोहिः सा ० ग म प ० नि सा, ^{ती} ०

अवरोहिः सां नि ध प म ग रे प म रे सा.

દશઘી સાંખ સ્વરૂપ.

લચ્છી સાંખ કાફી પ્રિયા, સ્વર ઓડવ આરોહ;

વાદી પંચમ જાણીયે, સંપૂર્ણ અવરોહે.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ નિષાદ ન્યાસ પડજ વાદી પંચમ સંવાદી રૂપલ સ્વર છે,

“ ਘੀਰ ”

“ રાગણિ લક્ષ્મી સાંખ ”

“ અપતાલ ”

લન્છી સાંખ આરોહે સ્વર ઓડવનું સ્મરણ કર,

અવરોહિ સમપૂરણ આરોહિમાં વર્જિત કર

દ્રુત મધ્યમ વીલં પદે ઝપતાલ આવાહન કર અવરોહે ÷

કાફી રાગની એ નાર ન્યાસ પડજ જેમાં ધાર,

વાહી પંચમ સ્વરને સ્મર સમ વાહી રૂપભ છે સ્વર સમસ્વરને હ્રદે ધર અવરોહઃ

રૂથાઈ.

॥ ॥

८१

नि नि सा उ सा ग रे ग प म प म रे सा उ नि सा ग प म ग म रे सा उ प प म रे सा
 ल २ छी सां - ञ्ज आ रो छे स्व र यो उ व नु - स्म र ण उ र य व रो छे - स म पू र ण
 १ २ ० ३ १ २ ० ३ १ २ ० ३

9 2 0 3 9 2 0 3 9 2 0 3

A

तीती ती ७ ती ७७ ७ ३।

नुी सा॥रे सा उ॥प प॥म रे॥सा ग मं॥प॥नी नी॥म प॥नी सा उ॥नि सा॥रे सा नि॥ध प॥म ग रे
 आ॥रोहि मां-वर्ज॥ध क र॥द्र त॥म ध्य म॥वी लं॥प हे - अ प॥ता ल आ॥वा हु न कर अवरोहे
 १ २ ० ३ १ २ ० ३ १ २ ० ३

9 2 0 3 9 2 0 3 9 2 0 3

અંતરાય.

ଲି ଲି ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଚ ଲି ଚ ଚ ଛା

ग म/प ड प/नी नी/सा ड सा/ग रे/ग प म/ग म/रि ड सा/सा नि/रि सा नी/ध प/म ग रे
 का ई/रा - ग/नी यो/ना - र/न्यास श ड ङ/ने मां/धा - र/वा ही पं य म/स्व र/ने स्म र
 १ २ ० ३ १ २ ० ३ १ २ ० ३

9 2 0 3 9 2 0 3 9 2 0 3

ନି ଟ ଟ ଟ ଟ

म प | नी सा रे | सा नि | ध म प | ग रे | ग म प | ग म | रे सा ड
स म | वा ङी रे | ष ल | छे स्वर | स म | स्वर ने | हू हे | ध र - अवरोहं ÷
१ २ ० ३ १ २ ० ३

9 2 0 3 9 2 0 3

રાગણિ નટ મલ્હારિ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ ં ધ ં સા

અવરોહિ: સા ં ધ ં મ ગ રે સા

નટ મલ્હારિ સ્વરૂપ.

દેવગિરિ સારંગ સમ; સામ રાગ પ્રિય નારિ;

દ્વિતીય રાગના મીશ્રથી, થાયે નટ મલ્હારિ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ ન્યાસ પડજ તથા અંશ સ્વર મધ્યમ છે, વર્ષા રૂતુમાં પ્રાતઃસમયે ગવાય છે.

“ચીજ” “રાગણિ નટ મલ્હારિ” “અર્ધઆડચોતાલ”

પ્રથમ પ્રહર ઓડવને સ્મર, પનીવરજકર અંશ મધ્યમ સ્વર

દેવગિરિને પ્રથમ તેમાં ધર ÷

દ્વિતીય સારંગ સ્વર મીશ્ર કર, પ્રીય નટ મલ્હારી સામની છે એ નારી

રૂતુ વર્ષામાં પ્રાતઃસમે સ્મર ÷

સ્થાઈ.

સા ગ	રે ગ	મ	ડ મ	ધ મ	ગ રે	સા	ડ સા	ધુ સા	રે મ	ગ	રે ગ
પ્ર થ	મ પ્ર	હ	— ર	ઓ ડ	વ ને	સ્મ	— ર	પ નિ	વ ર	જ	ક ર
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

ધ મ	ગ રે	ગ	રે સા	સા સા	ધ ધ	મ	ડ મ	ગ મ	રે રે	સા	ડ સા
અં શ	મ ધ્ય	મ	સ્વ ર	દે વ	ગિ રિ	ને	— પ્ર	થ મ	તે માં	ધ	— ર ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૦	૧	૨	૩	૪	૧	૨

અંતરાય.

ગ મ	ગ મ	ધ	ડ ધ	ગ મ	ધ મ	સા	ડ સા	ધ સા	રે મ	ગ	રે સા
દ્વિ તી	ય સા	રં	— ગ	સ્વ ર	મી શ્ર	ક	— ર	પ્રિ ય	ન ટ	મ	લ્હારી
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

ગ રે	સા ધ	મ	ધ સા	સા ધ	મ ધ	મ	ડ મ	ગ મ	રે રે	સા	ડ સા
સા મ	ની છે	એ	ના રી	રૂ તુ	વ ર	પા	— માં	પ્રા ત	સ મે	સ્મ	— ર ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

રાગણિ બિહાગ.
સ્વર.

આરોહિઃ સા ગ મ પ નિ સા.

તી

અવરોહિઃ સા નિ પ મ ગ મ ગ રે સા.
બિહાગ સ્વરૂપ.

દેવગિરિ અને પૂરવી, બન્ને સ્વર સમ ભાગ;
ગૌરિ માંઝી મેળવી, મળતાં થાય બીહાગ.

અર્થઃ આ રાગણિમાં દેવગિરિ તથા પૂરવી બન્ને મિશ્ર સ્વરોનાં આલાપે
ગવાય છે ગૃહ પંચમ ન્યાસ સ્વર નિષાદ છે ગાવાનો સમય અર્ધરાત્રી.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ બિહાગ ”

“ ત્રીતાલ ”

દેવ ગિરિ અને પૂરવીનાં જમાં સ્વર, ગૌરીને મેળવીને માંઝી સ્વરને મીશ્ર કરતું
સ્વર છે જાડવ નિશિમાં બીજે પ્રહર, છાંયા નટની પ્રીય બીહાગ ચીત ધરતું

સ્થાઈ.

તી

પ નિ સા ગ	ઉ સા ગ મ	પ મ ગ મ	ગ સા નિ ઉ
દે વ ગ રિ	— અ ને પૂ	ર વી નાં જે	માં સ્વ ર —
૧	૨	૦	૩

તી

નિ સા ગ મ	પ પ સા નિ	પ મ ગ મ	ગ સા નિ ઉ
ગૌ રિ ને મે	ળ વી માં ઝી	સ્વ ર ને મી	શ્ર ક ર —
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ મ પ નિ	સા ઉ સા પ	નિ સા ગ રે	સા નિ ઉ પ
સ્વ ર છે શા	ઉ — વ નિ	શિ માં બી જે	પ્ર હ — ર
૧	૨	૦	૩

પ નિ સા ગ	રે સા ઉ સા	ની પ ગ મ	ગ સા નિ ઉ
છાં યા ન ટ	ની પ્રી — ય	બી હા ગ ચી	ત ધ ર —
૧	૨	૦	૩

રાગ શ્રી.

સ્વર.

કા તી ડ

આરોહિ : સા રે ગ મ પ ધ પ સા

ડ કા તી કા

અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા

શ્રી સ્વરૂપ.

શ્રીરાગનાં કર કમલ, પૂષ્પ રૂપ પટ સ્વેત;

વરસ અઢાર ડિમર તરણુ, પ્રીય પર પૂરણુ હેત.

અર્થ : શ્રીરાગનાં હાથમાં કમલ તથા બીન, ગળામાં સ્ક્રાટકની માળા, સ્વરૂપે કામદેવ જેવો, બાગમાં કુંજમાં બેઠેલ, ગાવાનો સમય હેમંત રતુનો ત્રીજો પ્રહર કરણુ પ્રસંગ.

માલશ્રી મારૂ અને, ધનાંક્ષરિ ને વસંત;

શ્રીરાગની આ રાગણિ, આસાવરિ છે અંત.

“ ચીજ ”

“ રાગ શ્રી ”

“ ઝપતાલ ”

ગળે માલ લબ્ય લાલ, કર કમલ કર બીન; કામ સ્વરૂપ યુવા શરિર,
રાગણિનાં છે આધીન ÷

સાયંકાલ રતુ હેમંતે ગવાય છે જે શ્રીરાગ,

સમય કરણુ પ્રસંગ, સ્થાન છે સ્થલ બાગ ÷

સ્થાઈ.

રે રે	સા ડ સા	ગ રે	સા ડ સા	સા રે	સા પ પ	મ મ	રે ડ સા
ગ બે	મા - લ	લ બ્ય	લા - લ	ક ર	ક મ લ	ક ર	બી - ન
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા રે	સા પ પ	મ પ	ધ મ પ	મ ગ	રે ડ પ	મ ગ	રે ડ સા
કા મ	સ્વ રૂ પ	યુ વા	શ રિ ર	રા ગ	બી - નાં	છે આ	ધી - ન ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ ધ	પ ડ સા	સા રે	રે રે સા	રે રે	સા રે ગ	રે ડ	સા ડ સા
સાયં	કા - બ	રે તુ	હે મં તે	ગ વા	ય છે જે	શ્રી -	રા - ગ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા સા	ની રે ની	ધ ધ	પ ડ પ	મ ડ	રે ડ પ	મ ગ	રે ડ સા
સ મ	ય ક ર	ણુ પ્ર	સં - ગ	સ્થા -	ન - છે	સ્થ લ	બા - મ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગ ણિમાલશ્રી.

સ્વર.

આરોહિ: સા ૦ ગ ૦ પ ૦ ૦ સા.

અવરોહિ: સા નિ ૦ પ મ ગ ૦ સા.

માલશ્રી સ્વરૂપ.

માલશ્રી દુર્બળ વદન, સખી સ્કંધ પર હાથ;
આંખતળે ખેસી રહી. પાસ નહિં પ્રીય નાથ.

અર્થ:—આ રાગણિ શરિરે દુર્બળ સખી સ્કંધપર હાથ રાખી આમૃતવૃક્ષ નીચે ઉભેલી છે. લાલ સાડી તથા પીળી ચોળી પહેરેલી છે. ગાવાનો ત્રીજો પ્રહર.

“ ચીજ. ”

“ રાગણિ માલશ્રી. ”

“ ઝપતાલ. ”

લાલ સાડી પીળી ચોળી આમૃતવૃક્ષ નીચે બેઠેલી,
સુકાયેલું જેનું વદન ઉદાસ વૃત્તી ચંચલ મન ÷
અવરોહિ ઓડવઆરોહી માં સાગમ પંચમ;
પતી વીરહે વીકળ પ્રાણુ નામ જેનું માલશ્રી જાણુ.

સ્થાઈ.

પુ પુ	સા ડ સા	પુ સા	નિ ડ નિ	પુ સા	ગ ગ ગ	સા ગ	પ ડ પ
લા લ	સા - ડી	પી ળી	ચા - ળી	આ મૃ	વૃક્ષ નિ	ચે બે	ઠે - લી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

પ પ	સા ડ સા	પ પ	ગ ગ ગ	ગ ગ	પ પ પ	સા ગ	પ ગ સા
સુ કા	ચે - લું	જે નું	વ દ ન	ઉ દા	સ વૃ તી	ચંચ	લ મ ન ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ પ	સા ડ સા	સા ડ	ગ ડ સા	સા ગ	પ મ ગ	સા ગ	પ ગ સા
અ વ	રો - હિ	ઓ -	ડ - વ	આ રો	હિ મા સ	ગ મ	પંચ મ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	પ મ ગ	સા ગ	પ પ પ	સા ગ	પ ગ સા	ગ પ	ગ ડ સા
પ તી	વી ર હે	વી ક	ળ પ્રાણુ	ના મ	જે નું મા	લ શ્રી	જા -ણુ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગણિ મારૂ.

સ્વર

આરોહિઃ સા ૦ ગ મ ૦ ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ ૦ સા.

મારૂ સ્વરૂપ.

મારૂ મુક્તામાળ ધરિ, પીયે મધુનું પાન;
તારૂણી પ્રીય સુંદરી, પીયુ ગાને બે ભાન.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ મારૂ ”

“ જપતાલ ”

અર્થઃ—આ રાગણિનાં ગળામાં મુક્તાની માળા છે, શરિર ઉપર જરીની સાડી, અલંકારો કુલનાં સોળ શણુગાર ધારણ કરેલાં સમય ત્રીજો પ્રહર.

મારૂ રાગણિનાં અંગ શણુગાર સોળ અંગ,
જરિની સાડી કુલાલંકાર શ્રીરાગની એ નાર ÷
મુક્તામાળાનો કંઠમાં હાર આરોહિ ઓડવ સ્વર;
ગવાય જે ત્રીજે પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

સા મ	ગ ડ સા	ધુ ધુ	સા ડ સા	સા ગ	મ ડ ધ	ધ મ	ગ ડ સા
મા રૂ	રા - ગ	ણિ નાં	અ - ગ	શ ણુ	ગજ - ર	સો ણ	અ - ગ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

ગ મ	ગ મ ધ	ગ મ	ધ નિ સા	સા ડ	મ ડ મ	ગ મ	સા ડ સા
જ રિ	ની સા ડી	કુ લા	લં કાર	શ્રી -	રા - ગ	ની એ	ના - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ધ પ	ધ નિ સા	ધ નિ	સા ગ સા	સા ડ	મ ગ સા	નિ સા	ધ ડ ધ
મુક્તા	માળા નો	કં ઠ	માં હાર	આ -	રો હિ ઓ	ડ વ	સ્વ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ મ	ગ મ	સા ડ સા
ગ વા	ય જે ત્રી	જે પ્ર	હ - ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ ધનાંક્ષરિ.

સ્વર

આરોહિઃ સા ^{કા} ૦ ગ મ પ ધ પ ^{કા} ની સા. ^જ

અવરોહિઃ સા ^જ નિ ધ પ મ ગ રે સા. ^{કા}

ધનાંક્ષરિ સ્વરૂપ.

ધનાંક્ષરિ રોધ રહી, હૃદયે વિરહ અપાર;

સ્વેત વસ્ત્ર ત્રીજે પ્રહર, પીયુ આશ મન ધાર.

અર્થ:—બોરસલીનાં વૃક્ષ નિચે બેઠેલી પતીવીયોગે દુર્બળ શરિરે, સ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલા શિશિર રૂતુમાં બીજે પ્રહર ગાવાનો સમય.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ધનાંક્ષરિ ”

“ ત્રીતાલ ”

જૈતશ્રી માફનાં સ્વર, વળી ગૌરી તેમાં કર;

દુર્બળ જે પતીવીયોગે, સ્વેત ચીર વપુધર;

શ્રીરાગ પ્રીયનાર, પીયુ નામ જપનાર;

બોરસલી વૃક્ષ નિચે, ધનાંક્ષરિ બેઠી નાર ÷

સ્થાઈ.

નિ સા	ગ ડ મ	પ પ	ધ ડ પ	મ ગ	મ ડ પ	મ ગ	રે ડ સા
જૈ ત	શ્રી - મા	ફ નાં	સ્વ - ર	વ બી	ગૌ - રિ	ત માં	ક - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

નિ સા	મ ગ રે	સા રે	નિ ડ સા	પ મ	ગ ડ પ	મ ગ	રે ડ સા
દુર્બ	ળ જે પ	તી વી	યો - ગે	સ્વ ત	ચી - ર	વ પુ	ધ - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ ડ	ગ ડ મ	પ નિ	સા ડ સા	સા ની	સા ડ મ	ગ રે	સા ડ નિ
શ્રી -	રા - ગ	પ્રી ય	ના - ર	પી યુ	ના - મ	જ પ	ના - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

ધ પ	મ ડ પ	સા નિ	ધ ડ પ	મ પ	ગ ડ પ	મ ગ	રે ડ સા
બો ર	સ - લી	વૃ ક્ષ	નિ - ચે	ધ નાં	ક્ષ - રિ	બે ઠી	ના - ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રાગણિ વસંત.

સ્વર.

આરોહિ: સા ૦ ૦ મ ગ મ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

વસંત સ્વરૂપ.

મોર પીંછ કરમાં ગૃહિ, સ્વેત વસ્ત્ર વસંત;

કર ધરિ ડાળી અંબનિ, ભ્રમર ચોદીસ ભમંત.

અર્થ: શ્યામ શરીર હાથમાં મોરપીંછ તથા આંખાના મોરનું ઝુમાયું
સ્વેત વસ્ત્ર, અંગે કર્પુરનો લેપ, સમય ત્રીજો પ્રહર, ગૃહ શડજ અંશ વાદી ગંધાર.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ વસંત ”

“ જગપાલ ”

શ્યામ વરણ શ્રીપ્રીય સ્વેતવસ્ત્ર શરિર ધર

સોળ શ્રંગાર છે કર આંખ ડાળી પીંછ મયુર ÷

ગાવો ત્રીતીય પ્રહર રાગણી આ રૂતુ વસંત;

સ્વર છે સમપૂરણ ગૃહ અંશ શડજ જે સ્વર ÷

સ્થાઈ.

૦	તી	તી	તી	૦	૦
સા ડ નિ ધ પ પ પ ડ ધ પ	મ ડ ગ મ	ડ ગ મ ધ	ની સા ડ સા		
શ્યા - મ વ ર ણુ શ્રી - પ્રી ય	સ્વે - ત વ	- સ્ત્ર શ રિ	ર ધ - ર		
૧	૨	૩	૪		

તી	તી	તી	તી
સા ડ નિ ધ પ ડ ધ પ મ પ	મ ડ ગ મ	ડ ગ ધ ડ	મ ગ રે સા
સો - ણ શ્રંગા - ર છે ક ર	આં - ખ ડા	- ણી પીં -	છ મ યુ ર ÷
૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

સા ડ મ ડ મ મ મ મ મ ગ	ગ ડ મ ધ	ડ ધ ગ મ	ધ ની ડ સા
ગા - વો - ત્રી તી ય પ્ર હ ર	રા - મ ણિ	- આ રૂ તુ	વ સં - ત
૧	૨	૩	૪

૦	૦	૦	૦	૦	તી	તી
નિ સા ગ ડ મ ગ રે ડ સા સા	રે સા નિ ડ	ધ પ મ ગ	પ મ ડ ગ			
સ્વ ર છે - સ મ પુ - ર ણુ	ગૃ હ અં -	શ શ ડ જ	જે સ્વ - ર ÷			
૧	૨	૩	૪			

રાગણિ આસાવરિ.

સ્વર.

કો કો ૪
આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

૪ કો કો કો કો
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

આસાવરિ સ્વરૂપ.

ચંદન ભાલ ઉપર કરિ, ગળે નાગણી હાર;

તરૂણી પ્રીય છબી સુંદર, આસાવરિ કુમાર.

અર્થ:--શરિર રંગ શ્યામ, ઘોળાં વસ્ત્ર કંઠમાં કુલહાર, કપાળે ચંદન,
શરિરે નાગણી વીંટેલી, ગાવાનો સમય બીજો પ્રહર, સ્થળ બાગ.

“ચીજ”

“રાગણિ આસાવરિ”

“તાલ એકતાલ”

આરોહિમાં સ્વર જનાં ઓડવ બીજો પ્રહર પ્રસંગ કરૂણ અવરોહિ સમપૂર્ણ

વપુ નાગણી વીંટેલ સ્વેત ચીર છે શરિર ÷

લલાટે ચંદન કરી પ્રીયતમ ચિત હર આસાવરિમાં સ્વર તીવર વરજ કર

સ્થળ બાગમાં બેઠેલી પિયુને પ્રસન્ન કર ÷

સ્થાઈ.

ધ સા ધ ડ પ/મ પ/ધ ડ પ/ગ ગરે ડ સા/રે મ/પ ડ પ/મ ડ પ ડ પ/ની ડ ધ ડ પ
આ રો હિ - માં સ્વ રજે - નાં ઓડવ - બીજો પ્રહ - રા પ્ર - સં - ગ ક - ર - ણ
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

૪ ૪ ૪ ૪ ૪
મ પ ધ ડ પ/ગ ગરે ડ આ/સા રે/મ ડ મ/પ નિ/ધ ડ પ/ગ રે/સા ડ રે/સા નિ/ધ ડ પ
અ વ રો - હિ સ મ પૂ - રૂ વ પુના - ગ/ણી વીંટે - લા સ્વેત ચી - ર છે શરિર - ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪
મ મ/પ ડ પ/ધ ધ/સા ડ સા/ધ ધ/સા ડ સા/ગ રે/સા ડ સા/સા રે/ગ ડ રે/સા ડ રે/સા
લ લા/ટે - ચંદ ની ક - રિ પ્રીય ત - મ ચી ત હ - ર આ સા વ - રિ માં - સ્વ - ર
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

૪ ૪ ૪ ૪ ૪
સા નિ/ધ ડ સા નિ/ધ/પ ડ પ/મ મ/પ ડ ગ રિ સા/ધ ડ પ/મ મ/પ ડ ધ/ગ ગરે ડ સા
તી વ/ર - વ/ર જ ક - ર સ્થળ બા - ગમાં બેઠે - લી પી યુનિ - પ્રાસ ની ક - ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ મારવા.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ મ ં ધ નિ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ ં મ ગ રે સા.

મારવા સ્વરૂપ.

ગૃહ સ્વર ધૈવત જોહનો, સ્વરો સોહની રૂપ;

ન્યાસ શડજ સ્વરને સ્મરિ, રાગ મારવા રૂપ.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ સ્વર ધૈવત છે ન્યાસ શડજ ગણાય છે કેમ
મત રૂપલ પણ કહે છે ગાવાનો પ્રહર ચાર ઘડી દીવસ બાકી હોય ત્યારે

“ ચીજ ” “ રાગ મારવા ” “ તાલ દાદરા. ”

વર્જ પંચમ પ્રથમકર મારવાના ઠાડમાં સ્વર આરોહિ,

અવરોહિમાં ઉચારિ શાડવજાત સ્વરને લે સીદ્ધ કરિ ÷

સોહનિ સ્વરને સ્મરિયે શ્રીરાગ તાતમાલ સરિ માત;

સમજીયે નિશદીન ગાયે તે ગુનીજન પ્રહર સમયને વિચારિ ÷

સ્થાઈ.

સા ડ ધ	મ ડ ધ	ગ મ ધ	મ ગ રે	નિ ડ રે	નિ ડ ધુ	ડ મ ગ	।	ડ ડ નિ
વ - જ	પં - ચ	મ પ્ર થ	મ ક ર	મા - ર	વા - ના	- ઠા ઠ	માં - -	- - સ્વ
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧
રે ગ નિ	રે ગ મ	ધ ગ નિ	ધ રે ડ	નિ મ ધ	નિ ગ ડ	નિ ધ મ	ગ રે ગ	મ ગ રે
ર આ રોહિ	અ વ રોહિ	માં ઉચા	- રિથા ડ	વ જ -	ત સ્વ ર	ને લેસી	દ્ધ ક રિ	÷
૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨

અંતરાય.

ગ ડ ગ	ગ ડ મ	ધ મ ધ	ની સા ડ	નિ રે ગ	મ ગ રે	નિ રે નિ	ધ રે ડ	રે ડ નિ
સો - હ	નિ - સ્વ	ર ને સ્મ	રિયે -	શ્રી રા ગ	તા - ત	મા લ સરિ મા	- ત - સ	
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧

ધ મ ગ	રે ધ નિ	રે ડ ગ	મ ડ ધ	રે રે રે	ધ મ ગ	રે મ ગ	રે ગ રે	સા ડ સા
મ જીયે	નિશદી	ન - ગા	યે - તે	ગુનીજ	ન પ્ર હ	ર સ મ	ય ને વિ	થા - રિ ÷
૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨

રાગ શંકરા.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ ં પ નિ સા

અવરોહિ : સા નિ ધ પ નિ પ મ રે સા

શંકરા સ્વરૂપ.

પડજ ગૃહા સરિગપધનિ, સ્વર પાડવ કહેવાય;

પ્રથમ પ્રહર નિષી ને સમે, શંકરા સ્વર પ્રગટાય.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ સ્વર પડજ છે તથા ન્યાસ સ્વર પણ તે જ છે, ગાવાનો સમય નિશિ સમયે પ્રથમ પ્રહર “પ ગ” નો લાગ વારંવાર છે.

“ચીજ”

“રાગ શંકરા.”

“પ્રતાપશેખર”

શંકરામાં સ્વર આરોહે ઓડવ પ્રથમ કરિ

મારૂ જનની રાગ તાતશ્રી વર્ણન સ્વર

વરજ મધ્યમ આરોહે ધૈવત શુદ્ધરે કર ÷

પડજ ગૃહ પડજ ન્યાસ જેનો છે સ્વર

નિશિના સમયે ગવાય છે એ પ્રથમ પ્રહર ÷

સ્થાઈ.

સા નિ ધ પ નિ નિ | નિ ધ સા નિ ધ પ | ની પ | ગ રે સા | પ ગ રે સા પ ડ
 શં ક રા માં સ્વ ર | આ રો હે ઓ ડ વ | પ્ર થ | મ ક રિ | અ વ રો હિ માં -
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧
 પ ગ સા રે પ ડ | ની પ | ગ રે સા | સા રે સા પ સા ડ | સા રે સા પ સા ડ | ગ પ
 સુ ર પા ડ વ - | દ્વિ તી | ય ધ રિ | મા રૂ જ ન ની - | રા ગ તા ત શ્રી - | વર્ણ
 ૨ ૪ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩
 ગ રે સા | સા નિ ધ પ ની ધ | સા નિ ધ પ ગ પ | ગ પ | ગ રે સા
 ન સ્વ ર | વ ર જ મ ધ્ય મ | આ રો હે ધૈ વ ત | શુ દ્ધ | રે ક ર ÷
 ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

પ પ પ સા ડ સા | ગ પ ગ સા ડ સા | ગ પ | ગ રે સા
 પ ડ જ ગૃ - હ | પ ડ જ ન્યા - સ | જે નો | છે સ્વ ર
 ૧ ૨ ૩ ૪

નિ ધ પ સા નિ ધ | સા નિ ધ પ ગ પ | ની પ | ગ રે સા
 ની શી ના સ મ યે | ગ વા ય છે એ પ્ર | થ મ | પ્ર હ ર ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪

રાગ લાચારિ.

સ્વર

કો તી કો કો કો તી ઠ
આરોહિ: સા રે રે ગ મ પ ધ નિ નિ સા.

ઠ તી કો તી કો તી કો
અવરોહિ: સા નિ નિ ધ પ મ ગ રે રે સા.

લાચારિ સ્વરૂપ.

શુદ્ધ કોમળ લાચારિમાં. આવે સૂર જે જાણુ:

બે નિષાદ બે રૂપલ છે, પૂરણ સૂર પ્રમાણ.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ સ્વર ગંધાર આવે છે, ન્યાસ સ્વર પડજ છે તથા સંપૂર્ણ જાતી છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ લાચારિ ”

“ અપતાલ ”

સમપૂરણ આરોહે સ્વર, દ્વય રૂપલને જેમાં ધર,

ગૃહ સ્વર ગંધાર કરિ, દ્વય નિષાદને જેમાં સ્મરિ ÷

શુદ્ધ કોમળ લાચારિ, સુર પૂર્ણ સમજી કરિ

ગુરૂ ચરણ સ્મરણ કરિ ÷

સ્થાઈ.

તી	કો	કો	ઠ	કો તી	તી	કો	
ગ રે	સા રે સાં	પ ધ	પ સા સા	ગ પ	નિ ધ પ	રે ગ	મ રે સા
સ મ	પૂ ર ણ	આ રો	હિ સ્વ ર	દ્વ ય	રૂ પ લ	ને જે	માં ધ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

કો	કો	તી	ઠ	ઠ તી	કો	તી	કો
પ ગ	મ પ ધ	પ ધ	ની ડ સા	આ નિ	ધ પ મ	રે ગ	મ રે સા
ગૃ હ	સ્વ ર ગં	ધાર	ક - રિ	દ્વ ય	નિષાદ	ને જે	માં ધ રિ ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

કો તી	ઠ	કો	ઠ	કો તી	ઠ	ઠ તી	ઠ	ઠ	કો	ઠ
ગ પ	ધ ની પ	સા ડ	રે સા ડ	ધ નિ	સા ડ ગ	રે ગ	સા રે સા			
શુદ્ધ	કો મળ	લા -	ચારિ -	સૂ ર	પૂ - ર્ણ	સ મ	જી ક રિ			
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩			

ઠ તી	તી	તી	કો
સા નિ	ધ પ મ	ગ રે	મ રે સા
ગુ રૂ	ચ ર ણ	સ્મ ર	ણ ક રિ ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ જોગીયા.

સ્વર.

આરોહિ : સા રે ^{કો} ૦ મ પ ધ ^{કો} ૦ સા.

અવરોહિ : સા ^{કો} નિ ધ પ મ રે સા.

જોગીયા સ્વરૂપ.

મુરગંધાર વરજ કરિ, ગૃહન્યાસ શડજને ધાર;

ઐઠવ શાઠવ સ્વર વળી, રાગ જોગીયા સાર.

અર્થ:—આ રાગ પ્રભાતમાં પ્રથમ પ્રહરમાં ગવાય છે જાતી ઐઠવ-શાઠવ ગૃહ ન્યાસ શડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ જોગીયા. ”

“ અપતાલ. ”

ગુનીજન સુસ્વર ગાવે, જોગીયા સ્વર જગાવે;

આરોહિ સ્વર ઐઠવ સ્મર, અવરોહિમાં શાઠવકર ÷

કાર્તીગઢો ઠાઠ સ્મર, ગૃહ ન્યાસ શડજ સ્વર;

સ્થાઈ અંતર શુદ્ધ કર ÷

સ્થાઈ.

સા રે	સા રે મ	મ પ	ધ ડ પ	પ ધ	ધ ડ સા	રે સા	ધ ડ પ
ગુ ની	જ ન સુ	સ્વ ર	ગા - વે	જો ગી યા - સ્વ	ર જ	ગા - વે	
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

રે સા	નિ ધ પ	ધ ધ	પ ધ મ	મ પ	ની ધ પ	ધ મ	રે રે સા
આ રો	હિ સ્વ ર	ઐ ડ	વ સ્મ ર	અ વ	રો હિ માં	શા ડ	વ ક ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

મ પ	ધ ડ પ	ધ સા	રે ડ સા	સા રે	સા રે મ	રે રે	સા ડ સા
કા લી	ગ - ડો	ઠા ઠ	સ્મ - ર	ગૃ હ	ન્યા સ શ	ડ જ	સ્વ - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

નિ ધ	પ ધ મ	ધ મ	રે ડ સા
સ્થા ઈ	અં ત ર	શુ દ્ધ	ક - ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ ગાંધાર.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા. ^{કા કા ળ}

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા. ^{ળ કા કા}

ગાંધાર સ્વરૂપ.

ભૈરવ શુધ આસાવરિ, ત્રીજી ગૌરિ માની;
દેવ ગિરિસમ ભાગ ધરિ. સ્વર ગાંધાર પીછોની.

અર્થ:—આ રાગમાં ભૈરવ આસાવરિ ગૌરિ તથા દેવગિરિનાં મીશ્ર આલાપીસૂર આવે છે ગૃહ સ્વર ગાંધાર વાદી પંચમ તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે.

“ ત્રીજ ” “ રાગ ગાંધાર ” “ અર્ધ આડ ચોતાલ ”
ભૈરવ આસાવરિ ત્રીતીય ગૌરિ ધરિ, ચતુર્થ દેવગિરિસમ ભાગ કરિ;
આરોહ સ્વર પૂરણ સમાર ન ગૃહ સ્વર ગાંધાર વાદી પંચમકર;
ન્યાસ શડજ ગાંધાર આ સમજ ન

સ્થાઈ.

ગ મ	પ મ	પ	ગ સા	પ મ	ગ રે	ગ	રે સા	સા રે	ગ મ	પ	સા પ
ભૈ ર	વ આ	સા	વ રિ	ત્રી તી	ય ગૌ	રિ	ધ રિ	ચ તુ	ર્થ દે	વ	ગિ રિ
૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨
પ મ	ગ ડ	મ	રે સા	ગ મ	પ નિ	ધ	મ પ	નિ ધ	પ મ	પ	ગ સા
સ મ	ભા -	ગ	ક રિ	આ રો	હે અ	વ	રો હે	સ્વ ર	પૂ ર	ણ	સ્મરિ ન
૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨

અંતરાય.

પ પ	મ પ	ધ	નિ સા	સા પ	નિ સા	રે	રે સા
ગૃ હ	સ્વ ર	ગાં	ધા ર	વા દી	પં ચ	મ	ક ર
૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪
ગ સા	ધ ડ	પ	ડ પ	ની ધ	પ મ	પ	ગ સા
ન્યા સ	શ -	ડ	- જ	ગાં ધા	ર આ	સ	મ જ ન
૩	૪	૧ ૨	૩	૪	૧ ૨	૩	૪

રાગણિ લંકદહન.

સ્વર.

તી ઠ
આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ૦ નિ સા

ઠ કો તી કો
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ ગ રે સા

લંકદહન સ્વરૂપ.

ચતુર વિહારિ રાગણિ, કેદારો સમભાગ;

હવય મીશ્રણ આલાપથી, લંકદહન સ્વર જાગ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ ચતુર વિહારીનાં તથા બીજા કેદારનાં સ્વરો મીશ્ર થાય છે. ગૃહ સ્વર મધ્યમ તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ લંકદહન ”

“ ઝપતાલ ”

લંકદહન રાગણિરૂપ ઓડવ સમ પૂર્ણરૂપ

પ્રથમ જે ચતુર વિહારિ સ્વર કેદાર મીશ્ર કરિ ÷

કહેવાય મારવા નારિ ગૃહ અંશ મધ્યમ સ્મરિ

ન્યાસ શડજ સ્વરને કરિ આરોહે ધ ગ વર્જ કરિ ÷

સ્થાઈ.

	તી	તી	ઠ	ઠ	ઠ	કો	કો	તી	
મ રે	મ પ પ	ની ની	સા સા સા	નિ ધ	નિ પ મ	ગ મ	રે ડ સા		
લં ક	દ હ ન	રા ગ	ણિ રૂ પ	ઓ ડ	વ સ મ	પૂર્ણ	રૂ - પ		
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩		
તી	કો	કો	ઠ	ઠ	કો	તી			
મ ગ	મ રે સા	ગ ગ	રે રે સા	રે સા	નિ પ મ	ગ મ	રે ડ સા		
પ્ર થ	મ જે ચ	તુ ર	વિ હારિ	સ્વ ર	કે દાર	મીશ્ર	ક - રિ		
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩		

અંતરાય.

	તી	તી	તી	ઠ	ઠ	ઠ	તી	ઠ	ઠ	ઠ	કો
મ પ	ની ડ ની	પ ની	સા રે રે	મ પ	ની ડ સા	મ રે	સા નિ પ				
હે	વા - ય	મા ર	વા ના રિ	ગૃહ	અં - શ	મધ્ય	મ સ્મરિ				
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩				
ઠ કો	કો	તી	કો	કો	કો	કો	કો				
સા નિ	ધ પ મ	પ ધ	નિ પ મ	મ ગ	મ રે સા	ગ ગ	રે ડ સા				
ન્યા સ	પ ડ જ	સ્વ ર	ને ક રિ	આ રો	હે ધ ગ	વર્જ	ક - રિ				
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩				

રાગણિ સોહની.

સ્વર.

તી

આરોહિ: સા ૦ ગ મ ૦ ધ નિ સા.

૦

કા

અવરોહિ: સા નિ ધ ૦ મ ગ રે સા.

સોહની સ્વરૂપ.

શાડવ નિષાદ ગૃહસ્વર, પંચમ વિણુ કરગાન;

દિવતીય પ્રહર મધરાતમાં, થાય સોહની માન.

અર્થ:—આ રાગણિ મધરાત્રે ગવાય છે ગૃહ સ્વર નિષાદ તથા ન્યાસ શાડવ અંશ સ્વર ગંધાર ગણાય છે.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ સોહની ”

“ ત્રીતાલ ”

સોહની શાડવ સ્વર શંકરા પ્રીયજે

વર્જ પંચમ કર ઠાઠ મારવાનો છે ÷

ન્યાસ શાડવ સ્વર અંશ ગંધાર કર

આરોહિ અવરોહિ મધ્યમ તીવ્ર સ્વર÷

સ્થાઈ.

નિ	સા	ગ	ગ	મ	ધ	મ	ધ	સા	ડ	સા	સા	સા	રે	સા	ડ
સો	હ	ની	શા	ડ	વ	સ્વ	ર	શં	-	ક	રા	પ્રી	ય	જે	-
૧				૨				૦					૩		

રે	સા	રે	નિ	સા	મ	ધ	ડ	સા	નિ	ધ	મ	ગ	રે	સા	ડ
વ	ર્જ	પં	ચ	મ	ક	ર	-	ઠા	ઠ	મા	ર	વા	નો	છે	- ÷

અંતરાય.

ગ	ગ	ગ	મ	ધ	મ	ધ	ડ	મ	ધ	નિ	સા	સા	સા	ડ	સા
ન્યાસ	શ	ડ	જ	સ્વર	-	અં	શ	ગં	ધા	ર	ક	-	ર		
૧				૨				૦					૩		

સા	નિ	સા	ગ	સા	મ	ગ	ડ	રે	સા	નિ	ધ	મ	ગ	ડ	ગ
આ	રો	હે	અ	વ	રો	હે	-	મ	ધ્ય	મ	તી	ત્ર	સ્વ	-	ર +
૧				૨				૦					૩		

રાગણિ પહાડી.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ ં પ ધ ં સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે ધુ રે સા.

પહાડી સ્વરૂપ.

ગૌરિ નટ માડ મળે, વળી સાવેરિ સાથ;

તે છે પહાડી રાગણિ, ગાયે ગોરખનાથ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ ગૌરિ તથા નટ માડ અને સાવેરીનાં
મીશ્ર સ્વરો આવે છે, ઓડવ સંપૂર્ણ જાતી તથા ગૃહ ગંધાર ન્યાસ પડજ.

“ ચીજ. ”

“ રાગણિ પહાડી. ”

“ રૂપક. ”

ગૌરિ નટ માડ સ્વરને સ્મર, તેમાં મીશ્ર સાવેરીનાં સ્વર કર

પહાડી રાગણિમાં આ મીશ્ર સ્વર ÷

આરોહિમાં ઓડવનું કર સ્મરણ, અવરોહિમાં છે જે સમપૂરણ

ગૃહ અંશ ગંધારને હ્રદે ધર ÷

સ્થાઈ.

ગ રે|સા ડ રે|સા નિધુ ડ ધુ|સા ડસા ડ સા|ગ મ|ગ ડ રે|સા રે|સા ડ નિધુ ધુ
ગૌ રિ|ન - ટ મા રૂ|સ્વ- રે|ને - સ્મ - રતે મા|મી- શ્ર|સા વે|રિ - નાં|સ્વ ર
૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧

ધુ ડ ધુ|પુ ધુ|સા ડ સા|ગ ગરે ડ રંધુ ધુ|રે ડ સા
ક - રંપ હા|ડી - રાગ ણિ|માં-આ|મી શ્ર|સ્વ- ર ÷
૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨

અંતરાય.

સા રે|ગ ડ ગ|પ ધ|સા ડ સા|ની ધ|પ મ મ|ગ ગરે ડ સા|રે સા|નિ ડ ધુ
આ રો|હિ-માં|ઓ ડવ - નું|ક રે|સ્મ રણ|અ વરે- હિ|માં છે|જે - સ
૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨

ધુ ધુ|રે ડ સા|ગ મ|ગ ડ રે|સા નિધુ ડ ધુ|પુ ધુ|સા ડ સા
મ પૂર - ણુ|ગૃ હઅં-શ|ગં ધાર - ને|હ દોધ - ર ÷
૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨ ૧ ૨

રાગણિ ગૌડ સારંગ.

સ્વર

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ ની પ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ ની પ મ ગ મ રે સા.

ગૌડસારંગ સ્વરૂપ.

સારંગ ટોડી અલાપથી, ગૌડ સારંગ થાય;

રાગ જોગીયાની પ્રિયા, ગૃહ સ્વર પંચમ થાય.

અર્થ:—સારંગ ટોડી મીશ્ર સ્વરોથી ગૌડ સારંગનો ભાસ થાય છે ગૃહ સ્વર પંચમ ન્યાસ ગંધાર છે.

“ ચીજ ” “ રાગણિ ગૌડ સારંગ ” “ ખટતાલ ”

ગૌડ સારંગ માંહિ પ્રથમ સારંગનાં સ્વર, દ્વિતીય ટોડી મીશ્ર
જોગીયા પ્રિય જેને સ્મર ÷પંચમ ગૃહ છે સ્વર ન્યાસ ગંધાર કર, સંપૂર્ણ કર ગવાય દ્વિતીય પ્રહર;
ગાયે ગુનીજન જેનાં સ્વર ચીત્ત પ્રસન્ન કર ÷

સ્થાઇ.

પ પ ગ મ	રે સા	ડ સા સા સા	ગ ગ	રે ગ	રે મ ગ ડ
ગૌ ડ સા રં	ગ માં	- હિ પ્ર થ	મ સા	રં ગ	નાં સ્વ ર -
૧	૨	૩	૪	૫	૬
મ પ ધ નિ	પ ધ	પ ડ પ ધ	પ ગ	મ ગ	રે મ ગ ડ
દ્વિ તી ય ટો	ડી મી	શ્ર - જો ગી	યા પ્રી	ય જે	ને સ્મ ર - ÷
૧	૨	૩	૪	૫	૬

અંતરાય.

પ પ પ સા	ડ સા	રે સા ડ સા	ગ મ	પ સા	રે સા ડ સા	પ પ પ સા	ડ રે સા ડ ગ રે
પંચ મ ગૃ	- હિ	સ્વ - ર	ન્યા સગં	ધાર ક	- ર	સં પૂ ર	ભુ - ક ર - ગ વા
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૧	૨ ૩
ગ મ	પ	મ રે સા ડ	પ સા	રે સા ની ધ	ની પ મ ગ	મ રે પ ગ	મ રે સા ડ
ય દ્વિ	તી ય	પ્ર હ ર	- ગા	યે ગુ ની	જ ન જે	નાં સ્વ ર	ચી ત પ્ર સં જ ક ર - ÷
૪	૫	૬	૧	૨	૩	૪	૫ ૬

રાગણિ શંકરાભરણ.

સ્વર.

તી ઠ
આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

ઠ કા
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે ધુ રે સા.

શંકરાભરણ સ્વરૂપ.

પ્રથમ રાગ કેદારમાં, સૂર બીલાવલ આણી;

દ્વય મીશ્રણ આલાપથી, શંકરભરણ સુબાણી.

અર્થ:—આ રાગણિમાં પ્રથમ કેદાર તથા બીજી બીલાવલના મીશ્ર સ્વરો આવે છે, ગૃહ સ્વર ધૈવત તથા ન્યાસ સ્વર શડજ છે.

“ચીજ”

“રાગણિ શંકરભરણ”

“જયઝંપા”

શંકરભરણ રૂપ પ્રથમ વર્ણવીયે, ગૌર રક્તશરિર સુમન સુધરિયે;

કેદારાનું ધ્યાન ધરિ લે બીલાવલ સ્મરિ, મધ્ય રાત્રીયે સ્વરને સમપૂરણ કરિ ÷

ગૃહ અંશ ધૈવત ન્યાસ શડજસ્વર, ગંધારની પ્રીયનાર ગા ચીત સ્થીર કર.

સ્થાઈ.

કા તી ઠ
ધ નિ ધ પ ગ પ ધ ની સા ધ પ ગ મ રે સા ધુ સા ડ ધુ સા રે ગ મ પ ગ મ રે સા રે સા
શં ક ર ભ ર ણ રૂ પ પ્ર થ મ વ ણ વી યે ગૌ ર - ર ક્ત શ રિ ર સુ મ ન સુ ધ રિ યે
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

ઠ
ધ મ પ ગ મ રે ધુ સા રે ગ મ રે ધુ રે સા પ ધ સા ધ પ ગ મ રે રે ગ મ રે ધુ રે સા
કે દારા નું ધ્યાન ધ રિ લે બી લા વલ સ્મરિ મધ્ય રાત્રી યે સ્વ રને સ મ પૂ રણ કરિ ÷
૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

તી ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ
પ ધ ગ પ ધ નિ સા ડ ધ સા રે ગ મ રે સા
ગૃ હ અં શ ધૈ વ ત - ન્યા સ શ ડ જ સ્વ ર
૧ ૨ ૩ ૪

તી ઠ કા
ધ ની સા પ નિ ધ પ ગ મ રે ગ મ ધુ રે સા
ગં ધાર ની પ્રી ય નાર ગા ચી ત સ્થી ર ક ર ÷
૧ ૨ ૩ ૪

શ્રી રાગ કુટુમ્બ સમાપ્ત.

રાગ મેધ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિ: સા ૦ ધ પ મ રે સા.

મેધ સ્વરૂપ.

શ્યામ વસ્ત્ર છે મેધનાં, ગૃહિ હસ્તમાં વારિ;

અતી આતુર આતુર વળી, ગાવો સુરત વિચારિ.

અર્થ:—માથે મુગટ, શરિર રંગ નીલ, મુખે શ્યામ પીતાંબર પહેરેલ,
ઉપવિત ધારણ કરેલ, ગાવાનો સમય વર્ષા રૂતુમાં, સિંહાસનપર બિરાજેલ.

ટંક મલાર ને ગુર્જરિ, વળી ભુપાલી સાર;

દેશકાર વિયોગીની, મેધ રાગની નાર.

“ ચીજ ”

“ રાગ મેધ ”

“ અર્ધઆડ ચોતાલ ”

ઉપવિત શરિર પીતાંબર ધારન, શ્યામ મુખ મેધ બેસી સિંહાસન ÷
શીર મુગટ ધરિ નીલવસન પેરી, નીલ શરિર રંગ રસ શુભ પ્રસંગ ÷

સ્થાઈ.

સા	સા	ધ	પ	મ	રે	સા	સા	રે	મ	પ	મ	રે	સા
ઉ	પ	વી	ત	શ	રિ	ર	પી	તાં	બ	ર	ધા	ર	ન
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા	રે	મ	પ	ધ	ડ	ધ	મ	ધ	મ	ધ	સા	ડ	સા
શ્યા	મ	મુ	ખ	મે	-	ધ	બે	સી	સી	હા	સ	-	ન ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

સા	રે	મ	પ	ધ	સા	સા	ધ	ધ	સા	રે	મ	રે	સા
શી	ર	મુ	ગ	ટ	ધ	રિ	ની	લ	વ	સ	ન	પે	રી
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

સા	ધ	પ	મ	રે	સા	રે	મ	પ	ધ	મ	પ	ધ	સા
ની	લ	શ	રિ	ર	રં	ગ	ર	સ	શુ	ભ	પ્ર	સં	ગ ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨	૩	૪

રાગણિ ટંક.

સ્વર.

કો કો ઈ
આરોહિ : સા રે ગ પ ધ નિ સા.

ઈ કો કો
અવરોહિ : સા નિ ધ પ ગ રે સા.

ટંક સ્વરૂપ.

સેજ ખીછાવી કમલ હલ, પાણુ આકૃતિ દીલગીર;
ટંક ખેસી નિશ્વાસ મન, પીયુ મળવા ધરિ ધીર;

અર્થ:—પુષ્પ સૈયા પર નવરંગી વસ્ત્ર સજી ખેઠેલી, આકૃતિ દીલગીર છે,
છત્રી પલંગપર ખેસી રહી છે, ગાવાનો સમય ત્રીજો પ્રહર સ્થળ મહેલ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ટંક. ”

“ અપતાલ ”

નવરંગી ચીર પહેરી, સુમન શૈયા ટંક લહેરી;

આકૃતિ અતી દીલગીર, પીયુ મળવા ધરિ ધીર.

સ્થળ મહેલ પલંગે ખેઠેલી ત્રીજો પ્રહરે મેઘ પીયુ ચરણ ચેરી.

સ્થાઈ.

સા પ	પ ડ ધ	ગ ગ	રે રે સા	ધુ નિ સા રે સા	પ ગ	રે ડ સા
ન વ	રં - ગી	ચી ર	પ હ રિ	સુ મ ન શૈ યા	ટં ક	લહે - રી
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦ ૩

સા રે	સા પ પ	ધ ધ	ગ ડ પ	ધ પ	ગ રે ગ	પ ગ	રે ડ સા
આ કૃ	તી અ તી	દી લ	ગી - ર	પી યુ	મળ વા	ધ રિ	ધી - ર નં
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ ધ	ની ડ સા	સા ડ	રે ડ સા	સા રે	ગ ડ રે	નિ રે	ની ડ ધ
સ્થળ	મહે - લ	પ -	લં - ગે	ખે ઠે	લી - ત્રી	જે પ્રહ	હ - રે
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ પ	ગ ગ	રે ડ સા
મે ધ	પી યુ ચ	ર ણ	ચે - રી
૧	૨	૦	૩

રાગણિ મહાર.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા,

અવરોહિ: સા ૦ ધ પ મ ગ રે સા.

મહાર સ્વરૂપ.

બીન ગૃહી ગાઈ રહી, રૂઢન અતી જળધાર;

તનુ દુર્બળ વીરહે ભરી, વીર હીણ નાર મહાર.

અર્થ:—શરિર વર્ણુ ગૌર, આંખોમાં આંસુ. છુટાં કેશ, શરિરે દુર્બળ, વસ્ત્ર મેલાં, હાથમાં બીન તથા ગળામાં માળા ધારણુ કરેલ.

“ચીજ”

“રાગણિ મહાર”

“ત્રીતાલ”

કરબીન માળા ધર ચીર મેલાં વપુપર

દુરબળ છે શરીર જેનું તેને સ્મર ÷

ધવલ વરણુ જેનાં નયન અશ્રુ પૂર

મહાર ઓડવ શાડવ જેનાં સૂર ÷

સ્થાઈ.

ધ સા ધ પ	મ ગ રે સા	સા રે મ પ	મ ગ રે સા
ક ર બી ન	માળા ધ ર	ચી ર મેલાં	વ પુ પ ર
૧	૨	૦	૩

ગ મ ધ મ	સા ડ સા ધ	પ મ ગ ડ	મ ગ રે સા
દુ ર બળ	છે - શ રિ	ર જે નું -	તે ને સ્મર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

સા ધ પ મ	મ ગ રે સા	રે મ ગ મ	ધ ગ ડ મ
ધ વ લ વ	રણુ જેનાં	નયન અ	શ્રુ પૂ - ર
૧	૨	૦	૩

ધ સા ડ સા	સા ડ ધ પ	મ મ ગ રે	ગ રે ડ સા
મ દો - ર	ઓ - ડ વ	શા ડ વ જે	નાં સુ - ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ ગુર્જરી.

સ્વર.

કો તી કો ઠ
આરોહિ: સા રે ગ મ મ ઠ ધ નિ સા.

ઠ કો તી કો
અવરોહિ: સા નિ ધ મ મ ગ રે સા.

ગુર્જરી સ્વરૂપ.

વીરહ ભરિ મન ગુર્જરી, ધરિ સોળ શણુગાર;

કર કરતાલ ગૃહણ કરિ, આભુષણ સજી બાર.

અથ:--શરિર ઉપર લાલ સાડી તણા પીળી ચોળી પહેરેલી સોળ શણુ-
ગાર ધારણ કરેલાં આભૂષણ બાર શ્રજેલા તથા પલંગપર બેઠેલી છે, સ્થળ મહેલ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ગુર્જરી ”

“ અપતાલ ”

કરતાલ ગૃહી હાથ હૃદયે છે પ્રીયનાથ,

બેઠેલી જે પલંગપર, પીયુનું સ્મરણ ચીતધર ÷

પીળી કંચુકી સાડી લાલ, આભુષણ સજી બાર;

વીરહભરી મન ગુર્જરી, સ્વર શાડવને શુદ્ધ કરી ÷

સ્થાઈ.

તી
ગ રે | સા ડ રે | સા નિ | ધુ ડ ધુ | મું ધુ | ની ડ સા | રે ગ | રે ડ સા
ક ર | તા - લ | ગૃ હી | હા - થ | ર દ | યે - છે | પ્રી ય | ના - થ
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

તી તી તી
નિ સા | ગ ડ મ | ગ મ | ધ મ ગ | મ ધ | ની ધ મ | ગ મ | ગ રે સા
બે ઠે | લી - જે | પ લં | ગ પ ર | પી યુ | નું સ્મ ર | ણ ચી | ત ધ ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

તી ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ
મ ગ | મ મ ધ | નિ સા | રે ડ સા | રે ગ | રે ડ સા | ની સા | ધ ડ ધ
પી ળી | કં ચુ કી | સા ડી | લા - લ | આ ભુ | ષ - ણ | સ જી | બા - ર
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

તી ઠ તી તી તી
મ ધ | નિ રે નિ | ધ નિ | ધ મ મ | નિ ધ | મ ધ મ | ગ મ | ગ રે સા
વી ર | હ ભ રી | મ ન | ગુર્જરી | સ્વર | શા ડ વ | ને શુ | ર્દ ક રિ ÷
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ ભુપાલી. સ્વર.

આરોહિ : સા રે ગ ં પ ધ ં સા

અવરોહિ : સા ં ધ પ ં ગ રે સા

ભુપાલી સ્વરૂપ.

ભુપાલી વિરહે ભરી, સ્વેત રંગના ચીર;
થઈ વિરહની જાળમાં, પીળી સર્વ શરિર.

અર્થ:—ઘોળાં વસ્ત્ર તથા ઘોળાં પુષ્પનો હાર ધારણ કરેલો, હસ્તમાં કુલનો ગજરો તથા શરીરે સુંદર ચંદ્રવદની સ્થળ મહેલ.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ભુપાલી ”

“ સંમુખતરા ”

ભુપાલી રાગણિ મની વરજ કરિ શુદ્ધ સુર ગાવો
આડવ જાતી સ્વરને સ્મરિ સમય સમજી વરતાવો ÷
શ્વેત વસ્ત્ર કુલ માલ કંઠ અર્ધાંગી મેઘ રાગ
ચીત અતી ઉદાસ વીરહ ત્રાસ પીત શરિર અનુરાગ
પીયુ પર પ્રેમ ધરિ નીસદ્દીન તન મન ચીતને રીઝાવો :

સ્થાઈ.

સા ડ પ ડ ગ પ ડ ગ	ગ ડ રે ગ પ ધ સા ધ	પ ડ ગ રે ગ પ	રે ડ સા ડ
ભુ—પા—લી રા ગ	ણિ—મ ની વ ર જ ક	રિ—શુ ધ સુર	ગા—વા —
૧	૨	૩	૪

સા ડ ગ પ રે ડ સા ડ	પ પ ગ પ ગ ડ સા સા	ધ પ ગ રે ગ પ	રે ડ સા ડ
ઓ—ડ વ જા—તી —	સ્વર ને સ્મરિ—સ મ	ય સ મ જીવ ર	તા—વો —
૧	૨	૩	૪

અંતરાય.

ગ ડ ગ પ ડ પ ધ ધ	સા ડ સા સા ડ સા ધ ધ	સા ડ ર ડ ગ ડ	રે સા ડ ધ
શ્વે—ત વ —સ્ત્ર કુ લ	મા—લ કં — ઠ અ ર	ધાં—ગી—મે—	ધ રા—ગ
૧	૨	૩	૪

પ ધ સા રે ગ ગ ડ ગ	સા રે સા રે ડ રે સા ડ	ધ પ ધ પ ધ પ	રે ડ સા ડ
ચીત અ તી ઉ દા—સ	વિ ર હ ત્રા—સ પી —	ત શ રિ ર અ નું	રા—ગ —
૧	૨	૩	૪

સા રે ગ પ રે ડ સા ધ	સા ડ સા ધ રે સા ગ રે	સા ધ પ ગ ધ પ	રે ડ સા ડ
પી યુ પ ર પ્રે—મ ધ	રિ—ની શ દી ન ત ન	મ ન ચી ત ને રી	જા—વો —
૧	૨	૩	૪

રાગણિ દેશકાર

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ પ ધ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

દેશકાર સ્વરૂપ.

દેશકાર કંચન વરણ, ખેલે પિયુની સંગ;
લલાટમાં ચંદન કરિ, ચડી યોગણે રંગ.

અર્થ:—સુવર્ણમય શરિર, મોતી હાર ધારણ કરેલ, કપાળમાં ચંદન
તથા હસ્તે મૂખે સ્વર્ગમાં બેસી રહેલ.

“ ચીજ ” “ રાગણિ દેશકાર ” “ અર્ધઆડ ચોતાલ ”
વરણ છે કંચન લલાટમાં ચંદન, મોતી હાર ધર પિયુ પ્રસન્ન કર ÷
હસસુખે બેસી સ્થળ સૂર ભૂવન, મેઘ પિયુ સ્મરણ દેશકારને મન ÷

સ્થાઈ.

નિ રે	ગ પ	ગ	સા રે	સા નિ	ધ પ	મ	ગ રે
વ ર	ણ છે	કં	ચ ન	લ લા	ટ માં	ચં	દ ન
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

સા રે	ગ પ	ધ	ડ ધ	રે સા	ધ પ	ગ	ગ રે
મો તી	હાર	ધ	- ર	પી યુ	પ્ર સ	ન	ક ર ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

અંતરાય.

નિ રે	ગ પ	ધ	ડ ધ	ગ પ	ધ રે	સા	સા સા
હ સ	મુ ખે	બે	- સો	સ્થળ	સૂ ર	ભૂ	વ ન
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

ગ ગ	રે રે	સા	ધ પ	રે સા	ધ પ	ગ	રે સા
મે ધ	પી યુ	સ્મ	ર ણ	દે શ	કા ર	ને	મ ન ÷
૩	૪	૧	૨	૩	૪	૧	૨

રાગ ગૌડ.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ૦ મ પ ધ ૦ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

ગૌડ સ્વરૂપ.

તીલક ષડજ કામોદ ત્રય, સમજી કર સમભાગ;

સુર પ્રથમ કામોદ કરિ, થાય ગૌડનો રાગ.

અર્થ:—આ રાગમાં ગૃહ તથા અંશ સ્વર મધ્યમ છે, વાદી સ્વર પંચમ છે પ્રથમ કામોદ ષડજ તથા તીલક ત્રણ રાગોનાં મીશ્ર આલાપથી ગવાય છે.

“ ચીજ ”

“ રાગ ગૌડ ”

“ સમતાલ ”

પ્રથમ તીલક ષડજ ત્રીતીય કામોદ સમજ

પંચમ વાદી સ્મરિયે મધ્યમને અંશ કરિયે ÷

આરોહિ ગની વરજ ન્યાસ સ્વર શડજ કર સ્વર ગૌડ ને શુદ્ધ સ્મર ÷

સ્થાઈ.

મ ની ધ પ	મ ગ	મ રે સા	સા રે મ પ	ધ મ	ગ રે સા
પ્ર થ મ તી	લ ક	શ ડ જ	ત્રી તી ય કા	મો દ	સ મ જ
૧	૨	૩	૧	૨	૩

મ પ ધ મ	ડ પ	મ ધ પ	સા નિ ધ પ	મ ગ	મ રે સા
પં ચ મ વા	— દી	સ્મ રિ યે	મ ધ્ય મ ને	અં શ	ક રિ યે ÷
૧	૨	૩	૧	૨	૩

અંતરાય.

મ પ ગ મ	ડ પ	મ પ સા	મ પ ધ સા	મ રે	નિ ધ પ
આ રો હે ગ	— ની	વ ર જ	ન્યા સ સ્વ ર	શ ડ	જ ક ર
૧	૨	૩	૧	૨	૩

મ પ સા નિ	પ ગ	મ રે સા
સ્વ ર ગૌ ડ	ને શુ	દ્ધ સ્મ ર ÷

રાગ કલ્યાણ.

સ્વર.

તી
આરોહિઃ સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

તી
અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

કલ્યાણ સ્વરૂપ.

તીલક ગૌડ કામોદનાં, રૂપ સ્વરૂપ વખાણ;

ત્રય મીશ્રણ આલાપથી, જાણો શુધ કલ્યાણ.

અર્થ:—આ રાગમાં તીલક ગૌડ તથા કામોદના મીશ્ર આલાપી સ્વરો આવે છે. સમય સાંજનો ગાવાનો ગૃહ ન્યાસ શરૂ

“ ચીજ ”

“ રાગ કલ્યાણ ”

“ ત્રીખંડવજ ”

જાતી સમ પૂરણ નિશિ સમયે પ્રથમ પ્રહર

પ્રથમ તીલક ગૌડ કામોદ મેળવી અલાપ કર

આરોહિ અવરોહિ સુર કરિ સ્થીર કહો કલ્યાણ

સમ સુર ત્રીન ગ્રામ ત્રીખંડ વજતાલ એ જાણુ ÷

સ્થાઈ.

સા	ઉ	નિ	ધ	પ	મ	ગ	રે	ગ	મ	પ	ધ	મ	પ	ગ	રે	ગ	નિ	સા
જા	-	તી	સ	મ	પૂ	ર	ણ	નિ	શ	સ	મ	રે	પ્ર	થ	મ	પ્ર	હ	ર
૧					૨					૩		૪		૫				
સા	નિ	રે	સા	ગ	રે	મ	ગ	પ	ધ	નિ	મ	પ	ધ	ગ	મ	પ	રે	સા
પ્ર	થ	મ	તી	લ	ક	ગૌ	ડ	કા	મો	દ	મે	જા	વી	અ	લા	પ	ક	રં
૧					૨					૩		૪		૫				

અંતરાય.

પ	રે	ગ	પ	ધ	સા	ઉ	સા	સા	નિ	રે	સા	ની	ધ	પ	ધ	નિ	ધ	પ
આરો	હિ	અ	વ		રો	-	હિ	સુ	ર	ક	રિ	સ્થી	ર	ક	હો	ક	લ્યા	ણ
૧					૨					૩		૪		૫				
સા	રે	ગ	રે	સા	રે	ગ	રે	નિ	સા	રે	પ	ઉ	સા	નિ	ધ	પ	ગ	રે
સ	મ	સુ	ર	તી	ન	ગ્રા	મ	ત્રી	ખં	ઉ	વ	-	જા	તા	લ	એ	જા	ણુ
૧					૨					૩		૪		૫				

રાગ બીંદ્રાબની.

સ્વર.

તી ઠ

આરોહિ : સા રે મ પ નિ સા.

અવરોહિ : સા ધ ની મ પ મ રે સા.

બીંદ્રાબની સ્વરૂપ.

મેઘ સુત બીંદ્રાબની, માત ગુર્જરી બાણુ;

બીજે પ્રહર ગવાય જે, શાડવ સૂર પ્રમાણુ.

અર્થ:—આ રાગમાં ઓડવષાડવ સ્વર છે ગાઠનો સમય દિવસનો બીજો ઠહર વાદી પંચમ ગૃહ તથા ન્યાસ શાડવ

“ચીજ”

“રાગ બીંદ્રાબની.”

“ચોતાલ”

રાગ બીંદ્રાબની મેઘ સુત માનો, માત ગુર્જરી રાગણી એની બાણુ;

વજે કરિને ગંધાર ગવાય છે સ્વર દ્વિતીય પ્રહર ÷

પડજ ગૃહ સુર કરિયે, વાદી સમવાદી પંચમ કહીયે;

જાતી ષાડવ ચોતાલ સમજીયે. +

સ્થાઈ.

કો કો

કો કો

તી ઠ

સા રે પ મ રે સા નિ નિ સા રે રે સા ની ની ધ પ ની સા મ રે પ મ રે સા
 રા ગ બીંદ્રાબની મે ધ સુ ત મા નો મા ત ગુર્જરિ રા ગણી એ ની બાણુ
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

ઠ કો તી તી ઠ ઠ ઠ ઠ કો
 સા ડ ધ ડ ની મ પ ડ ની ની ડ સા સા રે સા ધ નિ પ મ રે પ મ રે સા
 વ - જે - કરિને - ગંધાર - ર ગ વાય છે સ્વર દ્વિતીય પ્રહર ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

અંતરાય.

તી તી ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ કો
 મ ડ પ પ નિ નિ સા સા રે રે સા ડ સા સા રે મ રે સા રે સા ધ નિ ધ પ
 શ - ડ જ ગૃહ સુર કરિયે - વાદી સમવાદી પંચમ કહીયે
 ૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪

કો ઠ ઠ કો
 મ રે મ પ ની પ સા સા ની પ મ રે
 જાતી શા ડ વ ચો તા લ સ મ જીયે ÷
 ૧ ૨ ૩ ૪

રાગ નટનારાયણ.

સ્વર.

આરોહિઃ સા રે ગ પ ધ સા.

અવરોહિઃ સા નિ ધ પ મ ગ મ ગ રે સા.

નટનારાયણ સ્વરૂપ.

લંક દહન માધવી લઈ, શુદ્ધ ખિલાવલ આણી;

ચતુર્થ શંકર ભરણ સ્વર, નટનારાયણ જાણી.

અર્થ:—આ રાગમાં પ્રથમ લંક દહન બીજી માધવી તથા ત્રીજી શુદ્ધ ખિલાવલ અને ચોથી શંકર ભરણનાં મીશ્ર આલાપી સ્વરો આવે છે. ગૃહ સ્વર રૂપલ ન્યાસ મધ્યમ ગાવાનો પ્રથમ પ્રહર.

“ ચીજ ”

“ રાગ નટનારાયણ ”

“ અપતલ ”

લંક દહન માધવી સ્વર શુદ્ધ ખિલાવલ ત્રીજી કર,

શંકર ભરણ લઈ સ્વર ÷

રાગણિ ચાર સમ ભાગ મીશ્ર કરિને કર આલાપ

રાગ નટનારાયણ સ્વર ÷

સ્થાઈ.

રે ગ	પ ધ સા	નિ નિ	ધ પ મ	ગ મ	ગ રે સા	ની ધ	પ ગ મ
લંક	દહન	મા ધ	વી સ્વર	શુ ધ	ખિલાવ	લત્રી	જી કર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ મ	ગ મ	ગ રે સા
શંક	રલર	ણુલ	ઈ સ્વર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ પ	ધ નિ નિ	પ ધ	સા ડ સા	સા રે	ગ પ મ	મ ગ	રે રે સા
રા ગ	ણિ ચાર	સ મ	લા - ગ	મીશ્ર	ક રિ ને	ક ર	અલાપ
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ મ	ગ મ	ગ રે સા
રા ગ	ન ટ ના	રા ય	ણુ સ્વર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગ સામંત.

સ્વર.

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ નિ સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

સામંત સ્વરૂપ.

કેદારો માડ વિહંગ, મદ્ધાર સ્વરને લઈ;

ચાર મીલાપ આલાપથી, સામંત રાગ કહી.

અર્થ:—આ રાગ કેદાર માડ વિહંગ તથા મદ્ધાર ચાર રાગણિનાં મીશ્ર સ્વરોથી ગવાય છે ગૃહ ન્યાસ પડજ છે, ગાવાનો પ્રથમ પ્રહર.

“ ચીજ ”

“ રાગ સામંત. ”

“ અપતાલ ”

માડ વિહંગ સુર કેદાર ચતુર્થ મેળવી મદ્ધાર,

સમપૂરણ કરિયે સ્વર ÷

રાગ સામંત વાદી પંચમ, જનની જેની દેશકાર,

માલી ગૌરા પ્રીય નાર ÷

સ્થાઈ.

સા રે	ગ મ પ	ગ મ	રે ગ સા	ગ મ	પ ધ મ	પ ગ	મ રે ગ
મા ડ	વિ હંગ	સુ ર	કે દાર	ચ તુ	ધ મેળ	વી મ	લા - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ પ ગ	મ ગ	મ રે ગ
સ મ	પૂ રણ	ક રિ	યે સ્વ ર ÷
૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

પ પ	ગ મ પ	પ ધ	નિ ધ સા	ધ સા	ગ રે સા	નિ સા	ધ ડ પ
રા ગ	સા મં ત	વા દી	પં ચ મ	જ ન	ની જે ની	દે શ	કા - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

સા નિ	ધ ડ પ	ગ મ	રે ડ સા
મા લી	ગૌ-રા	પ્રી ય	ના - ર ÷
૧	૨	૦	૩

રાગણિ મુલતાની.

સ્વર.

કા તી ડ
આરોહિ: સા ૦ ગ મ પ નિ સા.

કા તી કા કા
અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

મુલતાની સ્વરૂપ.

નિષાદ ગૃહ સ્વર જાણીયે, સાત સુર મન માન;

શિશિર દિવસ ત્રીજે પ્રહર, મુલતાની કર ધ્યાન.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ સ્વર નિષાદ તથા ન્યાસ પંચમ સ્વર છે
ગાવાનો સમય ત્રીજે પ્રહર દિવસનો છે.

“ચીજ”

“રાગણિ મુલતાની”

“ખટતાલ”

ગૃહ નિષાદ ન્યાસ સ્વર પંચમ પ્રથમ કર,
શિશિર રૂપ સમયે ગવાય છે જે ત્રીજે પ્રહર ÷
આરોહિ રૂપલ ધ વરજ તેમાંથી કર,
ગૌડરાગની એ પ્રીય મુલતાની સ્મરણ કર;
જાતી ઓડવ સમપુરણ તાલ અંગપડકર ÷

સ્થાઈ.

નિ સા ગ મ	પ ડ ની ધ	પ મ	ગ મ પ મ	ગ રે	સા રે
૬	૧	૨	૩	૪	૫

નિ સા ગ મ	સા નિ ધ પ	મ પ	ની સા ગ મ	પ ગ	રે સા ÷
૬	૧	૨	૩	૪	૫

અંતરાય.

પ મ ગ ડ	મ પ નિ સા	ડ નિ	સા રે નિ સા	રે સા	ડ સા
૬	૧	૨	૩	૪	૫

સા નિ ધ પ	મ પ નિ સા	નિ સા	ગ મ પ ગ	રે સા	ડ સા
૬	૧	૨	૩	૪	૫

સા નિ ધ પ	ગ રે સા નિ	ધ પ	મ પ ગ મ	પ ગ	રે સા
૬	૧	૨	૩	૪	૫

२५२.

अवरोहिः सा नि ध प भ ग रे सा.

માંઝી સ્વરૂપ.

રાગણિ માંઝી મહી, છે સમપૂરણ સ્વર;
કલ્યાણ પ્રીયા જાણીયે, ગૃહ મધ્ય મને સ્મર.

અર્થ:—આ રગણિમાં ગૃહ સ્વર મધ્યમ તથા ન્યાસ સ્વર પંચમ છે. સંપૂર્ણ જાતી છે.

“ ॐ ”

“ રાગણિ માંઝી ”

“ જપતાલ ”

રાગણિ માંઝી સ્વર સમપૂરણ સીધકર,
ગૃહ મધ્યમ છે જેનો સ્વર ન્યાસ પંચમને તેમાં કર;
આરોહિ માં તીવર રૂપલ અવરોહિ મૃદુરેકર.
આરોહિ અવરોહિ સુ સ્વર ÷

રૂથાઈ.

				કો					તી	તી	કો
મ ડ	મ ડ મ	પ પ	ધ ડ પ	સા નિ	ધ પ મ	ગ મ	રે ડ સા				
રા -	ગ - ણિ	માં જી	સ્વ- ર	સ મ	પૂ ર ણુ	સી ઋ	ક - ર				
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩				
				કો					તી	તી	કો
સા રે	ગ મ પ	ધ પ	નિ ધ પ	મ પ	સા નિ ધ	પ મ	ગ રે સા				
શ્ર હ	મ ધ્ય મ	છે જે	નો સ્વ ર	ન્યા સ	પં ચ મ	ને તે	માં ક રન				
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩				

अंतराय.

म	प	को	०	को	को	०	०	०	०	०	ती	को							
आ	रो	ध	नि	सा	प	ध	ग	रे	सा	रे	ग	२	३	सा	ध	नि	प	ध	प
१		२		०		३		१		२		०		३					

म	प	०	ती	ती	को				
आ	रो	सा	नि	ध	प	म	ग	रे	सा
१		२		०		३			

રાગણિ ખમાજ.

સ્વર.

તી ઠ
આરોહિ : સા ૦ ગ મ પ ધ નિ સા.

ઠ કો
અવરોહિ : સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

ખમાજ સ્વરૂપ.

રાગણિ બીહાગ ખંખાવતી; ચાલે મળીને સંગ;
ખમાજ રાગણિ તે કહે, ગુણીજન સુખ તરંગ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં બીહાગ ખંખાવતીનાં મીશ્ર સ્વરો આવે છે,
ગૃહ ગંધાર અંશ ધૈવત.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ ખમાજ. ”

“ ત્રીતાલ. ”

રાગણિ ખમાજ ગૃહ સ્વર ગંધારકર અંશ જે ધૈવત છે જેનો સ્વર ÷
રૂપલ વરજ આરોહિમાં કર અવરોહિ સમપૂરણ,
નિષાદ છે દ્વય બીંદ્રાબની સારંગ પ્રીય મનહર ÷

સ્થાઈ.

કો
ગ ગ સા ગ | મ પ ડ ગ | ડ મ ની ધ | ડ મ ડ પ
રા ગ ણિ ખ | મા જ - ગૃ | - હ સ્વ ર | - ગં - ધા
૧ ૨ ૦ ૩

તી ઠ ઠ કો
ધ મ ગ ધ | ડ નિ સા ડ | સા નિ ધ પ | મ ગ રે સા
ર ક ર અં | - શ જે - | ધૈ વ ત છે | જે નો સ્વ ર ÷
૧ ૨ ૦ ૩

અંતરાય.

તી ઠ ઠ ઠ ઠ કો
ગ ગ સા ગ | મ પ ડ ગ | ડ મ ધ ની | સા રે સા નિ | ધ મ પ ધ | પ મ ગ ડ
રૂ પ લ વ | ર જ - આ | - રો હિ માં | ક ર અ વ | રો હિ સ મ | પૂ રણ -
૧ ૨ ૦ ૩ ૧ ૨

તી ઠ ઠ ઠ ઠ ઠ તી ઠ કો
ગ મ ધ ડ | ધ ની સા ડ | ગ ગ રે સા | ધ ની સા નિ | ધ પ મ ગ | રે સા ડ ડ
નિ ચા હ - | છે દ્વ ય - | બીંદ્રા બ ની | સારં ગ ની | પ્રી ય મ ન | હ ર - - ÷
૩ ૧ ૨ ૦ ૩

રાગણિ કનડનાટ.

સ્વર.

કો કો ઠ
આરોહિ : સા રે ગ મ પ મ ધ નિ સા

ઠ તી ઠ તી તી
અવરોહિ : સા નિ સા ધ પ મ પ ગ રે સા

કનડનાટ સ્વરૂપ.

સંપૂરણ સરિગમ પધનિ, ગૃહગંધાર પ્રમાણ;

હેમંત રાત્રી કનડસ્વરને, બીજે પ્રહર વખાણ.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ સ્વર ગાંધાર છે તથા ન્યાસ શડજ સ્વર છે
વાદી પંચમ છે સંવાદી નિષાદ છે ગાવાનો સમય રાત્રે બીજે પ્રહર.

“ ચીજ ”

“ રાગણિ કનડનાટ ”

“ તાલ દાદરા ”

હેમંત રાત્રીમાં કનડનાં સ્વર, ગાયે ગુણીજન દ્વિતીય પ્રહર,

રાગ નટનારાયણ પ્રીયસ્મર, કનડનાટ સમપૂરણ સ્વર;

જે નિષાદ દ્વય મધ્યમકર, ગંધારને કર ગૃહ અંશ સ્વર;

આરોહિ અવરોહિને શુદ્ધ સ્મર ÷

સ્થાઈ.

કો	કો	કો	કો	ઠ	ઠ	તી	ઠ	તી	તી
ગ રે સા	રે ગ મ	પ મ ધ	નિ નિ સા	સા નિ સા	ધ પ મ	પ ગ મ	મ રે સા		
હે મં ત	રા ત્રી માં	ક ન ડ	નાં સ્વ ર	ગા યે ગુ	ણી જ ન	દ્વિ તી ય	પ્ર હ ર		
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨		

કો	કો	કો	ઠ	ઠ	તી	તી	તી	તી
પ ગ મ	પ ગ મ	ધ મ પ	ધ ની સા	સા નિ ધ	ની પ મ	પ ગ મ	મ રે સા	
રા ગ ન	ટ ના રા	ય ણુ પ્રી	ય સ્મ ર	ક ન ડ	ના ટ સ	મ પ ર	ણુ સ્વ ર ÷	
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	

અંતરાય.

કો	કો	ઠ	કો	ઠ	ઠ	તી	ઠ	તી
પ ડ પ	પ ગ મ	પ ધ મ	ધ ની સા	ગ રે સા	ની સા ધ	પ ધ મ	ગ રે સા	
જે - નિ	ષા દ દ્વ	ય મ મ્મ	ય સ્મ ર	ગં ધા ર	ને ક ર	ગૃ હ અંશ	સ્વ ર	
૧	૨	૧	૨	૧	૨	૧	૨	

ઠ	તી	તી	તી	તી
સા નિ ધ	ની પ મ	પ ગ મ	મ રે સા	
આ રો હિ	અ વ રો	હિ ને શુ	દ્ધ સ્મ ર ÷	
૧	૨	૧	૨	

રાગણિ માલી ગૌરા.

સ્વર

આરોહિ: સા રે ગ મ પ ધ ની સા.

અવરોહિ: સા નિ ધ પ મ ગ રે સા.

માલી ગૌરા સ્વરૂપ.

સ્વર સંપૂર્ણ સીદ્ધ કરિ, માલી ગૌરા માંહી;
સામંત પ્રીયાને સ્મરિ, વાદી પંચમ છે અહિં.

અર્થ:—આ રાગણિમાં ગૃહ રૂપલ ન્યાસ પડજ વાદી પંચમ ગાવાનો પ્રહર સાંજનો છે.

“ચીજ” “રાગણિ માલી ગૌરા” “અપતાલ”

માલી ગૌરા સામંત પ્રિય, નિશિ સમય ત્રીજે પ્રહર;

વાદી પંચમ ન્યાસ પડજ, ગૃહ રૂપલ પૂરણ સ્વર. ÷

અપતાલ નીરધાર ગુણી જનોનાં મનોહાર જાતી સમપૂરણ સ્વર ÷

સ્થાઇ.

રે રે	પ ડ ગ	રે સા	નિ સા સા	ધુ નિ	ધુ નિ રે	ગ પ	ગ રે સા
મા લી	ગૌ-રા	સા મં	ત પ્રી ય	નિ શિ	સ મ ય	ત્રી જે	પ્ર હ ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
પ પ	મ ગ મ	ધ ધ	મ ગ રે	ગ મ	ધ નિ ધ	ગ મ	ગ રે સા
વા દી	પંચ મ	ન્યા સ	શ ડ જ	ગૃ હ	રૂ પ લ	પૂ ર	ણ સ્વ ર ÷
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩

અંતરાય.

ગ ગ	મ ડ ધ	મ ધ	સા ડ સા	ધ ધ	સા સા સા	નિ રે	નિ ડ ધ
જ પ	તા - લ	ની ર	ધા - ર	ગુ ની	જ નો નાં	મ નો	હા - ર
૧	૨	૦	૩	૧	૨	૦	૩
	નિ ધ	પ મ ગ	ધ ગ	રે ડ સા			
	જા તી	સ મ પૂ	ર ણ	સ્વ - ર			
	૧	૨	૦	૩			

મેધ કુટુમ્બ સમાપ્ત.

શ્રી ગુરૂ માણીકપ્રભુ મહારાજ પ્રસન્ન :

મૃદંગ વાદન સમજ.

સંગીત વિષય સમજવો, તે સરળ નથી, છતાં પણ બુદ્ધિઅનુસાર લખાયો છે. હવે રાગ રાગણિનાં વિષયમાં આટલુંજ લખી સમાપ્તિ કરવામાં આવે છે. આગળ શોધ ચાલે છે અને ગુરૂ કૃપાથી, ખીજે ગ્રંથ રચવાની મારી ઇચ્છા છે, પણ તે બનવું જગતકર્તા પરબ્રહ્મ પરમેશ્વરનાં હાથમાં છે.

હવે પછી મૃદંગ વર્ણન, તથા તાલો, ગાવા બજાવવામાં કેટલા જરૂરનાં છે. તે તાલો તથા દરેક તાલોમાં ઉપડકનાં મુખડાઓ, પર ન તથા ત્રણ ત્રણ મહેરાઓ આવશે.

હવે આપણે તાલ સમજાવીએ, કેમ કે તે વસ્તુ પણ સંગીતનું એક અંગ કહેવાય છે.

અથ તાલં પ્રવક્ષામિ, કાલ રૂપં જગદ્ ગુરુમ્ ;
જનયંત સુખં ગીતે, વાદ્યે નૃત્ય વિશેષતઃ .

અર્થ:—જગતની અંદર શ્રેષ્ઠ, એવો જે કાલ તે રૂપ, ગાયન, તથા નર્તનમાં સુખ આપનાર તાલ, તે વિષે આગળ ચાલીએ. માટે હવે આપણે મૃદંગ સંબંધમાં ધ્યાન ખેંચવું જોઈએ, અને તે વસ્તુ પણ જગતના દરેક બંધુઓની સેવામાં હાજર કરવી જોઈએ.

તાલ શબ્દનો અર્થ એવો થાય છે કે, અમુક બે વસ્તુઓ સામસામી એક સાથે અથડાવીએ, અને તેમાંથી જે (શબ્દરૂપી બ્રહ્મ) અવાજ ઉત્પન્ન થાય છે, તેને તાલ કહે છે, તાલનો અર્થ કેટલાક લોકો આ પ્રમાણે કહે છે, પણ વાસ્તવિક રીતે તાલની વ્યાખ્યા નિચે પ્રમાણે છે.

કાલની ક્રિયાનાં માપને તાલ કહે છે, તે તાલોની ઉત્પત્તિ વિષે એમ કહેવાય છે કે, જ્યારે મહાદેવજી અને પાર્વતી, ખુશીમાં આવી નૃત્ય કરતા તે વખતે કેટલાક તાલોની ઉત્પત્તિ થયેલી છે, આ ઉપરથી એમ સમજવું કે, તાલોને ઉત્પન્ન કરનાર મહાદેવજી છે.

તાલ શબ્દનો અર્થ:—ગાયન વિદ્યામાં તાળી આપવી, જે નિયમીત કાલ (માત્રા)ને અંતરે તાળી અપાય, તો તેને ગાયન વિદ્યામાં તાલ કહે છે, અર્થાત ગાયન વિદ્યાને લગતી વ્યાખ્યા કરિયે, તો એવી રીતે થઈ શકે છે, કે મુકરર કરેલા, કાળનાં અંતરે બન્ને હાથ લેળાં કરિ એક સાથેજ તાલી આપવી, દાખલા તરિકે જે આપણે પાંચ માત્રાઓના કાલના અંતરે તાલી આપીએ, તો તે, એક પ્રકારનો ‘ખંડ જાતી’ તાલ થયો ગણાશે.

માત્રા સ્વરૂપ ઓળખાણ તથા તાલ અંગ.

સપ્તાંગની ક્રિયા તાલે, જ્ઞાતવ્યાની સમં બુધે;

અણું દ્રૂતો દ્રૂત ચેતી, વિરામ દ્રૂત સંજક.

લઘુ લઘુ વિરામાખ્યો, ગુરુ પ્લુત ઇતી સ્મૃત.

અર્થ:—તાલમાં અનુક્રમે, અણું ૧, દ્રૂત ૨, દ્રૂત વિરામ ૩, લઘુ ૪, લઘુ વિરામ ૫, ગુરુ ૬, પ્લુત ૭, એ સાત અંગો પ્રાચીન છે. પણ લઘુ દ્રૂત ૮, તથા લઘુદ્રૂત વિરામ ૯, ગુરુવિરામ ૧૦, તથા ગુરુદ્રૂત ૧૧ અને ગુરુદ્રૂત વિરામ ૧૨, આ પાંચ અંગોનો તાલોમાં આશ્રય લેવાથી મોટા તાલોની સમજ સરલતાથી થઈ શકે છે, તે ઉપરાંત “કાકપદ” (ચતુરમુખ) ૧૩ એ સર્વ મળી ‘તેર’ અંગો આપણે મુખ્ય માન્ય કરેલ છે, કેમકે તેટલા અંગોનાં મીશ્રણથી ગમે તેટલી માત્રાઓના તાલો બને છે.

હવે આપણે માત્રાઓનાં નામ તરફ ધ્યાન આપીએ અને તે માત્રા નામ બરાબર લક્ષમાં રાખી પછી મૃદંગ અભ્યાસ ચાલુ કરવો.

	માત્રા.	નામ.
૧	એક માત્રાનું	અણું
૨	બે માત્રાનું	દ્રૂત
૩	ત્રણ માત્રાનું	દ્રૂત વિરામ
૪	ચાર માત્રાનું	લઘુ
૫	પાંચ માત્રાનું	લઘુ વિરામ
૬	છ માત્રાનું	લઘુ દ્રૂત
૭	સાત માત્રાનું	લઘુ દ્રૂત વિરામ
૮	આઠ માત્રાનું	ગુરુ
૯	નવ માત્રાનું	ગુરુ વિરામ
૧૦	દસ માત્રાનું	ગુરુ દ્રૂત
૧૧	અગિયાર માત્રાનું	ગુરુ દ્રૂત વિરામ
૧૨	બાર માત્રાનું	પ્લુત
૧૩	સોળ માત્રાનું	ચતુરમુખ

દરેક તાલો, અણું, દ્રૂત, વિરામ, લઘુ, ગુરુ, તથા પ્લુતનાં હિસાબથીજ બંધાય છે. માટે કોઈ પણ તાલ, જેટલાં અંગોથી બન્યો હોય, તે દરેક અંગની અથવા તો, આખા તાલની જેટલી માત્રાઓ થતી હોય, તે માત્રાઓ ગમે ત કાલ (ચતુરમુખ, પ્લુત, ગુરુ, લઘુ, વિરામ, દ્રૂત અથવા અણું.) વિગેરેથી પુરી થતી હોય, તો, તેની હરકત નહિ. પણ તે બધાનો સરવાળો આખા તાલની જેટલી માત્રાઓ થતી હોય તે કરતાં એક રતી ભાર પણ, વધવો ન જોઈયે, અને જે માત્રા ઉપર તાલ કે ખાલી અપાતી હોય, તે નીચમીત રીતે આપવામાં આવે તો, બેતાલું નહીં ગણાય, આ બાબત સંગીત ગાયન પદ્ધતિ-માં આગળ બતાવેલ છે.

તબલામાં તથા બાંયામાં વાગતાં બોલો,

તબલા ઉપર.

(થાપ) ક,, ટ,, કી,, ટી,, ધી,, દી,, ડ,, ડં,, ડીં,, ડે,, ધે,,
ત,, તા,, રી,, ધા,, રૂ,, કે,,

(લવ) તી,, ત,, ધી,, ર,, થુંન,, મ,,

(ચાંટ) ન,, ના,, ત,, તા, ધા,

બાંયા ઉપર.

(શાહી) ક,, ત,, કી,, કે,,

(લવ) ધ,, ધે,, ગે,, ધી,, ધા,, ધુ,, ધ,,

હાથના પંજથી કયા બોલો, કઈ આંગળીથી વગાડી શકાય તેની સમજ.

(પહેલી આંગળીથી વાગતા બોલો).

ન,, ના,, તી,, તુ,, ધા,

(પહેલી તથા ચોથી આંગળીથી).

ધી,, રી,, તા,,

(બીજી તથા ત્રીજી આંગળીથી વાગતા બોલો).

ધીર,, ધીટ,, તીટ,, ધેત,, કત,,

થાપ) શાહીવાળી જગા

લવ) શાહી અને કીનારી વચ્ચેની જગા

ચાંટ) થાપ તથા લવવાળી જગા બાદ કરતાં જે દેખાય તેનું નામ કીનારી.

ક કી કે	તબલામાં તથા બાંદ્યામાં શાહીની જગામાં જમણા હાથની બીજી તથા ત્રીજી આંગળીથી તબલા ઉપર, તથા બાંદ્યા ઉપર ડાબા હાથની બધી આંગળીયો અડધી નમાવી વગાડી હાથ ઉચકી લેવો.
---------------	--

ગ ગે ધ ધે	બાંદ્યા ઉપર લવની જગામાં ડાબા હાથની બધી આંગળીથી
-----------------	--

ટ ટી	તખલામાં શાહી ઉપર જમણાં હાથની પહેલી અથવા, બીજી ત્રીજી બંને સાથે આંગળી- યોને ભેરથી મારીને ઉચકી ન લેવી પણ દબાવી રાખવી.
ડ ડાં ડીં ડે	તખલા ઉપર શાહીની જગામાં જમણાં હાથની ચારે આંગળીઓ ભેડીને જરા નમાવીને સાધારણ અધર મારવી.
ત તા	તખલા ઉપર લવ તથા શાહીની જગામાં જમણાં હાથની ચોથો આંગળીને શાહીની જગામાં તથા પહેલી આંગળીને લવની જગામાં ભેરથી આઘાત કરી ઉપાડી લેવી.
તી	તખલામાં શાહીની જગામાં “ટ” શબ્દ પ્રમાણે.
તુ	તખલા ઉપર લવ તથા શાહીની જગામાં “ત” શબ્દ પ્રમાણે.
થું થાં થીં	તખલા ઉપર લવ તથા શાહીની જગામાં જમણાં હાથની ચારે આંગળીયોને એક સાથે અઘાત કરી ઉપાડી લેવી.
ધ	ખાંદ્યા ઉપર લવની જગામાં “ગ” શબ્દ પ્રમાણે.
ધા	તખલા તથા ખાંદ્યા બંને ઉપર એક સમયેજ આ અક્ષર ત્રાગવો ભેઈ તખલા ઉપર, તા, શબ્દ તથા ખાંદ્યા ઉપર, ગ, શબ્દ બંનેમાં એક સાથે આઘાત કરી બંને હાથ ઉપાડી લેવા.
ધી ધે	તખલા ખાંદ્યા બંને ઉપર આ અક્ષરો એક સમયેજ વગાડવા ભેઈ, તખલા ઉપર શાહીની જગામાં પણ જમણા હાથની બીજી ત્રીજી આંગળીનો આઘાત કરિ અડાડી રાખવી, ખાંદ્યા ઉપર લવની જગામાં, ડાબા હાથની બધી આંગળીને અડધી નમાવીને ભેરથી આઘાત કરી ઉચકી લેવી.
ન	તખલા ઉપર ચાંટની જગામાં જમણાં હાથની પહેલી આંગળીનો ભેરથી આઘાત કરિ ઉપાડી લેવી.
ના	તખલા ઉપર ચાંટની જગામાં જમણાં હાથની પહેલી આંગળીનો ચાંટની જગામાં ભેરથી આઘાતકરિ વચલી બંને આંગળી લવની જગામાં દબાવી રાખવી ઉંચકી ન લેવી.

મ	તબલા ઉપર લવ તથા શાહીની જગામાં ચારે આંગળીનો આઘાત કરિ ઉપાડી લેવી, યુન, શબ્દ પ્રમાણે
ર રી	તબલામાં શાહી ઉપર જમણાં હાથની પહેલી આંગળી સાધારણ જોરથી મારીને તરતજ ઉચકી લેવી, ટ, શબ્દ પ્રમાણે
ત્ર	તબલામાં શાહીની જગામાં જમણા હાથની ત્રણ આંગળી દબાવવી, પણ પહેલાં ત્રીજી આંગળી, પછી બીજી, અને પછી પહેલી, એક સમયેજ આઘાત કરવાથી આ શબ્દ બબ્બાવ છે છતાં પણ મૃદંગ સમ્બંધી જ્ઞાન પ્રથમ ગુરૂદ્વારા શીખવાની ખાસ જરૂર છે, કેમકે જેને પ્રથમથીજ આ કામની શરૂઆત કરવી પડે છે, ત્યારે દાખલા તરીકે સ્વાલનો જવા ન મળે તો વિવેચન આગળ નથી વધી શકતું.

લય સમજૂતી.

ધીધી ગણેનયો શબ્દા, લયાંતે કથિતોઘ્રુવમ.

અર્થ:—ધી, નામ બુદ્ધી તથા ગણનામ, પ્રસ્તાર દાખલા તરીકે, બુદ્ધી માનુષી દેહમાં રહેલી છે, માટે તે બુદ્ધીથી વિચાર કરતાં શરિરરૂપી યંત્રમાં પણ, સોહં, રૂપલય, ઇશ્વર નામ ઓળખાણ કરવાની છે, તેવીજ રિતે બુદ્ધી અનુસાર, ધીધી ગણ શબ્દનો પ્રસ્તાર કરિ મૃદંગ અભ્યાસ કરવો, લયની સમજ પ્રથમ મેળવવા માટે, આપણે, ત્રીતાલ તથા બીજા પ્રાચીન તાલોમાં બ્રહ્મ, લઘુશેખર, ફેરોહસ્ત, આડ ચોતાલ, જુમરો, ઝપતાલ, ચોતાલ વિગેરે તાલોને, ઠા, દુગન, ત્રણગણી, તથા ચારગણી લયનાં બંને હાથે તથા બંને પગથી નોટેશન નિચે મુજબ બતાવેલ છે.

માટે લય સાધ્ય કરવાનાં જે છ વિધાન બતાવ્યા છે, તેનો અભ્યાસ બરાબર કરવાથી લય તથા ગણત્રીનો હીસાબ સમજી શકાશે એમાં કોઈપણ બાતની શંકા છેજ નહીં.

વિલં પદ ત્રિતાલ,

માત્રા.	
૧	ઝંન્ને હાથ તથા ઝંન્ને પગ
૨	જમણો હાથ
૩	ડાબો હાથ
૪	જમણો હાથ
૫	જમણો હાથ તથા જમણો પગ
૬	જમણો હાથ
૭	ડાબો હાથ
૮	જમણો હાથ
૯	ઝંન્ને હાથ તથા ડાબો પગ
૧૦	જમણો હાથ
૧૧	ડાબો હાથ
૧૨	જમણો હાથ
૧૩	જમણો હાથ તથા જમણો પગ
૧૪	જમણો હાથ
૧૫	ડાબો હાથ
૧૬	જમણો હાથ
૧૭	ઝંન્ને હાથ તથા જમણો પગ
૧૮	જમણો હાથ
૧૯	ડાબો હાથ
૨૦	જમણો હાથ
૨૧	જમણો હાથ તથા જમણો પગ
૨૨	જમણો હાથ
૨૩	ડાબો હાથ
૨૪	જમણો હાથ
૨૫	ઝંન્ને હાથ તથા ડાબો પગ
૨૬	જમણો હાથ
૨૭	ડાબો હાથ
૨૮	જમણો હાથ
૨૯	જમણો હાથ જમણો પગ
૩૦	જમણો હાથ
૩૧	ડાબો હાથ
૩૨	જમણો હાથ

બ્રહ્મ, આડચોતાલ, ફેરોહસ્ત, લઘુશેખર,

માત્રા	
૧	અંને હાથ તથા અંન્ને પગ
૨	
૩	ડાબે હાથે બ્રહ્મ, ડાબે પગે આડ ચોતાલ.
૪	ડાબે હાથે બ્રહ્મ
૫	જમણે હાથે ફેરોહસ્ત
૬	ડાબે હાથે બ્રહ્મ, જમણે પગે લઘુ શેખર
૭	ડાબે હાથ બ્રહ્મ, ડાબે પગે આડ ચોતાલ
૮	ડાબે હાથે બ્રહ્મ
૯	જમણે હાથે ફેરોહસ્ત
૧૦	ડાબે હાથે બ્રહ્મ
૧૧	ડાબે હાથે બ્રહ્મ, ડાબે પગે આડચોતાલ તથા જમણે પગે લઘુશેખર.
૧૨	ડાબે હાથે બ્રહ્મ જમણે પગે ફેરોહસ્ત
૧૩	ડાબે હાથે બ્રહ્મ
૧૪	

લઘુ શેખર.

ઠા,, દુની.

ઝુમરો તથા આડચોતાલ.

માત્રા.		માત્રા.	
૧	બંન્ને હાથ		બંન્ને હાથ
૨			
૩			
૪		૨	
૫			
૬	જમણે હાથ	૩	જમણે હાથે આડચોતાલ
૭			
૮		૪	ડાબે હાથે ઝુમરો
૯			
૧૦		૫	
૧૧	બંન્ને હાથ		
૧૨		૬	
૧૩			
૧૪		૭	જમણે હાથે આડચોતાલ
૧૫	જમણે હાથ		
૧૬		૮	
૧૭			
૧૮		૯	
૧૯			
૨૦	જમણે હાથ	૧૦	
૨૧	ડાબે હાથ		
૨૨		૧૧	બંન્ને હાથ
૨૩			
૨૪		૧૨	
૨૫	જમણે હાથ		
૨૬		૧૩	
૨૭			
૨૮		૧૪	

ઝપતાલ.

ઠા,, દુની.

ચોતાલ તથા ત્રીતાલ.

માત્રા.		માત્રા.	
૧	ખંન્ને હાથ	૧	ખંન્ને હાથ
૨		૨	
૩	જમણો હાથ	૩	
૪		૪	ડાબે હાથે ત્રીતાલ
૫	ડાબો હાથ		જમણે હાથે ચોતાલ
૬		૬	
૭		૭	
૮	જમણો હાથ	૮	
૯			
૧૦			
૧૧	જમણો હાથ	૯	જમણે હાથે ચોતાલ
૧૨		૧૦	ડાબે હાથે ત્રીતાલ
૧૩	જમણો હાથ		
૧૪		૧૧	જમણે હાથે ચોતાલ
૧૫	ડાબો હાથ	૧૨	
૧૬			ઈતી,, છ,, વિધાન
૧૭			
૧૮	જમણો હાથ		
૧૯			
૨૦			લયસાધ્ય સમાપ્તી.

ખીજીું મારો વિચાર મૃદંગનાં બોલો બદલા જુની પદ્ધતી પ્રમાણે લખવાનો હતો, પણ તે બોલોનો પ્રચાર, હાલમાં થોડો હોવાથી, ખીજ તેના જેવાજ અને સરળતાથી યાદ કરી શકાય તેવા લખેલા છે, જેમ કે આપણે

૧ ૨ ૩ ૪ ૫
પ્રથમ રૂપકનાં બોલ,, ઘીટ ઘા ઘીટ,, લખ્યા છે, અને જુની પદ્ધતીનાં હીસા
૧ ૨ ૩ ૪ ૫
એ આ પ્રમાણે છે તગ— ધીગ— તગધીગ— ધીગ— થોં— પણ આ બોલો સનાતન હોવાથી હાલના વખતમાં તેનો પ્રચાર વિશેષ નથી, માટે ટીકા કરનારા ગુણીજનોએ ન્યાયાનુસાર લક્ષ આપવું.

ગ્રંથ રચનાર:—વલ્લભરામ જટાશંકર ઓઝા.

અનુક્રમણિકા.

	તાલ નામ.	માત્રા.	જાતી.
૧	રૂપક	૫	ચતુશ્ર
૨	ચતી લગ્ન	૬	ત્રીશ્ર
૩	અર્ધઆડચોતાલ	૭	"
૪	ત્રીપુટતવરા	૮	ચતુશ્ર
૫	સમતાલ	૯	"
૬	ઝપતાલ	૧૦	"
૭	જગપાલ	૧૧	ખંડજાતી
૮	ચોતાલ	૧૨	ચતુશ્ર
૯	સંમુખતરા	૧૩	"
૧૦	લઘુશેખર	૧૪	ખંડજાતી
૧૧	જયઝંપા	૧૫	ચતુશ્ર
૧૨	મુળતાલ	૧૬	"
૧૩	પ્રતાપશેખર	૧૭	દીવ્ય સંકીર્ણ
૧૪	ખટતાલ	૧૮	ચતુશ્ર
૧૫	ત્રીખંડવજ્ર	૧૯	ખંડજાતી
૧૬	ગણેશ	૨૦	ચતુશ્ર
૧૭	લક્ષ્મી	૨૧	"
૧૮	મીથીકા	૨૨	"
૧૯	શષ્ટી	૨૩	સંકીર્ણ
૨૦	શ્રીકીર્તી	૨૪	ચતુશ્ર
૨૧	ધ્રુવપંચ	૨૫	દીવ્ય સંકીર્ણ
૨૨	શ્રષ્ટી	૨૬	ચતુશ્ર
૨૩	શારદા	૨૭	મીશ્ર
૨૪	બ્રહ્મ	૨૮	ચતુશ્ર
૨૫	હનુમંત	૨૯	દીવ્ય સંકીર્ણ
૨૬	ચંદ્રકાન્તા	૩૦	ચતુશ્ર
૨૭	વિજયા	૩૧	"
૨૮	જયમુખ	૩૨	"
૨૯	પંચક	૩૩	"
૩૦	અનાદી	૩૪	"
૩૧	હંસનાદ	૩૫	સંકીર્ણ
૩૨	વસંત	૩૬	ચતુશ્ર
૩૩	સત્યસેના	૩૭	ખંડ જાતી

૩૪	ચકોર	૩૮	તીશ્ર
૩૫	ધનંજય	૩૯	ચતુશ્ર
૩૬	કોકીલા	૪૦	સંકીરણ
૩૭	ગજતાલ	૪૧	મીશ્ર
૩૮	મહાલક્ષ્મી	૪૨	ચતુશ્ર
૩૯	જયમુખ	૪૩	ખંડનતી
૪૦	નિષંગલીલા	૪૪	દીવ્યસંકીરણ
૪૧	હંસતાલ	૪૫	સંકીરણ
૪૨	રાજવિદ્યાધર	૪૬	મીશ્ર
૪૩	ગજલીલા	૪૭	ચતુશ્ર
૪૪	સૂર્યતાલ	૪૮	”
૪૫	દીવ્યમણી	૪૯	સંકીરણ
૪૬	વીશ્વમનુ	૫૦	મીશ્ર

છતિ તાલ અનુક્રમણીકા.

તાલ શરૂઆત.

શ્રી ગુરૂચરણ કમલેભ્યો નમઃ

તાલ, રૂપક, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૫)

રૂપકમાં દ્રુત પ્રથમ લઈ, દ્રુત વિરામ મેળાવી;

તાલ સ્થાન એક ત્રિતિયપર, માત્રા પાંચ ગણિ જાવી.

અર્થ:—રૂપકમાં પ્રથમ દ્રુત પછીથી દ્રુત વિરામ આવે છે તાલ સ્થાન એક તથા ત્રીજી માત્રા પર છે.

તાલ સ્થાન ૧—૩

તાલનાં બોલ.

સમ

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫
બોલ	ધી	ટ	ધા	ધી	ટ

સમ

તાલ માત્રા	૧ ૧	૨	૨ ૩	૪	૫	સમ
	મુ ગે ગે દી ધા	તીટ કત ધા	ખ ગે ગે ધીન ક	તીટ તરાં તી.	ડા ગે ગે ૦ ન ટ	ધી
	પ ધા તીર તા તીર	તીર કીટ તીર કીટ	૨ કીટ ધા કીટ ધા	તક તીર તક તીર	ન ધા કીટ તા કીટ	ધી
	મ ધા કત ધા કત ધા કત	કત ધા કત ધા કત ધા	હો ગદી કત ગદી કત ગદી કત	ગન ગદી ગન ગદી ગન ગદી	રા ધા ગન ધા ગન ધા ગન	ધી

તાલ, ચતીલગ્ર, તીશ્રજતી, માત્રા (૬)

તીશ્રજતીચતીલગ્ર, દ્રૂતવિરામ બે ભાગ;

તાલ સ્થાન એક ચારપર, છ માત્રા શુદ્ધ ભાગ.

અર્થ:—ચતીલગ્રમાં બે દ્રૂતવિરામ સમ ભાગે આવે છે તથા તાલ સ્થાન એક અને ચાર માત્રા પર છે.

તાલ સ્થાન ૧—૪

તાલનાં બોલ.

સમ

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬
બોલ	ધા	ધી	ના	ધા	તી	ના

સમ

તાલ માત્રા	૧ ૧	૨	૩	૪	૫	૬	સમ
	સુ ધે તા જે ક	૦ ૦ ન તા	ખ તા કીડ ધા ગ	૦ ધે જે દી	ડા ધે ૦ ત ગ	૦ તા ટ ન	ધા
	પ ધા તક તક ધા	તીર તીર તીર તીર	ર કીટ કીટ કીટ કીટ	ધા ધા તક ધા	ન તીર તીર તીર તીર	કીટ કીટ કીટ કીટ	ધા
	મ ધા	ધે ધે	હો તટ	કતા	રા ગદી	ગન	
	ધા	ધે ધે	તટ	કતા	ગદી	ગન	
	ધા	ધે ધે	તટ	કતા	ગદી	ગન	ધા

તાલ, અર્ધઆડચોતાલ, તીશ્રજતી, માત્રા (૭)

અર્ધ આડચોતાલમાં, પ્રથમ અણું દ્રુત ત્રણ;

તીસર જતીરૂપ છે, સાત માત્ર શુદ્ધ ગણ.

અર્થ:—અર્ધ આડ ચોતાલામાં પ્રથમ અણું પંચી ત્રણ દ્રુત આવે છે, તાલ સ્થાન એક બે ચાર છ માત્રા પર છે.

તાલસ્થાન ૧—૨—૪--૬

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭
તાલ	ધી	ધી	ના	ધી	ના	ધી	ના

સમ

તાલ માત્રા.	૧ ૧	૨ ૨	૩ ૩	૪ ૪	૫ ૫	૬ ૬	૭ ૭	સમ
		મુ		ખ		ડા		
ગેગે	તીટ	ગેડે	નગ	તીટ	તીટ	ગેડે		
નગ	કત	ધીન	તરાં	૦ન	ધા	તીર		
કીટ	તક	કડાં	૦ન	ધા	ગેડે	નગ		
તીંગ	નગ	ધા	ત્રક	ધીત	તગે	૦ન	ધી	
	પ		૨		ન			
ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક		
તા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક		
ધાગ	ધીના	ધીન	ધાગ	ધીના	ધીન	ધાગે		
તટ	ધડાં	૦ન	ધેડે	નગ	તીંગ	નગ		
નાક	તીના	ધીન	નાક	તીના	ધીન	ધાગે		
તટ	ધડાં	૦ન	ધેડે	નગ	તીંગ	નગ	ધી	
	મ		હો		રા			
તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તીટ	કત		
ગદી	ગન	ધા	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધી	

ताल, त्रीपुटतेवरो, यतुश्रजती, मात्रा (८)

ત્રીપુટ તેવરા તાલમાં, પ્રથમ લઘુ દ્રુત બે;

ચતુશ્ર જાતી સમજાયે, અષ્ટ માત્રા છે જે.

અર્થ:—ત્રીપુટ તેવરામાં પ્રથમ લઘુ, તથા દુત બે આવે છે, તાલસ્થાન એક પાંચ તથા સાત માત્રા પર છે.

ताल स्थान १-५-७

સુખ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮
તાલ	ધીન	ધીન	ધા ગે	ત્રક	ધી	ના	ધી	ના

સમ

તાલ માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	સમ
હીં તીર તીર તીર	ઝુ ગ કીટ કીટ કીટ	ન તક તક તક	ખ ન તા તા તા	ન ગ ગ ગ	ડા ન હી હી હી	ન ગ ગ ગ	ન ન ન ન		ધીંન
ધીટ તીટ ધાધા તીટ તીંન ધા	પ ધાધા તાતા ધીટ તાતા તીંના ધાગી	તીના તીના ધાધા તીના ત્રક નાધા	ર ધીટ ધીટ તીના ધીટ ધીંના ત્રક	ધાધા ધાધા ધાતી ધાધા ધીંના ધા	ન તીના ધીટ ટધા ધીટ ધાગી ધાગી	ધાધા ધાધા ધાધા ધાધા નાધા નાધા	તીના તીના તીના તીના ત્રક ત્રક		ધીંન
ધેધે ધેધે ધેધે	મ તીટ તીટ તીટ	ગદી ગદી ગદી	હો ગન ગન ગન	રા તીટ તીટ તીટ	કત કત કત	ગદી ગદી ગદી	ગન ગન ગન		ધીંન

તાલ, સમતાલ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૯)

નવ માત્રા સમતાલની, જતી ચતુશ્ર કહાય;

પ્રથમ લઘુ એક દ્રૂત એક, દ્રૂત વિરામ મેળાવ.

અર્થ:—સમતાલમાં પ્રથમ લઘુ પછી દ્રૂત, તથા દ્રૂત વિરામ આવે છે, તાલ સ્થાન એક પાંચ તથા સાત માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧—૫—૭

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯
તાલ	ધીન	ધીન	ધાગે	તક	ધી	ના	ધી	ધી	ના

સમ

તાલ માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	સમ
		મુ			ખ			ડા		
ધા	કીટ	તક	ધે	૦	ત	ધી	૦ન	ત		
રાં	૦	ન	કીડ	ના	તીર	કીટ	તક	ધુમ		
કીટ	ધીર	કીટ	તક	ધા	૦	કડાં	૦ન	કડાં		
૦ન	ધા	કીટ	તક	ધે	૦	ત	ગદી	ગન	ધીન	
	પ				૨			ન		
ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન		
તાકે	તીટ	ગદી	ગન	ધે ધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધીન	
	મ				હો			રા		
ધા	ધે ધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ધે ધે	તીટ		
કત	ગદી	ગન	ધા	ધે ધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધીન	

તાલ, ઝપતાલ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૧૦)

હસ માત્રા ઝપતાલની, તાલ સ્થાન એક ત્રીન;

પડને ખાલી સમજીયે, અષ્ટ પુની પરવીન.

અર્થ:—ઝપતાલમાં પ્રથમ દૂત પછી દૂત વિરામ એમ બે વખત આવે છે, તાલ સ્થાન એક ત્રણ છ તથા આઠ માત્રા છે.

તાલ સ્થાન ૧—૩—૬—૮

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦
બોલ	ધી	ના	ધી	ધી	ના	તી	ના	ધી	ધી	ના

સમ

તાલ માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	સમ
		મુ			ખ		ડા				
	ક	તીટ	ધે ધે	તીટ	ધે ધે	દીં	૦	કત	ધીંન	તરાં	
	૦ન	ધા	૦	ક	તીટ	ધે ધે	દીં	૦	કત	ધીંન	
	તરાં	૦ન	ધા	૦	૦	ક	તી	ટ	ધા	૦	
	૦	ક	તી	ટ	ધા	૦	૦	ક	તી	ટ	ધીં
		પ			૨		ન				
૧	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	કત	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	કત	
૨	ધાગ	ધીતા	કીટ	ધાગ	ધીતા	કીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	
	તાક	તીતા	કીટ	તાક	તીતા	કીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	
૩	ધાગે	ત્રક	ધીંના	ધીંન	ધાગે	ત્રક	ધીંના	ધીંન	ધીંના	ધીંન	
	નાકે	ત્રક	તીંના	ધીંન	ધાગે	ત્રક	ધીંના	ધીંન	ધીંના	ધીંન	ધીં
		મ			હો		રા				
	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	
	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધીં

તાલ, જગપાલ, ખંડજતી, માત્રા (૧૧)

ખંડજતી જગપાલનીં, પ્રથમજ લઘુવિરામ;

દ્રુત ત્રીતીય તેમાં ફરિ, જગપાલાંગ છે નામ.

અર્થ:—જગપાલમાં પ્રથમ લઘુ વિરામ તથા ત્રણ દ્રુત આવે છે તાલ સ્થાન એક, છ, આઠ તથા દસ માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧-૬-૮-૧૦

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧
બોલ.	ધીં	ના	ધાગે	ત્રક	ધીત	ધી	ના	ધીં	ના	ધીં	ના

સમ

તાલ. બોલ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	સમ	
	ક	તીટ	મુ ગેગે	તીટ	ગેગે	ખ દીં	૦	કત	ડા ધીન	તરા	૦ન		
	ધા	૦	ક	તી	ટ	ધા	૦	દી	૦	કે	૦ટ	ધીં	
	ધાગે	તીટ	પ ક્રતા	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન		
	તાકે	તીટ	ક્રતા	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	કતા	૦	ત	ગદી	ગન	ધીં
	ધેં	તીર	મ કીટ	તક	તા	હો ૦	ક	તા	રા ગ	દી	ગ		
	ન	ધા	૦	૦	૦	ધેં	તીર	કીટ	તક	તા	૦		
	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	૦	૦	ધેં		
	તીર	કીટ	તક	તા	૦	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધીં	

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૩	૧૦	૪	૧૨	સમ
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૬	૧૦	૧	૧૨	સમ
૧	ધા ધા ધા ધી તી તા ધી તી	ગે ધા ધા ન ટ ન ટ ન ટ	ગે ધા ધા ન ગ તા ન ગ તા	ન ધા ધી દી ગે તી દી ગે	ત ગે ધા કે ત્ર ધા કે ત્ર	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ક ધી ગે ગે ર ટ ન કે ટ ન કે	ધા
૨	ધા ૦ ધા ધા	તી ન ૦ ૦	ટ ધા ધા ધા	ધા ૦ ૦ ૦	તી તા તા તા	ટ ગે ગે ગે	ધા ગે ગે ગે	ધા તા તા તા	તી ગે ગે ગે	ટ ગે ગે ગે	ત તા તા તા	કે ૦ ૦ ૦	ધા
૩	ધા ત ધે ધા ૦	૦ ધી ધે ૦ ટ	કીટ કે તા ધા ધા	તક ટ ગે ગે ૦,,	તા કે ત તી કીટ	૦ તા ટ ટ તક	કીટ ગ કે કે તા	તક દી તા તા ૦	તા ગ ગ ૦ કીટ	૦ ન દી ધે તક	કે ધા ગ ૦ તા	૦ ૦ ન તી ૦	

સમ

તાલ માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	સ
	ક ધા ગ ૦ ૦ કીટ ગ ક ક તી ધા	૦ ૦ ન તી ધેં તક હી તા તા ટ ગે	ત ધે ધા ૦ ૦ તા ગ ગ ૦ ક તી	ધી ધે ૦ ટ તી ૦ ન હી ધેં તા ટ	ક તા ધા ધા ૦ ક ધા ગ ૦ ૦ ક	ટ ગે ગે ૦ ટ ૦ ૦ ન તી ધેં તા	ક ત તી ધા ધા ત ધે ધા ૦ ૦ ૦	તા ટ ટ ગે ૦,, ધી ધે ૦ ટ તી ધેં	ગ ક ક તી કીટ ક તા ધા ધા ૦ ૦	હી તા તા ટ તક ટ ગે ગે ૦ ટ તી	ગ ગ ૦ ક તા ક તી તી ધા ધા ૦	ન હી ધેં તા ૦ તા ટ ટ ગે ૦ ટ	ધા
૪	ધા તા ધા ધા	તીર તીર ૦ ૦	કીટ કીટ ધીત ધીત	તક તા ધીત ધીત	તા તક તક તક	તીર કડાં કડાં કડાં	કીટ ૦ ન ૦ ન ૦ ન	તક ધા ધા ધા	ધા તટ તટ તટ	તીર કતા કતા કતા	કીટ ગહી ગહી ગહી	ધા ગન ગન ગન	ધા
			મ			હો			રા				
૧	ધેધે તીટ	તીટ કત	કત ગહી	ધેધે ગન	તીટ ધેધે	કત તીટ	ગહી કત	ગન ધેધે	ધેધે તીટ	તીટ કત	કત ગહી	ધેધે ગન	ધા
૨	ધેં ગ કીટ તા	તીર હી તક ૦	કીટ ગ તા ધેં	તક ન ૦ તીર	તા ધેં ગ કીટ	૦ તીર હી તક	ધેં કીટ ગ તા	તીર તક ન ૦	કીટ તા ધેં ગ	તક ૦ તીર હી	તા ધેં કીટ ગ	૦ તીર તક ન	ધા

તાલ, સંમુખતરા, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૧૩)

જતી ચતુશ્ર સંમુખતરા, પ્રથમ લઘુ બે લઈ;

દૂત એક દૂત પરવિરામ, ત્રયોદશ માત્રા કહી.

અર્થ—સંમુખતરા તાલમાં પ્રથમ બે લઘુ એક દૂત પછી દૂતવિરામ આવે છે તાલ સ્થાન એક પાંચ નવ તથા બાર માત્રા પર છે.

તાલ સ્થાન ૧-૫-૯-૧૨,

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩
બોલ	ધીન	ધીન	ધાગે	ત્રક	તુ	ના	ક	તા	ધી	ધી	ના	ધી	ના

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	સમ
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	સમ
	ક	તીટ	ગેગે	તીટ	ગેગે	ખી	કત	ધીન	ડા	નન	ધા	ક	તી	
	ટ	ધા	૦	૦	ક	તી	ટ	ધા	૦	૦	ક	તી	ટ	ધી
			પ		૨				ન					
	ધા	તીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક	ગદી	ગન	
	તા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	ધા	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધી
			મ			હો			રા					
૧	ધે	ધે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તીટ	કતા	ધેધે
	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધી
૨	તટ	કત	ગદી	ગન	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	
	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	તટ	કત	ગદી	ગન	ધી

તાલ, લઘુશેખર, ખંડજતી, માત્રા (૧૪)

પ્રથમ લઘુ વિરામ બે, પછી લઘુ એકજ આવે;

ખંડ જતી લઘુશેખર, માત્રા ચૌદ કહાવે.

અર્થ:—લઘુશેખરમાં પ્રથમ બે લઘુ વિરામ પછી એક લઘુ આવે છે, તાલ સ્થાન એક, છ, તથા અગીઆર માત્રા છે.

તાલ સ્થાન ૧-૬-૧૧

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
તાલ	ક	ધી	ટ	ધી	ટ	ધા	૦	ધે	તી	ટ	તી	ટ	તા	૦

સમ

તાલ માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	સમ
૧	કડાં ગન મદી	ન ધા ગન	ધી મદી ધા	સુ તા ગન ધેધે પ	ધી ધા તીટ	ધી ધેધે કતા	તા તીટ મદી	ખ ધેધે કતા ગન	તીટ મદી ધા	કતા ગન મદી	મદી ધા ગન	ડા ગન મદી ધા	ધા ગન મદી	મદી ધા ગન	ક
૨	ક ૦ ન ૦ ધે ધી કે કીટ	૦ ન ક ન તીર ટ તક	તી ધા ધી કીટ તા ક તી	ટ ૦ ૦ ક તક ૦ ધી ટ	ધે તી ત ધે તી ૦ ક તી	ધે ૦ ગે ૦ત ટ ૦ ટ ટ	તી ધા ૦ ત તી ધે ધી કે	ખ ધેધે કતા ૨ ટ ૦ ન ગે ટ તીર ટ ત્ર	તીટ મદી ધા કીટ ૦ ૦ ગ ૦ કે કીટ તા ક	કતા ગન મદી ધા ૦ ૦ ન ત્ર તક ૦ ધી	મદી ધા ગન તી કી દી તા ક તી ૦ ક	ડા ગન મદી ધા ન ટ કીડ ૦ ૦ ધી ટ ૦ ટ	ધા ગન મદી ધા કીડ ન ગી ધા ક તી ધે ધી	મદી ધા ગન ધા મ ધા ૦ ટ ટ તીર ટ	ક
૨	કીડ કીડ ગન તકી	ધા ધા ધા ટત	કીડ કીડ તક કા	ધા ધા ધૂં ૦	કી ગ ગા ગ	ટ દી તક ૦	ધા ગન ધૂં દી	કીટ ધા ગા ૦	તક ગ ધે મ	ધુમ દી ૦ત દી	કીટ ગન તગે ગ	તક ધા ૦ન ન	ધા ગ ધા મદી	ધા દી કીટ ગન	ક
	ન ૦	ટ ન	ત ધા	મ તા ૦	કે ૦	તીર ૦	કીટ ન	હો તક ટ	તા ત	કે તા	૦ કે	રા ન તીર	તા કીટ	કે તક	ક
	તા ત	કે તા	ન કે	૦ તીર	તા કીટ	કે તક	૦ તા	ન કે	ધા ૦	૦ ન	૦ તા	૦ કે	ન ૦	ટ ન	ક

તાલ, જયઝંપા, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૧૫)

જયઝંપાના તાલમાં, પ્રથમ ગુરૂને લહી;

દ્વય દ્રુત દ્રુત પર વિરામ, માત્રા પંદર કહી.

અર્થ:—જયઝંપામાં પ્રથમ ગુરૂ પછી બે દ્રુત તથા એક દ્રુત વિરામ આવે છે, તાલ સ્થાન એક પાંચ તથા નવ અને તેર માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧-૫-૯-૧૧-૧૩

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
તાલ	ધી	ધી	ધાગે	તક	તુ	ના	ક	તા	ધી	ના	ધી	ના	ધી	ધી	ના

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	સમ
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	
				મુ				ખ				ડા				
ગદી	ગન	ધા	૦	તક	કીટ	ધા	૦	ધી	ધી	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા		
૦	૦	૦	કીડ	ધા	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	કીડ	ધા	કીટ	તક		
ગદી	ગન	ધા	૦	તક	કીટ	ધા	૦	કીડ	ધા	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા		
૦	તક	કીટ	ધા	૦	કીડ	ધા	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	તક	કીટ	ધા	
				પ				ર				ન				
ધા	તીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક		
તક	તીર	કીટ	તક	તક	તીર	કીટ	તક	તક	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક	ધી	
				મ				હો				રા				
તક	કીટ	ધે	ધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તા	તક	કીટ	ધે	ધે	તીટ	કત
ગદી	ગન	ધા	૦	તા	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તા	ધી	

તાલ, મુળતાલ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૧૬)

મુળ તાલમાં ચાર લઘુ, ત્રણ ભરી ખાલી જાય;

તાલસ્થાન એક પાંચ તેર, નવપર કાલ કહાય.

અર્થ:—મુળતાલમાં ચારલઘુસમભાગે આવે છે તાલસ્થાન એક, પાંચ, નવ, તથા તેર માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૫, ૯, ૧૩,

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬
તાલ	ના	ધી	ધી	ના	ના	ધી	ધી	ના	ના	તી	તી	ના	ના	ધી	ધી	ના

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	સ
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	સ
					મુ				ખ					ડા			
	જેજે	તીટ	જેજે	તીટ	જેજે	તીટ	જેજે	દી	ગ	ના	ના	ના	ગદી	ગન	તા	ક	
	તી	ટ	ધા	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ	ધા	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ	ના
					પ				ર					ન			
૧	ના	૦	ન	ના	૦	ન	ત	કી	ટ	ત	કી	ટ	ધા	ત્ર	ક	ધી	
	ક	ટ	ક	ત	ગ	દી	ગ	ન	ધી	ગી	ના	ના	જે	ના	તી	ટ	
	ક	તા	૦	ત	ધા	ત્ર	ક	ધી	ક	ટ	ક	ત	ગ	દી	ગ	ન	ના
૨	ધીર	કીટ	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	
	ધીર	કીટ	થૂંન	નગ	તીટ	કતા	ધેન	ટતા	ધીર	કીટ	કતા	૦ધે	તટ	કત	ગદી	ગન	
	ધા	તી	ધા	૦	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦ધે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	
	ધા	૦	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦ધે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ના
૩	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	દી	ધા	તીર	કીટ	ધા	દી	નતા	ક	તા	
	તા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	તા	દી	ધા	તીર	કીટ	ધા	દી	નતા	ક	તા	ના
					મ				હો					રા			
	તટ	કત	ગદી	ગન	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	તટ	
	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ના

તાલ, પ્રતાપશેખર, દીવ્યસંકીરણ, માત્રા (૧૭)

દ્વય લઘુદ્રુત પ્રથમ કરિ, લઘ અર્ધ ઝપતાલ;

જાતી દીવ્ય સંકીરણ, પ્રતાપ શેખર તાલ.

અર્થ:—પ્રતાપ શેખરમાં પ્રથમ એ લઘુ દ્રુત પછી એક દ્રુત તથા દ્રુત વિરામ આવે છે, તાલ સ્થાન એક, સાત, તેર તથા પંદર માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧—૭—૧૩—૧૫

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
તાલ	ધીન	૦ધી	નાના	ધીન	ધીન	ધાગે	ત્રક	તી	ત્રક	તી	૦	નાધી	નાધા	ત્રક	૦ધી	નાધા	ત્રક

સમ

તા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	સ
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	સ
				સુ				ખ					ડા					
	ગુન	યુન	નાગે	તીટ	કેત્ર	કધી	કટ	ધાત્ર	કધા	ત્રક	ધીક	૦ટ	ધાતી	ધાગે	ગધા	તીધા	ગેગે	
	નન	નન	ગદી	ગન	ધા	ધાન	નન	ગદી	ગન	ધા	ધા	નાન	નાન	ગદી	ગન	ધા	ધી	
				પ				ર					ન					
	ધા	૦	ન	ધી	કે	ટ	ધા	ત્ર	ક	ધી	કે	ટ	ધા	ત્ર	ક	ધી	કે	
	ટ	ધા	ત્ર	ક	કે	ત	ગ	દી	ગ	ન	ધી	ગી	ના	ના	ગે	ના	તી	
	ટ	ક	તા	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	કે	ટ	ક	તા	ત્ર	ક	ધી	કે	
	તા	૦	ન	તી	કે	ટ	તા	ત્ર	ક	તી	કે	ટ	તા	ત્ર	ક	તી	કે	
	ટ	તા	ત્ર	કે	કે	ત	ગ	દી	ગ	ન	ધી	ગી	ના	ના	ગે	ના	તી	
	ટ	ક	તા	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	કે	ટ	ક	તા	ત્ર	ક	ધી	કે	
					મ			હો					રા					
	ગ	૦	દી	૦	ગ	દી	ગ	ન	ગદી	ગન	ધા	૦	ગ	૦	દી	૦	ગ	
	દી	ગ	ન	ગદી	ગન	ધા	૦	ગ	૦	દી	૦	ગ	દી	ગ	ન	ગદી	ગન	ધી

તાલ, ખટતાલ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૧૮)

પ્રથમ લઘુ દ્રુત એક લઈ, લઘુ દ્વય દ્રુત કરિ;

અંત લઘુ ખટતાલમાં, ચતુશ્રજતી કરિ.

અર્થ:—ખટતાલમાં પ્રથમ લઘુ દ્રુત બીજો લઘુ પછી બે દ્રુત તથા એક લઘુ આવે છે, તાલનાં સ્થાન એક, પાંચ, સાત, અગીયાર, તેર તથા પંદર માત્રા છે.

તાલ સ્થાન ૧-૫-૭-૧૧-૧૩-૧૫

સમ

તાલનાં બોલ.

મા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮											
તા	ધીં	ન	ધીં	ના	ધા	ગે	ત્ર	ક	ના	ક	તા	ધીં	ના	ધીં	ના	ધા	ત્ર	ક	ધીં	ના	ગ	ધા	ત્ર	ક	ધીં	ના	ગ	ક	તા

સમ

તાલ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	સમ
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	સમ
					સુ				ખ					ડા					
	ક	તીટગે	તીટગે	દીં	ગના	ગદી	ગન	તા	કે	ઠધે	ત	ટ	ધા	ઠ					
	ગદી	ગન	તા	કે	ઠધે	ત	ટ	ધા	ઠ	ગદી	ગન	તા	કે	ઠ	ધે	ત	ટ	ધીં	
					પ				ર					ન					
	ધા	તીરકીટ	તક	ધા	તીરકીટ	ધા	તીરકીટ	ધા	ધા	તીરકીટ	તક	તક	તીરકીટ						
	તા	તીરકીટ	તક	તા	તીરકીટ	તા	તીરકીટ	ધા	તીરકીટ	ધા	કીડ	ધા	તીરકીટ	ધીં					
					મ				હો					રા					
	ગદી	ગન	તા	કે	ઠ	ધે	ત	ટ	ધા	ઠ	ઠ	તા	ગદી	ગન	તા	કે	ઠ	ધે	
	ત	ટ	ધા	ઠ	ઠ	તા	ગદી	ગન	તા	કે	ઠ	ધે	ત	ટ	ધા	ઠ	ઠ	તા	ધીં

તાલ, ત્રીખંડવજૂ, ખંડજાતી, માત્રા (૧૯)

જાતી ખંડ દ્વય લઘુ વિરામ, બે દ્રવ્ય ફરિ મીલાવી;

લધુ વિરામ ફરિ એક લઈ. તાલ ત્રોળંડ બનાવી.

અર્થ:—ત્રીખંડવજ તાલમાં પ્રથમ બે લઘુવિરામ બે દ્રુત તથા એક લઘુ વિરામ આવે છે. તાલ સ્થાન એક છ, અગીઆર, તેર, તથા પંદર માત્રા પર આવે છે.

ताव स्थान १, ६, ११, १३, १५.

સમ

તાલનાં બોલ.

मा	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९								
ता	धी	धी	ना	ना	धी	ना	धा	त्र	क	धी	धी	ना	ती	ती	ना	धा	त्र	क	धी	ना	ग	धा	त्र	क	धी	ना	ग

સમ

[illegible]

તાલ, ગણેશ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૨૦)

પ્રથમ લઘુ બે દ્રૂત લઈ, બે લઘુ ફરિ સમાવી;

ચાર અણું સમ ભાગથી, તાલ ગણેશ બનાવી.

અર્થ:—ગણેશ તાલમાં પ્રથમ બે લઘુ, બે દ્રૂત, ફરિ બે લઘુ તથા ચાર અણું આવે છે. તાલસ્થાન એક, પાંચ, સાત, નવ, તેર, સતર, અઠાર, ઓગણીસ અને વીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૫, ૭, ૯, ૧૩, ૧૭, ૧૮, ૧૯, ૨૦.

સમ

તાલનાં બોલ.

મા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦
તા	ધા	ત્રક	ધી	ના	તી	તી	ના	ધી	ના	ધી	ના	ના	તી	તી	ના	ત્રક	ધી	ના		

સમ

તા	૧				૨		૩		૪				૫				૬	૭	૮	૯					
મા	૧	૨	૪	૩	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	સ				
					મુ				ખ				ડા												
	ધ	ન	ન	ધ	ન	ન	ત્રકી	ન	ન	ત્રક	ધી	ન	ન	ગ	ત્રકી	ના	ના	ત્રક							
	ધી	ન	ગ	ન	ગ	ત્રક	ધ	ન	ધ	ન	ન	ગે	ધા	ત્રક	ધ	ન	ધ	ન	ન	ગે	ધી				
					પ				ર				ન												
	ધા	તી	રી	કી	ટ	તક	તા	તી	રી	કી	ટ	તક	ધા	તી	રી	કી	ટ	ધા	ગે	તી	ટ	કત	ગદી	ગન	
	તક	તી	રી	કી	ટ	તક	તા	તી	રી	કી	ટ	તક	ધા	તી	રી	કી	ટ	તક	તા	ગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધી
					મ				હો				રા												
	ગદી	ગન	તા	કે	૦	કે	૦	ટ	ધા	કે	૦	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	કે	૦	કે					
	૦	ટ	ધા	કે	૦	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	કે	૦	કે	૦	ટ	ધા	કે	૦	ટ	ધી				

તાલ, લક્ષ્મી, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૨૧)

ચાર લઘુસમ ભાગથી, દ્રુત એક દ્રુતપર વિરામ,

ચતુશ્રજતી તાલ કહી, તાલ લક્ષ્મી જે નામ.

અર્થ:—લક્ષ્મી તાલમાં પ્રથમ ચાર લઘુ સરખી રીતે આવે છે, પછી એક દ્રુત તથા દ્રુત વિરામ આવે છે. તાલ સ્થાન એક, પાંચ નવ, તેર, સતર, અઠાર, વીસ, પર છે.

તાલ સ્થાન ૧, ૫, ૯, ૧૩, ૧૭, ૨૧, ૨૦.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	
તાલ	ધીન	ઠધા	ત્રક	ધીન	ધીન	ઠધા	ત્રક	ત્રીન	ઠતા	ત્રક	
માત્રા	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧
તાલ	ત્રીન	ઠતા	ત્રક	ધીન	ઠધા	ત્રક	ધી	ધી	ન.	ધી	ના

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦		
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦		
તાલ	૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	સ
	ધા	તી	ટ	ધા	તી	ટ	કીડ	ધા	તી	ટ		
	ધા	ધા	તી	ટ	ધા	ધા	તી	ટ	કધે	ઠતા	ન	
	ધે	તા	ગદી	ગન	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ગન	ધી
	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધી
				પ		ર		ન				
	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	ધા	તીર	કીટ		
	ધા	તીર	કીટ	તક	તીર	કીટ	ધાગે	તીટ	કત	ગદી	ગન	
	તક	તીર	કીટ	તક	તીર	કીટ	ધા	ધા	તીર	કીટ	ગન	ધી
	ધા	તીર	કીટ	તક	તીર	કીટ	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધી
				મ		હો		રા				
	ધા	તટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ધા	તટ	કતા		
	ગદી	ગન	ધા	૦	ધા	તટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ધી

તાલ, મિથિકા, ચતુષ્રજતી, માત્રા (૨૨)

પ્રથમ ગુરૂને સીદ્ધ કરિ, દ્રુત અંગ એક લઘુ;

પ્લુત એક મેળાપથી, તાલ મિથિકા કહી.

અર્થ:—મીથિકા તાલમાં પ્રથમ ગુરૂ એક દ્રુત તથા એક પ્લુત આવે છે તાલસ્થાન એક નવ તથા અગીયાર માત્રાપર છે,

તાલ સ્થાન ૧—૬—૧૧

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧
તાલ	ધીન	ધીન	ધાગે	ત્રક	તુ	ના	ક	તા	ધી	કધી	ના
માત્રા	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨
તાલ	ના	ધી	ન્ધા	ત્રક	ધી	કધી	ના	ના	ધી	ન્ધા	ત્રક

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	
તાલ	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	સ
			સુ			ખ			ડા			
તીર	કીટ	તક	તા	કે	તીર	કીટ	તક	તા	કે	૦		
ન	ધા	૦	ધે	ધે	તી	ટ	ધે	ધે	ન	ટ		
ત	તા	ના	તી	ટ	કી	ટ	ત	ધી	ટ	ધી		
ટ	ધા	૦	તીર	કીટ	તક	તા	ગ	દી	ગ	ન		
ધા	તી	૦	કે	૦	ન	ધા	તી	ધા	૦	તીર		
કીટ	તક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	તી	૦	કે		
૦	ન	ધા	તી	ધા	૦	તીર	કીટ	તક	તા	ગ		
દી	ગ	ન	ધા	તી	૦	કે	૦	ન	ધા	તી	ધી	
		પ			૨			ન				
ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન		
તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધી	
		મ			હો			રા				
ગદી	ગન	તા	કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ગદી	ગન	તા		
કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	કતા	ગદી	ગન	ધી	

ત્રિતીય લઘુ દ્રુત પ્રથમ કરિ, લઈ અર્ધ' ઝપતાલ;

જાતી આ સંકીરણ, નામે શાષ્ટી તાલ.

અર્થ:—શષ્ટી તાલમાં પ્રથમ ત્રણ લઘુ દ્રુત આવે છે પછી દ્રુત તથા એક અણ્ણ અને એક દ્રુત આવે છે. તાલ સ્થાન એક, સાત, તેર, ઓગણીસ, એકવીસ, બાવીસ માત્રા છે.

ता.सं. स्थान १-७-१३-१६-२१-२२

સમ

તાલનાં બોલ.

मात्रा	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११
ताल	धा	०	ती	२	झी	ट	धी	न	धा	गे	त्र

मात्रा	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३
ताल	३	धी	०	न	धा	त्र	३	धा	०	धा	त्र	३

સમ

તાલ	૧					૨							
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧		
તાલ		૩						૪		૫	૬		
માત્રા	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨	૨૨	૨૩	૨૪
			સુ			ખ			ડા				
તગ	ધીટ	તા	થુંન	ધેંતી	ટતા	૦ત	૦ક	ધીટ	ધીટ	ધા			
૦	ધા	કીટ	તક	ધુમ	કીટ	તક	ધુમ	કીટ	તક	ધાધી	તા		
ધેતા	૦ધે	તા૦	તક	થુંન	તા	ધીટ	તા	તક	થુંન	તા			
તક	થુંન	તા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	કતા	ગદી	ગન	ધા	
		પ			૨			ન					
ધીર	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	ધીર	કીટ	થુંન			
નગ	તીર	કીટ	તક	ધીર	કીટ	તક	ધીર	કીટ	કતા	૦ધેં	તટ		
કત	ગદી	ગન	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦ધેં	તટ	કતા			
ગદી	ગન	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦ધેં	તટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	
		મ			હો			રા					
તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તક	કીટ	ધેધે			
તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	

તાલ, શ્રીકીર્તી, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૨૪)

ઐ ગુરૂ અંગ પ્રથમ કરિ, લઘુ દ્વય લઘ સમ ભાગ;

ચતુશ્રજતી જાણીયે તાલ શ્રીકીર્તી જમ.

અર્થ:—શ્રીકીર્તી તાલમાં પ્રથમ ઐ ગુરૂ તથા ઐ લઘુ આવે છે. તાલ સ્થાન એક, નવ, સતર, એકવીસ માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧-૬-૧૭-૨૧

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨
બોલ	ધા૦	ગેગે	તા૦	થુંથું	ધાગે	ગે ધા	કધા	થું થું	નાતી	ટતા	૦ ન	થું ન
માત્રા	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪
બોલ	ગે ગે	ધા ધી	૦ ના	તીટ	ધા૦	કીટ	નટ	ત તા	નાતી	ટકી	ટત	ધીટ

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	
તાલ				૩					૪				
માત્રા	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	સ
	કીક	ધા	કી	ઝુ	ખ	ધા	કી	કા	કે	ત્ર	ક	ધી	
	ક	ટ	ધા	ટ	કીક	ધા	ગે	ટ	ગે	તા	ગે	ધી	
	થું	ગ	થું	ગ	ન	ટ	ત	તા	કે	ત્ર	ક	ધી	
	ક	ટ	ધા	ગે	તા	ગે	ગે	ધા	ગે	તા	ગે	ધી	ધા
				પ				ન					
	ધા	ગે	તી	ટ	ધા	ગે	તી	ટ	તા	ગે	તી	ટ	
	તા	ગે	તી	ટ	કીક	ધા	તા	ટ	ધા	ગે	તી	ટ	
	ગ	હી	ગ	ન	તા	ગે	તી	ટ	ધ	કી	ટ	તા	
	ગે	ન	ધા	ગે	તી	ટ	ક	તા	ગ	હી	ગ	ન	
	ધા	૦	૦	૦	ધી	૦ત	ધી	૦ત	ધે	તી	ટ	તા	
	ગે	ન	ધા	ગે	તી	ટ	ક	તા	ગ	હી	ગ	ન	
	ધા	૦	૦	૦	ધી	૦ત	ધી	૦ત	ધે	તી	ટ	તા	
	ગે	ન	ધા	ગે	તી	ટ	ક	તા	ગ	હી	ગ	ન	ધા
				મ	હો			શ					
	ધા	૦	ધે	તા	કીટ	ધા	ધે	તા	ધી	૦ત	તા	ગે	
	તટ	કત	ગહી	ગન	ધા	૦	ધે	તા	કોટ	ધા	ધે	તા	
	ધી	૦ત	તા	ગે	તટ	કત	ગહી	ગન	ધા	૦	ધે	તા	
	કીટ	ધા	ધે	તા	ધી	૦ત	તા	ગે	તટ	કત	ગહી	ગન	ધા

તાલ, ધ્રુવપંચ દીવ્યસંકીરણજતી, માત્રા (૨૫)

જતી દીવ્યસંકીરણ, બે લઘુદ્રુત લઘુદ્રુતવિરામ;

દ્રુવદ્રુતવિરામ ધ્રુવપંચ, માત્રા પચીસ નામ.

અર્થ:—ધ્રુવપંચમાં પ્રથમ બે લઘુદ્રુત એક લઘુદ્રુતવિરામ તથા બે દ્રુત વિરામ આવે છે તાલ સ્થાન એક, સાત, તેર, વીસ તથા ત્રેવીસ માત્રાપર છે.

તાલ સ્થાન ૧-૭-૧૩-૨૦-૨૩

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	
તાલ	ધા	૦	ગે	ગે	તા	ગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	
માત્રા	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫
તાલ	૦	ધે	તી	ટ	ધે	તી	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન

સમ

તાલ	૧						૨						
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	
તાલ	૩							૪			૫		
માત્રા	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫ સ
	તક	કીટ	કીટ	તક	ધા	કીટ	કીટ	તક	ગેગે	તીટ	ગેગે	દી	
	ગેગે	ના	કીટ	તક	ધા	કીટ	તક	ધ્રુમ	કીટ	તક	ધે	તા	કીટ
	તક	ગદી	ગન	તક	ધ્રુમ	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	તક	
	ધ્રુમ	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	તક	ધ્રુમ	કીટ	તક	ગદી	ગનધા
				પ			૨			ન			
	ધા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	તક	
	તીર	કીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	તક	તીર	કીટ	ધાગે	તીટ	તકે	૦ન
	તાકે	તીર	કીટ	તક	તાકે	તીર	કીટ	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	કતા	
	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધાગે	તીટ	કત	ગદી	ગનધા
				મ			હો			રા			
	ધેધે	તીટ	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ધેધે	તીટ	ધેધે	
	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	૦	ધેધે	તીટ	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગનધા

તાલ, શ્રષ્ટી, મીશ્રજાતી, માત્રા (૨૬)

ત્રીતીય લઘુ દ્રુત પર વિરામ, લહિયે વિચારિ શુભ;

મીશ્રજાતી છે તાલ આ, શ્રષ્ટી સર્વનું મુળ.

અર્થ:—શ્રષ્ટી તાલમાં પ્રથમ ત્રણ લઘુ દ્રુત વિરામ પછી દ્રુત, એક આણું તથા દ્રુત આવે છે. તાલસ્થાન એક, આઠ, પંદર, બાવીસ, એવીસ તથા પચીસ માત્રા પર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૮, ૧૫, ૨૨, ૨૪, ૨૫.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩
તાલ	ધા	૦	તી	૨	કી	ટ	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી

માત્રા	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬
તાલ	ન	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ત	ધી	૦	ના	૦

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	

તાલ		૩							૪		૫	૬		
માત્રા	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	સ

				મુ			ખ			ડા				
કીડ	ધા	કીડ	ધા	કી	ટ	કીડ	ધા	કી	ટ	કે	ત્ર	ક		
ધી	ક	ટ	ધા	ગે	તા	ગે	ગે	ધા	ગે	તા	ગે	ક		
થું	ગ	થું	ગ	ન	ટ	ત	તા	કી	ટ	કે	ત્ર	ક		
ધી	ક	ટ	ધા	ગે	તા	ગે	ગે	ધા	ગે	તા	ગે	ક		ધી

			પ			ર			ન					
ધાગે	તટ	તાગે	તટ	કતા	ગદી	ગન	તાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી		
ગન	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન		
તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	કતા	ધકી	ટન	
ગેન	ધાગે	તટ	ધાગે	તટ	ધેધે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	

			મ			હો			ડા					
ગદી	ગન	નાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધા	ગદી	ગન	નાગે	તીટ		
કતા	ગદી	ગન	ધા	ધા	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા		ધી

તાલ, શારદા, મીશ્રજતી, માત્રા (૨૭)

ताल शारदा भीम्रजति, प्रथम लघुद्रुतपरविराम;
लघु द्रुत, लघु अणुं, करि लघु, द्रुत विराम, द्रुत नाम.

અર્થ:—શારદા તાલમાં પ્રથમ લઘુદ્રૂત વિરામ પછી લઘુદ્રૂત તથા લઘુ આણું, ફરિ લઘુ તથા દ્રૂતવિરામ અને દ્રૂત આવે છે તાલ સ્થાન એક, આઠ-ચૌદ, ઓગણીસ, ત્રેવીસ તથા છત્રીસ માત્રાપર છે.

ताल स्थान १-८-१४-१६-२३-२६

સમ

તાલનાં બોલ.

मात्रा.	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
ताल.	धा	०	०	ती	ट	ती	ट	ता	०	३	धी	ट	धी

मात्रा.	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७
ताल.	ट	धा	०	धि	ती	ट	३	ता	०	ता	३	धी	३	न

સમ

તા.	૧							૨								
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩			
તા.	૩					૪				૫			૬			
મા.	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	સ
	ધાતી જેતા	ટધા જેજે	તીટ તા	મુ ધાધા ધા પ	તીટ ધા ધાં	ધાધા તાગે	ખ તીટ જેતા	તકે જેજે	ન તા	તકે ધા	ડ ન ધાં	ધાં તાગે	તાગે જેતા	જેજે	ધા	
	ધા તક	તીર તીર	કીટ કીટ	તક ધાગે મ	ધા તીર ધાગે	તીર ધાગે	કીટ તીટ હો	ધા ગદી	તીર ગન	કીટ ધાગે	તક તીટ રા	તીર કન	કીટ ગદી	ગન	ધા	
	ગ ગન ગન	૦ ધા ધા	દી ૦ ૦	૦ ગદી ગદી	ગ ગન ગન	દી ગ ધા	ગ ૦ ૦	ન દી ગદી	ગદી ૦ ગન	ગન ગ ગ	ધા દી ૦	૦ ગ દી	ગદી ન ૦	ગદી	ગદી	
	ગ દી	ગ દી	ગ દી	ન ગદી	ગદી ગન	ગદી ગન	ધા ૦	૦ ગદી	ગદી ગન	ગન ગદી	ધા ૦	૦ ગદી	ગદી ગન	ગદી ગન	ધા	

તાલ, બ્રહ્મ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૨૮)

પ્રથમ લઘુ દ્રુત, લઘુ, બે દ્રુત; એક લઘુ દ્રુત ત્રણ,
અંત લઘુ બ્રહ્મતાલમાં, માત્ર અઠ્યાવીસ ગણ.

અર્થ:—બ્રહ્મતાલમાં પ્રથમ લઘુ, એક દ્રુત, તથા લઘુ બે દ્રુત, એક લઘુ ત્રણ દ્રુત તથા એક લઘુ આવે છે તાલ સ્થાન એક, પાંચ, સાત, અગીયાર તેર, પંદર, ઓગણીસ, એકવીસ, તથા પચીસ માત્રાપર છે,

તાલ સ્થાન, ૧, ૫, ૭, ૧૧, ૧૩, ૧૫, ૧૯, ૨૧, ૨૩, ૨૫

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
તાલ	ધા	૦	ગે	ગે	તા	ગે	તટ	ગદી	ગદી	ગન	ધા	કત	ગદી	ગન
માત્રા	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮
તાલ	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ગે	તટ	કત

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	
તાલ	૬				૭		૮		૯	૧૦					સ
માત્રા	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	
			મુ			ખ				ગ					
ધા	કી	ટ	ત	ગે	ન	ધા	ગ	હી	ગ	ધા	ગ	હી	ગ		
ધા	કીટ	તકી	ટત	કા	૦	ધી	૦ત	ત	ગે	૦	ન	ધે	૦	૦	
તા	૦	ગે	ગે	તી	ટ	ત	ક	યું	ન	ત	કે	૦	ન	૦	
ત	કે	૦	ન	ધા	ગે	તીર	કીટ	તક	તા	૦	ધા	૦	ન	ધા	
			પ		ર					ન					
ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	ગદી	ગન	કૃધા	કીટ	ગેગે	તીટ		
ગેગે	તીટ	ગેગે	હી	ધેતી	ટતા	ગેન	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન		
તકી	ટતા	કીટ	ધેતી	ટતા	કીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ		
કધ	કીટ	તકી	૦ટ	ધા	કધ	કીટ	તકી	૦ટ	તકી	કધ	કીટ	તકી	૦ટ	ધા	
			મ		હો					રા					
ગદી	ગન	તા	કે	૦	ધે	તી	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	કે		
૦	ધે	તી	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	કે	૦	ધે	તી	ટ	ધા	

તાલ, હનુમંત, દીવ્યસંકીરણજતી, માત્રા (૨૯)

લઘુદ્રુત લઘુદ્રુત પરવિરામ, દયગુરુને મેળાવી;

જતી દિવ્ય સંકીરણ, તાલ હનુમંત બનાવી.

અર્થ:—હનુમંત તાલમાં પ્રથમ લઘુદ્રુત પછી લઘુવિરામ તથા બે ગુરુ આવે છે તાલ સ્થાન એક, સાત, ચૌદ, તથા બાવીસ માત્રા ઉપર છે.

તાલ સ્થાન ૧, ૭, ૧૪, ૨૨,

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	
તાલ	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	ગ	ધા	ત્ર	ક	ધા	૦	
માત્રા	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯
તાલ	ધા	ત્ર	ક	ધી	૦ક	ધી	ના	તૂ	૦	ના	૦	ક	૦	તા	૦

સમ

તાલ	૧						૨							૩		
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪		
તાલ								૪								
માત્રા	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	
				મુ			ખ				ડા					
	ગેગે	તીટ	કતા	ગેગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ગેગે	તીટ	કતા	ગેગે	તીટ	કતા		
	ગદી	ગન	ગેગે	તીટ	ગેગે	દી	ગેગે	તીટ	ગેગે	દી	ગેગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધી
				પ			ર				ન					
	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	ગદી	ગન	ગદી	ગન		
	નાકે	તીટ	ગદી	ગન	નાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા
				મ			હો				રા					
	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તક	કીટ	ધેધે	તીટ		
	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા

તાલ, ચંદ્રકાન્તા, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૦)

ચતુશ્રજતી ચંદ્રકાન્તા, ત્રીતીય ગુરુ સમભાગ;
ત્રીસ માત્રા તાલઆ, એક લઘુ શૂત લાગ.

અર્થ:—ચંદ્રકાન્તા તાલમાં ત્રણ ગુરુ તથા એક લઘુ શૂત આવે છે.
તાલસ્થાન એક, નવ, સતર, પચીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૬, ૧૭, ૨૫.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
તાલ.	ધી	ન	ધી	ન	ધા	ગે	ત્ર	ક	તુ	૦	ના	૦	ક	૦	તા.
માવા	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦
તાલ.	૦	ધી	૦	ક	ધી	ના	૦	ના	૦	ધી	૦	ક	ધી	ના	૦

સમ

તાલ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
તાલ		૩								૪					
માત્રા.	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦ સ
					મુ			ખ			ગ				
	ક	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	દી	ંગ	ના	ના	ના	ધેધે
	દી	ંગ	ના	ના	ના	ધેધે	દી	ંગ	ના	ના	ના	ગદી	ગન	તા	ક
	તી	ટ	ધા	ક	તી	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ	ધા
	ક	તી	ટ	ધા	૦	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ	ધા	ક	તી	ટ ધી
					પ			ર			ન				
	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	તાકે	તીટ	ગદી
	ગન	નાકે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	કૃધા	કીટ	કૃધા	કીટ	ગદી	ગન
	તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	ગદી
	ગન	નાકે	તીટ	કતા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	કૃધા	કીટ	કૃધા	કીટ	ગદી	ગન ધી
					મ			હે			રા				
	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કન	ધેધે	તીટ	કન	ગદી	ગન	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કન
	ધેધે	તીટ	કન	ગદી	ગન	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કન	ધેધે	તીટ	કન	ગદી	ગન ધી

તાલ, વિજ્યા, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૧)

પ્રથમ ગુરુ લઘુદ્રુતપરવિરામ; ફરિ લઘુદ્રુત મેળાવી;
દ્વયલઘુવિરામ સંકીર્ણતાલ વિજ્યા નામ બનાવી.

અર્થ:—વિજ્યા તાલમાં પ્રથમ ગુરુ, પછી લઘુદ્રુતવિરામ, લઘુદ્રુત તથા બે લઘુવિરામ આવે છે, તાલસ્થાન એક, નવ, સોળ; બાવીસ, સતાવીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧-૯-૧૬-૨૨-૨૭.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
બોલ	ક	ધી	ટ	ધી	ટ	ધા	૦	ધે	તી	ટ	તી	ટ	તા	૦	ધે
માત્રા	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦ ૩૧
બોલ	તી	ટ	ધે	તી	ટ	ક	તા	ધે	તી	ટ	ક	તા	ગ	હી	ગ ન

સમ

તાલ	૧								૨						
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
તાલ	૩						૪					૫			
માત્રા	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦ ૩૧ સ
મુ								ખ			ડા				
ધા હીન તા ધા હીન તા ક								તા ધીધી કીટ			કૃધા કીટ કૃધે ંતા ંન				
ધા ધીધી કીટ કૃધા કીટ કૃધે ંતા								ંન ધા ધીધી			કીટ કૃધા કીટ કૃધે ંતા ંન ક				
પ								ર			ન				
ધાગે તીટ નાકે તીટ તાકે તીટ ધાગે								તીટ નાકે તીટ			ગદી ગન નાકે તીટ કતા				
ગદી ગન ધાગે તીટ ધાગે તીટ કેત્ર								કધી કટ કતા			કેત્ર કધી કટ કતા ગદી ગન ક				
મ								હો			રા				
ધાત ધાગે તીટ કતા ગદી ગન તીટ								કતા ગદી ગન			ધાત ધાગે તીટ કતા ગદી				
ગન તીટ કતા ગદી ગન ધાત ધાગે								તીટ કતા ગદી			ગન તીટ કતા ગદી ગન ધા ક				

તાલ, જયમુખ, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૨)

પ્રથમ બે લઘુ એક ગુરૂ, લઘુ દ્વય ફરિ મીલાવી;
એક ગુરૂ અને ચતુશ્રજતી, જયમુખતાલ બનાવી.

અર્થ:—જયમુખતાલમાં પ્રથમ બે લઘુ પછી ગુરૂ ફરિબેલઘુ, તથા એક ગુરૂ આવે છે. તાલસ્થાન એક, પાંચ, નવ, સત્તર, એકવિસ તથા પચીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૫, ૯, ૧૭, ૨૧, ૨૫.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬
બોલ.	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ન	ધી	ન	ના	૦	ધી	૦	ના	૦
માત્રા	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨
બોલ.	તી	૦	ન	તી	ના	૦	ના	૦	ધી	ન	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક

સમ

તાલ. ૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	
માત્રા ૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	
તાલ. ૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦
માત્રા ૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	સ
<div> <div>મુ</div> <div>ખ</div> <div>ડા</div> </div>																
તીર	કીટ	તક	તા	કે	તીર	કીટ	તક	તા	કે	૦	ન	ધા	૦	ગે	ગે	
તી	ટ	ગે	ગે	ન	ટ	ત	તા	ના	તી	ટ	કી	ટ	ત	ધી	ટ	
ધી	ટ	ધા	૦	તીર	કીટ	તક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	તીર	કીટ	
તક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	તીર	કીટ	તક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધી
<div> <div>થ</div> <div>ર</div> <div>ન</div> </div>																
ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	તાકે	તીટ	કૃધા	કીટ	ધાગે	તીટ	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	
કતા	ગદી	ગન	નાકે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધકી	ટતા	ગેન	ધાગે	નટ	કતા	ગદી	ગન	ધી
<div> <div>મ</div> <div>હો</div> <div>રા</div> </div>																
ગદી	ગન	તા	કન	ગદી	ગન	ધા	કન	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	તા	કન	ગદી	
ગન	ધા	કન	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	તા	કન	ગદી	ગન	ધા	કન	ગદી	ગન	ધી

તાલ, પંચક, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૩)

ચતુશ્રજતી બે ગુરૂ, એક આણું પર તાલ;

પંચકમાં દ્વય ગુરૂ ફરિ, ત્રેત્રીસ માત્રા પર કાલ.

અર્થ:—પંચક તાલમાં પ્રથમ બે ગુરૂ એક આણું ફરિ બે ગુરૂ આવે છે, તાલસ્થાન એક, નવ, સત્તર, અઠાર, છવીસ માત્રા પર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૯, ૧૭, ૧૮, ૨૬.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	
બોલ	ધી	ન	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ન	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	
માત્રા	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩
બોલ	તી	૦	૦ન	તા	ત્ર	ક	તી	૦	૦ન	તા	ત્ર	ક	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક

સમ

તા.	૧								૨								
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	
તા.	૩	૪							૫								
મા.	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩ મ
					મુ				ખ					ડા			
	તક	કીટ	તક	કીટ	ધેધે	તીટ	કત	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ધા	ધેધે	તીટ	
	કત	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	ધા	ધેધે	તીટ	કત	ધેધે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા ધી
					પ				ર					ન			
	ધા	કીટ	કીટ	તક	તા	કીટ	કીટ	તક	તાકે	તીટ	કત	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	
	ધાગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	તાકે	તીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	કત	ધાગે	તીટ	કત	ગદી	ગન ધી
					મ				હો					રા			
	ધે	તા	ધે	તા	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધે	તા	ધે	તા	ધા	
	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધે	તા	ધે	તા	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી ધી

તાલ, અનાદી, ચતુશ્રજાતી, માત્રા (૩૪)

પ્રથમ ગુરૂ લઘુ દ્રુત વિરામ, લઘુ દ્રુત લઘુ અણું લઘુ;

દ્વિતીયલઘુ, જાતી ચતુશ્ર, તાલ અનાદી કહી.

અર્થ:—અનાદી તાલમાં પ્રથમ ગુરૂ લઘુદ્રુતવિરામ પછી લઘુદ્રુત લઘુઅણું તથા બે લઘુઅંગ આવે છે, તાલસ્થાન એક, નવ, સોળ, આવીસ, સત્તાવીસ, એકત્રીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૯, ૧૬, ૨૨, ૨૭, ૩૧.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
બોલ	ધી	ન	ધી	ન	ધા	ગે	ત્ર	ક	ધી	૦	૦ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ન	ધી
માત્રા.	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪
બોલ.	ન	ધા	ત્ર	ક	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક	તૂ	૦	ના	૦	ક	૦	તા	૦

સમ

તા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
તા.					૪					૫				૬			
મા.	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪સ
					સુ				ખ					ડા			
	ક	તીટ	ગેગે	તીટ	કૃધા	કીટ	ગેગે	તીટ	ગેગે	દી	ંગ	ના	ના	ના	ગદી	ગન	તા
	ક	તી	ટ	ધા	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ	ધા	ગદી	ગન	તા	ક	તી	ટ ધી
					પ				ર					ન			
	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	કૃધા	કીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	તાકે	તીટ	કૃધા	કીટ	કતા	ગદી	ગન
	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન ધી
					મ				હો					રા			
	ધા	ગે	તીર	કીટ	તક	તા	૦	ધા	૦	ન	ધા	૦	ધા	ગે	તીર	કીટ	તક
	તા	૦	ધા	૦	ન	ધા	૦	ધા	ગે	તીર	કીટ	તક	તા	૦	ધા	૦	ન ધી

તાલ, હંસનાદ, સંકીર્ણજાતી, માત્રા (૩૫)

હંસનાદ સંકીર્ણ, ગુરુવિરામ દ્વય લાવી;
ચાર દ્રુત ફરી ગુરુ વિરામ, ત્રીસ પાંચ ગણીજાવી.

અર્થ:—હંસનાદમાં પ્રથમ ગુરુ વિરામ એ, પછી ચાર દ્રુત અને એક ગુરુ વિરામ આવે છે. તાલસ્થાન એક, દસ, આગણીસ, એકવીસ, ત્રેવીસ, પચીસ તથા સતાવીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૧૦, ૧૬, ૨૧, ૨૩, ૨૫, ૨૭

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
તાલ	ધી	૦	ક	ધી	ના	૦	ધી	૦	ક	ધી	ના	૦	ના	૦	ધી	૦	ધી

માત્રા	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫
તાલ	૦	ના	૦	ધી	૦	ના	જે	ત્ર	ક	ધા	૦	ત્ર	ક	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક

સમ

તા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭		
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭		

તા.	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	સ
મા.	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	સ

તીર	કીટ	તક	ગદી	ગન	ત	૦ક	ધા	૦	કીડ	ધે	૦	ત	ધા	૦	ગ	૦	૦	૦	
દી	૦	ગ	ન	ધા	૦	જે	જે	તી	ટ	ધા	૦	જે	જે	તી	ટ	કડાં	૦	ધી	

ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	કૃધા	કીટ	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	તાકે	કૃધા	કીટ	કૃધા	કીટ	કૃધા	કીટ	ધી	
કત	ગદી	ગન	નાગે	તીટ	ગદી	ગન	કૃધા	કીટ	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	ધાગે	તીટ	કના	ગદી	ગન	ધી	

કેત્ર	કધી	કટ	કતા	૦ધે	તા	ગેગે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા૦	કેત્ર	કધી	કટ	કતા	૦ધે	ધી		
તા૦	ધેધે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધા૦	કેત્ર	કધી	કટ	કતા	૦ધે	તા૦	ગેગે	તીટ	કતા	ગદી	ગન	ધી	

તાલ, વસંત, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૬)

એક પાંચ નવ તેર ફરિ. એકવિસ ઓગણત્રીસ;

તાલ વસંત જતી ચતુશ્ર, માત્ર ગણી છતરીસ.

અર્થ:--વસંત તાલમાં પ્રથમ ત્રણ લઘુ અને પછી ત્રણ ગુરુ અંગ આવે છે. તાલ-સ્થાન એક, પાંચ, નવ, તેર, એકવિસ, ઓગણત્રીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૫, ૯, ૧૩, ૨૧, ૨૯.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮
બોલ.	ધા	૦	ગે	ગે	તી	ટ	તી	ટ	તા	૦	ક	ધી	ટ	ધી	ટ	તા	ગે	તી
માત્રા.	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬
બોલ.	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	ધે	તી	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન

સમ

તાલ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮
તાલ.			૫							૬								
માત્રા.	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬ સ
					મુ			ખ					ડા					
	ધે	તીર	કીટ	નક	ગદી	ગન	ત	૦ક	ધા	૦	કીડ	ધે	૦	ત	ધા	૦	ગ	૦
	દી	૦	ગ	ન	ધા	૦	ધે	ધે	તી	ટ	ધા	૦	ધે	ધે	તી	ટ	કડાં	૦નધા
				પ				ર					ન					
	ધેત	ધન	નન	નન	ધન	નન	ત્રકી	નન	ત્રકી	ધીન	નગ	નગ	ત્રકી	૦ના	૦ન	ત્રકી	૦ના	૦ન
	ધાત્ર	કધી	કટ	કતા	ગદી	ગન	ધાત્ર	કધી	કટ	કતા	ગદી	ગન	ધાત્ર	કધી	કટ	કતા	ગદી	ગનધા
				મ				હા					રા					
	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા
	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તાધા

તાલ, સત્યસેના, ખંડજતી, માત્રા (૩૭)

પ્રથમજ સમ લઘુ વિરામ, વળી દ્રુત એક સમાવી;

ખંડ જતીનો તાલ સત્યસેના નામ બનાવી.

અર્થ:—સત્યસેના તાલમાં પ્રથમ સાત લઘુ વિરામ તથા એક દ્રુત આવે છે. તાલ સ્થાન એક, છ, અગીઆર, સોળ, એકવીસ, છત્રીસ એકત્રીસ તથા છત્રીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન. ૧, ૬, ૧૧, ૧૬, ૨૧, ૨૬, ૩૧, ૩૬.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	
બોલ.	ધી	૦	કડ	ધી	ના	૦	ના	૦	તી	ન	ત્ર	ક	તી	૦	ના	ધી	ના	ધા	

માત્રા	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭
બોલ.	ત્ર	ક	૦	ધી	ના	ધા	ત્ર	ક	ધી	૦	૦	કડ	ધી	૦	૦	કડ	ધા	ત્ર	ક

સમ

તા.	૧				૨					૩					૪					
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮		
તા.			૫					૬					૭					૮		
મા.	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮
						મુ				ખ					ડા					
	ક	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	દી	કત	કત	ધીન	તરાં	૦ન	ધા	ક	તી	ટ	ધા		
	કા	કા	ધીન	તરાં	૦ન	ધા	ક	તી	ટ	ધા	કત	કત	ધીન	તરાં	૦ન	ધા	ક	તી	ટ	ધા
						પ				ર					ન					
	ધા	ધીર	કીટ	તક	ધીર	ધીર	કીટ	તક	ધીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ		
	તક	ધેત	ધીર	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધેત	ધીર	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધેત	ધીર	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા
						મ				હા					રા					
	ધાત	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	ધાત	ધાગે	તટ	કત	ગદી		
	ગન	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	ધાત	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા

તાલ, ચકોર, તીશ્રજતી, માત્રા (૩૮)

દ્રૂત વિરામ ત્રય દ્રૂત બે, ફરિ ત્રય દ્રૂતપર વિરામ;
લઘુ બે લઘુ દ્રૂત એક દ્રૂત, ચકોર તાલ જે નામ.

અર્થ:—ચકોર તાલમાં પ્રથમ ત્રણ દ્રૂત વિરામ તથા બે દ્રૂત વળી ત્રણ દ્રૂત વિરામ તથા બે લઘુ એક લઘુ દ્રૂત તથા એક દ્રૂત આવે છે. તાલસ્થાન, એક, ચાર, સાત, દસ, બાર, ચૌદ, સત્તર, વીસ, ત્રેવિસ, સત્તાવીસ, એકત્રીસ, સાઠત્રીસ માત્રાપર છે

તાલસ્થાન, ૧, ૪, ૭, ૧૦, ૧૨, ૧૪, ૧૭, ૨૦, ૨૩, ૨૭, ૩૧, ૩૭.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
બોલ	ધી	૦	૦	ન	ધી	ના	૦	ના	૦	ધી	ન	ધી	ન	ધા	જે	ત્ર	ક	તી	ન	ત્ર
માત્રા	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	
બોલ	ક	તી	૦	ની	ધી	ના	ધા	ત્ર	ક	૦	ધી	ના	ધા	ત્ર	ક	ક	૦	ના	૦	

સમ

તાલ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
તાલ.	૮			૯				૧૦				૧૧						૧૨		
માત્રા.	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	સ
					મુ			ખ				ડા								
	ક	તીટ	ધેધે	તીટ	ધેધે	ધા	૦	કત	ધીન	તરાં	૦	ન	ધા	૦	ક	તી	ટ	ધા	૦	દી
	૦	કે	૦ટ	ધા	૦	નાગે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધાગે	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધા	કત	ગદી	ગન	ધી
					પ			ર				ન								
	ધા	તીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	તી	ધા	તીર	કીટ	ધી
	તા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	
					મ			હા				રા								
	ધાગે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	ધી
	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	૦	તટ	ધી

તાલ, ધનંજય, ચતુશ્રજતી, માત્રા (૩૯)

તાલસ્થાન એક પાંચ નવ, સત્તરને ઓગણીસ;

ધનંજય જતી ચતુશ્ર, ત્રેવિસ એકત્રીસ.

અર્થ—ધનંજય તાલમાં બે લઘુ એક ગુરુ એક દ્રુત એક લઘુ એક ગુરુ તથા એક ગુરુ વિરામ આવે છે. તાલસ્થાન, એક, પાંચ, નવ, સત્તર, ઓગણીસ, ત્રેવીસ તથા એકત્રીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૫, ૯, ૧૭, ૧૯, ૨૩, ૩૧.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
બોલ	ધી	૦	૦ન	ધી	ના	૦	ના	૦	ધી	ન	ધી	ન	ધા	ગે	ત્ર	ક	તી	૦ન	ત્ર	
માત્રા	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯
બોલ	ક	તી	૦	ના	ધી	ના	ધા	ત્ર	ક	૦	ધી	ના	ધા	ત્ર	ક	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક

સમ

તા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	
તા.				૬								૭								
મા.	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯
					મુ					ખ					ડા					
	દીગ	નન	નન	દીગ	નન	કેત્ર	કધી	કટ	કતા	ગદી	ગન	ધાતી	૦કે	૦ન	ધાતી	ધા	૦	ધા	તટ	
	કતા	ગદી	ગન	ધાતી	૦કે	૦ન	ધાતી	ધા	૦	ધા	તટ	કતા	ગદી	ગન	ધાતી	૦કે	૦ન	ધાતી	ધા	૦
					પ					ર					ન					
	ધા	કીટ	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	તક	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	ધા	તીર	કીટ	તા	
	તીર	કીટ	તક	તીર	કીટ	તક	તા	કીટ	તક	ધા	તી	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ
					મ					હા					રા					
	ધા	ધા	ધીન	તા	કીટ	ધા	ધીન	તા	કીટ	તક	ગદી	ગન	તા	ધા	ધા	ધીન	તા	કીટ	ધા	
	ધીન	તા	કીટ	તક	ગદી	ગન	તા	ધા	ધા	ધીન	તા	કીટ	ધા	ધીન	તા	કીટ	તક	ગદી	ગન	તા

ਗੁਰੂ ਐਕ ਲਖ ਅਰ੍ਧ ਅਪਤਾਲ, ਮਾਤਾ ਬਾਯੀਸ ਕਹੀ.

तालस्थान, १, १०, १६, २८, ३६, ३८.

તાલનાં બોલ.

मात्रा	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
ओल	धी	न्धी	ना	ना	धी	न्धी	ना	धी	ना	ती	कड	ती	ना	धी	न्धी	ना	धी	ना	धी	न्धा
मात्रा	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
ओल	त्रक	तु	ना	क	ती	न्धा	त्रक	नी	क	ती	ना	धी	क	धी	ना	धी	ना	धा	त्र	क

તા.	૧								૨								૩					
મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦		
તા.								૪							૫		૬					
મા.	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	સ	
					મુ				ખ						ડ							
	ધે	તીર	કીટ	તક	તા	૦	૦	૦	ત	ક	ધી	ના	ધે	૦	૦	૦	ત	ક	ધે	૦		
	૦	૦	તા	૦	ગે	૦	ત	રાં	૦	ન	તા	૦	ગે	૦	ત	રાં	૦	ન	ધા	૦	ધી	
					પ				ર						ન							
	ધા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	ધા	તી	ધા	તીર	કીટ	ધા	ધા	તીર	કીટ	તા	તી		
	તા	તીર	કીટ	તા	તા	તીર	કીટ	તા	તા	તીર	કીટ	ધા	તી	ધા	૦	ધા	તીટ	કત	ગદી	ગન	ધી	
					મ				હા						રા							
	ધીર	કીટ	કતા	૦	ધે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦	ધે	તટ	કત
	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધા	૦	ધીર	કીટ	કતા	૦	ધે	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધી

તાલ, ગજતાલ, મીઞ્રજતી, માત્રા (૪૧)

એક અષ્ટને સોળ પચીસ, એકત્રીસ છતરીસ;

મીઞ્રજતી ગજતાલ અંગ, ફરિ ઓગણચાલીસ.

અર્થ:—ગજતાલમાં પ્રથમ લઘુદ્રુતવિરામ પછી ગુરૂ ત્યાર પછી ગુરૂવિરામ લઘુદ્રુત તથા લઘુવિરામ અને એ દ્રુતવિરામ આવે છે તાલસ્થાન એક આઠ સોળ પચીસ એકત્રીસ છતરીસ તથા ઓગણચાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૮, ૧૬, ૨૫, ૩૧, ૩૬, ૩૯.

સમ

તાલનાં બોલ.

માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	
બોલ	ધી	ન્ધી	ના	ના	ધી	ન્ધી	ના	ધી	કડ	ધી	ના	તી	ક	તી	ના	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	
માત્રા	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧
બોલ	ગ	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	ગ	ધી	૦	૦	ના	ત્ર	ક	તૂ	૦	ના	૦	ક	૦	ના	૦

સમ

તાલ	૧						૨								૩						
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	
તાલ				૪							૫				૬			૭			
માત્રા	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧
						મુ					ખ				ડા						
	ધે	૦	ત	ધ	ન	ન	ન	ન	ત્ર	કી	ન	ન	ત્ર	ક	ધી	ન	ન	ગ	ન	ગ	
	ધ	ન	ન	ગે	ગે	ધા	ત્ર	ક	ધ	ન	ન	ગે	ગે	ધા	ત્ર	ક	ધ	ન	ગે	ન	ગે
					ય						ર				ન						
	ધા	તી	કી	ત	ક	ધા	તી	કી	ધા	તી	કી	ત	ક	ધા	તી	કી	ધા	ધા	તી		
	કી	ધા	તી	ધા	ધા	તી	કી	તા	તી	કી	ધા	તી	ધા	ધા	તી	કી	તા	તી	કી	ધા	તી
					મ						હો				રા						
	ત	ટ	કં	ત	ગ	દી	ગ	ન	ત	ટ	કં	ગ	દી	ગ	ન	ધા	ધા	ત	ટ	કં	ત
	ગ	ન	ત	ટ	કં	ગ	દી	ગ	ન	ધા	ધા	ત	ટ	કં	ગ	દી	ગ	ન	ત	ટ	કં

તાલ, મહાલક્ષ્મી, સંકીર્ણજતી, માત્રા (૪૨)

એક દસ અને અઠારપર, પચીસ એકત્રીસ;
મહાલક્ષ્મી સંકીર્ણ, ફરિ છત્રીસ ચાલીસ.

અર્થ:—મહાલક્ષ્મી તાલમાં પ્રથમ ગુરૂ વિરામ તથા ગુરૂ ફરી લઘુદ્રુતવિરામ તથા લઘુદ્રુત અને લઘુવિરામ તથા એક લઘુ અને દ્રુતવિરામ આવે છે તાલસ્થાન એક, દસ, અઠાર, પચીસ, એકત્રીસ છત્રીસ તથા ચાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૧૦, ૧૮, ૨૫, ૩૧, ૩૬, ૪૦.

તાલનાં બોલ.

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧
બો.	ધા	૦	ગે	ગે	તા	૦	થૂં	થૂં	ધા	ગે	ગે	ધા	કડ	ધા	થૂં	થૂં	ના	તી	ટ	તા	૦
મા.	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨
બો.	ન	થૂં	ન	ગે	ગે	ધા	ધી	૦	ના	તી	ટ	ધા	૦	કી	ટ	ન	ટ	ત	તા	કી	ટ

તાલ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧
માત્રા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧
તાલ.				૪					૫						૬			૭			
માત્રા	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨
				મુ					ખ						ડા						
	ધા	તી	ધા	કીટ	તકી	ટત	કા	કીટ	ધુમ	કીટ	તકી	ટત	કા	કીટ	ધુમ	કીટ	તકી	ટત	કા	કીટ	ધાં
	૦ન	તકી	ટત	કા	૦	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધા	૦	કીટ	તક	ગદી	ગન
				પ					ર						ન						
	તીર	કીટ	તક	તા	કીટ	તક	ધા	કીટ	તક	ધુમ	કીટ	તક	ધુમ	કીટ	તક	ધા	કીટ	તક	ધે	તા	ગદી
	ગન	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	તટ	કત	ગદી	ગન	ધા	તી
				મ					હો						રા						
	તી	ર	કી	ટી	ત	ક	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	તા	૦	તી	ર	કી	ટી	ત	ક	ગ
	દી	ગ	ન	ધા	૦	તા	૦	તી	ર	કી	ટી	ત	ક	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	તા	૦

તાલ, જયમુખ, ખંડજતી, માત્રા (૪૩)

એક છ અને બારપર, ઓગણી સત્યાવીસ.

ખંડજતી જયમુખ અંગ, ચોત્રીસને ચાળીસ.

અર્થ:—જયમુખ તાલમાં પ્રથમ લઘુ વિરામ પછી લઘુદ્રુત તથા લઘુદ્રુત વિરામ અને ગુરૂ પછી લઘુદ્રુત વિરામ તથા લઘુદ્રુત તથા લઘુ આવે છે. તાલસ્થાન એક, છ, બાર, ઓગણીસ, સત્યાવીસ, ચોત્રીસ તથા ચાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન ૧, ૬, ૧૨, ૧૬, ૨૭, ૩૪, ૪૦.

સમ

તાલનાં બોલ.

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧		
બો.	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક	ધી	૦	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ન	ધી	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	તૂ	૦	ના
મા.	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	
બો.	૦	ક	૦	તા	૦	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	ગ	ધી	ન	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક	તી	૦	ના	૦	

સમ

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧			
l. મા.	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	સ	
					સુ						ખ						ડા							
	ધા	ધા	કીટ	તક	ધુમ	કીટ	તક	ધે	તા	કીટ	ધા	કીટ	તક	ગદી	ગન	ધે	તા	કતા	૦	ધે	તા	ધે	ધે	
	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	કતા	૦	ધે	તા	ધે	ધે	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	કતા	૦	ધે	તા	ધે	ધે	ધે	
					પ						ર						ન							
	ધીર	કીટ	કીટ	ધીર	કીટ	ધીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ	તા	તીર	કીટ	ધા	તીર	કીટ	તક	તા	તીર	કીટ			
	તક	તા	ધીર	કીટ	તક	ધાગે	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા			
					મ						હો						રા							
	તટ	કન	ગદી	ગન	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધા	તી	ધા	તી	કન	ગદી	ગન	તટ	કન			
	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધા	તી	ધા	તટ	કન	ગદી	ગન	તટ	કન	ગદી	ગન	ધા	તી	ધા	૦	ધા	ધા	

તાલ, નિષંગલીલા, દીવ્ય સંકીર્ણજતી, માત્રા (૪૪)

ચાર લઘુ દ્રુત પ્રથમ લઘ, બે ગુરુ અંગ મેળાવી;
એક લઘુ લઘ અંતમાં, તાલ નિષંગ બનાવી.

અર્થ:—નિષંગ તાલમાં પ્રથમ ચાર લઘુ દ્રુત પછી બે ગુરુ તથા એક લઘુ આવે છે, તાલ સ્થાન એક સાત તેર ઓગણીસ પચીસ તેત્રીસ તથા એકતાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૭, ૧૩, ૧૯, ૨૫, ૩૩, ૪૧.

સમ

તાલનાં બોલ.

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	
બો.	ધી	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	તી	૦	૦	તી	ના	૦	ના	૦	ધી	૦	ન

મા.	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	
બો.	ધી	૦	ન	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	ગ	તૂ	ના	ધી	૦	કક	ધી	ના	૦	ના	૦	ક	૦	તા	૦

સમ

તાલ.	૧						૨						૩					૪				
માત્રા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨
તાલ.				૫							૬							૭				
માત્રા.	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪
							મુ				ખ				ગ							
	ક	૦	તી	ટ	ધે	ધે	તી	ટ	ધે	ધે	ધા	૦	ક	ત	ધી	ન	ત	રાં	૦	ના	ધા	૦
	ક	૦	તી	૦	ટ	૦	ધા	૦	ક	૦	તી	૦	ટ	૦	ધા	૦	ક	૦	તી	૦	ટ	૦
							પ				ર				ન							
	ધા	૦	તી	ર	કી	ટ	ધા	૦	તી	ર	કી	ટ	ના	૦	તી	ર	કી	ટ	ના	૦	તી	ર
	કી	ટ	ધા	૦	તી	ર	કી	ટ	ત	ક	ના	૦	તી	ર	કી	ટ	ત	ક	ગ	દી	ગ	ન
							મ				હિ				ર							
	ધિમે	તટ	કેત	ધેધે	તટ	કેત	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	ધિમે	તટ	કેત	ધેધે	તટ	કેત	ગદી
	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	ધેધે	તટ	કેત	ધેધે	તટ	કેત	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન	ધા	ગદી	ગન

તાલ, હંસતાલ, સંકીરણજતી, માત્રા (૪૫)

એક હસ અને અઢારપર, પચીસ એકત્રીસ;

છત્રી ચાલી તાલ સ્થાન, ફરિ ગૃહી તેંતાલીસ.

અર્થ:—હંસ તાલમાં પ્રથમ ગુરૂવિરામ, ગુરૂ, લઘુદ્રુત વિરામ, લઘુદ્રુત, લઘુવિરામ, લઘુ તથા દ્રુતવિરામએઆવેછે તાલસ્થાન એક હસ અઢાર પચીસ એકત્રીસ છત્રીસ ચાલીસ તથા તેંતાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૧૦, ૧૮, ૨૫, ૩૧, ૩૬, ૪૦, ૪૩.

સમ

તાલનાં બોલ.

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	
બો.	ધીં	૦	૦	ના	ત્ર	ક	ધીં	૦	૦	ના	ના	૦	ના	૦	તીં	૦	૦	ના	ત્ર	ક	ધીં	૦	
મા.	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫
બો.	૦	ક	ક	ધીં	ના	ગ	ધા	ત્ર	ગ	ધા	૦	ધા	ત્ર	ક	ધીં	ના	ધીં	ના	ત્ર	ક	ધીં	ના	ગ

સમ

તા.	૧								૨								૩							
મા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨		
તા.			૪						૫					૬			૭				૮			
મા	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	સ
						મુ			ખ					ડા										
	દોં	ગ	ન	ન	ન	ન	ન	ના	કે	તીર	કીટ	તક	તીર	કીટ	તક	ના	ગ	દી	ગ	ન	ધા			
	૦	ધા	તીર	કીટ	તક	ના	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	ધા	તીર	કીટ	તક	ના	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	ધાં
					પ				ર					ન										
	ધા	૦	ધા	તી	ર	કી	ટ	ત	ક	ધા	૦	તી	ર	કી	ટ	ત	ક	ના	૦	તા	તી	ર		
	કી	ટ	ધી	ર	કી	ટ	ત	ક	ધા	૦	ધીં	તી	ટ	ધા	૦	ધીં	તી	ટ	ધા	૦	ધીં	તી	ટ	ધીં
					મ				હો					રા										
	તી	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	ધા	તી	ધા	૦	ધા	તી	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ		
	ન	ધા	૦	ધા	તી	ધા	૦	ધા	તી	ટ	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધા	૦	ધા	તી	ધા	૦	ધા	ધાં

એક અગીયારને એકવિસ, ત્રીસને આડત્રીસ;

राजविधाधर ताल अंग. इरि गृही पीसतालीस.

અર્થ:—રાજવિદ્યાધર નાલમાં પ્રથમ ગુરૂ દૂત એ, ગુરૂવિરામએક ત્યાર પછી ગુરૂ એક તથા લઘુ દૂત વિરામ એક તથા એક દૂત આવે છે. નાલસ્થાન એક અગીયાર, એક વીસ, ત્રીસ, આઠત્રીસ, તથા પીસતાલીસ માત્રાપર છે.

तावस्थान, १, ११, २१, ३०, ३८, ४५.

તાલનાં બેલ.

मात्रा.	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	
ओल	धी	न्धी	ना	ना	धी	ड	धी	ना	धी	ड	धी	ना	तू	ना	ड	ना	ती	०	ड	ती	ना	धी	न्धी	ना

मात्रा.	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६		
ओल	ना	धी	न्धी	ना	धी	ना	धी	०	धी	ना	ती	०	ड	ती	ना	त्र	ड	धी	०	न	धा	०	धा	त्र	ड

[illegible]

તાલ, ગજલીલા ચતુશ્રજતી, માત્રા (૪૭)

એક નવ સતર ચોવિસ, ત્રીસ પાંત્રી ઓગણ્યાલીસ;

ચતુશ્રજતી ગજલીલા તાલ, અંગ ખેંતાલીસ ચમાલીસ.

અર્થ:—ગજલીલામાં પ્રથમ ગુરૂ એ, લઘુદ્રુતવિરામ એક લઘુદ્રુત એક તથા એક લઘુવિરામ એક લઘુ, એકદ્રુતવિરામ, એકદ્રુત તથા એક લઘુ આવે છે તાલસ્થાન એક નવ સતર ચોવીસ ત્રીસ પાંત્રીસ ઓગણ્યાલીસ ખેંતાલીસ તથા ચમાલીસ માત્રાપર છે.

તાલસ્થાન, ૧, ૯, ૧૭, ૨૪, ૩૦, ૩૫, ૩૯, ૪૨, ૪૪,

સમ

તાલનાં બોલ.

મા.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	
બો.	ધી	નધી	નધા	જે	ત્ર	ક	તુ	૦	ના	૦	ક	૦	તા	૦	ધી	૦	ક	ધી	નધા	ત્ર	ક			
મા.	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭
બો.	ધી	૦	૦	નધા	ત્ર	ક	તા	૦	તા	ત્ર	ક	ધા	ત્ર	ક	ધી	ના	ગ	ધી	ના	ધી	નધા	ત્ર	ક	

સમ

તા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩		
મા	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩		
તા.	૪						૫					૬							૮		૯				
મા	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮
							સુ				ખ						ડા								
	ક	તીટ	ધેધે	તીટ	જેજે	દી	ગ	ના	ના	ગદી	ગ	ના	ક	તી	ટ	ગદી	ગ	ના	ક	તી	ટ	ધા	ગદી		
	ગ	ના	ક	તી	ટ	ગદી	ગ	ના	ક	તી	ટ	ધા	ગદી	ગ	ના	ક	તી	ટ	ગદી	ગ	ના	ક	તી	ટ	ધી
							પ				ર						ન								
	ધા	જે	તી	ટ	તા	જે	તી	ટ	તા	જે	તી	ટ	ધા	જે	તી	ટ	તા	જે	તી	ટ	ધા	તી	ટ		
	ક	તા	ગ	દી	ગ	ન	ધી	ટ	ધા	ધા	ધી	ટ	ગ	દી	ગ	ન	ના	જે	તી	ટ	ગ	દી	ગ	ના	ધી
							મ				હા						રા								
	ધીટ	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધીટ	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધા	૦	તા	ધા	ધીટ	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધીટ		
	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધા	૦	ના	ધા	ધીટ	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધીટ	તાં	તીટ	કતા	ગદી	ગ	ધા	૦	તા	ધી

દય લધુ દય ગુર ગુર વિરામ, ગુર લધુ ક્રુતપર વિરામ;
ચતુશ્રજ્જતી અંગ આ, સુર્યતાલ ધરિ નામ.

અર્થ:—સુર્યતાલમાં પ્રથમ બે લઘુ બે ગુરુ એક ગુરુ વિરામ એક ગુરુ તથા લઘુદ્વિત વિરામ આવે છે. તાલસ્થાન એક, પાંચ, નવ સતર પચીસ ચોત્રીસ બેતાલીસ માત્રાપર આવે છે.

तादस्थान, १, ५, ६, १७, २५, ३४, ४२,

તાલનાં બેલ.

मा.	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४		
प्रो.	धी	न	धी	न	धा	गे	त्र	क	धी	०	०	न	धी	ना	०	ना	०	ती	०	०	न	ती	ना	०	ना	०

मा.	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	
प्रो.	धी	ना	ग	धा	त्र	क	धी	०	०	न	धा	त्र	क	धी	न	धी	न	तू	०	ना	०	क	०	ना	०

[illegible]

દીવ્યમણી સંકીર્ણ. એકતાલી પીસતાલીસ.

नामस्थान, १, १०, १८, २५, ३१, ३३, ४१, ४५.

તાલનાં બેલ.

मा.	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४		
मो.	धी	न	धी	न	धा	०	धा	त्र	३	धी	०	३३	धी	ना	०	ना	०	ती	न	ता	०	ता	त्र	३		
मा.	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	
मो.	धी	०	०	न	धा	त्र	३	धा	०	धा	त्र	३	ता	०	ता	त्र	३	धी	०	३३	धी	ना	०	धा	त्र	३

સુમ

[illegible]

મીશ્રજાતી છે તાલ અંત, છેંતાળી સુડતાલીસ.

तालस्थान, १, ८, १६, २५, ३५, ४४, ४६, ४९.

તાલનાં બોલ.

[illegible]

સંગીત એ નાદબ્રહ્મ યોગ કહેવાય છે, અને યોગમાં જેમ યમ, નિયમ, પ્રાણાયમ, આદી આઠ અંગો છે, તેમ આમાં પણ છે, ગાયકે પોતાનું વર્તન કે આરિય ઉત્તમ રાખી (યમ, નિયમ) એ જે યોગશાસ્ત્રમાં જણાવેલા અંગો પ્રમાણે વર્તવું, આસનમાં વિરાસન રાખવું, પ્રાણાયમ તરીકે સ્વરને, જેટલા દીર્ઘકાળ સુધા ટકાવી રખાય, ત્યાં સુધી ટકાવી રાખવો, પોતાની ઈંદ્રીઓનું બહાર ફરવાનું વલણ, જેથી રાખી અંદર સમેટી લેવું, તે પ્રત્યાહાર છે, સ્વરોની સુસ્વરતારૂપ દેશમાંજ પોતાના કંઠને રોકવો તે ધારણા, અને જે રાગ ગાવા હોય, તેનું દૈવાત્મક ધ્યાનકરવું તે ધ્યાન છે, અને એ ધ્યાન એક રસ જામી જાય, ને શ્રોતા તથા ગાયક બંને એક રૂપતાને પામે તે સમાધી છે. આ સ્થિતિમાં આવ્યા પછી જે આનંદ થાય છે તેથી બાહ્ય જગતનાં ત્રાસ, દુઃખ વિગેરે સર્વ ભુલાઈ જવાય છે, આજ કારણથી, સર્વ કોઈ મનુષ્યોએ પોતાથી જે રીતે અને તે રીતે પણ પરમાત્માની ભક્તિ સંગીતદ્વારા કરવાથી, ભક્તિની જે અપરા (ઉંચી) સ્થિતિ તેમાં ભક્ત ત્વરાથી પ્રવેશ કરી શકે છે, અને અખંડ શાન્તી આનંદનો અનુભવ લઈ શકે છે, રોજ રાત્રે નિંદ્રા લેવાની પૂર્વે, દરેક ઈશ્વર ભક્તે પરમાત્માની ભક્તિ સંગીતદ્વારા કરવાનો નિત્ય નીયમ રાખવાથી બેહુદ લાભ થાય છે, એથી મગજનાં તંતુઓને વિશ્રાંતી મળે છે અને નિંદ્રામાં પણ મનની વૃત્તિ પરમાત્મા સાથે જાણે જોડાયેલી હોય તેવું લાગવા માંડે છે, એજ કારણથી એક સ્થળે ભગવાન નારદજીને કહે છે કે, હે નારદ

નાહં વસામી વૈકુંઠે, યોગીનાં હૃદયે રવૌ;

મહભક્તા યત્ર ગાયન્તી, તત્ર તીષ્ઠામી નારદ.

ગીતા.

અર્થ:—હું વૈકુંઠમાં નથી, યોગીઓનાં હૃદયમાં પણ નથી, પરંતુ જે ભક્ત, મારા ગુણોનું ગાયન ભજન કરે છે: તેમનાજ હૃદયમાં છું, એ કારણથી ઈશ્વરને પ્રાપ્ત કરવાનાં, જેમ યોગ, ભક્તિ, જ્ઞાનાદિ અનેક સાધનો છે, તેમ આ સંગીત પણ એક સહેલું પવિત્ર અને દૈવી સાધન છે, તો એ સાધનદ્વારા દરેક મનુષ્યોએ યથાશક્તિ મોક્ષનો માર્ગ મેળવી લઈ પરમાત્માને કે આત્માને ઓળખી કૃતકૃત્ય થવું.

ૐ શાંતી: શાંતી: શાંતી:

ઉમદા તક !

શોખીન બાનુઓ અને ગૃહસ્થો, આપને વાપરવા
લાયક, અપ-ટુ-ડેટ ફેશનના ઝવેરાતના.

તથા સોનાના હાગીનાઓ ક્યાંથી

ખરીદશો ?

નીચે જણાવેલા ઝવેરીઓની

દુકાનેથી, કે જ્યાં

કસબી કારીગરો

કામ કરે છે.

મનપસંદ

ઉત્તમ કામ

મધ્યમ કામ

કિફાયત ભાવ, અને

વાયદો એક જ છે.

મહેરબાની કરી, એકજ

વખત અમારી દુકાનની મુલાકાત

લેશો તો, બીજી વખત, બીજે

ઠેકાણે જવા મન થશે નહીં. અમારા

પ્રમાણીકપણાની, અને મનપસંદ કામની

એજ ગેરેન્ટી છે.

ડી. નરોત્તમદાસ એન્ડ કંપની,
ઝવેરીઓ.

ઠેકાણું—ગ્રાંટ રોડ—સ્ટેટર રોડ, આવાંબાઈ પીટીટ બીલડીંગ,
મુંબઈ.

॥ કફ કોલર બીલ્સોર સમ, જે જેઘએ સાહેબને ॥

॥ તો ગ્રાન્ડ ઈન્ડીયનમાં પધારો, કામ સાઈ ત્યાં બને ॥

નોંધી લીયો, એક અગત્યનો સંદેશો.

(૧) દરેક જાતના સુતરાઉ,
રેશમી અને ગરમ કપડા
મશીનરીની મદદથી,
ઘોવાનું, રંગવાનું, અને
ડ્રાય કલ્સીનીંગનું કામ
કરનાઈ ભરોસાદાર ખાતુ

ધી
ગ્રા
ન્ડ
ઈ
ન્ડી
ય

(૨) કીમતી, રેશમી અને
જરીની સાડીઓ, પોલકાં-
ઓ વિગેરે ઉપરના, તેલના
અને ચીકાસના ડાઘ
પાણીમાં ઘોયા વગર
ડ્રાય કલ્સીનીંગની રીતથી
કાઢનાર અમો અમદાવાદમાં
એકલાજ છીએ.

ધી ગ્રાન્ડ ઈન્ડીયન વૉશીંગ કંપની.

(૩) જુનાં કપડા નાખી દેશો
નહિ, અમારે ત્યાં મોકલ-
વાથી જુજ કીંમતે
નવા જેવા કરી આપીશું.

વૉ
શી
ંગ
કં
પ
ની.

(૪) કોલરો અને ખમીસને
મશીનથી આયનાની માફક
ગ્લેઝ કરી આપીએ છીએ.
નોંધી લ્યો અમાઈ ઠેકાણું—
ધી ગ્રાન્ડ ઈન્ડીયન
વૉશીંગ કંપની.
બાલા હનુમાન સામે,
રીચીરોડ—અમદાવાદ.

શુદ્ધિપત્ર

પાત્રું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૪	ગાંધવ	ગાંધર્વ
”	૧૨	ક્રિયાનાં	ક્રિયાનીં
૩	૧	ત શબ્દ	તે શબ્દ
”	૩૩	સમયોગાંદ્રા	સમયોગાંદ્રા
૫	૩૦	તોલોનીં	તાલોનીં
૬	૧૬	પાદારવિદ	પાદારવિદ
”	૨૫	આદીત્ય	આદીત્ય
૭	૧૧	પૂર્ણરૂપે	પૂર્ણરૂપે
”	૧૪	આચારશાસ્ત્રીની	આચારશાસ્ત્રીની
૮	૧૭	અગ	અંગ
૯	૩	ચૈતન્ય	ચૈતન્ય
૧૦	૮	બ્રમુખ	બ્રમુખ
૧૪	૧	મધ્ય	મધ્યમ
૧૫	૩	ગીર મળે	લગીરમળે
”	૪	દેવગીરી	દેવગીરી
૧૬	૮	કહીયેં ત	કહીયેં તે
”	૨૭	ખખાવતી	ખખાવતી
”	૩૦	તમાં કાંઈ	તેમાં કાંઈ
૧૮	૯	ઉંકાલે	ઉપ: કાલે
૧૯	૧	એમનું દત	એમનું દંત
૨૧	૨	તે સ્વ;	તે સ્વરા,
”	૭	નિષાદની એતી	નિષાદની એ શ્રુતિ
૨૨	૧૩	ચોખોતા	ચોખોતો
”	૨૫	કૌંચ ગાંધારં	કૌંચ ગાંધારં
૨૪	૬	શ્રવણુણાય	શ્રવણુ થાય
૨૬	૧૧	દશી	દેશી
૩૨	૧૪	અથ	અંથ
૩૩	૨૦	લખલ	લખેલ
૩૪	૧૮	માલકસ	માલકંસ

પાત્રું.	લીલી.	રાગરાગણિ.	ભુલચુક.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૯	૧	ઢલીંગડા	સ્થાંભ: ૩	ક્રો ધ ૩ ૫૩ ।	ક્રો ધ ૩ ૫ ૩ ।
"	૧૦	"	સ્થાંભ: ૨	તમન- ।	તમને- ।
"	૧૦	"	સ્થાંભ:	ત્રિભુવન ।	ત્રિભુવન ।
૪૧		ભૈરવ	આરોહિમાં	ક્રો સાગમપધસા	ક્રો સા ગ મ ધ નિ સા
૪૩	૭	અંગાલી	અર્થમાં	જગલ	જંગલ
૪૫	૧૮	માધવી	સ્થાંભ: ૩	વિત ।	વિતે ।
૪૬	૧૯	સીધવી	સ્થાંભ: ૧	સિધ ।	સિંધ ।
૪૭	૧	અડહંસ	૦	રાગ અડહંસ	રાગ અડહંસ
૫૧	૧૨	સારંગ	સ્થાંભ: ૩	રિચ્ચ ।	રિચ્ચં
"	૧૭	"	સ્થાંભ: ૪	સાડ ।	સાડ ।
૫૨	૧૪	સોરઠી	સ્થાંભ: ૫	ગુર્જારખં ।	ગુર્જરિખં ।
૫૩	૧૮	પૂર્વી	સ્થાંભ: ૩	મગડરેડસા	મગડરેડસા
૫૬	૭	જેજેવંતી	અર્થમાં	ગાવનો પ્રદર	ગાવાનો પ્રદર
"	૧૩	"	સ્થાંભ: ૭	સાનુ ।	સાનુી ।
૫૭	૨૨	૦	તાલસ્થાન	૦	૧-૨-૦-૩
૫૮	૦	તોડી	આરોહિમાં	નિસા	નિસા
૫૯	૧૦	ગૌરિ	ચીજમાં	કચુકી	કંચુકી
૬૦	૩	ગુનકલી	સ્વરૂપ	ધુટ	ધુટ
"	૧૦	"	ચીજમાં	અપતાલ	અપતાલા
૬૨	૯	કુકુલ	ચીજમાં	કેશધુટ	કેશધુટ
૬૩	૧૨	આગેસર	સ્થાંભ ૧	ગ ।	મગ ।
"	૧૩	"	સ્થાંભ: ૨	થ ।	પ્રથ ।
"	૧૭	"	સ્થાંભ: ૬	નાટ । દાર	નાટકે । દાર
૬૪	૧	સુધરાઈ	આરોહિમાં	સારેમપનિસા	સારેમપનિસા
"	૨	"	અવરોહિ	સાનિપમગરેસા	સાનિપમગરેસા
૬૫	૧૫	મોદ	સ્થાંભ: ૫	માલક ।-સ ।	માલકં !-સ ।
૬૬	૧૧	ગૌરા	ચીજમાં	પરણકરિ	પૂરણકરિ
"	૧૫	"	સ્થાંભ: ૩	પ ।	પં ।
૬૭	૧	અડાણા	આરોહિમાં	તી નિ સા	તી નિ સા

પાત્રું.	લીલી.	રાગરાગણિ.	ભુલચુક.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
				કો કોઠ	કો કોઠ
૭૪	૧	રામકલી	આરોહિમાં	સારંગપગસા	સારંગપધસા
૭૯	૫	દેવગીરી	અર્થમાં	સારંગ	સારંગ
૮૦	૫	બિલહરિ	અર્થમાં	ભપાલી	ભૂપાલી
					૦
૮૧	૧૬	સુદા	સ્થાંભ: ૮	। સાડ	। સાંડ
૮૩	૧૬	પંચમ	સ્થાંભ: ૩	। ત-નો-।	। તે-નો-।
૮૭	૬	રાતની પુર્યા	અર્થમાં	શ્રઆલાપે	મીશ્ર આલાપે
૮૮	૧૫	દમીર	સ્થાંભ: ૪	। પુ-ણુ ।	। પુ-ર્ણુ ।
					૦૦
„	૧૭	„	સ્થાંભ: ૫	। ગગ ।	। ગગ ।
				કો ઠ	કો ઠ
૯૦	૧	દીપક	આરોહિમાં	ધ ૦ સા ૦	ધ નિ સા
„	૪	„	ચીજમાં	ચતુથ	ચતુર્થ
„	૬	„	„	કર	કરિ
૯૫	૧૩	કરનાર	સ્થાંભ: ૬	। નિ ધુ ડ ધુ ।	। નિ ધુ ડ ધુ ।
૧૦૧	૧૨	પરજ	ચીજમાં	ગુર, ત	ગુરુદુત
					૦
૧૦૨	૨	કામોદનાટ	અવરોહિમાં	સાનોધપ	સાનોધપ
„	૩	„	સ્વરૂપમા	કેદારકર	કેદારકર
				૦૦ ૦	૦
૧૦૩	૧૯	લચ્છીસાંખ	સ્થાંભ: ૩-૪	। સાનિ । ધમપ ।	। સાનિ । ધમપ ।
				૦	૦ ૦
૧૦૪	૧૪	નટમલ્હારિ	સ્થાંભ: ૫	। સા સા ।	। સા સા ।
					૦
„	૧૬	„	સ્થાંભ: ૮	। ડ સા ।	। ડ સા
				૦	૦ ૦
„	„	„	સ્થાંભ: ૧૦	। રે મ ।	। રે મ ।
૧૦૯	૧૩	ધનાંક્ષરિ	સ્થાંભ: ૭	। તમાં ।	। તેમાં ।
					૦
૧૧૦	૧૪	વસંત	સ્થાંભ: ૧	સાડનીધ	સાડનીધ
				૦	૦૦ ૦૦
„	૧૭	„	સ્થાંભ: ૧	નીસાગડમગ	નીસાગડમગ
				૦	૦૦
„	„	„	સ્થાંભ: ૨	। રેસાનીડ	। રેસાનીડ
				૦	૦ ૦
૧૧૧	૧૬	આસાવરિ	સ્થાંભ: ૮	। સાડસા	। સાડસા ।
૧૧૨	૧	મારવા	૦	રાગણી	રાગ

પાનું.	લીટી.	રાગરાગણિ.	ભુલચુક.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
				૪૪૪તી	૪૪
„	૧૮	„	સ્થાંભ: ૫	। રેરે રે ।	રે રે નિ ।
૧૧૩	૨	શંકરા	અવરોહીમાં	નિપમરેસા	નિપગરેસા
„	૧૭	„	સ્થાંભ: ૧	૪ ગરેસા	ગરેસા
„	„	„	સ્થાંભ: ૨	। સાનીધપ	। સાનીધપ
„	„	„	સ્થાંભ: ૩	। સાનીધપ	। સાનીધપ
૧૧૪	૧૨	લાચારિ	સ્થાંભ: ૪	૪ । પુસાસા ।	। પુસાસા ।
૧૧૬	૪	ગાંધાર	સ્વરૂપ	પીછાની	પીછાની
„	૯	„	ચીજમાં	સ્માર	સ્મરિ
૧૧૮	૧૬	સાહની	સ્થાપમાં	૦	૧-૨-૦-૩
„	૩૮	„	સ્થાંભ: ૧	૪ ૪ સાનિસાગ	૪ ૪ સાનિસાગ
૧૨૦	૧૬	ગૌડ સારંગ	સ્થાંભ: ૯	૪ ૪ । સાડગરે ।	૪ ૪ સાડગરે ।
૧૨૫	૧	ગુર્જરિ	આરોહીમાં	તી મ મ	તી મ મ
„	૨	„	અવરોહીમાં	તી મ મ	તી મ મ
„	૫	„	અર્થમાં	સાડી તણા	સાડી તથા
૧૨૬	૧૪	ભૂપાલી	સ્થાપમાં	ભુ-પા-લી રાગ ।	ભુ-પા-લી રા-ગ ।
૧૨૭	૧૦	દેશકાર	સ્થાંભ: ૬	। ધ પ ।	। ધુ પુ ।
૧૨૮	૧૯	ગૌડ	છેલી લાઇન	૦	૧-૨-૩
૧૨૯	૧૨	કલ્યાણ	સ્થાંભ: ૨	નિશ	નિશિ
૧૩૫	૧૦	ખમાજ	ચીજમાં	સારંગપ્રીય	સારંગનીપ્રીય
૧૪૨	૧૨			જવા ન મળે	જવાળ ન મળે
૧૪૩	૨૭	૦	૦	ડબો હાથ	ડબો હાથ
૧૪૫	૧	ઝુમરો આડ ચોતાલ	બીજા ખાનામાં	૦	૧
૧૪૭	૩	૦	૦	ત્રીપુટતવરા	ત્રીપુટતેવરા
૧૫૧	૨૦	આડચોતાલ	પરનમાં	। ધા ગ ।	। ધા ગે ।
૧૬૫	૧૩	ગણેશ	મુખડામાં	। ધન ।	। નધ ।

પાનું.	સીટી.	તાલ.	બુલચુક.	અશુક.	શુક.
૧૬૬	૧૧	લક્ષ્મી	તાલનાં બોલ	૧૬ ન	૧૬ ના
૧૬૮	૧૩	મણી	તાલનાં સ્થાન	૫ ૨	૫ ૨૧
૧૬૯	૧૮	શ્રીકીર્તી	પરનમાં	૧૬ તા	૧૬ તી
૧૭૩	૯	બ્રહ્મ	તાલનાં બોલમાં	૮ મદી	૮ કતા
૧૭૫	૬	ચંદ્રકાન્તા	તાલસ્થાન	૧-૬-૭-૨૫	૧-૬-૧૭-૨૫
૧૮૦	૧૩	હંસનાદ	તાલમાં	૨૫	૬ ૨૫
૧૮૩	૭	ચક્રોર	માત્રામાં	૧	૬
"	"	"	"	૧૩	૧૬
"	૧૦	"	બોલમાં	૨૩ ની	૨૩ ના
૧૮૬	૧૬	ગજતાલ	મુખડામાં	૩૬ જેન	૩૬ નજે
૧૯૨	૧૪	ગજલીલા	તાલમાં	૩૬	૭ ૩૬

ગ્રંથને મદદ આપનાર ગ્રાહસ્થાનાં મુજારક નામની યાદી

	રહીસ.	મદદ રા.
શેઠ જમસેદજી નસરવાનજી	કરાંચી	૧૦૦
શેઠ નકુભાઈ કાલુભાઈ શાહ	શ્રી આ. નૈ. ના. સ.	૫૧
ખુદાનો બંદો	કરાંચી	૫૦
વાડીલાલ હરગોવિન્દરામ શાહ	સુરત	૨૫

અગાઉથી થયેલા શ્રીમાન ગ્રાહકોના નામ.

	રહીસ.	ખરીદાયેલી નકલ.
૧ શેઠ રામજીભાઈ જસરાજભાઈ	કરાંચી	૧૦
૨ શેઠ હીરજીભાઈ ટેમુલજી દરતુર	કરાંચી	૬
૩ ભૈયા નરસીંહ બીરજીસીંહ	કાશી	૬
૪ નાયક પ્રાણસુખ હરીચંદ	ઉમતા.	૬
૫ શેઠ નરોત્તમદાસ બેચરદાસ	મુંબઈ	૫
૬ કમાન્ડીંગ રામસીંહજી	ગ્લમનગર લાન્સર્સ	૪
૭ શેઠ અલાઉદ્દીન મીરાભાઈ	કરાંચી.	૪
૮ શેઠ બાકરભાઈ અલાઉદ્દીન	કરાંચી.	૪
૯ શેઠ હસનભાઈ મામદભાઈ	કરાંચી.	૪
૧૦ શેઠ ડોસાભાઈ પીરોશા ગાંધી	કરાંચી.	૪
૧૧ શેઠ રામરતન	કરાંચી.	૪
૧૨ શેઠ જગનલાલ ઉજ્જમશી	લગવદ.	૪
૧૩ શેઠ વશરામ નરસી કંટ્રાક્ટર	કરાંચી.	૪
૧૪ શેઠ લોમી નસરવાનજી	કરાંચી.	૪
૧૫ શેઠ મેઘજીભાઈ ગોકલદાસ	કરાંચી.	૪
૧૬ શેઠ લાજીઅબુ લાજીનુરમામદ	મુંબઈ.	૪
૧૭ શા. હીરાલાલ રણછોડદાસ શરાફ	અમદાવાદ.	૪
૧૮ શેઠ કેકોબા જીવનજી દુબાસ	કરાંચી.	૪
૧૯ શેઠ ચીનુભાઈ માધવલાલ બેરોનેટ	અમદાવાદ.	૨
૨૦ મણીભાઈ દલપતભાઈ	અમદાવાદ.	૨
૨૧ શાહ રતીલાલ અમીચંદ	અમદાવાદ.	૨
૨૨ શેઠ ચંદુલાલ દલસુખરામ ઝવેરી	અમદાવાદ.	૨
૨૩ શેઠ ચંદુલાલ ઇશ્વરલાલ મહેતા	અમદાવાદ.	૨
૨૪ નાયક મગનલાલ ત્રીભોવનદાસ	અમદાવાદ.	૨

૨૫	શેઠ મણીલાલ ભોગીલાલ	અમદાવાદ.	૨
૨૬	એચ બી. મીનોચેર	કરાંચી.	૨
૨૭	શેઠ વેલજી ઉઝલાઈ	મુંબઈ	૨
૨૮	શેઠ લધારામ કેવલરામ	કરાંચી.	૨
૨૯	શેઠ ઓસમાન અબ્બા વિધાની	ભુજ	૨
૩૦	શેઠ સ્વાયકશ માણેકજી મોદી	કરાંચી	૨
૩૧	નાયક રેવાશંકર સુરજરામ	ઉમતા.	૨
૩૨	નાયક નાથાલાલ ગોપાળરાવ	નારદીપુર	૨
૩૩	જ્વેશી ત્રીભોવનદાસ દારકદાસ	કરાંચી.	૨
૩૪	વકીલ ન્યાલચંદ ત્રીકમદાસ	કરાંચી.	૨
૩૫	ત્રીકમજી હરિભાઈ	કરાંચી	૨
૩૬	ટી. નાનાભાઈ	કરાંચી.	૨
૩૭	ડો. રેવાચંદ ગોપાળદાસ	કરાંચી.	૨
૩૮	ડો. વીશ્વનાથ બી. પાટીલ	કરાંચી.	૨
૩૯	ડો. કેપુશરો	કરાંચી.	૨
૪૦	ફરામજી મરકટેલ પ્રેસવાલા	કરાંચી.	૨
૪૧	ફજલભાઈ મલમદઅલી	કરાંચી.	૨
૪૨	શેઠ અલીભાઈ આદમજી	કરાંચી.	૨
૪૩	દીવાન શેવારામ દેવનમલ	કરાંચી.	૨
૪૪	ચીના ઉમરશી	કરાંચી.	૨
૪૫	પુજારી ટેકચંદ તુલસીદાસ	કરાંચી	૨
૪૬	શેઠ નાનાલાલ છોટાલાલ	વડોદરા.	૦
૪૭	શેઠ કે. જમનાદાસની કું.	મુંબઈ.	૨
૪૮	નાયક મુલજી ખુશાલ	ઉમતા.	૨
૪૯	ખ્યારેલાલ વીકૃલરાય મહેતા	અમદાવાદ	-
૫૦	રમણભાઈ મહીપતરામ રાવખલાદુર	„	૨
૫૧	સુધાકર કૃષ્ણરાવ દીવેટીયા	„	૨
૫૨	મુળશંકર જોડાભાઈ	„	૧
૫૩	ડો. સુરૈયા	„	૧

